

اداره آموزش شرکت پالایش نفت اصفهان

روغن های روانکار صنعتی

شناخت انواع، روش تولید، خواص طبقه بندی، سطح کیفیت، کاربرد، تصفیه و آنالیز روغن

تهیه و تنظیم:

مهندس مهدی نصرآزادانی

ویرایش اول - اسفندماه ۱۳۸۷

۳	مقدمه
۶	تعریف روانکاری ووظایف روانکارها
۱۰	تقسیم بندی روانکارها
۱۳	عملیات پالایش نفت خام
۲۳	اصول کار کارخانه های روغن سازی
۳۶	خواص فیزیکی و شیمیائی روغن ها
۵۷	روش ساخت روغن های روانکار
۵۹	انواع موادافزودنی مورد استفاده در روغن های روانکار
۷۲	طبقه بندی روغن های روانکار(گرانروی-سطح کیفیت)
۸۵	تست های ارزیابی و عملکرد روغن ها
۸۷	شاخص های کیفی و تست های آزمایشگاهی روغن
۹۷	تست های موتوری و دستگای روغن
۱۰۱	روغن های دنده
۱۰۷	طبقه بندی روغن های دنده
۱۱۳	روغن توربین
۱۱۹	فیلترهای روغن(انواع و طبقه بندی)
۱۲۳	گریس ها
۱۳۴	طبقه بندی گریس ها
۱۴۰	روش های تصفیه روغن های کار کرده
۱۴۸	چگونگی کنترل روغن هادر حین کار
۱۴۹	روش های آنالیز روغن
۱۶۹	سیستم های روغنکاری
۱۸۴	ضمائم

مقدمه

باعنایت به نقش حائز اهمیت روغن های روان کننده در افزایش طول عمر دستگاه هاوماشین آلات و لزوم انتخاب واستفاده صحیح وبجای آنها لازم است کلیه مهندسين تکنسین ها وکلیه کسانی که به هر نحو با ماشین آلات وروغن ها سروکاردارند ویاآزمایشین آلات استفاده می کنندبخصوص پرسنل تعمیر و نگهداری و عملیاتی وحتى مدیران خرید،اطلاعات وشناخت لازم و کافی ازروغن های مختلف داشته باشند تا بتوانند نسبت به خرید وانتخاب روغن با گرید و کیفیت مناسب موردنیازدستگاه هاوماشین آلات خود اقدام نمایندو حداکثر کارائی و راندمان راز ماشین بدست آورند.

باعنایت به ناشناخته بودن روغن ونقش های متعددآن درماشین آلات وعدم امکان تمیزدادن کیفیت انواع روغن های خوب وبد ازیکدیگر،انتخاب روغن مناسب برای دستگاه پارامتر بسیارمهمی محسوب می شودکه نیازبه دانش مختصری رادراین زمینه برای همگان طلب می کند. باتوجه به کمبودمنابع اطلاعاتی مناسب دراین زمینه به فضل خدای متعال توفیقی حاصل گردیدتابتوانم درادامه تهیه جزوات وکتب آموزشی نسبت به گردآوری،تنظیم وچاپ این مقوله اقدام نمایم که امیداست شروعی باشد در جهت شناخت و استفاده بهینه ازروانکارهاوقدمی هرچندناچیزدرجهت انجام وظیفه وكاهش وابستگی ها برای ساختن ایرانی آبادو آزادباشد واگراجرى داشته باشد آن راتقدیم روح ملکوتی امام راحل وروح شهدای بخون خفته وطن و تمامی کسانی که درجهت آبادانی و اعتلای این آب و خاک قدم برداشته اندوحتى عزیزترین گوهر هستی خود را درطبق اخلاص تقدیم پروردگار خود نمودندوتلاش کرده اند تا امروز مابتوانیم مفتخر و سر بلند زندگی کنیم می نمایم . امیداست این مقوله مورداستفاده کلیه علاقه مندان در این زمینه واقع گردد و اینجانب رانیزازدعای خیر خود فراموش نفرمایند. البته این مقوله خالی از اشکال نبوده وبی صبرانه منتظر دریافت نقطه نظرات کلیه خوانندگان دوستان وعلاقه مندان عزیز هستیم تانشا.....بتوانیم درچاپ های بعدی مدنظر قراردهیم وآن راتصحیح نمائیم.

درپایان فرصت راغنیمت شمرده وبرخود لازم می دانم ازمسئولین محترم اداره آموزش شرکت پالایش نفت اصفهان که درامرتهیه وچاپ این مقوله ودیگرجزوات زحمات زیادی راتقبل نموده اندوهمچنین کلیه کسانی که به انحا مختلف دراین امر بااینجانب همکاری نموده اندکمال تشکر و قدردانی رابنمایم و از خداوند متعال توفیق روز افزون همگان را طلب می نمایم.

شهریورماه ۱۳۸۴

مهدی نصرآزادانی

تاریخچه روغن

تا قبل از سال ۱۸۵۶ روغن مورد نیاز، برای روانکاری چرخ های ارباب ها و... از منابع روغن های حیوانی مثل روغن نهنگ، گاو، خوک و... و همچنین روغن های گیاهی بدست می آمد ولی به دلیل این که مقاومت آنها پایین بود و سریعاً تجزیه و فاسد می شدند موارد استفاده آنها محدود بود. هر چه کارها سنگین تر شد صنعت نیاز بیشتری به مواد جدیدتر پیدامی کرد تا قادر باشند اصطکاک بین سطوح متحرک را کاهش دهند. ولی پس از استخراج نفت و پیشرفت سریع صنعت نفت در سال ۱۸۸۳ و بهبود فرآیندهای تقطیر و تصفیه نفت خام روغن های نفتی تولید شده جایگزین روغن های چرب گردید و امکان استفاده از روغن های صنعتی در روغن کاری مقدور شد و روغن های نفتی خیلی سریع برتری خود را نسبت به انواع دیگر روغن ثابت نمودند و در نتیجه استفاده از روغن های حیوانی، نباتی، ماهی و برای روانکاری به تدریج منسوخ شد.

همگام با پیشرفت صنایع نیاز به روغن های با کیفیت بالاتر بیشتر شد. در ابتدا سعی گردید با تصفیه بهتر روغن و افزودن مواد افزودنی جدیدتر و با کیفیت بالاتر، روغن مناسب با طول عمر بیشتر تولید شود ولی باز با افزایش نیازهای زندگی و پیشرفت علم و تکنولوژی و دست یابی بشر به تکنولوژی های جدید و تسخیر فضا و کرات دیگر نیاز به تولید روغن های متعدد گردید که با تهیه و ساخت روغن های مصنوعی که از طریق فعل و انفعالات شیمیائی پیچیده ای بدست می آیند روغن هائی ساخته شده که قادر به تحمل رنج وسیعی از فشارها و درجه حرارت ها برای کاربردهای خاص خود باشند.

همچنین ظهور انرژی هسته ای نیز بعد دیگری به نیازهای روان کننده ها و دیگر محصولات نفتی افزوده است. وسایل موجود در صنایع هسته ای اعم از راکتورهای تحقیقاتی و تولید نیرو، ماشین آلات فرآیند سوخت، حمل کننده ها، جرثقیل های تاسیسات تولید تشعشع و... به روغن ها و گریس ها و مایعات آلی خاصی برای انجام روانکاری دارند و از آنجائی که صنعت نیروگاه هسته ای هنوز در حال توسعه می باشند و نمونه های طراحی شده و شرایط عملیاتی در حال تغییر هستند در طولانی درپیش روی مهندسی و محققین شاغل در ساخت روانکارها قرار داده است.

انواع روغن

روغن سیالی است که کاربردهای بسیار متنوع و نتیجتاً انواع بسیار گوناگون و متفاوتی دارد ولی در نظر عده زیادی از مردم همه اینها یک نوع کالا جلوه می کند و فرقی بین آنها گذاشته نمی شود. یکی از دلایل این امر احتمالاً این است که روغن ها دارای ماده مشترکی هستند که روغن پایه نامیده می شود. ولی با کاربردهای جدید و امروزی، دیگر نام روانکار باز گوکننده تمام وظایف روغن ها نیست و از روغن ها برای موارد متعدد استفاده می شود که علاوه بر روانکاری نقش های خیلی بیشتری را در دستگاه ها و ماشین الات ایفا می کنند.

انواع روغن ها عبارتند از:

۱- روغن های روان کننده Lubricating Oils که شامل:

الف- روغن های موتور Motor Oil

ب- روغن های توربین Turbine Oil

پ- روغن های دنده Gear Oil

ت- روغن های صنعتی Industrial Oil

۲- روغن های انتقال حرارت Heat Transfer Oil

۳- روغن های انتقال قدرت Hydraulic Oil

۴- روغن های خنک کننده تراشکاری Coolant Oil

۵- روغن های محافظ Protecting Oil

۶- روغن های عایق کننده Insulation Oil

۷- روغن های عملیات حرارتی و آبکاری Quenching Oil

۸- روغن های عملیات نورد و شکل دهی فلزات

روغن های فرآیندی شامل:

الف- روغن های فرآیند نساجی (روانکاری نرم کنندگی حفاظت جلوگیری از الکتریسیته ساکن)

ب- روغن های فرآیند لاستیک

پ- روغن های فرآیند چرم

ت- روغن های فرآیند کف و.....

باعنایت به اهمیت نقش روغن در روانکاری بیشترین حجم این مقوله در باره روانکارها خواهد بود و در بخش های انتهائی نیز بحث های مختصری راجع به دیگر روغن ها خواهد شد.

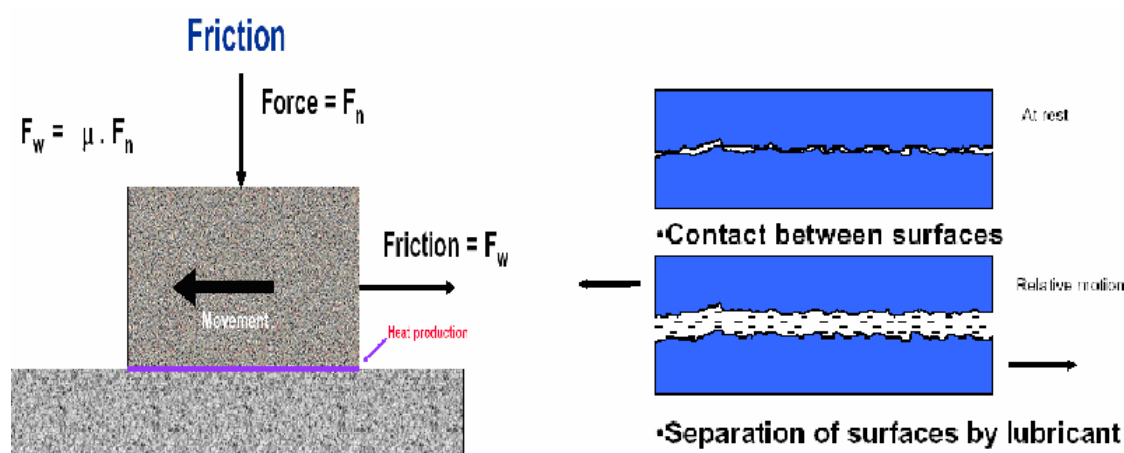
روانکاری

روانکاری علم تسهیل حرکت نسبی سطوح در تماس با یکدیگر می باشد و روانکار ماده ای است که به منظور کاهش اصطکاک بین دو سطحی که نسبت به هم دارای حرکت هستند قرار می گیرد و با ایجاد فیلمی از روغن از تماس فلز با فلز جلوگیری می نماید.

وظایف روغن های روانکار

روغن های روان کننده بسته به شرایط کار دستگاه وظایف زیر را انجام می دهند:

۱- روان کنندگی و کاهش اصطکاک با تشکیل فیلم روغن بین قطعات ثابت و متحرک به منظور به حداقل رساندن اصطکاک و جلوگیری و تقلیل و تاخیر در سایش در حین کار.

۲- جذب و انتقال حرارت و خنک کردن و کنترل دمای قطعات.

۳- جلوگیری از اثرات ضربه قطعات بر یکدیگر در حین حرکات مکانیکی قطعات.

۴- آب بندی فواصل بین قطعات.

۵- جلوگیری از فساد و خوردگی.

۶- از ته نشین شدن مواد لجنی در موتور جلوگیری کند.

۷- عمل کننده به عنوان حامل Carrier مواد شیمیایی یا ذرات ساییده شده موجود در روغن و انتقال آنها از محوطه یاتاقان ها و دیگر نقاط روانکاری شونده به داخل مخزن روغن و جدا کردن این ناخالصی ها در داخل فیلتر روغن.

۸- شستشو و تمیز کردن قطعات و جلوگیری از ته نشین شدن و آلودگی روغن (بخصوص در موتورهای احتراق داخلی).

۹- صرفه جوئی در مصرف انرژی (کاهش توان مصرفی) با کاهش اصطکاک.

۱۰- بالا نگه داشتن راندمان و قدرت موتور.

۱۱- معلق نگه داشتن مواد زائد و جلوگیری از رسوب آنها بر روی قطعات.

۱۲- حفاظت از سطوح در مقابل زنگ زدگی و خوردگی شیمیائی.

۱۳- کاهش توان مورد نیاز.

که نتایج (توجیحات اقتصادی) آن شامل موارد زیر است:

۱- افزایش طول عمر مفید قطعات تحت نیروهای اصطکاک.

۲- کاهش قیمت تمام شده تولیدات در اثر کارکرد بیشتر ماشین آلات.

۳- کاهش نیروی انسانی تعمیرات و هزینه تعویض قطعات دستگاه ها.

۴- کاهش هزینه های مصروفه جهت تامین توان مورد نیاز (کاهش توان مصرفی).

ثمرات آن می باشد.

لازم به توضیح است که برای روان کنندگی و ایجاد فیلم مایع بین دو قطعه متحرک تنها از روغن های روان کننده استفاده نمی شود بلکه در بسیاری از موارد از مایعات دیگر نیز استفاده می شود به عنوان مثال برای روانکاری پکینگ های پمپ های گریز از مرکز از مایع پمپ شونده که هر سیالی می تواند باشد (به غیر از سیالات خیلی خورنده و کثیف) برای روانکاری و ممانعت از تماس قطعات داخلی پمپ ها نظیر رینگ های فرسایشی بوش ها رینگ های داخلی و..... از مایع داخل پمپ و همچنین برای روانکاری قطعات ثابت و متحرک مکانیکال سیل ها Rotary & Stationary از مایع آب بند شونده داخل استافینگ باکس نظیر اب مواد نفتی یا هر مایع دیگری استفاده می شود و به همین دلیل توصیه می شود که این دستگاه ها به هیچ عنوان بدون مایع راه اندازی نشوند و حتی با انجام عملیات هواگیری شرایط مناسبی برای روانکاری را بوجود می آورند.

خواص ضروری روغن های روان کننده

روغن های روان کننده باید:

۱- دارای گرانروی یا ویسکوزیته مناسبی باشند تا فیلم روغن با ضخامت مناسبی تشکیل و باعث کم شدن اصطکاک و ساییدگی و انتقال حرارت و ضربه گیری و آب بندی و انتقال نیرو را بخوبی انجام دهند.

۲- گرانروی خود را در محدوده درجه حرارت کاری در حد کافی حفظ کنند تا لطمه ای به انجام وظایف آنها وارد نشود (در اصطلاح گفته می شود شاخص گرانروی Viscosity Index به اندازه کافی و بالایی داشته باشند).

۳- در مقابل تجزیه حرارتی و اکسیداسیون (سوختن) به حد کافی مقاوم باشند.

۴- باعث زنگ زدگی و خوردگی بیش از حد قطعات، که توسط مواد اسیدی و ساینده بوجود می آید نشود.

۵- دارای مواد پاک کننده و معلق مناسب باشند تا از ته نشین شدن رسوبات در لابلای قطعات جلوگیری نماید.

۶- در سرما به اندازه کافی روان باشند تا شروع و ادامه حرکت قطعات آسان شود.

۷- اثر نا مطلوبی روی قطعات غیر فلزی مثل کاسه نمد ها و... نداشته باشند.

۸- روی قطعاتی که با آنها در تماس است و همچنین روی اجزای درونی خودشان اثرنا مطلوب نداشته باشند و بین آنها واجزا سازگاری وجود داشته باشد.

۹- از نظر عواملی نظیر فراریت آتش گیری و نظایر آن در شرایط مناسبی قرار داشته باشند.

۱۰- روغن ها باید بتوانند اثرات نامطلوب ناشی از کار دستگاه مثل احتراق ویا مخلوط شدن با آب در توربین های بخار و... را تا حد ممکن خنثی نمایند.

۱۱- مواد آلوده کننده خارجی مثل گرد و خاک و..... همراه نداشته باشند.

۱۲- در حین کار ایجاد کف نکنند.

۱۳- در شرایط عملیات و طول زمان سرویس خواص خود را محفوظ نگه دارند.

۱۴- خاصیت ضد زنگ زدگی داشته باشد به خصوص وقتی که در محیط عمل ممکن است رطوبت وجود داشته باشد.

۱۵- خاصیت ضد فرسودگی داشته باشند.

۱۶- در درجه حرارت عملیات، سرعت و بار غلظت مناسبی داشته باشند.

اکثر ویژگی های فوق الذکر تقریباً در تمام روغن ها بطور مشترک ضروری است ولی ممکن است در هر مورد خاص، موارد معینی از آنها اولویت بالاتری داشته باشد. علاوه بر این ممکن است هر روغن مخصوص ویژگی های مشخص نیز برایش ضروری باشد مثلاً قدرت پاک کنندگی که جز خواص ضروری روغن موتور های بنزینی و دیزلی و نظایر آن است و یا تشکیل شدن یک امولسیون پایدار روغن و آب برای روغن های حل شونده تراشکاری و جداسدن آب از روغن در مدت زمان کوتاهی برای روغن های توربین های بخار (به همین دلیل روغن های توربین ها نباید با موادی مثل پاک کننده ها که باعث ایجاد امولسیون و جدانشدن آب و روغن می شوند مخلوط شوند) همچنین روغن ترا نسفور ما تورها و نظایر آن باید در حد بالایی عایق الکتریسیته باشند و روغن های هیدرولیک باید مقاومت مولکولی بالایی برای تحمل فشار های بالا را داشته باشند تا عمل انتقال نیرو را به نحو احسن انجام دهند که جهت دادن خواص ضروری به روغن ها با اضافه کردن مکمل های Additive مورد نیاز هر شرایط به روغن پایه باعث بهبود خواص آن می شود که در فصل های آتی بطور مفصل راجع به آنها بحث خواهد شد.

البته تمامی این وظایف با شدت یکسان در همه موارد، مورد نیاز نیست و بسته به مورد، نوع کار برد و مصرف روغن ممکن است بعضی از وظایف فوق از وظایف اصلی روغن و بقیه به عنوان وظایف فرعی مطرح باشد. لازمه لغزش بین دو سطح که توسط روغن روانکاری می شوند مولکولهای روغن است که بستگی به ضریب اصطکاک بین سطح لغزنده و روغن دارد و برای لغزش با ضریب اصطکاک کم

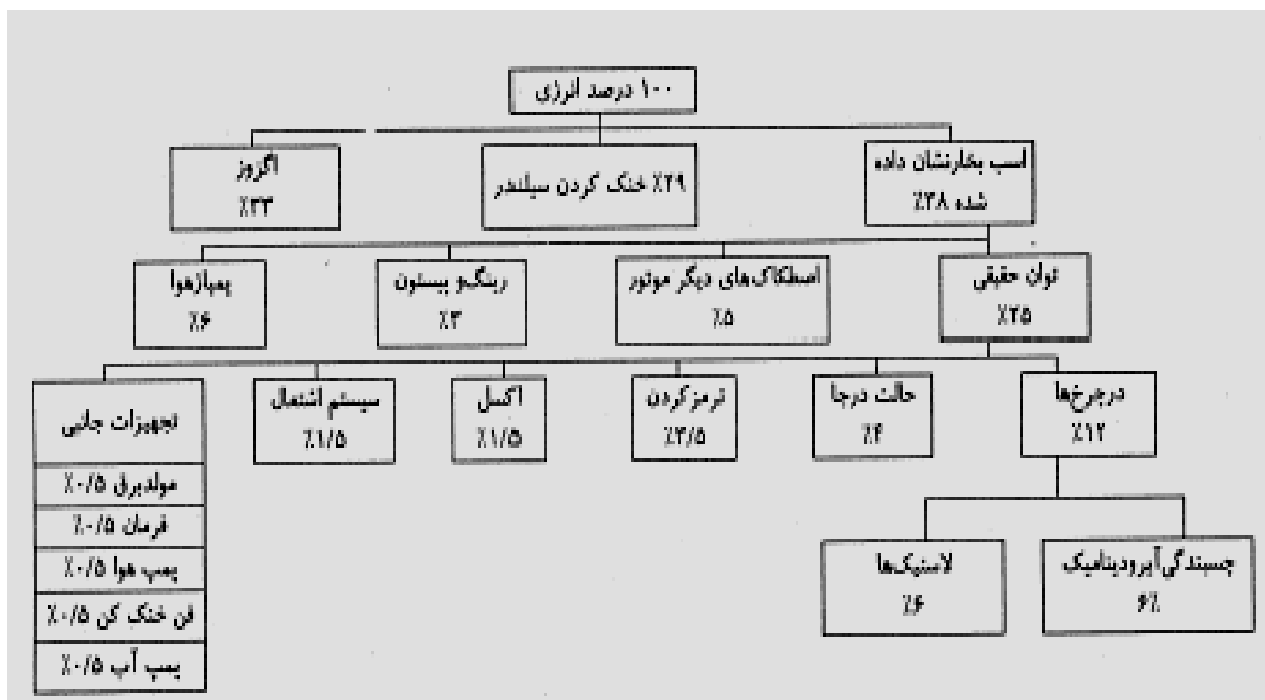
باید روغن مناسب باشد و غلظت آن طوری باشد که در مقابل درجه حرارت های بالا و فشارهای وارده ثابت بماند و خاصیت روانکاری خود را از دست ندهند.

نکته حائز اهمیت این است که روغن ها برای این که بتوانند وظایف خود را به درستی انجام دهند، باید دارای شرایط و ویژگی های معینی باشند که در واقع همین خواص روغن ها است که روغن های مختلف و کیفیت آنها را متمایز می کند. همچنین به دلیل ویسکوزیته روغن، در خود روغن نیز نیروی اصطکاک ایجاد می شود که باید در محاسبات یا تاقانها منظور گردد.

استفاده از روغن مناسب می تواند مزایای زیر را دربر داشته باشد:

- ۱- کم شدن مصرف سوخت.
- ۲- کاهش اصطکاک و توان مصرفی .
- ۳- افزایش طول عمر ماشین و قطعات آن .

در جدول زیر توزیع انرژی برای یک موتور بنزینی نمونه نشان داده شده است. همانطور که ملاحظه می شود افت انرژی بخاطر اصطکاک مربوط به روغن در ناحیه رینگ ها و ناحیه حرکت پیستون ۳ درصد است و افت های دیگر مربوط به خاصیت اصطکاکی روغن در یاتاقان ها و سوپاپ ها و خود روغن به تنهایی (در اثر گرانیروی) مجموعاً ۵/۴ درصد است. اگر روغن ایده آلی (روغن بدون اصطکاک) وجود داشته باشد که بتواند این ۸/۴ درصد افت اصطکاک را برطرف نماید، توان حقیقی موتور می تواند تا حدود ۳۰ درصد افزایش پیدا کند که مبین نقش بسیار بالای روغن در عملکرد دستگاه ها و ماشین آلات است و در طراحی موتورها، یکی از پارامترهای کلیدی بشمار می رود.

تقسیم بندی روانکارها

بطور کلی روانکارها در چهار دسته طبقه بندی می شوند:

۱- روانکارهای گازی

۲- روانکارهای جامد (روانکارهای نانو)

۳- روانکارهای نیمه جامد

۴- روانکارهای مایع

روانکارهای گازی در درجه حرارت های خیلی زیاد (بالتر از ۸۰۰ درجه سانتیگراد) یا خیلی پایین (حدود ۲۰۰- درجه سانتیگراد) باشد مورد استفاده قرار می گیرند.

موارد کاربرد روانکارهای جامد برای شرایط خاص است به عنوان مثال در راکتورهای هسته ای که روانکار باید در برابر انرژی تشعشعی زیاد مقاوم باشد و یا در مواردی که لازم است روانکار تحت شرایط خلا فراریت کمی داشته باشد. یکی از مهمترین روانکارهای جامد گرافیت است که از لحاظ شیمیائی در مقابل اشعه رادیواکتیو نیز بی تفاوت است و علاوه بر آن از این روانکار در درجه حرارت های بالا نیز استفاده می شود زیرا حتی در اثر سوختن نیز دی اکسید کربن تولید نمی کنند و بدون این که ذراتی در محل باقی بگذارند محیط روانکاری خارج می شوند.

گریس ها جز مواد روان کننده نیمه جامدی هستند که از مخلوط کردن یک عامل سفت کننده در روانکار مایع بدست می آیند و در مواقعی که نیاز است روان کننده در وضعیت اولیه در یک مکانیزم باقی بماند خصوصاً در محل هایی که امکان روانکاری مجدد محدود باشد یا از نظر اقتصادی غیر قابل توجیه باشد از انواع گریس ها برای روانکاری استفاده می شود.

روانکارهای مایع بیشترین کاربرد عمومی و تخصصی را دارند و در چند دسته زیر طبقه بندی می شوند:

الف- روغن های پایه طبیعی (حیوانی گیاهی)

ب- روغن های معدنی Mineral Oils

ج- روغن های مصنوعی Synthetic Oils

د- روغن های نانو Nanolub

هر دو نوع روغن معدنی و مصنوعی و تصفیه به نوعی از نفت خام مشتق می شوند با این تفاوت که روغن های مصنوعی با انجام یک سری واکنش های شیمیائی دقیق و کنترل شده بر روی محصولات مختلف پتروشیمی بدست می آیند و در نتیجه کارائی خیلی بالا و نهایتاً قیمت تمام شده بالائی نیز دارند ولی روغن های معدنی از تقطیر نفت خام و جدا کردن واکنش شیمیائی کنترل شده بدست می آیند بنابراین نسبت به روان کننده های مصنوعی دارای قیمت کمتر و مصرف بیشتری باشند. روغن

های معدنی از بهترین و مناسب ترین مواد برای روانکاری هستند و آنها را می توان بصورت خالص یا با اضافه کردن مواد افزودنی Additive استفاده کرد.

روغن های مصنوعی Synthetic Oils

باتوجه به قدرت و راندمان بالای موتورهای مدرن امروزی که اکثر شرایط سختی کار می کنند روانکاری قطعات آنها توسط روغن های تولید شده از هیدروکربورهای معدنی امکان پذیر نیست همچنین برای صنعت هواپیمائی کمبود روغن موتور با نقطه ریزش خیلی پایین و همچنین نیاز به روغن های با کیفیت های بالا باعث استفاده روز افزون و توسعه روغن های مصنوعی شده است.

مشخصه های بارز روغن های مصنوعی عبارتند از:

۱- تغییرات کم گرانی نسبت به افزایش درجه حرارت.

۲- ثبات شیمیائی پایدار.

۳- طول عمر بالا.

۴- مقاومت زیاد در برابر اکسیداسیون.

۵- مقاومت در برابر پرتوهای رادیواکتیو.

۶- مقاومت بالا در برابر آتش گرفتن.

۷- حفظ ثبات در مقابل حرارت زیاد.

۸- فراریت کم

ولی به دلیل نیاز به فرآیندهای پیچیده و هزینه های تولید بالا، روغن های مصنوعی دارای قیمت های بیشتری نسبت به روغن های معدنی که از مواد نفتی بدست می آیند می باشد و همین امر باعث گردیده که روغن های معدنی هنوز به وفور در صنایع و ماشین آلات مورد استفاده زیادی داشته باشند.

بعضی از روغن ها و مواد مایع روانکاری نیز از سایر مواد معدنی یا روغن های نباتی بدست می آیند ولی اهمیت روغن های معدنی و موارد استفاده آنها بیشتر از انواع دیگر است .

مزایای روغن های معدنی

۱- خواص فیزیکی و شیمیائی آنها را می توان دقیقاً به دلخواه در هنگام تولید کنترل کرد.

۲- قابلیت تحمل طیف تقریباً وسیعی از درجه حرارت را دارند.

۳- با مواد شیمیائی آلی قابل اختلاط هستند که همین باعث امکان اضافه کردن مواد افزودنی به آنها و تغییر نحوه عملکرد آنها بر طبق خواسته ها و شرایط کاری می شود.

۴- سازگاری آنها با لاستیک ها و پلاستیک هائی که در ساخت کاسه نمدها و دیگر آب بندها استفاده می شوند زیاد است.

۵- ارزان بودن و در دسترس بودن زیاد آنها.

۶- دارا بودن پایداری و مقاومت قابل قبول آنها.

۷- بی اثر بودن و غیر خورنده بودن آنها از نظر شیمیائی و قابلیت آنها در حفاظت از سطوح در برابر عوامل خورنده شیمیائی و عوامل مخرب فیزیکی.

۸- قابلیت جذب و انتقال حرارت های ناخواسته.

۹- دارا بودن شرایط اصلی مورد نیاز برای یک روان کننده خوب که قبلاً بیان شده است.

روش تهیه روغن های معدنی

امروزه اغلب روغن های مصرفی عمومی از نفت خام که عمدتاً شامل عناصر هیدروژن و کربن می باشد بدست می آیند. بر طبق نظریه دانشمندان، نفت طی صدها هزار سال فعالیت باکتری ها بر روی گیاهان دریایی بوجود آمده است. نفت خام پس از استخراج از چاه و جدا شدن گازها و نمک های محلول در آن توسط پمپ های مخصوص وارد پالایشگاه های نفت می شود و با انجام عملیات تقطیر و تصفیه روی آنها فرآورده های مختلفی از آن بدست می آید که یکی از محصولات آن برش روغن های معدنی Lube Cut است که این مواد به کارخانه های روغن سازی ارسال می گردند تا ناخالصی های موجود در آن گرفته شود و از آن روغن پایه بدست آید و سپس با اضافه کردن مواد افزودنی شیمیائی مناسب برای بهبود دادن خواص آنها روغن های صنعتی مورد نیاز را از آن بدست می آورند.

اصول کار پالایشگاه های نفت

اساس کار پالایشگاه های جداسازی مواد مختلف نفتی بر مبنای اختلاف نقطه جوش آنهاست که این کار در برج های مخصوص تقطیر انجام می شود. روش کار به این ترتیب است که ابتدا نفت خام تا درجه حرارت مناسبی گرم و وارد برج تقطیر می شود. در برج تقطیر کلیه مواد موجود در آن بخار می شود و بطرف بالای برج حرکت می کنند. سپس در قسمت های مختلف برج بخارات به تدریج سرد و به مایع تبدیل می شوند و از کف تابالای برج به ترتیب مواد سنگین تا سبک تفکیک می شود. به عبارت دیگر فرآیندی را که در آن نفت خام او لیه در فشار اتمسفر یا خلاء تبدیل به محصولات خام Raw Product می شود را عملیات تقطیر می گویند.

تقطیر شامل دو مرحله است:

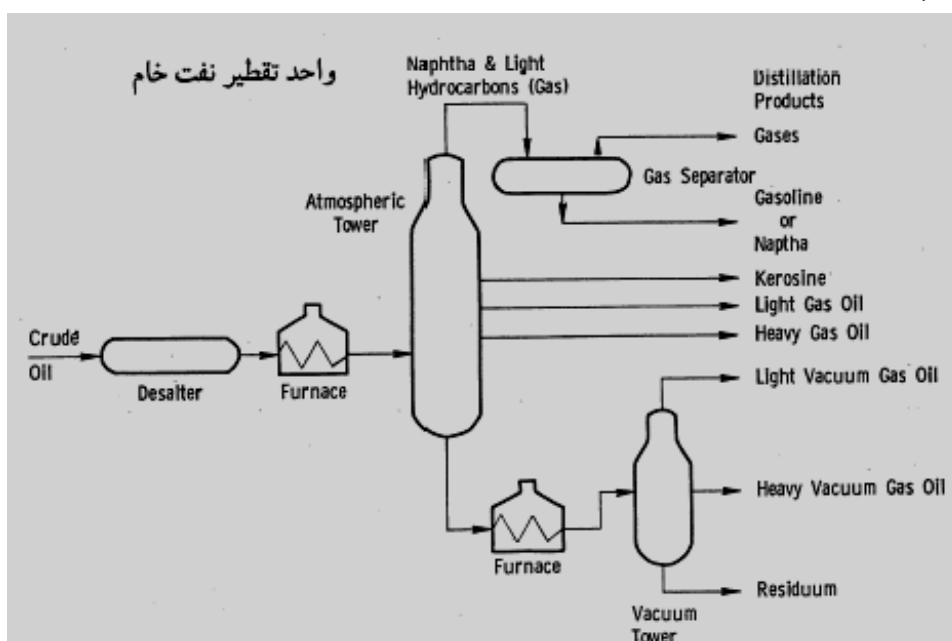
الف- تقطیر در فشار اتمسفر Atmospheric Distillation

ب- تقطیر در فشار خلاء Vacuum Distillation

تقطیر در فشار اتمسفر Atmospheric Distillation

نفت خام ورودی به واحد تقطیر ابتدا با آب مخلوط می شود تا نمک های موجود در آن با آب حل شوند و سپس وارد ظرف نمک گیر Desalter می شود. نمک همراه نفت خام در آب حل می شود و آب نمک به دلیل دارا بودن دانسیته بیشتر در قسمت کف Desalter از نفت خام جدامی شود و قطرات دیگر آب همراه باروغن نیز به روش الکتریکی از آن جدامی شوند. سپس از ترک کردن مخزن نمک گیر توسط محصولات گرمی که از واحد خارج می شوند (در مبدل های حرارتی) گرم ترمی شود و وارد ناحیه برج پخش خوراک Flash Drum می شود در این برج یک نوع جداسازی اجمالی Rough Separation فاز گاز از مایع صورت می گیرد تا با جدا نمودن گازهای همراه نفت خام از بالا رفتن ظرفیت کوره ممانعت شود. سپس نفت خام توسط پمپ های خوراک واحد از قسمت پایین مخزن Flash Drum پمپاژ و وارد کوره می شود و تا درجه حرارت حدود ۶۰۰ الی ۶۵۰ درجه فارینهایت حرارت داده می شود تا جهت جدا سازی برش های گوناگون به برج تقطیر در فشار اتمسفر وارد شود (اگر نفت خام بیشتر از درجه فوق گرم شود امکان تجزیه آن وجود دارد) نفت خام داغ خروجی از کوره همراه گازهای جدا شده در Flash Drum مخلوط می شوند و وارد برج تقطیر در فشار جو می شوند، بخارات حاوی مواد سبک بطرف بالای برج می روند و مایعات سنگین باقیمانده به سمت پائین ریزش می کنند.

برج های تقطیر دارای تعدادی سینی فلزی سوراخ دار هستند که باعث می شود بین مایع تقطیر شده که از بالا بطرف پایین می ریزد و بخارات مواد نفتی که در حال بالا رفتن هستند تبادل حرارت و جرم انجام شود و به حالت تعادل برسند و غلظت ترکیبات سنگین تر که دارای نقطه جوش بالاتری هستند در ته برج افزایش می یابد در حالی که غلظت ترکیبات سبک تر که دارای نقطه جوش پایین تری هستند در بالای برج بیشتر می شود.

در برج تقطیر در فشار اتمسفر محصولات زیر بدست می آید :

۱- برش مواد سبک شامل گازهای سبک و سنگین.

۲- برش بنزین Gasoline سبک و سنگین.

۳- برش نفتا Naphtalene.

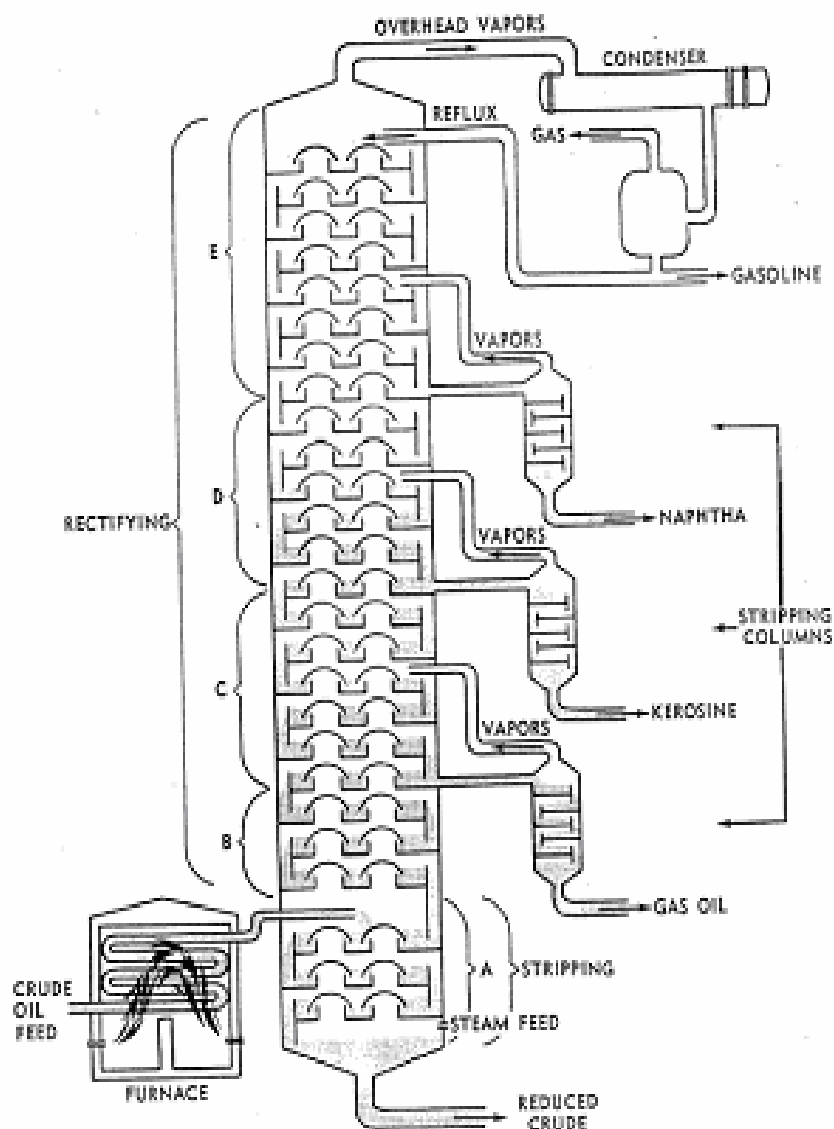
۴- برش نفت سفید Kerosine.

۵- برش نفت گاز Gas Oil سبک و سنگین .

۶- ته مانده برج اتمسفر Reduced Crude.

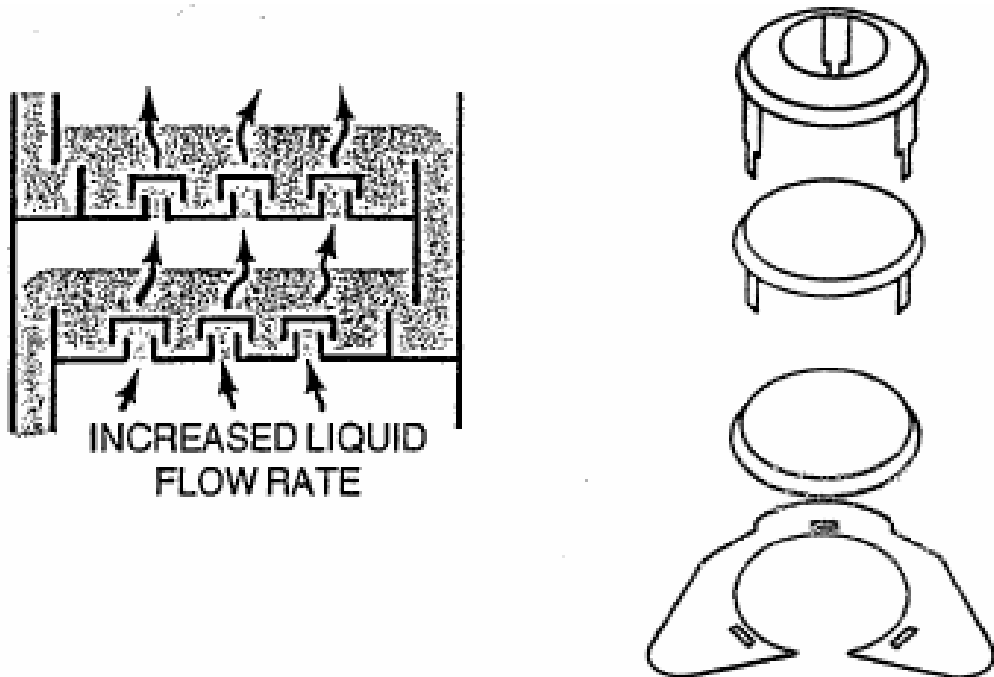
دمای سینی‌هایی که محصولات جانبی از آنها گرفته می‌شوند نشانه نسبتاً خوبی از نقطه جوش بالائی محصولات خروجی از آن سینی است که با کنترل دقیق مقدار جریان خروجی می‌توان دمای سینی‌ها را ثابت و در حد مطلوب نگه داشت تا محصول مطابق درخواست Specification بدست آید.

در شکل زیر شمای کلی یک برج تقطیر در فشار جو نشان داده شده است.

با خارج کردن قسمتی از جریان برگشتی داخلی Internal Reflux از پهلوی برج می‌توان از محصول بالای برج محصولات سنگین‌تر بدست آورد و در مواقعی که به محصولات سنگین تری نیاز باشد می‌توان با استفاده از جریان برگشتی میان‌برج Intermediate Circulation Reflux مشکل را برطرف نمود. روش کار به این صورت است که قسمتی از جریان برگشتی داخلی که از برج خارج می‌شود به کمک پمپ به کولرها و مبدل‌های حرارتی فرستاده می‌شود تاخنک شود و با دمای پایین تری به چند سینی بالاتر باز گردانده می‌شود. مایعات نفتی سردی که به این صورت به برج باز می‌گردند می‌توانند بخارات اضافی را مایع نموده و نتیجتاً جریان برگشتی داخلی در سینی‌های زیرین افزایش پیدامی‌کند. نقطه جوش بالای این محصولات بستگی به میزان جریان خروجی دارد. هرگاه مقدار جریان محصول جانبی افزایش یابد، میزان جریان برگشتی داخلی نیز نسبت به شرایط قبلی کاهش می‌یابد. انواع سینی‌های مورد استفاده یک برج از نوع فنجانکی سوراخ دار شیردار و... است که در شکل زیر شمائی از برج نشان داده شده است.

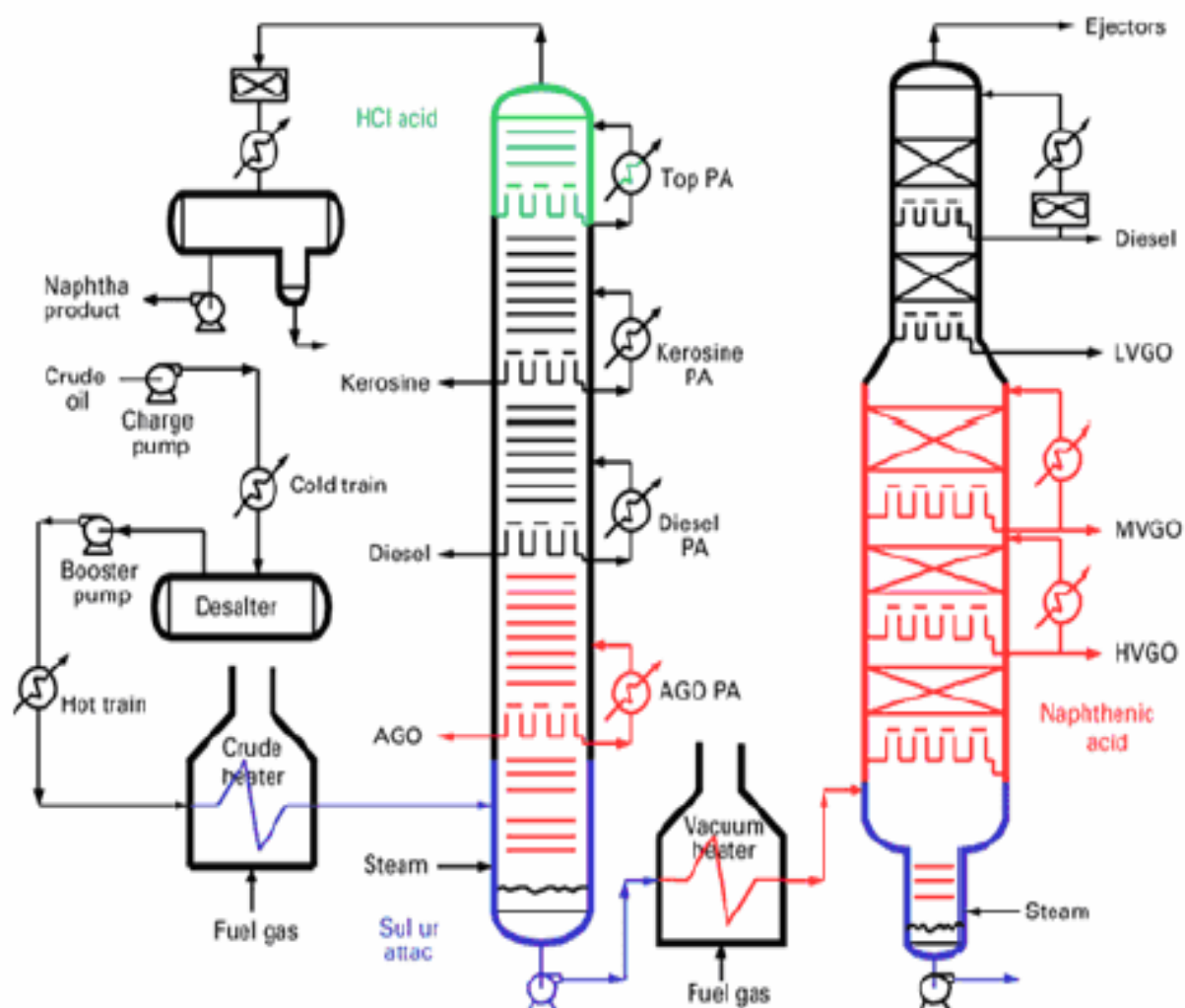

البته لازم به توضیح است که در طی سالهای اخیر یکینگ‌های مخصوص که دارای راندمان بالاتری هستند جایگزین سیستم‌های قدیمی شده است. نفت خام‌های باترکیببات متغیر باعث ایجاد مشکلات زیادی در پالایش می‌شوند زیرا هر سیستم پالایشی برای محدوده مشخصی طراحی شده و اگر نوع نفت خام تغییر زیادی داشته باشد نمی‌توان به شرایط پالایش طراحی شده دست یافت.

تقطیر در خلاء Vacuum Distillation

از روش تقطیر در فشار خلاء برای پالایش مواد ته مانده برج اتمسفر که دارای دامنه جوشی بالاتری هستند استفاده می شود. نقطه جوش یک ترکیب تحت تاثیر مستقیم فشاری است که روی سطح آن اعمال می شود. هر چه فشار کاهش پیدا کند، فشار بخار مواد نفتی نیز کاهش پیدا می کند. بنابراین نقطه جوش کاهش می کند. در برج خلاء با فشار منفی (کمتر از فشار جو) نقطه جوش ته مانده برج چنان کاهش می یابد که در دمایی پایین تر از دمای کراکینگ (به جای 400°C گرم در فشار اتمسفر) عمل تقطیر صورت گیرد.

پس از گرم کردن مجدد مایعات ته مانده برج تقطیر در فشار اتمسفر آن را وارد برج خلاء می کنند و از محصولات آن برای عملیات بعدی پالایش در واحدهای هیدروکراکینگ و تهیه روغن استفاده می کنند. محصول ته مانده برج خلاء را نیز می توان به عنوان خوراک واحد روغن سازی Lube Cut، خوراک واحد قیر دمیده Asphalt Blowing و واحد تقلیل گرانی Visbreaker و پاتیه Bright Stock استفاده نمود.

از برج تقطیر در خلا برش های زیر بدست می آید:

۱- گازهای سبک .

۲- مواد نفتی سبک که مشخصه های معینی ندارند.

۳- گازوئیل سنگین.

۴- خوراک واحدهای کراکینگ Isofeed.

۵- خوراک واحد روغن سازی Lube Cut.

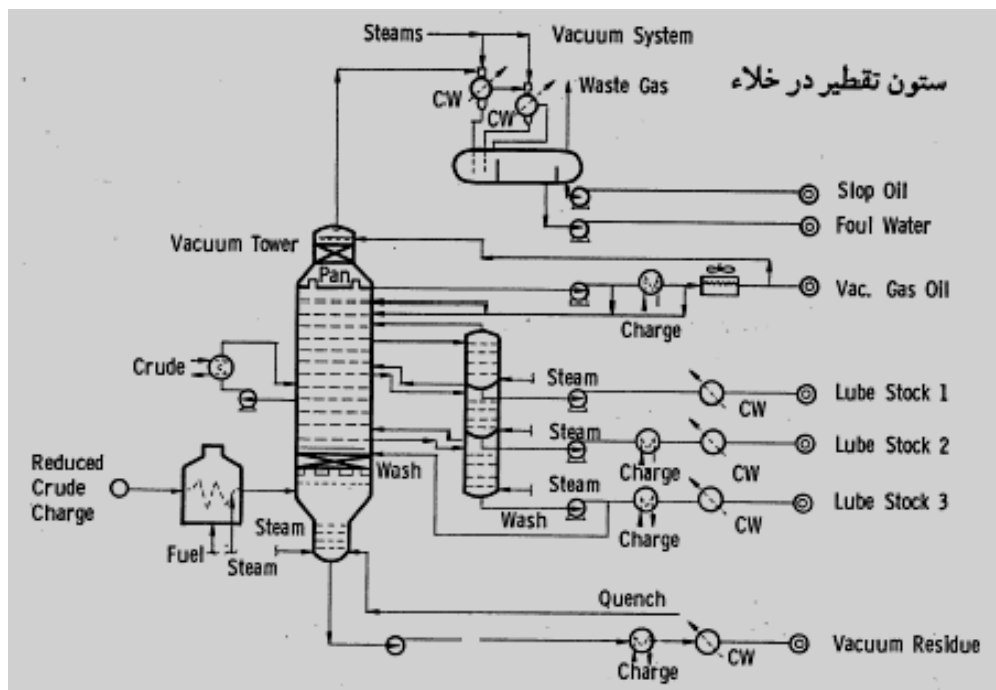
۶- ته مانده برج که می توان از آن به عنوان:

الف- خوراک واحد قیر

ب- تولید برایت استاک استفاده نمود.

برج تقطیر روغن Lube Tower

آن چه از برج تقطیر در خلا به عنوان خوراک کارخانه روغن سازی بدست می آید مخلوطی از روغن های پایه سبک و سنگین است و چون برای تهیه روغن های باویسکوزیته متفاوت، نیاز به برش های متفاوت پایه های روغنی است در بیشتر پالایشگاه ها Lube Cut بدست آمده مجدداً در شرایط دقیق تری پس از گرم شدن وارد برج تقطیر روغن Lube Tower که تحت خلا کاری کند می شود تا پایه های روغنی سبک و سنگین آن از نظر گرانشی تفکیک گردد و امکان ساخت انواع روغن و روغن دنده و..... فراهم شود.

برش های بدست آمده از برج تقطیر روغن عبارتست از:

۱- گازهای سبک غیر مایع شونده.

۲-مواد نفتی سبک که مشخصه معینی ندارند.

۳-برش روغن سبک(روغن ۱۰ و ۲۰) که به مصرف واحد روغن سازی می رسد.

۴-برش روغن سنگین که از آن برای کنترل مختصات خوراک واحدهای آیزوماکس استفاده می شود.

۵-برش روغن سنگین(روغن ۳۰ و ۴۰) که به مصرف واحد روغن سازی می رسد.

ماده اولیه روغن در کلیه نفت خامها موجود می باشد ولی کمیت و کیفیت روغن بستگی به نوع نفت خام دارد. برای تهیه یک بشکه روغن نیاز به ده بشکه نفت خام است. روغن تولیدی از یک نفت خام نه تنها باید دارای خواص فیزیکی مناسب باشند بلکه باید با مواد افزودنی که جهت ساخت روغن مورد نظر لازم است با آن مخلوط شود. نیز سازگاری داشته باشند. اگر برای یک روغن پایه جدید نیاز به مواد افزودنی است که در بازار فعلی وجود ندارد باید محاسبات اقتصادی دقیقی انجام گیرد تا مشخص شود که آیا هزینه تهیه مواد افزودنی جدید با سود حاصل از فروش روغن تمام شده دارای رابطه معقولی می باشد یا نه. انتخاب نهائی نفت خام برای تهیه روغن به مسائل اقتصادی و تجاری نیز بستگی دارد بطور مثال ممکن است در بعضی از کشورها روغن با ویسکوزیته کم و در بعضی از کشورها نیاز به روغن با ویسکوزیته بالا باشد. ترکیبات اصلی شیمیائی روغن های پایه در سه دسته تقسیم می شوند:

الف- هیدروکربورهای پارافینک.

ب- هیدروکربورهای نفتینک (یا آسفالتی).

ج- هیدروکربورهای آروماتیک(حلقوی).

علاوه بر هیدروکربورهای ترکیبات دیگری نظیر مقادیر جزئی گوگرد(محلول یا آزاد) اکسیژن نیتروژن و ترکیبات فلزی در حد چند ppm وجود دارد ولی مشخصات هر روغن پایه بر حسب این که چه درصدی از ترکیبات شیمیائی فوق در روغن وجود داشته باشد تغییر می کند .

هیدروکربن های پارافینیک

قسمت اعظم هیدروکربن های پارافینی C_nH_{2n+2} از هیدروکربن های زنجیری تشکیل شده و دارای مواد مومی زیاد و مواد آسفالتی کم می باشند و به دو دسته زنجیری طولی و زنجیری شاخه ای تقسیم می شوند. پارافین های زنجیره ای خطی نقطه ریزش بالائی دارند ولی هیدروکربن های پارافینی شاخه ای در مقابل تغییرات درجه حرارت تحمل بیشتری دارند(تغییرات ویسکوزیته آنها نسبت به دما کمتر است). هیدروکربن های زنجیری طولی به علت نقطه انجماد بالا از روغن جدا می شوند که به این نوع هیدروکربن ها موم گفته می شود.

خواص روغن هائی که در آنها هیدروکربورهای پارافینیک وجود دارد:

۱-در گرانی و وزن مخصوص کمتری می باشند.

۲-تغییرات گرانی آنها نسبت به تغییر درجه حرارت کم است (شاخص گرانی بالائی دارند).

- ۳- برای گر انرژی معین، دارای فراریت کمتر ی هستند که باعث بالارفتن نقطه اشتعال آنها می شود.
- ۴- قدرت حلایت آنها کم است (برای حل کردن مواد حاصل از اکسیداسیون مناسب نیستند).
- ۵- نقطه انیلین آنها بالا است.

هیدروکربن های نفتیک (سیکلوپارافین ها)

این دسته از هیدروکربورهای اشباع شده هستند و از اتصال گروه های متیلن که در یک حلقه تنظیم شده اند تشکیل شده اند و در بعضی از انواع نفت خام یافت می شود و به شکل حلقوی بسته اند که در آن اتم های کربن در یک مدار بسته به یکدیگر چسبیده اند. ساده ترین ترکیب، از این نوع ترکیبات اشباع، سیکلوپروپان با یک حلقه سه کربنی است که به آن سه اتم هیدروژن متصل شده است. نفتن ها دارای فرمول شبیه الفین ها هستند با این تفاوت که از خود خواص دیگری نشان می دهد.

در روغن هایی که درصد مواد نفتیک بیشتری دارند خواص زیر مشهود است:

- ۱- برای گر انرژی معین وزن مخصوص نسبی زیادی دارند.
- ۲- تغییرات گر انرژی آنها نسبت به درجه حرارت زیاد است (به دلیل این که مواد مومی آن کم و مواد اسفالتی آن زیاد می باشد).
- ۳- شاخص گر انرژی پایینی دارند.
- ۴- نقطه اشتعال آنها نسبتاً پایین است.
- ۵- دارای قدرت حلایت زیادی هستند که باعث می شود اجزای حاصل از اکسیداسیون را بیشتر بتوانند در خود حل کنند (کمک به عمل پاک کنندگی).
- ۶- نقطه انیلین پایینی دارند.

هیدروکربن های آروماتیک

این گروه شامل هیدروکربن های حلقوی غیر اشباع می باشند که گروه بنزن نیز نامیده می شود و دارای حلقه شش کربنی با سه پیوند دوگانه و سه پیوند یگانه هستند، که اتم های کربن آنها را به یکدیگر متصل می کند. ساده ترین این ترکیبات آروماتیکی، که دارای پایین ترین نقطه جوش نیز می باشد، بنزن با فرمول مولکولی C_6H_6 می باشد. این ترکیبات از نظر شکل ظاهری (به شکل حلقه) شبیه به ترکیبات نفتنی هستند با این تفاوت که در هیدروکربن های آروماتیکی بجای اتصال دو اتم هیدروژن به اتم کربن یک اتم هیدروژن به کربن متصل است.

این گروه از هیدروکربن ها نسبتاً "غیر فعال" هستند، ولی دارای بوی شیرین Sweet Smellig بوده و بعلت کیفیت بالای ضدتقه "Anti Knock Quantities" بسیار گران قیمت می باشند. قسمت اعظم آروماتیک ها از هیدروکربن های حلقوی بسته تشکیل شده و مشخصه نیمه اشباع دارند.

در روغن هایی که درصد مواد آروماتیک بیشتری دارند خواص زیر مشهود است:

۱- نسبت به هیدروکربورهای پارافینی دارای کشش سطحی کمتری هستند و به همین دلیل با آب راحت ترمی توانند تشکیل امولسیون دهند.

۲- قدرت حلالیت بالائی دارند.

۳- راحت تر از ترکیبات پارافینیکی و نفتنیکی واکنش انجام می دهند و به ترکیبات جانبی خورنده رزینی و آسفالتی تبدیل می شوند.

۴- نقطه آنیلین خیلی پایینی دارند و حل کننده لاستیک ها هستند.

۵- برای اکسیداسیون بسیار مستعد هستند و همراه بارسوبات نامحلول خواهند بود.

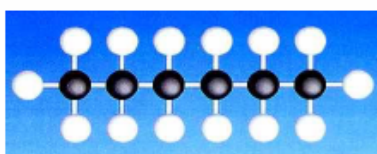
۶- شاخص گرانی روی آنها خیلی کم است.

۷- مقدار کربن باقیمانده آنها در حین اکسیداسیون خیلی زیاد است.

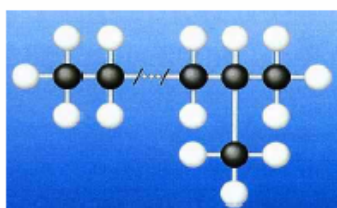
نفت خام مرغوب برای ساختن مواد اولیه روغن در مرحله اول نفت خام پارافینک و در مرحله بعد نفت خام مخلوط است. هیدروکربن های مختلفی که در مواد اولیه روغن خام وجود دارند از قبیل پارافینک ها، نفتینک ها و آروماتیک ها از لحاظ مناسب بودنشان برای روغنکاری تفاوت فاحشی دارند. این گروه به علت وجود گوگرد، نیتروژن و ترکیبات اکسیژن اثر تغییرات درجه حرارت روی گرانی روی آنها بسیار زیاد است ولی مقاومت آنها در مقابل اکسیداسیون بسیار کم است و این مواد باید توسط جدا کردن با حلال از روغن خارج شوند.

لازم به توضیح است که اغلب نفت خام های ایران ترکیبی از نوع پارافینیکی و نفتنیکی هستند.

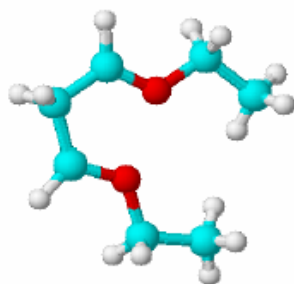
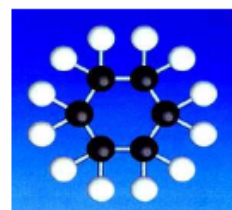
n-paraffin

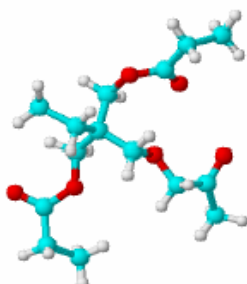
iso-paraffin

naphthenic

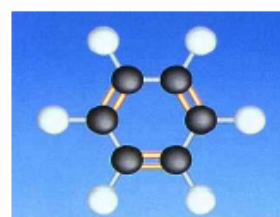

Di-ester

Polyol ester

aromatic

اصول کارواحدهای روغن سازی

خوراک اولیه کارخانجات روغن سازی از برج تقطیر درخلاً واحدهای تقطیر نفت خام و یا از برج تقطیر روغن (در صورت وجود) با درجات مختلف گرانی و بدست می آید. از بخشی از ته مانده برخ خلاً نیز برای تهیه برایت استاک Bright Stock که ماده شیمیائی بسیار مرغوبی برای تهیه روغن های سنگین (روغن های دنده) است استفاده می شود. برش های حاصل از تقطیر دارای ترکیبات نامطلوبی هستند که برای روانکاری مناسب نیستند. به عنوان مثال وجود بعضی از ترکیبات در روغن باعث می شود که روغن پس از مدت کوتاهی سیاه شود و گرانی آن بالا برود و تولید اسید کند و در داخل روغن بصورت نامحلول باقی بماند که مطلوب نیست. وظیفه واحدهای روغن سازی جدا نمودن ناخالصی های موجود در روغن و تولید روغن پایه با کیفیت خوب است.

موادی که باید از روغن جدا شوند عبارتند از:

۱- مواد آسفالتی.

۲- مواد آروماتیک.

۳- پارافین های زنجیری طولی (باعمل موم گیری).

۴- تصفیه نهائی.

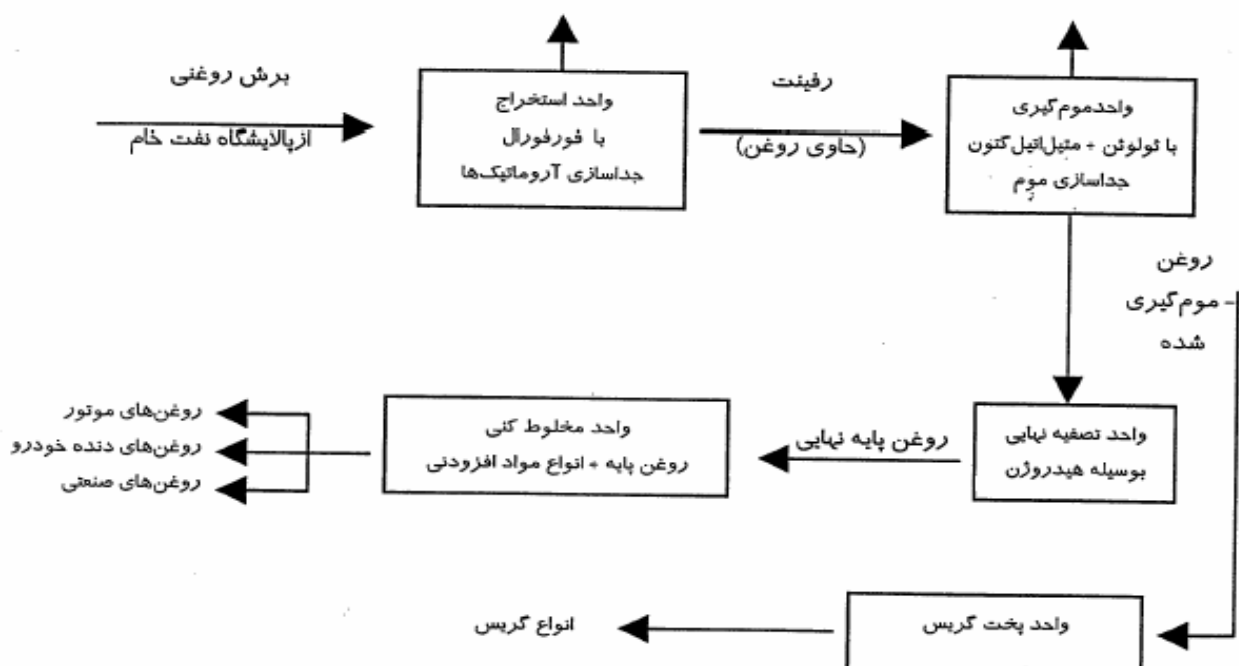
در شکل زیر شمای کلی یک واحد روغن سازی نشان داده شده است.

اکسترکت

(مواد آروماتیک)

حاوی ترکیبات حلقوی غیر اشباع (بنزینی)

انواع موم

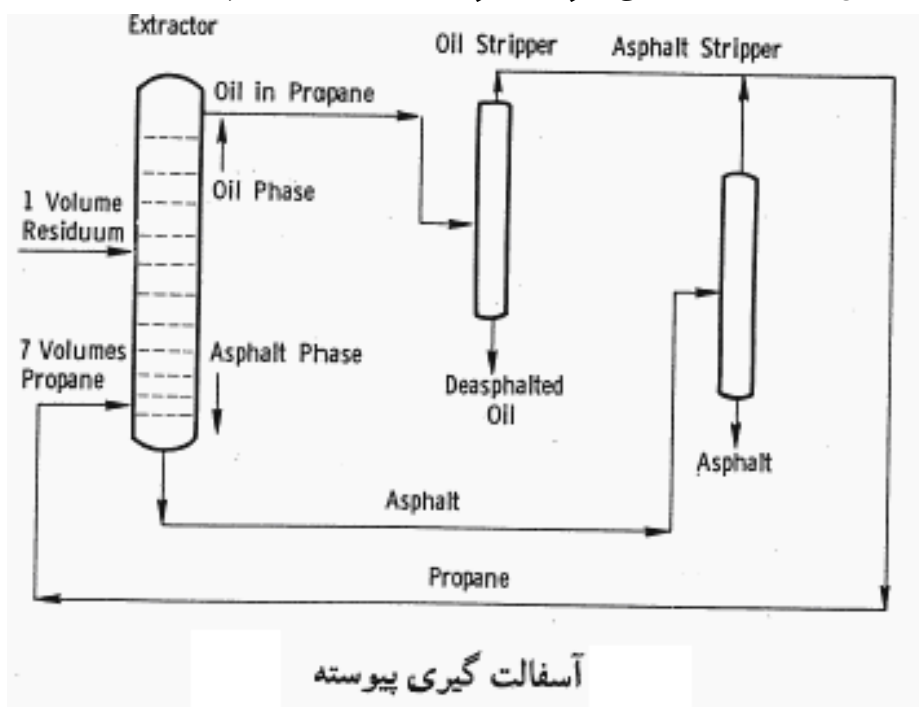

برای جدا کردن این نوع ناخالصی‌ها از طریق عمل پالایش بخصوصی استفاده می‌شود که ذیلاً به شرح آنها پرداخته می‌شود

استخراج مواد آسفالتی از روغن

برای خارج کردن مواد آسفالتی، صمغی نفتینی، آروماتیک، هیدروکربن‌های اشباع نشده، مواد گوگردی و کربن، ذره‌های رنگی و سایر موادی که نباید در روغن تصفیه شده وجود داشته باشد از یک حلال مناسب (مایع پروپان) که به طریق ترکیب فیزیکی مواد را در خود حل و خارج می‌کند استفاده می‌شود.

استفاده از این روش برای جدانمودن مواد آسفالتی در جاهایی توصیه می‌شود که از طریق عمل تقطیر و سایر طرق ویا به دلایل اقتصادی یا عملی نبوده، نتوان از آن استفاده کرد.

نحوه کار به این صورت است که هم زمان ته مانده برج خلا را با مایع پروپان از دو جهت مختلف از بالا و پایین به برج جدا کننده وارد می‌کنند. پروپان در دمای ۱۷۰ درجه فارنهایت و فشار ۵۰۰ پاند بر اینچ مربع مواد روغنی را در خود حل کرده و دو سطح متمایز تشکیل می‌شود. سطح با مقدار حجمی پروپان بیشتر و مواد معدنی در بالا و سطح دیگر با مقدار حجمی کمتر پروپان و مواد آسفالتی بیشتر در قسمت پایین برج جدا کننده قرار می‌گیرد. روغن و پروپان از بالای برج خارج می‌شود و پس از گرم کردن مجدد برای جدا کردن پروپان از مواد روغنی به برج‌های عریان کننده وارد می‌شود و بخارات پروپان دو باره در مبدل‌های حرارتی به مایع تبدیل شده و برای استفاده مجدد به مخازن مربوطه فرستاده می‌شوند. آنچه از پائین برج جدا کننده بدست می‌آید پس از گرم شدن در کوره به برج

عربان کننده دیگری فرستاده می شود و پروپان جدا شده در این مرحله نیز مورد استفاده مجدد قرار می گیرد، مواد آسفالتی نیز برای عملیات بعدی به پالایشگاه پس فرستاده می شود.

استخراج مواد آروماتیک

وجود مواد آروماتیک موجود در روغن باعث می شود شاخص گرانی روغن کاهش پیدا کند و پایداری و ثبات و کیفیت آن کم شود و نهایتاً روغن خاصیت روغنکاری مناسب را نداشته باشد پس باید این مواد از روغن جدا شود.

در حال حاضر سه نوع فرآیند پالایشی برای جدا کردن آروماتیک ها از روغن وجود دارد:

۱- استخراج مواد آروماتیک با حلال.

۲- تصفیه با اسید سولفوریک و جداسازی مواد.

۳- عملیات هیدروژنه کردن.

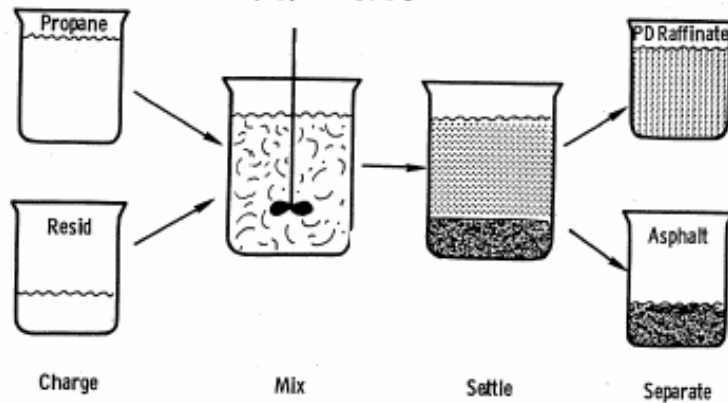
استخراج مواد آروماتیک موجود در روغن با استفاده از حلال فورفورال

جدا کردن مواد آسفالتی با حلال یک عمل فیزیکی است و درجه حرارت مهمترین عامل کنترل جدا کردن مواد آسفالتی است. برای جدا کردن مواد آروماتیک از روغن از دستگاه جدا کننده، با مایع فورفورال Ferfuraldehyde با فرمول شیمیائی $C_5H_4O_2$ استفاده می شود. ترکیبات آروماتیک که در مقابل عمل اکسیداسیون مقاومت ندارند و تشکیل لجن می دهند از این طریق از روغن خارج می شوند.

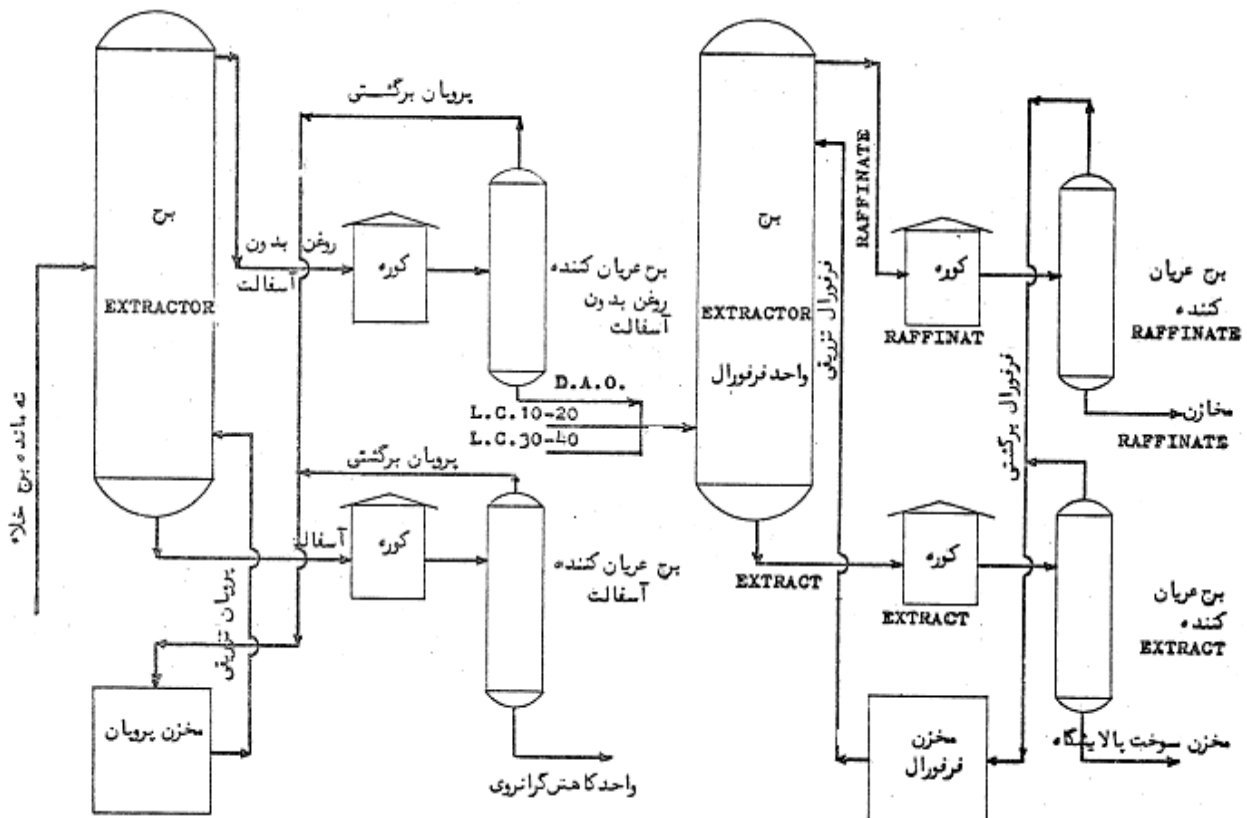
معمول ترین حلال های مورد استفاده در این روش عبارتند از فنل، فورفورال و دی اکسید گوگرد که از میان این حلال ها حلال فورفورال بطور وسیع تری برای تصفیه روغن های پارافینی مورد استفاده قرار می گیرد در این فرآیند مقداری فورفورال با خوراک ورودی Lube Cut در مخزن مربوطه با هم توسط میکسر مخلوط می شوند و برای مدتی این مخلوط ثابت باقی می ماند. از اختلاط فورفورال و روغن دو فاز مختلف تشکیل می شود یک سطح در حلال حل نمی شود و نسبتاً از روغن غنی است و به اسم رافینیت نامیده می شود و سطح دیگر که از حلال غنی است که اکستراکت Furfural Extract نامیده می شود و حامل آروماتیکها، نفتینها و مواد کربنی و ..... است. مسئله جدا کردن مواد آروماتیک توسط حلال ها را می توان به جدا کردن رافینیت و اکستراکت خلاصه کرد. فازی که شامل مواد آروماتیک است دارای رنگ تیره بوده و فاز دیگر که به رافینیت معروف است دارای رنگ روشن می باشد. رافینیت به دست آمده از این مرحله که جهت ساخت روغن پایه از آن استفاده می شود، دارای مقاومت حرارتی و اکسیداسیون خوبی بوده و شاخص گرانی آن نیز نسبت به خوراک ورودی به ستون بسیار بالاتر می باشد.

در شکل زیر شمای ساده ای از آسفالت گیری از روغن با استفاده از مایع پروپان نشان داده شده است.

آسفالت گیری بوسیله پروپان

اصول کار به این صورت است که خوراک Lube Cut از قسمت میانی ستون استخراج و فورفورال نیز از قسمت فوقانی وارد ستون می‌شوند. اختلاف دانسیته بین فورفورال و خوراک باعث می‌شود که این دو ماده در خلاف جهت یکدیگر حرکت کرده، در نتیجه به خوبی با یکدیگر تماس پیدا کنند و مخلوط شوند. حلال فورفورال مواد آروماتیک را در خود حل کرده و به طرف پایین ستون می‌برد و رافینیت همراه با مقدار کمی فورفورال به طرف بالای ستون حرکت کرده و از ناحیه بالای ستون خارج می‌شود. سپس این دو محصول به قسمت بازیابی فورفورال فرستاده می‌شوند. در این قسمت فورفورال از رافینیت و مواد آروماتیک جدا شده و مجدداً در ستون استخراج مورد استفاده قرار می‌گیرد.

برای جدا کردن فورفورال موجود در فازرافینیت این مخلوط پس از گرم شدن مجدد وارد برج عریان کننده Stripper می شود و به وسیله ایجاد خلا و بخار آب سوپرهیت حتی مقادیر جزئی فورفورال نیز از روغن جدامی شود. فازاکستراکت که در فورفورال حل می شود تا کمی بالاتر از نقطه جوش فورفورال گرم می شود و وارد L.P Flash Tower می شود. در این برج قسمت زیادی از فورفورال بصورت بخار از بالای برج خارج می شود و مجدداً پس از گرم شدن دوباره وارد برج H.P-Flash Tower که تحت فشار ۳۵ تا ۲۰ پوند بر اینچ مربع فشار است وارد می گردد. در این برج مقادیر زیاد فورفورال از بالای برج خارج می شود و اکستراکتی که هنوز مقدار کمی فورفورال در آن وجود دارد از پایین خارج می شود و وارد برج Flash Stripper که در شرایط خلا قرار دارد می گردد و آخرین قطرات فورفورال نیز از آن جدامی شوند و فورفورال حاصل از برج Flash Tower در مخزن خاصی جمع اوری می شود و دوباره برای تغذیه به برج اختلاط و جداسازی اکستراکت آماده می شود.

واحد تصفیه روغن در زمان های مختلف، ممکن است از خوراک های مختلف استفاده نماید. به عنوان مثال واحد استخراج به وسیله فورفورال نه تنها روی محصول حاصل از واحد آسفالت گیری کار می کند، بلکه روی برش های روغنی دیگری که از ستون تقطیر در خلا به دست می آیند نیز کار می کند. هریک از این محصولات دارای شرایط کارکرد خاص خود می باشند. وقتی یک برش روغنی به واحد فورفورال فرستاده می شود، برش های دیگر باید ذخیره شوند تا پس از اتمام عملیات بر روی برش قبلی، عملیات روی این برش ها شروع شود. عملیات روی یک برش روغنی بسته به تقاضای بازار، ممکن است تا چندین روز ادامه پیدا کند.

عوامل موثر در جدا کردن مواد آروماتیکی از روغن پایه
تعداد مراحل اختلاط فورفورال با روغن.

۲- نسبت فورفورال به روغن.

۳- درجه حرارت اختلاط.

۴- اختلاف درجه حرارت در مقاطع مختلف برج.

۵- بازگرداندن مقدار اکستراکت.

۶- طریقه تماس حلال و روغن.

مهم ترین اثری که عمل جدانمودن مواد آروماتیکی به وسیله فورفورال روی خواص فیزیکی روغن می گذارند، شامل بالا بردن شاخص گرانیروی روغن، باعث بالا رفتن مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون از نظر خواص شیمیایی حرارت است.

شاخص گرانیروی یکی از معیارهایی است که مشخص می کند آیا عملیات در واحد استخراج به وسیله فورفورال به درستی انجام گرفته یا خیر. همه روزه با نمونه گیری از محصولات به دست آمده از این واحد و اندازه گیری شاخص گرانیروی آنها صحت عملیات مورد بررسی قرار می گیرد.

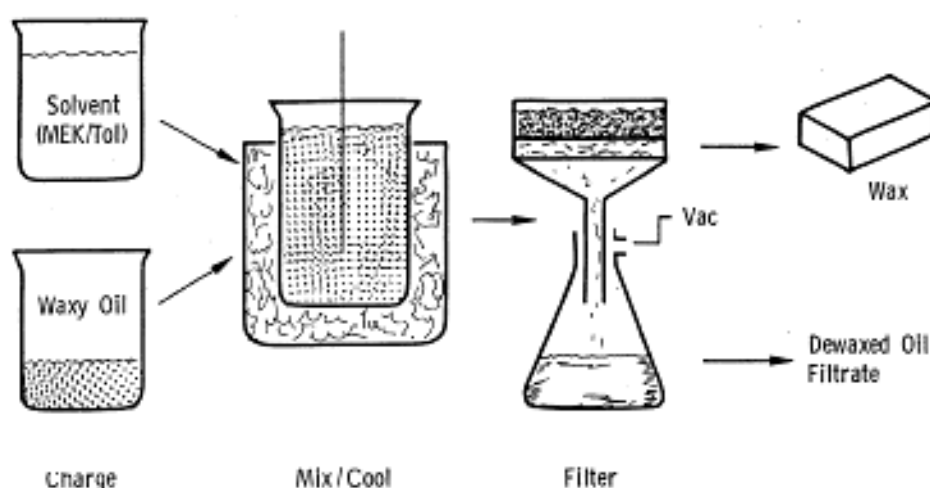
عملیات موم گیری از روغن پایه Dewaxing

موم گیری به وسیله حلال M.E.K. (متیل - اتیل - کتن) و پس از جدا کردن مواد آروماتیک به وسیله حلال فورفورال از روغن انجام می شود. این عمل باعث پایین آوردن نقطه ریزش روغن می شود. روغنی که از نفت خام پارافینک تهیه می شود، دارای هیدروکربن های پارافینی و بعضاً هیدروکربن های ایزومری حلقوی پارافینی است که دارای وزن ملکولی بالا می باشند و وقتی روغن سرد می شوند به صورت کریستال در می آید برای این که مشخصات مورد لزوم روغن از جهت نقطه ریزش به دست آید، این مواد مومی باید از روغن خارج شود.

روغن های روان کننده تصفیه نشده دارای نقطه ریزش متغیر می باشند. روغن های با پایه پارافینک، قبل از عمل واکس گیری دارای نقطه ریزشی حدود $27-49^{\circ}\text{C}$ می باشند، در حالی که نقطه ریزش روغن های با پایه نفتنیک حدود 18°C - و حتی کمتر می باشد. مواد مومی شاخص گراندروی بالاتری دارند، ولی نقطه ریزش آنها پایین است.

عمل موم گیری را مثل تقطیر یا جدا کردن با حلال و غیره نمی توان انجام داد. به طور کلی هر چه نقطه ذوب هیدروکربن ها بالاتر باشد مقدار حل شدن انواع پارافین هادر آنها کمتر می شود از این لحاظ هنگام سرد کردن روغن آن دسته از هیدروکربن ها که نقطه ذوب بالاتری دارند قبل از همه کریستال می شوند که مقدار تبلور و اندازه کریستال ها در موم گیری (واکس گیری) صنعتی بسیار مهم است. در شکل زیر شمائی کلی از واکس گیری از روغن با استفاده از حلال MEK و حلال تولوئن نشان داده شده است.

واکس گیری MEK و تولوئن

روغن خام معمولاً شامل هیدروکربن های پارافینی زنجیری و شاخه ای می باشد که هنگام سرد کردن روغن خام هیدروکربن های پارافینی زنجیری کریستال می شوند و توسط صافی از محیط عمل خارج می گردند

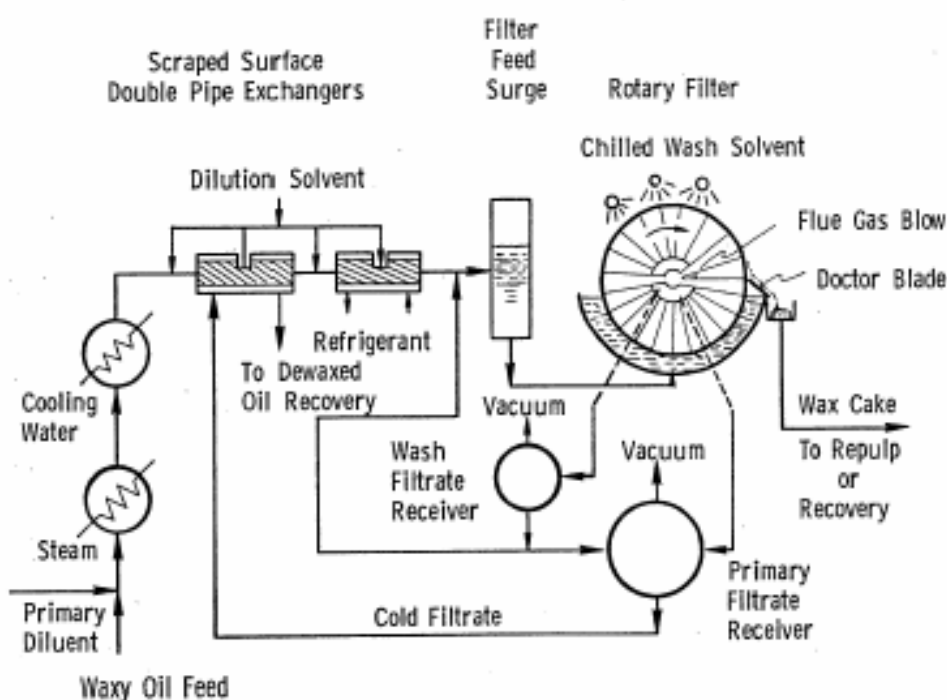

لازم به توضیح است که موم حاصله دارای ۱۰ تا ۲۰ درصد روغن است.

این حلال‌ها به نسبت تعیین شده باروغن مخلوط می‌شوند و باعث رسوب موم‌های موجود در روغن می‌شوند و باعث می‌شود روغن در درجه حرارت پایین مقدار بسیار کمی از موم را در خود نگه دارد. مراحل عملی موم‌گیری به این صورت است که رافینیت بدست آمده از واحد فورفورال که دارای واکس می‌باشد، ابتدا با حلال MEK و تولوئن مخلوط می‌شود و توسط بخار آب گرم می‌شود تا واکس موجود در آن از حالت کلوئیدی خارج شود و سپس آنرا سرد می‌کنند. عملیات سرد شدن ابتداءً بوسیله جریان آب سرد، سپس با محصولات سرد بدست آمده از عمل واکس‌گیری و در مبدل‌های حرارتی منتهی به چیلرها انجام می‌شود.

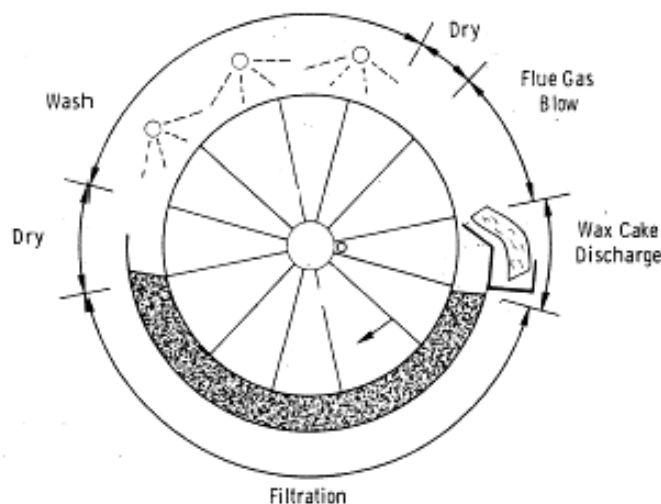
سرد کردن نهایی بوسیله پروپان مایع و در مبدل‌های حرارتی (چیلرها) مخصوص این کار انجام می‌شود. وقتی که روغن و حلال در مبدل‌های حرارتی سرد می‌شوند و دمای آن تا منفی ۲۱ درجه سانتیگراد کاهش پیدا می‌کند (دمای آن با تنظیم مقدار پروپان ورودی به چیلر تنظیم می‌شود) کریستال‌های موم تشکیل شده در جداره لوله‌های مبدل‌های حرارتی جمع می‌شوند که موجب کاهش انتقال حرارت و گرفتگی لوله‌ها خواهد شد. برای این منظور از مبدل‌های حرارتی خاصی به نام Double Pipe Heat Exchanger استفاده می‌شود که از دو لوله داخل هم تشکیل شده است. در لوله داخلی مخلوط روغن و حلال جریان دارد و مجهز به تیغه‌های گردانی است که موم‌ها را از جداره داخلی لوله می‌تراشد تا باعث افزایش نرخ تبادل حرارت گردد و در لوله بیرونی مواد سرد کننده (پروپان مایع) جریان دارد. در شکل زیر فرآیند موم‌گیری صنعتی نشان داده شده است.

فرآیند صنعتی واکس‌گیری

روغن سرد شده خروجی از چیلرها مجدداً با مقداری حلال مخلوط می‌شود که در اثر این عمل کریستال‌های واکس تشکیل می‌شوند. این کریستال‌ها به وسیله عمل صاف کردن در فیلترهای مخصوص این کار از روغن جدا می‌شود. دستگاه فیلتر از یک استوانه گردان Rotary Filter تشکیل شده که سطح جانبی آن از لایه پارچه مخصوصی پوشیده شده است. داخل این استوانه به چندین قسمت تقسیم شده است. در حالی که استوانه می‌چرخد هر قسمت در هر لحظه در مقابل قسمتی قرار می‌گیرد که به لوله‌های ورودی و خروجی متصل می‌باشند، که یک قسمت خلأ می‌باشد که مخلوط روغن و حلال را مکیده و از فیلتر خارج می‌کند. قسمت‌های داخل استوانه به نحوی تقسیم شده است که قسمتی که در داخل مایع قرار گرفته و همچنین قسمتی که از مایع خارج شده و حلال بر روی آن پاشیده می‌شود به سیستم خلا (ورودی کمپرسور گاز پروپان) متصل است و پس از آن که به وسیله خلا موم از روغن گرفته می‌شود لایه موم در مقابل قسمتی قرار می‌گیرد که گاز خنثی با فشار از داخل استوانه دمیده می‌شود تا لایه موم را از فیلتر جدا کند و سپس موم‌ها به وسیله حلالی که بصورت اسپری روی آن پاشیده می‌شود و با استفاده تیغه‌هایی که با فاصله کمی روی فیلتر قرار دارند و با استفاده از فشار گاز خنثی کننده در قسمت Boot فیلترها جمع می‌شود و برای جداسازی حلال از فیلتر خارج می‌شود.

انتقال واکس به واحد جداسازی حلال از واکس

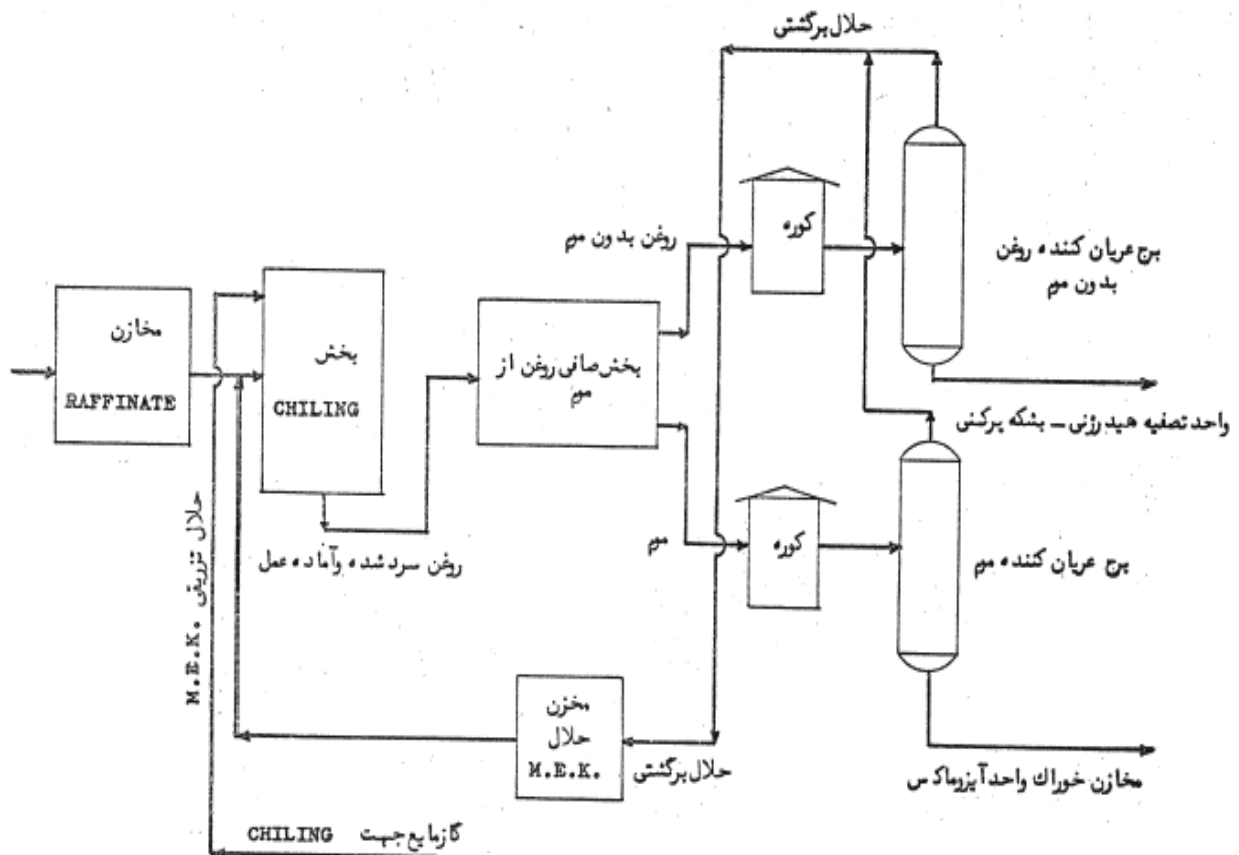

مخلوط حلال و روغن پس از خروج از مبدل‌های حرارتی و گرم شدن برای جداسازی حلال به برج LP.Flash Tower که فشار آن در حدود فشار جو است منتقل می‌شود. در این برج مقداری از حلال موجود در روغن بخار می‌شود و از بالای برج خارج می‌شود و پس از تبادل حرارت در مبدل‌های حرارتی خنک و به مایع تبدیل می‌شود سپس باقیمانده حلال و روغن پس از گرم شدن مجدداً به برج HP.Flash Tower که فشارش حدود دو بار است منتقل می‌شود و مجدداً روغنی که هنوز دارای مقدار کمی حلال است به وسیله بخار در برج عریان کننده Stripper حلال آن گرفته می‌شود و پس از خنک شدن به

مخزن مربوطه ارسال می شود. روغن بدون موم به دستگاه تصفیه با هیدروژن (در صورت وجود) فرستاده می شود

مخلوط موم و حلال نیز پس از گرم شدن در مبدل های حرارتی که بوسیله بخار گرمی کندر اثر گرم شدن قسمتی از حلال آن تبخیر و دوباره در مبدل های حرارتی به مایع تبدیل می شود و باقیمانده حلال موجود در مخلوط حلال و موم نیز مشابه روغن بوسیله بخار آب و در برج های عریان کننده از موم جدامی شوند. مواد مومی به مخازن مربوطه فرستاده می شود که در صنایع زیر دستی از آن برای تهیه انواع پارافین جامد و مایع شمع و ساخت مواد اولیه انواع پمادها کرم ها مواد آرایشی و..... استفاده می شود.

از آنجائی که مقدار روغن باقیمانده در موم تولیدی نشانگر درصد تولید نهائی است سعی می شود موم نهائی درصد کمتری روغن داشته باشد. در کارخانجاتی که بصورت یک مرحله ای روغن فیلتر می شود مقدار روغن موجود در موم بیشتر از ۱۰ تا ۲۰ درصد است و در بعضی از موارد نیز به علت روش های نادرست فرآیند از این مقدار نیز بیشتر خواهد شد. برای کاهش مقدار روغن در موم بعضی مواقع بصورت دو مرحله ای عمل می شود بدین ترتیب که موم حاصل از مرحله اول با حلال مخلوط گشته و دوباره از فیلتر دیگری عبور می کند تا درصد روغن موجود در موم نهائی کاهش پیدا کند. در شکل زیر مراحل توضیح داده شده فوق نشان داده شده است.

پس از عمل واکس گیری نقطه ریزش روغن‌های با پایه پارافینیک به حدود ۷- تا ۱۸°C- خواهد رسید و اگر به روغنی با نقطه ریزش پایین‌تر نیاز باشد، باید از مواد افزودنی پایین آورنده نقطه ریزش استفاده نمود. از دید مصرف کنندگان روغن، اهمیت نقطه ریزش بستگی به شرایط کاربرد آن دارد. اگر روغن در فصل زمستان مورد مصرف قرار گیرد باید دارای نقطه ریزش پایین باشد، ولی اگر روغن در تابستان و یا در وسایلی که گرمای زیاد تولید می‌کنند به کار رود (مثل توربین‌های بخار) به نقطه ریزش پایین نیاز نمی‌باشد

متغیرهای عملیاتی برای جدا کردن بهتر و کامل‌تر موم عبارتند از:

- ۱- کیفیت خوراک ورودی به واحد که برش‌های سبک ترلوب کات درصد محصول بیشتری می‌دهند.
- ۲- هرچه درجه حرارت موم گیری کاهش پیدا کند کیفیت بهتر ولی تولید کمتری می‌شود.
- ۳- هرچه تعداد دفعات افزودن حلال به روغن بیشتر باشد جداسازی بهتر انجام می‌شود.
- ۴- با افزایش مقدار حلال M.E.K. در حد اپتیمم می‌توان به نقطه ریزش پایین‌تری دست یافت.
- ۵- هرچه سرعت چرخش صافی دوار بیشتر شود سرعت عبور روغن از فیلتر بیشتر می‌شود.
- ۶- هرچه سرعت سرد کردن روغن بیشتر باشد اندازه کریستال‌ها بزرگ‌تر می‌شود.
- ۷- هرچه مقدار حلالی که به عنوان شوینده بر روی لایه موم در فیلتر پاشیده می‌شود بیشتر باشد مقدار روغن در موم کاهش پیدا می‌کند.

البته در طی سال‌های اخیر از روش‌های هیدروکراکینگ برای تبدیل پارافین‌های زنجیره‌ای در طی شکست مولکولی در کنار کاتالیست روغن‌هایی با شاخص گرانیروی بالا و نقطه ریزش مطلوب تولید شده است.

در روش تصفیه روغن با حلال، مقداری از ترکیبات گوگردار که به‌طور طبیعی دارای خاصیت ضد اکسیداسیون هستند، در روغن باقی می‌ماند. در نتیجه، این روغن‌های پایه به‌طور طبیعی دارای مقدار زیادی خاصیت مقاومت در برابر اکسیداسیون می‌باشند. در صورتی که روغن پایه‌هایی که توسط روش هیدروکراکینگ به دست آمده‌اند، دارای این مواد طبیعی ضد اکسیداسیون نمی‌باشند. در نتیجه برای ایجاد خاصیت پایداری بیشتر در برابر اکسیداسیون، باید مقدار زیادی ماده افزودنی ضد اکسیداسیون به این روغن‌ها اضافه کرد.

نتایج حاصل از عملیات موم‌گیری

این نتایج عبارتند از:

- ۱- باعث می‌شود نقطه ریزش روغن پایین بیاید.
- ۲- باعث می‌شود شاخص گرانیروی روغن پایین برود.
- ۳- باعث می‌شود گرانیروی روغن بالا برود.

۴- باعث می شودوزن مخصوص روغن بالا برود.

درموقع سردکردن مولکول های نرمال پارافین هابصورت کریستال های معینی درمی آیندکه به سادگی قابل صاف کردن هستند.

حلال های دستگاه موم گیری عبارتند از:

۱- M.E.K (میتل - ایتل - کیتن) $C_2H_5COCH_3$

۲- BENZENE (بنزن) C_6H_6

۳- TOLUENE (تولوئن) $C_6H_5CH_3$

دستگاه تصفیه با گاز هیدروژن

روغنی که از دستگاه موم گیری به دست می آید به علت دارا بودن ترکیبات غیر مقاوم و رنگ تیره مرغوب بازار نیست و باید مواد زائد آن نظیر گوگرد مرکاپتان ها، سالفايدها، دایسا لفایدها در مجاورت گاز هیدروژن و کاتالیست تبدیل به گاز هیدروژن سولفور ه شوند در دستگاه تصفیه با هیدروژن این موادزائد از روغن جدا می شوند و باعث بالا رفتن مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون می شود.

در اثر این واکنش مواد نامرغوب از روغن حذف می شوند (این فرآیند تقریباً شبیه فرآیند گوگرد گیری از نفت سفید و گازوئیل می باشد) حاصل این عملیات شامل:

۱- نیتروژن پایربدین و کوئیلین که در مجاورت گاز هیدروژن و کاتالیست به گاز آمونیاک تبدیل می شوند.

۲- اسیدهای نفتین که به کربورهای حلقوی تبدیل می شوند.

۳- بیبودرنگ و بووئبات و خاصیت مخلوط نشدن روغن با آب.

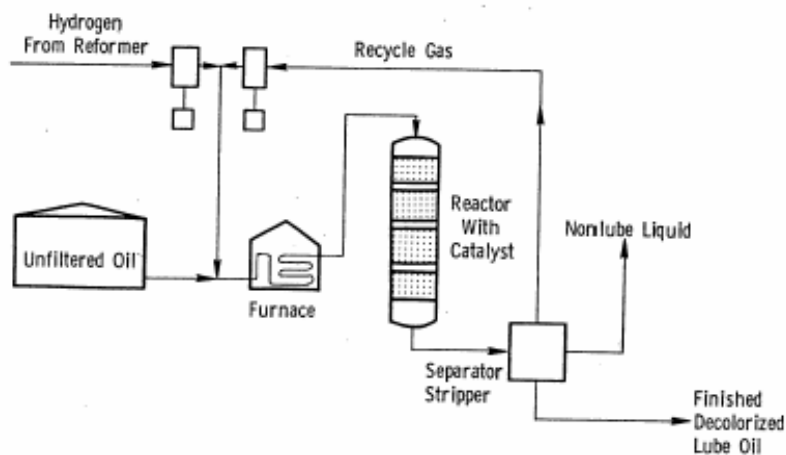
۴- آخرین ترکیبات نامطلوب حاصل از فرآیندهای جداسازی خارج می شود.

۵- هیدروکربورهای حلقوی شکسته می شوند و به نرمال پارافین ها با ایزوپارافین ها تبدیل می شوند.

۶- باعث بالا رفتن مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون می شوند.

اساس کاربه این صورت است که ابتداروغن تادمای معینی گرم می شود و همراه با گاز هیدروژن به یک بستر کاتالیستی با فشارمطلوب هدایت می شود در این دستگاه روغن با گاز هیدروژن مخلوط شده و از راکتوری که با کاتالیست پر شده عبور می کند وجود کاتالیست سبب ایجادواکنش بین مواد نامرغوب موجود در روغن با هیدروژن می شود. بوسیله این فرآیند مقدار زیادی از مواد آروماتیک، مواد گوگرددار، و تا حدودی نیز مواد نیتروژن دار حذف می شوند.

فرآیند هیدروژنه کردن روغن

روغنی که به دست می آید به عنوان روغن پایه به مخازن مربوطه فرستاده می شود تا پس از مخلوط کردن با روغن های دیگر و اضافه نمودن مواد افزودنی طبق فرمول های مربوطه در اختیار مصرف کننده ها قرار گیرد.

در خلوص روغن های پایه بدست آمده از روش های هیدروژناسیون جای هیچ گونه شکی نیست ولی این روغن ها دارای معایبی نیز به شرح زیر می باشند:

۱- حلالیت این نوع روغن ها برای بعضی از مواد افزودنی کم می شود و در نتیجه تمامی مواد افزودنی بطور کامل در این روغن ها حل نمی شود.

۲- در روغن های حاصل از روش تصفیه با حلال مقداری ترکیبات گوگردی در روغن باقی می ماند که این ترکیبات بطور طبیعی دارای خاصیت ضد اکسیداسیون و ضد سایش هستند ولی در روغن های حاصل از روش هیدروکراکینگ ترکیبات گوگردی حذف می شوند و برای ایجاد پایداری حرارتی و مقاومت در برابر اکسیداسیون باید مواد افزودنی مناسب به آنها اضافه نمود.

۳- به دلیل حذف کامل مواد آروماتیک در این روش نیاز به استفاده از مواد افزودنی موثر روی سیل ها که باعث تورم و آب بندی آنها می شود الزامی است.

با توجه به موارد فوق در انتخاب یک روان کننده باید نوع روغن پایه و روش تصفیه آن خصوصا در مواردی که روغن دارای کاربرد غیر معمول است در نظر گرفته شود.

البته هیدروژنه کردن تمام روغن های تولیدی مورد لزوم نبوده و بیشتر برای روغن هایی که مورد استفاده صنعتی (روغن های غیر از روغن موتور) دارند از عمل هیدروژنه کردن استفاده می شود.

فرآیند دیگری که می توان آن را جایگزین عمل هیدروژناسیون نمود، استفاده از خاک های رنگ بر می باشد. در این فرآیند خاک رنگ بر که بسیار نرم می باشد، در درجه حرارت بالا با روغن مخلوط می شود. مواد ناپایدار و تیره رنگ موجود در روغن جذب خاک رنگ بر شده و سپس با فیلتر کردن

خاک را از روغن جدا می کنند. خاک جدا شده از روغن مجدداً قابل استفاده نبوده و باید یا آنرا احیاء نمود و یا برای عملیات بعدی از خاک تازه استفاده نمود. لازم به ذکر است که عمل احیاء باعث می شود که خاک بعضی از خواص خود را از دست بدهد و به همین دلیل در اکثر مواقع از خاک جدید استفاده می شود و تمایل کمی به استفاده از خاک احیاء شده می باشد. استفاده از خاک رنگ بر نسبت به فرآیند هیدروژنه کردن به علت پایین بودن راندمان فرآیند، در حال حاضر چندان مورد استفاده قرار نمی گیرد و تقریباً همه جا از فرآیند هیدروژنه کردن استفاده می کنند.

روغن های مصنوعی Synthetic Oils

استفاده از روغن های پایه معدنی (روغن های نفتی) بسته به نوع نفت خام بکاررفته ، مواد افزودنی به کار برده شده و شرایط کارکرد روغن دارای محدودیت های نظیر:

- ۱- بالا بودن نقطه ریزش بعلت وجود واکس ،
- ۲- مقاومت کم در برابر اکسیداسیون و تولید لجن واسید در روغن
- ۳- تغییرات زیاد ویسکوزیته در درجه حرارت های بسیار بالا و بسیار پائین و سایر موارد می باشد.

تمامی این موارد و سایر محدودیت ها سبب گردیده است تا استفاده از روغن های پایه غیر نفتی (روغن های سینتتیک) در پاره ای از موارد مورد استقبال قرار گیرد . گروه های مختلفی از ترکیبات شیمیائی به عنوان روغن سینتتیک مورد استفاده قرار می گیرند که در ذیل به پاره ای از آنها اشاره می گردد.

۱-آروماتیک های آلکیل شده

این هیدروکربن های سنتز شده با روغن های معدنی سازگار بوده و از آنها به عنوان روغن پایه در ساخت انواع روغن ها استفاده می گردد

۲- پلی آلفا الفین ها

این نوع روغن ها دارای شاخص گرانروی بالا ، نقطه ریزش بسیار پائین ، سازگاری با روغن های معدنی و مقاومت ضعیف در برابر آتش می باشند و در ساخت انواع روغن ها با شرایط کارکرد دمائی بسیار گرم و یا بسیار سرد مورد استفاده قرار می گیرند

۳- دی استرها

خواص جریانی بسیار عالی در درجه های پائین ، شاخص گرانروی بسیار بالا ، مقاومت حرارتی خوب و پایداری در برابر اکسیداسیون از مهمترین مشخصه های این نوع روغن ها می باشند و در تولید روغن های موتور و کمپرسورهای هوا پیما استفاده می گردد

۴- پلی استرها

مهمترین کاربرد این نوع روغن ها در موتور هواپیماها ، توربین های گاز با درجه حرارت زیاد سیستم های هیدرولیک و تولید گریس برای مصرف در درجه حرارت های بالایی می باشد.

۵- پلی گلیکول ها

این روغن ها به دو دسته محلول و نامحلول در آب تقسیم می گردند روغن های محلول شامل روغن های مقاوم در برابر آتش ، فلزکاری و روغن ترمز می باشند روغن های نامحلول نیز به

عنوان روغن ها ی انتقال حرارت در یاتاقانها ، کمپرسورها مورد استفاده قرار می گیرند . این روغن ها با روغن های نفتی ناسازگار می باشند

۶- فسفات استرها

مهمترین خاصیت این روغن ها مقاومت در برابر آتش می باشد. سیستم های هیدرولیک ، کمپرسورهای با درجه عملکرد بالا و توربین های گازی مهم ترین محل های مورد استفاده این نوع روغن ها می باشد

۷- سیلیکون ها

شاخص گرانی و بسیار بالا ، خواص جریان بسیار خوب در دماهای پائین پایداری حرارتی و مقاومت خوب در برابر اکسیداسیون این روغن ها باعث گردیده تا در ساخت گریس هایی که در دماهای بالا کار می کنند مورد استفاده قرار گیرد . ضمن آنکه در تولید روغن دمپرها و کمپرسورها نیز کاربرد دارد . کشش سطحی بسیار کم این روغن ها باعث گرده تا تحمل بارهای لغزشی این روغن ها بسیار کم باشد

۸- سیلیکات استرها

این روغن ها دارای شاخص گرانی و بالا و مقاومت حرارت بسیار خوب می باشند و در سیستم های هیدرولیک ، انتقال حرارت ، مایع سرد کننده و روغن کمپرسورهای یخ سازی مورد استفاده قرار می گیرند

۹- فلئوروکربن ها

مقاومت حرارتی و پایداری بسیار خوب در برابر اکسیداسیون باعث گردیده است تا این نوع روغن ها در سیستم های خنک کننده ، عایق های الکتریکی ، کمپرسورهای اکسیژن ، پمپ های انتقال اسیدهای معدنی ، هالوژن ها و اکسیژن و همچنین در سردکننده ها و پمپ های توربینی مورد استفاده در موتورهای راکت بطور گسترده مورد استفاده قرار گیرد

۱۰- پلی فنیل اترها

روغن ها در مواردی که درجه حرارت کارکرد بسیار بالا بوده و نیاز به مقاومت در برابر تشعشع باشد استفاده بسیار زیادی دارد. ضمن آنکه به عنوان روغن های انتقال حرارت و روغن پایه ساخت گریس نیز مورد استفاده قرار می گیرد

امروزه با مخلوط نمودن انواع روغن پایه های سینتتیک و استفاده از انواع مواد افزودنی مختلف ، صدها نوع روغن سینتتیک تولید می گردد که با توجه به خصوصیات و مشخصات و همچنین سازگاری آنها با اجزای سیستم مورد استفاده قرار می گیرد . بالا بودن قیمت تمام شده این نوع روغن ها در

قیاس با روغن های معدنی و همچنین ملا حظات زیست محیطی مانع از بکارگیری گسترده این نوع روغن ها گردیده است

در جدول ذیل خواص روغن های سینتتیک با روغن های معدنی مورد مقایسه گرفته و میزان سازگاری آنها با اجزای سیستم نیز مورد بررسی قرار گرفته است

جدول مقایسه خواص روغنهای معدنی با روغن های سینتتیک

خواص نوع روغن	خواص گرانروی - درجه حرارت	خواص جریان در درجه حرارت های پایین	پایداری در برابر اکسیداسیون	مخلوط شدن با روغن های معنی	میزان عدم تخنیر	سازگاری با رنگ و جلا	مقاومت در برابر هیدروکسید	باد کردن لاستیک بونا	خواص روغن کاری	پایداری حرارتي	مقاومت در برابر آتش	هزینه
روغن معدنی	متوسط	ضعیف	متوسط	-----	متوسط	عالی	عالی	کم	خوب	متوسط	ضعیف	کم
پایمرهای الیفنی	خوب	خوب	متوسط	عالی	خوب	عالی	عالی	هیچ	خوب	متوسط	ضعیف	متوسط
آروماتیهای الکانه	متوسط	خوب	متوسط	عالی	خوب	عالی	عالی	کم	خوب	متوسط	ضعیف	متوسط
دو استرها	عالی	خوب	خیلی خوب	خوب	عالی	خوب	متوسط	متوسط	خیلی خوب	خوب	متوسط	متوسط
پلی استرها	خیلی خوب	خوب	متوسط	متوسط	عالی	خوب	متوسط	خیلی زیاد	خیلی خوب	خوب	متوسط	متوسط
پلی گلیکولها	خوب	خوب	ضعیف	ضعیف	خوب	متوسط	خوب	کم	خوب	خوب	متوسط	متوسط
فسفات استرها	ضعیف	متوسط	خوب	متوسط	خوب	ضعیف	متوسط	خیلی زیاد	عالی	متوسط	عالی	متوسط
سیلیکون ها	عالی	خوب	خیلی خوب	ضعیف	خوب	خوب	خوب	کم	متوسط	خیلی خوب	متوسط	زیاد
سیلیکات استرها	عالی	خوب	خیلی خوب	متوسط	خوب	متوسط	ضعیف	کم	متوسط	خوب	متوسط	زیاد
ظهور کرین ها	متوسط	خوب	عالی	ضعیف	متوسط	خوب	خیلی خوب	متوسط	عالی	خیلی خوب	عالی	خیلی زیاد
پلی فیل استرها	ضعیف	ضعیف	خیلی خوب	خوب	خوب	متوسط	عالی	کم	عالی	عالی	متوسط	خیلی زیاد

کاربرد فناوری نانو برای بهتر کردن روغن کاری سطوح لغزنده

روان سازهای جامد بر پایه فناوری نانو به طور مستقیم و یا به صورت افزودنی به روانسازهای مایع ، استفاده می شوند . در این بخش سعی شده است با بررسی مبحث روانکاری به اثرات استفاده از نانو تکنولوژی در روانکاری اشاره گردد.

اکثر روانکارهای مایع ، روغن و گریس هستند . در کاربردهائی مثل کاربردهای فضائی و نیز در اجزای کوچک و دستگاه هائی که نیاز به اتاقهای بسیار تمیز (CLEAN ROOM) داشته باشند بجای روان سازهای مایع از روان سازهای جامد استفاده می شود . آنها همچنین در خلأ های بالا ، برای نگهداری بلندمدت و دوره ای و در شرایطی که نیاز به تحمل بار زیادی می باشد ، بکار می روند . روان سازهای جامد در شرایط دما و فشار بالا ، رادیواکتیویته و محیط فعال شیمیائی بخوبی عمل می کنند و به صورت پودر خشک ، پوشش و یا افزودنی به روان سازهای مایع مورد استفاده قرار می گیرند . مورد اصلی در استفاده از آنها پاسخ به افزایش تقاضاهای تجاری برای بهبود عملکرد روان سازها می باشد

روان سازهای جامد ، عموماً " موادی لایه ای مانند گرافیت ، دی سولفید مولیبدن و دی سولفید تنگستن هستند لایه های مولکولی تحت نیرو ، اصطکاک را با لغزش روی همدیگر کاهش می دهند اما این لایه های مولکولی ممکن است به سطوح آسیب برسانند زیرا واکنش شیمیائی لایه ها با سطوح ، باعث تجزیه ، شکست و خمش سطوح فلزی می شوند . آنها با جمع شدن روی سطوح باعث ایجاد اختلال در ماشین کاری و سائیده شدن بیشتر قطعه فلزی می شوند . بنابراین نیاز به روان سازهای جامد پایدارتر و کوچکتر الزامی است.

کارخانه ها و نیروگاه ها و بقیه صنایع نیاز روزافزون به روان سازهای پایدار دارند که مشخصاً اصطکاک و فرسوده شدن را کاهش دهند . بخصوص در صنایع خودروسازی احتیاج به گریس و روغنی است که به راحتی قابل نگهداری باشند . در هوافضا ، ابزارسازی ، حفاری و صنایع نیمه هادی ها به روان سازی جامد با کیفیت بیشتر نیازاست.

روان سازهای خشک که به روش فناوری نانو تولید می شوند ، ساختارهای معدنی کروی شکل دارند و قطر آنها در حدود ۲۰ nm تا ۵۰ nm است ساختار هندسی آنها به صورت مواد معدنی فولرین شکل می باشد که به نانو ذرات IF مشهور هستند . در مقایسه با صفحه های پهن روان سازهای جامد مرسوم ، این ساختارهای فولرین شکل به طرز قابل توجهی کوچکتر هستند(در حدود ۲۰ مرتبه یا بیشتر) . آنها مانند توپ های مینیاتوری عمل می کنند که در حول سطوح می چرخند و باعث راحتی حرکت قطعات تماسی می شوند

استفاده از روان سازهای جامد بر پایه فناوری نانو توسط گروه نانو مواد انستیتو علوم و ایزمن کشف شد . آنها فهمیدند روان سازهای جامد ترکیبات معدنی لایه ای هستند مانند دی سولفید تنگستن که می توانند به شکل فولرین در آیند . این گروه شرایط خاصی را اعمال کرد که لایه های این مواد بتوانند روی خودشان خم شوند و به صورت نانو ذرات در آیند

روان سازهای جامد IF نتایج زیادی در تولید صنعتی و تسهیل فرآیند واحدهای صنعتی دارند . اول این که آنها اصطکاک و فرسودگی قطعات را هفت برابر بهتر از روان سازهای تجاری کاهش می دهند به ویژه این که در بارگذاریهای زیاد ، آنها با افزایش بازدهی استاندارد روغن ، نیاز به روغن کاری را کاهش می دهند که باعث ذخیره انرژی ، کاهش هزینه های جاری ، نگهداری داخلی ارزان تر ، دقت بیشتر ماشین های بخش های مختلف و حفظ محیط زیست می شود همچنین به دلیل کم کردن اصطکاک ، با کاهش صدا ، ارتعاش و گرما مواجه هستیم

با استفاده از نانو ذرات IF به عنوان افزودنی به روغن و گریس ها ، تقاضای صنایع برای افزایش عملکرد و حفظ محیط زیست برآورده می شود . خسارت فعلی ناشی از تعطیلی صنایع روزانه میلیون ها دلار می باشد . شرکتها تمایل دارند به منظور کمتر کردن هزینه ها ، از روان سازهای دائمی استفاده کنند.

روان سازهای IF نشان داده اند که نسبت به روانکارهای مرسوم اصطکاک را به مقدار زیادی پائین می آورند و از دوام طولانی تری برخوردارند . بنابراین برای کاربردهای دائمی مناسب ترند کاربرد روان سازهای IF همچنین باعث کم کردن مقدار روغن کاری می شود . اضافه کردن روان سازهای جامد به روغن های ماشین بدون کاهش کیفیت عملکرد ، ، مقدار ماده روان ساز مورد احتیاج را کاهش می دهند .

دلیل دیگر اینکه مواد معدنی فولرین شکل در تحمل نیروهای با مقدار بزرگ بهتر عمل می کنند خواص ویژه این مواد مقاومت بالائی به آنها می دهد . گزارش شده است که نانوذرات دی سولفید تنگستن به طور قابل توجهی بیشتر از روان سازهای استاندارد در مقابل شوک فشار شدید مقاومت کرده اند

اثر دی سولفید تنگستن فولرین ، بر مقاومت خستگی شفت های تحت فشار در هنگام انجام کار در حال بررسی است ولی گزارشات دیگر نشان داده است اضافه کردن مقدار کمی از این مواد ، علاوه بر کاهش چشمگیر اصطکاک و فرسودگی ، باعث افزایش عمر قطعات حرکت کننده در ماشین کاری سنگین در مقایسه با روان سازهای معمول می شود.

تاکنون ، برای کاهش اصطکاک مجبور به صاف کردن زیاد سطوح و از بین بردن ناهمواری ها تا حد امکان بودیم ولی با تکنولوژی نوین ، دیگر لازم نیست سطوح را کاملا " صاف و صیقلی کنیم زیرا

ذرات کوچک در درزها و شکاف های کوچک سطوح ناهموار گیر می افتند و باعث لیز شدن ، حین انجام کار می شوند

پیشرفت های بیشتر در متالورژی پودر ، انواع قسمت های خود روغن کار را بهبود می دهد آغشته کردن حفره ها و درزهای با ذرات فلزهای پودر شده IF خواص سایشی آنها را در ، مقایسه با وقتی که به روغن یا سولفید تنگستن یا دی سولفید مولیبدن آغشته شوند ، بهبود می بخشد با توجه به نیاز صنایع به فرآیند روان سازی در کاربردهای ویژه آنها و در نظر گرفتن ملاحظات زیست محیطی ، سودآوری اقتصادی و کم کردن هزینه ، روان سازهای جامد بر پایه فناوری نانو یک گزینه ایده آل خواهد بود.

کاربرد نانوذرات WS₂ به عنوان افزودنی به روان کننده ها

روان کننده های رایج WS₂ دارای ساختاری شبیه به گرافیت بوده و با لغزیدن لایه ها روی همدیگر سبب کاهش اصطکاک می گردند . لایه های این لایه ها فعال بوده و سبب می شود که این مواد به آرامی تجزیه شده یا در اثر حرارت و فشار بالا از هم بپاشند و با سطح فلز ترکیب و واکنش دهند . همچنین به خاطر بزرگ بودن این لایه ها ، آنها نمی توانند در ترک ها و منافذ موجود در روی سطح وارد شوند و بنابراین بر روی هم انباشته شده و به سطح می چسبند و لذا بعد از مدتی از روان کنندگی مناسب جلوگیری می کنند

این عوامل سبب می شوند که روان کننده ها توانائی خود را از دست داده و اصطکاک ما بین دو سطح فلز افزایش یابد . بنابراین نیاز به ذرات کوچکتر و مقاومتر وجود دارد

نانو ذرات WS₂ به صورت جامدات کروی شکل می باشند . از این نانو ذرات در تولید محصولی به اسم Nanolub استفاده می شود و بسیار بهتر از روان کننده های معمولی سبب کاهش اصطکاک سایش ، به خصوص در مواقع بارگیری زیاد شده و علاوه بر آن سبب افزایش طول عمر دستگاه و کاهش هزینه نگهداری و تعمیرات می شوند . این روان کننده قابل استفاده در ماشین ها و دستگاه های صنعتی و هواپیما می باشند .

استرهای فتالات (دی استرها و تری استرها) ، شایع ترین روغن پایه های مورد استفاده در روغن های کمپرسور فشار بالا محسوب می شوند . به تازگی آلودگی ها و مواد سمی که این روانکارها از خود بر جای می گذارند موجب نگرانی هائی شده است . با آزمایش های مختلف از تاثیر ترکیبات اتیل اکسل فتالات (گروهی از ترکیبات استر فتالات) به روی حیوانات مختلف در تمامی آزمایش ها آسیب های جبران ناپذیر این مواد بر بافت های سلولی این موجودات که منجر به بروز سرطان در آنها می شود به اثبات رسیده است

نانوذرات کروی شکل موجود در Nanoulub بسیار ریز هستند و می توان گفت که هنگام قرار گرفتن بین دو سطح بصورت بلبرینگ های بسیار کوچک عمل می کنند . آزمایش های بسیاری نشان می دهند که این روان کننده تا حد بسیار زیادی سبب کاهش اصطکاک ، سائیدگی و دما شده و بسیار بهتر از سایر روان کننده های جامد عمل می کنند به خصوص در مواقعی که بار زیادی روی سیستم وجود دارد . این روان کننده همچنین از سوختن و به هم چسبیدن و پوسته پوسته شدن سطح فلز جلوگیری می کند

روان کننده Nanolub به صورت افزودنی به روان کننده های مایع ، گریس ها به صورت پودر جامد ، پوشش نازک کامپوزیتی روی فلز و به صورت لایه پلیمری کامپوزیتی می تواند مورد استفاده قرار گیرند در روان کننده دارای نانو ذرات WS₂ روی سطوح زبر به خوبی عمل می نماید . این امر بدین معنی است که سطوحی که روی می لغزند را دیگر لازم نیست به صورت کاملا " یکنواخت صاف و جلا داد . چنانچه در روش های رایج برای کاهش اصطکاک نیاز به جلا دادن و صاف نمودن سطح تا حد بسیار زیاد لازم است که این امر نیاز به صرف هزینه و وقت بالائی دارد با استفاده از روان کننده Nanolub در روی سطوح زبر این سطوح بعد از مدتی . خودشان به صورت خودکار سبب روان شدن سطح می گردند چرا که روان کننده در منافذ بین سطح به دام می افتد و به تدریج با سائیده شدن زبری های بزرگ سطح آزاد شده و عمل روان کنندگی را انجام می دهد و از ایجاد اصطکاک در بین سطوح تا حد زیادی جلوگیری می کنند.

برخی از خصوصیات و مزیت های Nanolub

- ۱- کاهش اصطکاک و سائیدگی به صورت بسیار بهتر از سایر روان کننده های رایج به خصوص در بارگذاری بالا.
- ۲- طولانی بودن طول عمر روان کننده
- ۳- توانائی تحمل بارگذاری بسیار زیاد
- ۴- پایداری شیمیائی و فیزیکی بالای نانوذرات
- ۵- صرفه جوئی در مصرف انرژی و کاهش آلودگی
- ۶- سازگار با محیط زیست
- ۷- حفظ دقت بالای اجزاء مختلف دستگاه بعد از کارکرد طولانی
- ۸- کاهش هزینه تهیه و ساخت اجزاء ماشین ها و دستگاهها به خاطر کارکرد مناسب در روی سطوح زبر .
- ۹- قابلیت نفوذ در منافذ ریز .
- الف- جلوگیری از Build up سطوح

ب- امکان ایجاد سطوح خودروان کننده

مزایای ناشی از کروی شکل بودن نانو ذرات wps

- ۱- کاهش اصطکاک تا حد بسیار بیشتری از لایه های رایج روان کننده به خاطر قابلیت چرخیدن کره ها
- ۲- پایداری شیمیائی به خاطر عدم وجود لبه ها.
- ۳- عمر کاری طولانی تر
- ۴- پایداری فیزیکی بالا
- ۵- عدم چسبندگی به سطح
- ۶- عدم نیاز به نگهداری همیشگی دستگاه ها - هواپیمائی ، شاتل ها و توربین ها.
- ۷- مرتفع نمودن نیازمندی کارخانه های با محیط تمیز - نیمه رساناها
- ۸- تحمل بارگذاری زیاد ماشین ها و دستگاه های سنگین
- ۹- محیط های غیرعادی خلاهای بالا ، تشعشع و فضای بیرون جو
- ۱۰- کاربردهای نظامی موتورهای بدون صدا
- ۱۱- لایه های کامپوزیتی - پوشش های ضد خوردگی

خواص فیزیکی و شیمیایی روغن ها

خواص فیزیکی و شیمیایی پارامتر خوبی برای کنترل محصول تولیدی می باشد. با این آزمایشات می توان فهمید که آیا خط تولید دارای شرایط یکنواخت می باشد یا نه. همچنین این آزمایشات می توانند تغییرات ایجاد شده در روغن در اثر کارکرد آن در دستگاه مورد نظر، و علت آن را تعیین نمایند. آزمایشات فیزیکی و شیمیایی بسیار زیادی وجود دارند که اطلاعات بسیار مفیدی در رابطه با خصوصیات روغن های روان کننده می دهند، ولی باید توجه داشت که نتایج این آزمایشات همیشه کافی نبوده و بسیاری از مصرف کنندگان عمده روغن، مانند ارتش و سازندگان ماشین آلات آزمایشات عملکرد Performance Tests خاصی را توصیه نموده اند.

این خواص شامل:

- ۱- گراندرووی Viscosity
- ۲- شاخص گراندرووی Viscosity Index
- ۳- دانسیته و چگالی Density
- ۴- گراندرووی دینامیک Dynamic Viscosity
- ۵- نقطه اشتعال و آتش سوزی Flash & Fire Point
- ۶- نقطه ریزش و نقطه ابری شدن Pour & Cloud Point
- ۷- عددخنثی شدن Neutralization Number
- ۸- رنگ Color
- ۹- ظاهر Appearance
- ۱۰- وزن مخصوص نسبی Specific Gravity
- ۱۱- مقدار آب Water Content
- ۱۲- نقطه آنیلین Aniline Point
- ۱۳- خاکستر Ash
- ۱۴- باقیمانده کربنی Carbon Residue
- ۱۵- صابونی شدن Saponification
- ۱۶- گوگرد Sulphur
- ۱۷- خوردگی مس Copper Corrosion
- ۱۸- پایداری در مقابل اکسیداسیون Oxidation Stability
- ۱۹- عناصر شیمیائی
- ۲۰- تمایل به ایجاد کف Foaming Tendency

۲۱- ضریب شکست Reflective Index

۲۲- کشش سطحی Interfacial Tension

۲۳- خاصیت امولسیون و دمولسیون Emulsion & Demulsibility Characteristics

۲۴- قدرت عایق بودن Dielectric Strength

۲۵- رقیق شدن Dilution

ذیلا به توضیح برخی از موارد مهم تر خواص اشاره شده پرداخته می شود.

گرانروی Viscosity

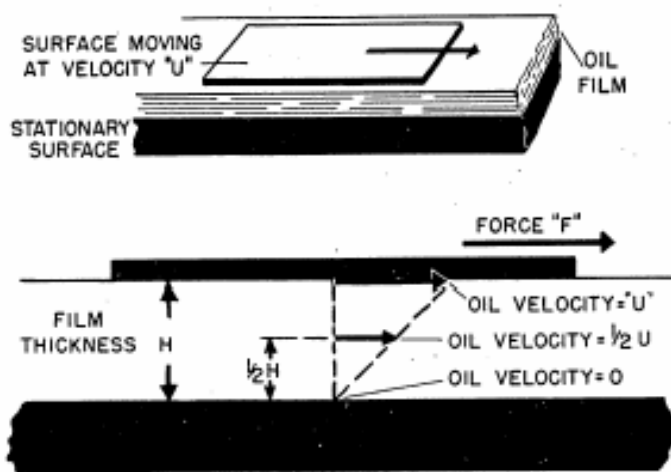
گرانروی یکی از مهمترین خواص روغن بوده که به شلی یا سفتی روغن مربوط می شود. به عبارت دیگر به مقاومت روغن در برابر جریان یافتن گرانروی یا ویسکوزیته گفته می شود و یکی از مهمترین عوامل برای انتخاب صحیح روغن برای یک دستگاه است. از آن جایی که گرانروی عامل بسیار مهمی در روغن های صنعتی است، تمام مشخصات طراحی شده برای روغن های صنعتی، به گرانروی آن ها ارجاع داده می شود

گرانروی روغن در درجه حرارت کاری مشخص کننده خواص روغن در مقابل اصطکاک می باشد. هنگام انتخاب روغن لازم است که روغنی انتخاب شود که به اندازه کافی غلیظ باشد تا تشکیل یک فیلم نازک بین دو سطح درگیر داده شود و از تماس مستقیم قطعات ثابت و متحرک جلوگیری به عمل آید. اصطکاک با ضخیم شدن فیلم روغن نسبت مستقیم دارد بدین جهت نباید تصور شود که روغن های سبک تر نسبت به روغن های سنگین تر بهتر روغنکاری می کنند. اگر روغن خیلی رقیق باشد ممکن است نتواند دو سطح متحرک فلزی را کاملاً از هم جدا نگه دارد (به دلیل کم شدن فیلم روغن) و نتیجتاً در بعضی از نقاط دو سطح با هم تماس پیدا می کنند و گرمای حاصله از این تماس باعث کمتر شدن گرانروی روغن یعنی تماس بیشتر فلز با فلز می شود. هرچه تماس دو سطح فلزی بیشتر شود گرمای حاصله بالاتر خواهد رفت تا باعث جوش خوردن (گریپاژ کردن) و توقف ماشین شود. در اتومبیل های سواری فاصله بین درجه حرارت شروع به کار و هنگام عملیات زیاد است بدین جهت باید در انتخاب روغن دقت کافی به عمل آید تا هنگام شروع به کار موتور در هوای سرد، روغن جریان داشته باشد و از طرفی گرانروی آن در گرمای عملیات مناسب باشد.

گرانروی در ایجاد گرما در یاتاقان ها، سیلندر ها و دنده ها نیز نقش مؤثری دارد و اثر آب بندی Sealing Effect مقدار مصرف و کم شدن روغن در سیستم را کنترل می کند. آسان روشن شدن ماشین در هوای سرد بستگی زیادی به گرانروی روغن مورد استفاده دارد و مهمترین عامل در انتخاب روغن، می باشد.

ایده اساسی درباره گرانشی بوسیله شکل زیر که یک قطعه با سرعت یکنواخت روی یک لایه روغن روی یک سطح ثابت دیگر کشیده می‌شود، نشان داده شده است. برای حرکت دادن قطعه باید نیرویی برابر F بکار برده شود تا اصطکاک بین سطح قطعه و لایه روغن را از بین ببرد زیرا روغن تمایل دارد که به صفحات ثابت و متحرک بچسبد و در برابر حرکت مقاومت ایجاد کند.

مفهوم گرانشی دینامیک

مقدار نیروی (F) لازم برای حرکت دادن دو قطعه نسبت به هم:

الف- تناسب مستقیم با سرعت (U) حرکت دارد.

ب- تناسب مستقیم با سطح (A) دو صفحه (قطعه) دارد.

پ- تناسب معکوس با فاصله بین دو صفحه (L) دارد.

اصطکاک بین قطعه و لایه روغن به علت وجود گرانشی روغن است. در نتیجه نیروی بکار رفته برای حرکت بستگی به ضریب مقاومت داخلی بین دو سطح (μ) که ناشی از روغن است، و به آن گرانشی یا ویسکوزیته گفته می‌شود دارد.

از لحاظ ریاضی می‌توان آن را بصورت رابطه زیر نوشت:

$$F = \mu A \frac{U}{L}$$

گرانشی را که با اندازه‌گیری مقدار نیروی لازم برای غلبه بر نیروی اصطکاک بین دو لایه، با ابعاد مشخص، اندازه‌گیری می‌شود را گرانشی مطلق یا گرانشی دینامیک Dynamic Viscosity می‌گویند. گرانشی دینامیک فقط تابعی از اصطکاک داخلی مایع است، و یکی از اساسی‌ترین عوامل در محاسبات طراحی یاتاقان‌ها و جریان مایعات می‌باشد.

در رابطه فوق بعد ویسکوزیته :

$$\frac{F \times T}{L^2}$$

است که اگر T زمان برحسب ثانیه و طول L برحسب سانتیمتر در نظر گرفته شود ویسکوزیته برحسب پواز Poise بدست می آید که به واحد کوچکتر آن که یک صدم پویز (0.01 Poise) سانتی پویز Centipoise است و با (cp = 0.01 p) و در سیستم بین المللی ISO با واحد پاسکال - ثانیه (1 pas = 10p) گزارش می شود.

گرانروی سینماتیک Kinematic Viscosity

از تقسیم گرانروی دینامیک (مطلق) بر دانسیته روغن گرانروی سینماتیک بدست می آید گرانروی سینماتیک را می توان به عنوان مقاومت یک مایع در برابر جریان آن تحت نیروی وزن تعریف کرد نشان دهنده تأثیر دانسیته بر گرانروی دینامیک است که هر دو در یک درجه حرارت و سیستم واحد یکسان اندازه گرفته می شوند.

$$\text{Kinematic Viscosity} = \frac{\text{Dynamic Viscosity}}{\text{Density}}$$

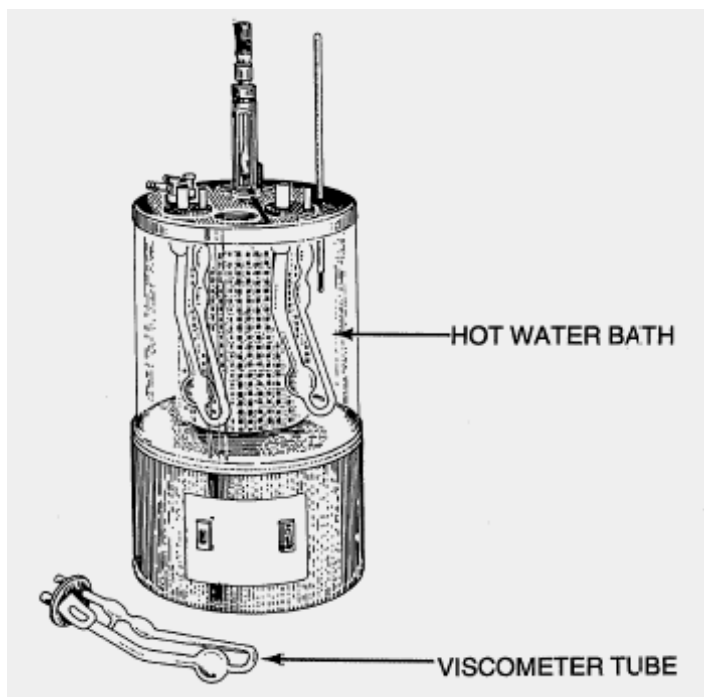
بعد آن عبارتست از:

$$\frac{L^2}{T}$$

در رابطه فوق اگر طول L برحسب سانتیمتر و زمان T برحسب ثانیه باشد واحد گرانروی سینماتیک طبق قرارداد برحسب سانتیمتر مربع بر ثانیه است که استوک Stoke نامیده می شود و چون واحد آن برای اندازه گیری های مهندسی و مسائل روانکاری زیاد است از واحدهای کوچکتر آن که سانتی استوک (1 cst = 0.01 st) است و در سیستم بین المللی ISO با میلی متر مربع بر ثانیه (1 mm²/s = 1 cst) بیان می شود استفاده می شود.

باتوجه به این که طول یک عدد ثابت است می توان نتیجه گرفت که گرانروی سینماتیک فقط تابع زمان است و آسان تر و دقیق تر اندازه گیری می شود در آزمایشگاه نیز از این پارامتر استفاده می شود. برای اندازه گیری گرانروی سینماتیک از دستگاه استاندارد مخصوصی که شامل یک لوله موئینه که دارای یک اریفیس است و به آن ویسکومتر گفته می شود استفاده می شود. روش کار به این صورت است که زمان عبور حجم معینی از روغن بین دو علامت تحت تاثیر نیروی ثقل زمین برحسب ثانیه اندازه گیری می شود و سپس این زمان در عدد ثابت ویسکومتر ضرب می شود تا ویسکوزیته سینماتیک برحسب سانتی استوک در درجه حرارت معین بدست آید. هر چه زمان تخلیه روغن بیشتر باشد ممین بالاتر بودن گرانروی آن است و برعکس هر چه این زمان کمتر باشد گرانروی پایین تر است.

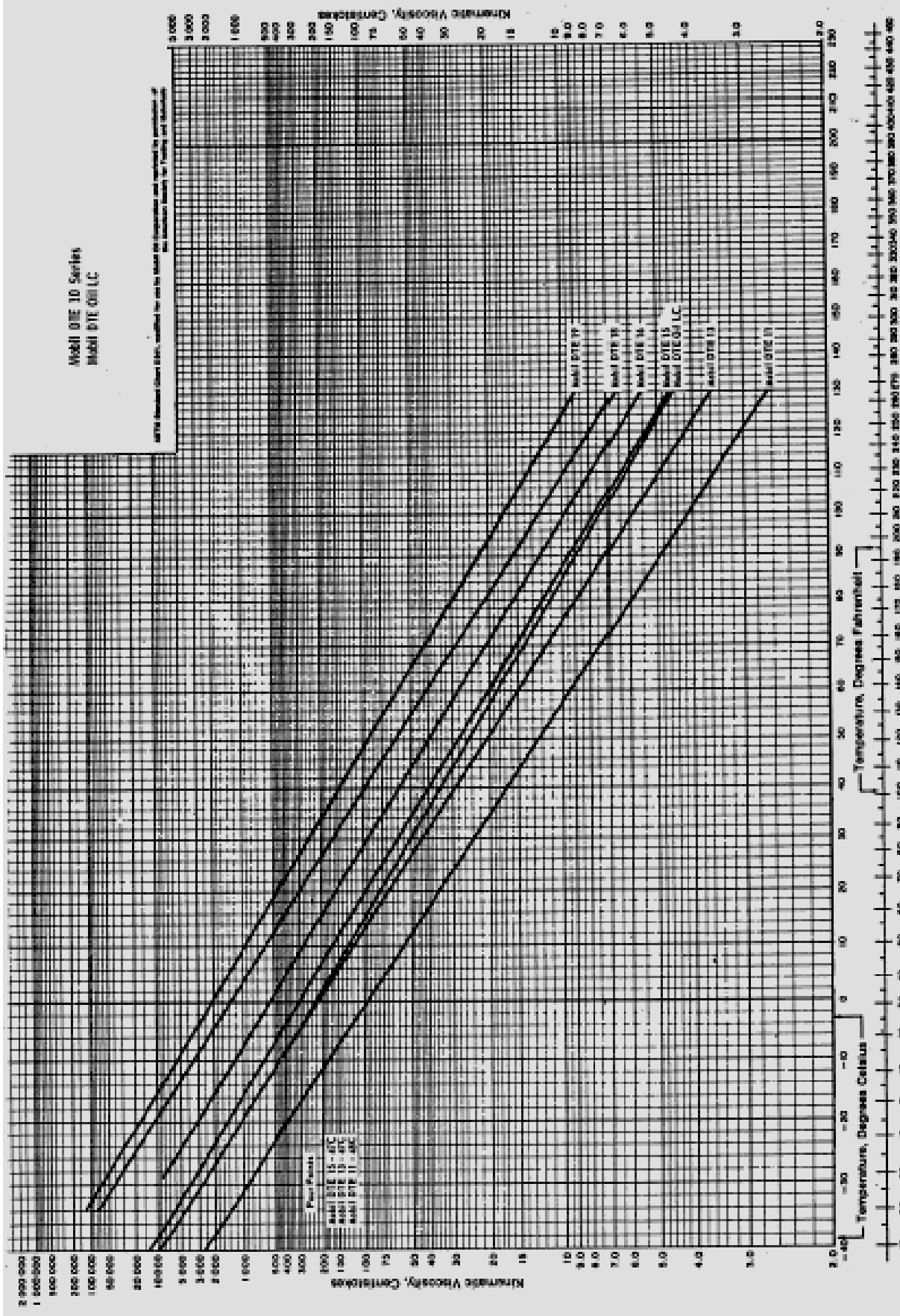
در شکل زیر شمائی از یک ویسکومتر که در داخل یک حمام آب گرم است نشان داده شده است.

در آزمایشگاه معمولاً گرانیوی سینماتیکی در یک دمای معین (۰ تا ۴۰ درجه سانتیگراد) اندازه گیری می شود و سپس با استفاده از جداول استاندارد گرانیوی به سیستم های دیگر تبدیل می شود. برای اندازه گیری ویسکوزیته دینامیکی از یک عدد سیلندرو پیستون که پیستون با سرعت ثابتی در داخل سیلندر حرکت می کند و فاصله بین آنها با روغن پر شده است استفاده می شود. هر چه ویسکوزیته روغن بیشتر باشد مقدار نیروی لازم برای چرخاندن پیستون در داخل سیلندر بیشتر خواهد بود و هر چه روغن رقیق تر (ویسکوزیته کمتر) باشد نیرو یا گشتاور مورد نیاز کمتر خواهد بود. بر اساس ساختمان دستگاه (قطر سطح مقطع جنس و ...) مقدار تورک لازم برای روغن های مختلف متفاوت است که با ضرب کردن تورک خوانده شده از روی دستگاه در عدد ثابت ویسکومتر ویسکوزیته قابل محاسبه است. برای تعیین گرانیوی روغن در درجه حرارت های مختلف از نمودارهایی که توسط ASTM تهیه شده و یک نمونه آن در شکل زیر نشان داده شده استفاده می شود.

Model DTE 10 Series
Model DTE Oil LC

ASTM Standard Chart 3107, modified for use by other oil companies and supplied by permission of the American Society for Testing and Materials

نمودار گرانی - درجه حرارت ASTM

سیستم‌های دیگر گرانروی که کاربرد زیادی نیز برای اندازه گیری گرانروی روغن دارند عبارتند از سای بولت Saybolt و Redwood وانگنر Engler که درجداول زیر نحوه ارتباط بین آنها نشان داده شده است.

جدول مقایسه گرانروی در واحدهای مختلف

Kinematic (Centistokes)	Saybolt Universal (Seconds)	Redwood NO. 1 (Seconds)	Engler (Degrees)	Saybolt Furol (Seconds)	Redwood No. 2 (Seconds)
96.8	450	397	12.8	47.0	-
102.2	475	419	13.5	49	-
107.6	500	441	14.2	51	-
118.4	550	485	15.6	56	-
129.2	600	529	17.0	61	-
140.3	650	573	18.5	66	-
151	700	617	19.8	71	-
162	750	661	21.3	76	-
173	800	705	22.7	81	-
183	850	749	24.2	86	-
194	900	793	25.6	91	-
205	950	837	27.0	96	-
215	1,000	882	28.4	100	-
259	1,200	1,058	34.1	121	104
302	1,400	1,234	39.8	141	122
345	1,600	1,411	45.5	160	138
388	1,800	1,587	51	180	153
432	2,000	1,763	57	200	170
541	2,500	2,204	71	250	215
650	3,000	2,646	85	300	255
758	3,500	3,087	99	350	300
866	4,000	3,526	114	400	345
974	4,500	3,967	128	450	390
1,082	5,000	4,408	142	500	435
1,190	5,500	4,849	156	550	475
,300	6,000	5,290	170	600	515
1,405	6,500	5,730	185	650	580
1,515	7,000	6,171	199	700	600
1,625	7,500	6,612	213	750	645
1,730	8,000	7,053	227	800	690
1,840	8,500	7,494	242	850	730
1,950	9,000	7,934	256	900	770
2,055	9,500	8,375	270	950	815
2,165	10,000	8,816	284	1,000	855

در انتخاب روغن برای یک کاربرد خاص، گرانروی اولین عامل انتخاب است. گرانروی باید به اندازه‌ای بالا باشد تا بتواند تشکیل یک لایه (فیلم) مناسب جهت جدانمودن دو سطح و انجام عملیات روانکاری بین قطعات را انجام دهد. از طرف دیگر گرانروی نباید آنقدر زیاد باشد که اصطکاک بین لایه های روغن بیش از حد زیاد شود زیرا باعث افزایش چسبندگی، اصطکاک و بیشتر شدن توان مصرفی می شود.

شاخص گرانروی Viscosity Index

تغییرات گرانروی با درجه حرارت با شاخص گرانروی اندازه گیری و بیان می شود. اگر درجه حرارت کم شود، گرانروی افزایش خواهد یافت و بر عکس اگر درجه حرارت افزایش یابد، گرانروی کاهش می یابد. در مواقعی که تغییرات درجه حرارت عملکرد روغن زیاد باشد، این پارامتر اهمیت بیشتری پیدا می کند. به عبارت دیگر شاخص گرانروی یک ارزش عددی برای نشان دادن تغییرات گرانروی یک روغن با تغییر درجه حرارت است و هرچه عدد شاخص گرانروی بزرگتر باشد، این است که گرانروی روغن نسبت به تغییرات درجه حرارت تغییر کمتری دارد. برای بالا بردن شاخص گرانروی روغن از پلیمرهای با وزن مولکولی زیاد استفاده می شود.

روش تعیین شاخص گرانروی

شاخص گرانروی یک روغن را با اندازه گیری گرانروی آن در دمای ۴۰ و ۱۰۰ درجه سانتیگراد و مقایسه این گرانروی ها با گرانروی دو عدد روغن مبنای ترتیب دارای شاخص گرانروی صفر و صد می باشند و هر دوی آنها در ۱۰۰ درجه سانتیگراد دارای گرانروی برابر با گرانروی روغن مورد آزمایش هستند محاسبه می شود. برای اندازه گیری شاخص گرانروی از روش استاندارد ASTM D2270 استفاده می شود.

دو نمونه روغن مبنای مشخصات زیر می باشند.

الف- روغن مبنائی که از نفت خام Pennsylvania تهیه می شود که نمودار تغییرات گرانروی و درجه حرارت آن مستقیم است و شاخص گرانروی V.I آن صد فرض می شود.

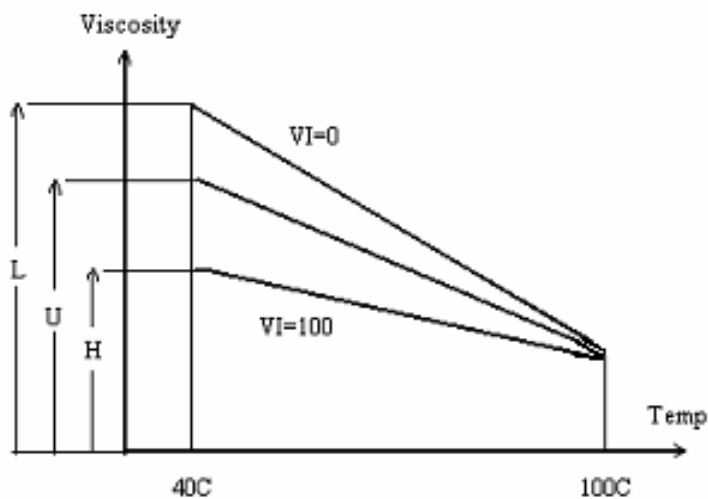
ب- روغن مبنائی که از نفت خام Texas به دست می آید و شاخص گرانروی V.I آن صفر فرض می شود.

شاخص گرانروی یک روغن با اندازه گیری گرانروی روغن در دو درجه حرارت، 40°C و 100°C و با استفاده از جداول یا نمودار گراف هائی که بر اساس گرانروی تعیین شده در دو درجه حرارت فوق تنظیم شده اند توسط ASTM تهیه شده. محاسبه می شود.

برای محاسبه شاخص گرانروی V.I با استفاده از جداول استاندارد به روش زیر عمل می شود:

۱- گرانروی روغن مورد آزمایش آن در دو درجه ۴۰ و ۱۰۰ درجه سانتیگراد اندازه گیری می شود

۲- با مراجعه به جدول D2270 اعداد متناظر گرانی در دمای ۴۰ درجه L و گرانی اندازه گیری شده در ۱۰۰ درجه سانتیگراد H پیدامی شود.

سپس با استفاده از رابطه زیر شاخص گرانی روغن مورد آزمایش محاسبه می شود

$$VI = \frac{L - U}{L - H} * 100$$

که در آن:

U = گرانی روغن مورد آزمایش در ۴۰ درجه سانتیگراد

L = گرانی روغن دارای V.I صفر در ۴۰ درجه سانتیگراد

H = گرانی روغن دارای V.I صد در ۴۰ درجه سانتیگراد

بطور مثال: اگر گرانی روغنی در ۴۰ درجه سانتیگراد برابر ۳۵ Cst و گرانی آن در ۱۰۰ درجه سانتیگراد ۵/۲ Cst باشد شاخص گرانی آن را محاسبه کنید.

با استفاده از جدول زیر بر اساس ویسکوزیته ۳۵ Cst در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد $L = 43.76$ و بر اساس گرانی در ۱۰۰ درجه سانتیگراد $H = 30.43$ بدست می آید. حال:

$$VI = \frac{43.76 - 35}{43.76 - 30.43} * 100$$

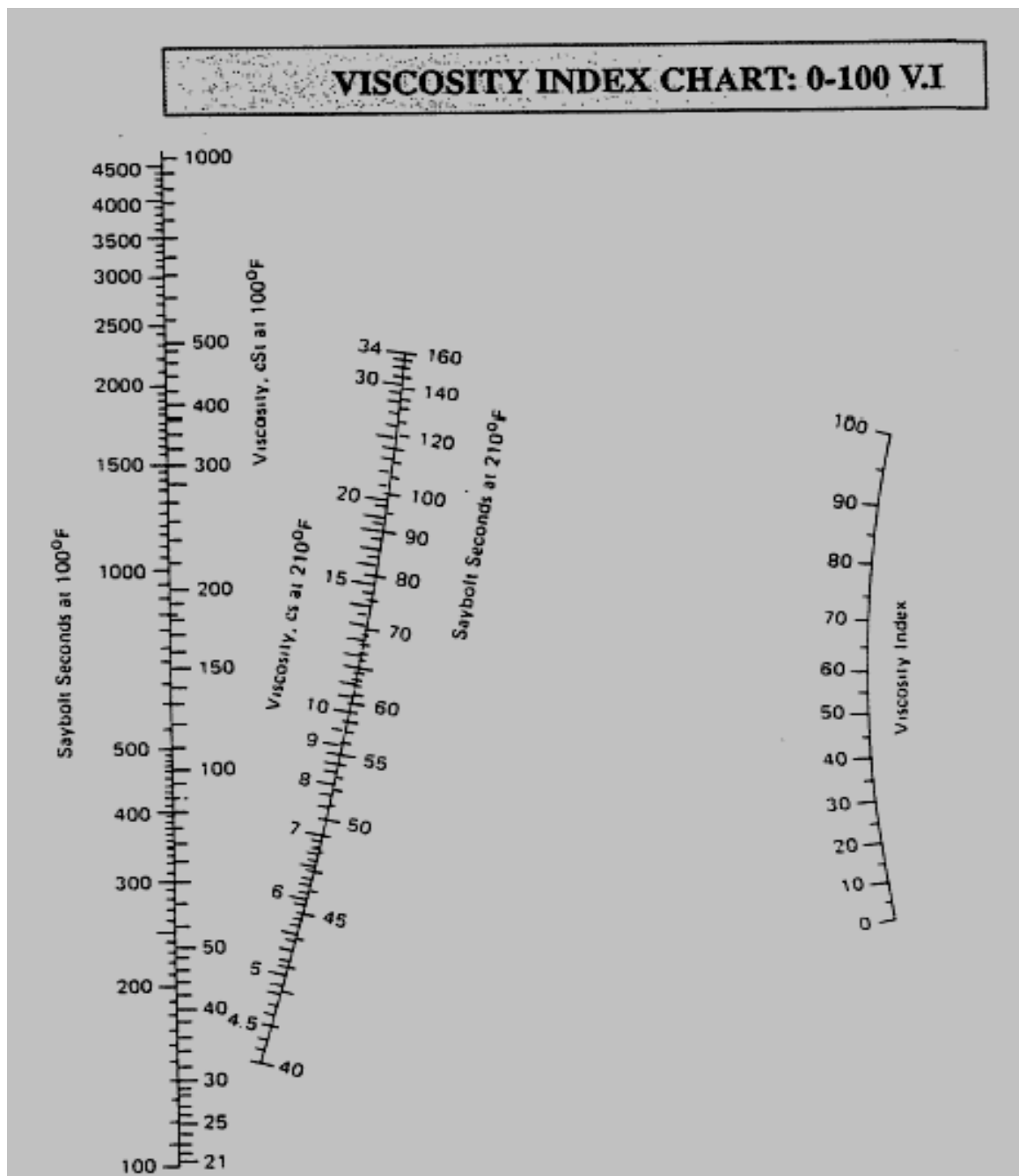
که شاخص گرانی روغن مورد نظر ۶۵/۷ بدست می آید.

D 2270

Basic Values for L and H for Kinematic Viscosity in 40-100°C System

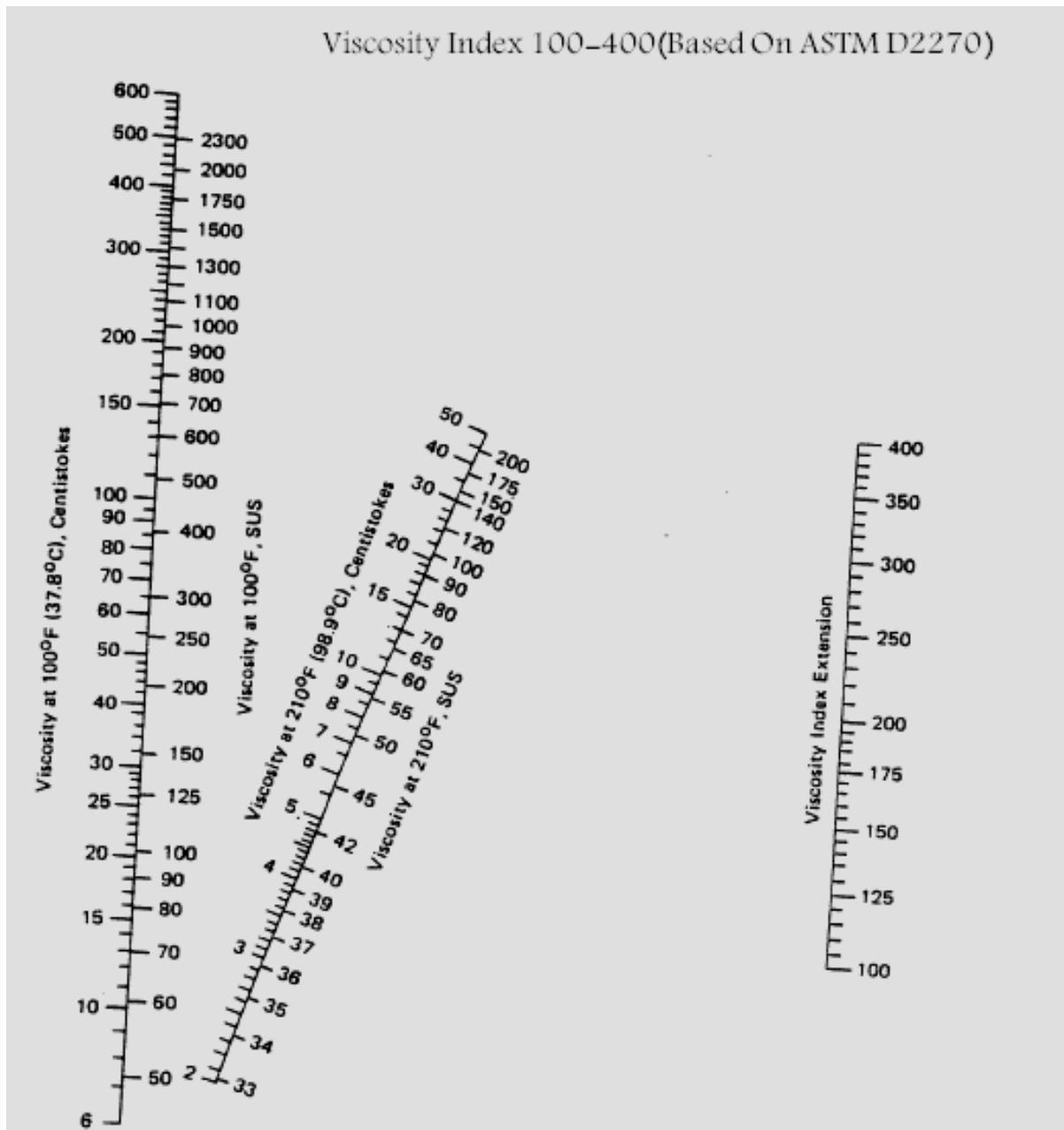
Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm ² /s)	L		H		Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm ² /s)	L		H		Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm ² /s)	L		H		Kinematic Viscosity at 100°C, cSt (mm ² /s)	L		H		
	L	H	L	H		L	H	L	H		L	H	L	H		L	H			
2.00	7.994	6.394	7.00	78.00	48.57	12.0	201.9	18.0	17.0	389.4	180.2	24.0	683.9	301.8	42.5	1935	714.9			
2.10	8.640	6.894	7.10	80.25	49.61	12.1	204.8	109.4	17.1	373.3	181.7	24.2	694.5	305.6	43.0	1978	728.2			
2.20	9.309	7.410	7.20	82.39	50.69	12.2	207.8	110.7	17.2	377.1	183.3	24.4	704.2	309.4	43.5	2021	741.3			
2.30	10.00	7.944	7.30	84.53	51.78	12.3	210.7	112.0	17.3	381.0	184.9	24.6	714.9	313.0	44.0	2064	754.4			
2.40	10.71	8.496	7.40	86.66	52.88	12.4	213.6	113.3	17.4	384.9	186.5	24.8	725.7	317.0	44.5	2108	767.6			
2.50	11.45	9.063	7.50	88.85	53.98	12.5	216.6	114.7	17.5	388.9	188.1	25.0	736.5	320.9	45.0	2152	780.9			
2.60	12.21	9.647	7.60	91.04	55.09	12.6	219.6	116.0	17.6	392.7	189.7	25.2	747.2	324.9	45.5	2197	794.5			
2.70	13.00	10.25	7.70	93.20	56.20	12.7	222.6	117.4	17.7	396.7	191.3	25.4	758.2	328.8	46.0	2243	808.2			
2.80	13.80	10.87	7.80	95.43	57.31	12.8	225.7	118.7	17.8	400.7	192.9	25.6	769.3	332.7	46.5	2288	821.9			
2.90	14.63	11.50	7.90	97.72	58.45	12.9	228.8	120.1	17.9	404.6	194.6	25.8	779.7	336.7	47.0	2333	835.5			
3.00	15.49	12.15	8.00	100.0	59.60	13.0	231.9	121.5	18.0	408.6	196.2	26.0	790.4	340.5	47.5	2380	849.2			
3.10	16.36	12.82	8.10	102.3	60.74	13.1	235.0	122.9	18.1	412.6	197.8	26.2	801.6	344.4	48.0	2426	863.0			
3.20	17.26	13.51	8.20	104.6	61.89	13.2	238.1	124.2	18.2	416.7	199.4	26.4	812.8	348.4	48.5	2473	876.9			
3.30	18.18	14.21	8.30	106.9	63.05	13.3	241.2	125.6	18.3	420.7	201.0	26.6	824.1	352.3	49.0	2521	890.9			
3.40	19.12	14.93	8.40	109.2	64.18	13.4	244.3	127.0	18.4	424.9	202.6	26.8	835.5	356.4	49.5	2570	905.3			
3.50	20.09	15.66	8.50	111.5	65.32	13.5	247.4	128.4	18.5	429.0	204.3	27.0	847.0	360.5	50.0	2618	919.6			
3.60	21.08	16.42	8.60	113.9	66.48	13.6	250.6	129.8	18.6	433.2	205.9	27.2	857.5	364.6	50.5	2667	933.8			
3.70	22.09	17.19	8.70	116.2	67.64	13.7	253.8	131.2	18.7	437.3	207.6	27.4	869.0	368.3	51.0	2717	948.2			
3.80	23.13	17.97	8.80	118.5	68.79	13.8	257.0	132.6	18.8	441.5	209.3	27.6	880.6	372.3	51.5	2767	962.9			
3.90	24.19	18.77	8.90	120.9	69.94	13.9	260.1	134.0	18.9	445.7	211.0	27.8	892.3	376.4	52.0	2817	977.5			
4.00	25.32	19.56	9.00	123.3	71.10	14.0	263.3	135.4	19.0	449.9	212.7	28.0	904.1	380.6	52.5	2867	992.1			
4.10	26.50	20.37	9.10	125.7	72.27	14.1	266.6	136.8	19.1	454.2	214.4	28.2	915.8	384.6	53.0	2918	1007			
4.20	27.75	21.21	9.20	128.0	73.42	14.2	269.8	138.2	19.2	458.4	216.1	28.4	927.6	388.6	53.5	2969	1021			
4.30	29.07	22.05	9.30	130.4	74.57	14.3	273.0	139.6	19.3	462.7	217.7	28.6	938.6	393.0	54.0	3020	1036			
4.40	30.48	22.92	9.40	132.8	75.73	14.4	276.3	141.0	19.4	467.0	219.4	28.8	951.2	396.5	54.5	3073	1051			
4.50	31.96	23.81	9.50	135.3	76.91	14.5	279.6	142.4	19.5	471.3	221.1	29.0	963.4	401.1	55.0	3126	1066			
4.60	33.52	24.71	9.60	137.7	78.08	14.6	283.0	143.9	19.6	475.7	222.8	29.2	975.4	405.1	55.5	3180	1082			
4.70	35.13	25.63	9.70	140.1	79.27	14.7	286.4	145.3	19.7	479.7	224.5	29.4	987.1	409.3	56.0	3233	1097			
4.80	36.79	26.57	9.80	142.7	80.46	14.8	289.7	146.8	19.8	483.9	226.2	29.6	998.9	413.5	56.5	3286	1112			
4.90	38.50	27.53	9.90	145.2	81.67	14.9	293.0	148.2	19.9	488.6	227.7	29.8	1011	417.6	57.0	3340	1127			
5.00	40.23	28.49	10.0	147.7	82.87	15.0	296.5	149.7	20.0	493.2	229.5	30.0	1023	421.7	57.5	3396	1143			
5.10	41.99	29.46	10.1	150.3	84.08	15.1	300.0	151.2	20.2	501.5	233.0	30.5	1055	432.4	58.0	3452	1159			
5.20	43.76	30.43	10.2	152.9	85.30	15.2	303.4	152.6	20.4	510.6	236.4	31.0	1086	443.2	58.5	3507	1175			
5.30	45.53	31.40	10.3	155.4	86.51	15.3	306.9	154.1	20.6	519.9	240.1	31.5	1119	455.0	59.0	3563	1190			
5.40	47.31	32.37	10.4	158.0	87.72	15.4	310.3	155.6	20.8	528.8	243.5	32.0	1151	464.3	59.5	3619	1206			
5.50	49.09	33.34	10.5	160.6	88.95	15.5	313.9	157.0	21.0	538.4	247.1	32.5	1184	475.9	60.0	3676	1222			
5.60	50.87	34.32	10.6	163.2	90.19	15.6	317.5	158.6	21.2	547.5	250.7	33.0	1217	487.0	60.5	3734	1238			
5.70	52.64	35.29	10.7	165.8	91.40	15.7	321.1	160.1	21.4	556.7	254.2	33.5	1251	498.1	61.0	3792	1254			
5.80	54.42	36.26	10.8	168.5	92.65	15.8	324.6	161.6	21.6	566.4	257.8	34.0	1286	509.6	61.5	3850	1270			
5.90	56.20	37.23	10.9	171.2	93.92	15.9	328.3	163.1	21.8	575.6	261.5	34.5	1321	521.1	62.0	3908	1286			
6.00	57.97	38.19	11.0	173.9	95.19	16.0	331.9	164.6	22.0	585.2	264.9	35.0	1356	532.5	62.5	3966	1303			
6.10	59.74	39.17	11.1	176.6	96.45	16.1	335.5	166.1	22.2	595.0	268.6	35.5	1391	544.0	63.0	4026	1319			
6.20	61.52	40.15	11.2	179.4	97.71	16.2	339.2	167.7	22.4	604.3	272.3	36.0	1427	555.4	63.5	4087	1336			
6.30	63.32	41.13	11.3	182.1	98.97	16.3	342.9	169.0	22.6	614.2	275.6	36.5	1464	567.1	64.0	4147	1352			
6.40	65.18	42.14	11.4	184.9	100.2	16.4	346.6	170.7	22.8	624.7	279.6	37.0	1501	579.0	64.5	4207	1369			
6.50	67.12	43.18	11.5	187.6	101.5	16.5	350.2	172.0	23.0	633.8	283.3	37.5	1538	591.3	65.0	4268	1386			
6.60	69.16	44.24	11.6	190.4	102.8	16.6	354.1	173.8	23.2	643.4	286.8	38.0	1575	603.1	65.5	4329	1402			
6.70	71.29	45.33	11.7	193.3	104.1	16.7	358.0	175.1	23.4	653.8	290.5	38.5	1613	615.0	66.0	4392	1419			
6.80	73.48	46.44	11.8	196.2	105.4	16.8	361.7	177.0	23.6	663.3	294.4	39.0	1651	627.1	66.5	4455	1436			
6.90	75.72	47.51	11.9	199.0	106.7	16.9	365.6	178.6	23.8	673.7	297.9	39.5	1691	639.2	67.0	4517	1454			
												40.0	1730	651.9	67.5	4580	1471			
												40.5	1770	664.2	68.0	4645	1488			
												41.0	1810	676.6	68.5	4709	1506			
												41.5	1851	689.1	69.0	4773	1523			
												42.0	1892	701.9	69.5	4839	1541			
												70.0			4905	1558				

شاخص گرانروی روغن‌های روان‌کننده دارای دامنه‌ای از زیر صفر تا بالای صد می‌باشد. بعضی از روغن‌های سنتتیک ممکن است دارای دامنه‌ای پایین‌تر یا بالاتر از دامنه فوق باشند. برای بدست آوردن سریع شاخص گرانروی از نمودارهایی که برای این منظور تهیه شده است نیز می‌توان استفاده کرد. برای پیدا کردن شاخص گرانروی روغن‌هایی که شاخص گرانروی آنها بین صفر تا صد باشد از نمودار زیر استفاده می‌شود.

روش کار به این صورت است که با اندازه‌گیری گرانروی روغن مورد نظر در دماهای ۴۰ و ۱۰۰ درجه سانتیگراد این اعداد را روی نمودار برده می‌شود و با رسم یک خط مستقیم بین این نقاط

می‌توان شاخص گرانروی را بدست آورد این خط نباید تا زیر نقطه ریزش و یا بالاتر از تقریباً 300°F (برای بیشتر روغن‌های روان کننده) رسم شود. زیرا در خارج از این دو محدوده ممکن است خط بصورت مستقیم نباشد. برای بدست آوردن شاخص گرانروی روغن هائی که شاخص گرانروی آنها بین ۱۰۰ تا ۴۰۰ باشد از نمودار زیر استفاده می‌شود.

در صنعت مرتباً سعی می‌شود که V.I بالا برده شود زیرا نیاز به روغن با V.I بالادر حال افزایش است. بطورمثال استفاده از روغن های با شاخص گرانروی بالا در هواپیما و ترمزهای هیدرولیکی و Shock Absorber مصرف فراوان دارد.

برای بالا بردن شاخص گرانروی می‌توان از مواد افزودنی بهبوددهنده شاخص گرانروی استفاده نمود. در شرایطی که درجه حرارت روغن در حین کار تغییر چندانی نمی‌کند، استفاده از مواد افزودنی بهبوددهنده شاخص گرانروی کاربرد ندارد. ولی در شرایطی که درجه حرارت روغن در حین کار تغییرات زیادی می‌کند (مثل روغن موتور)، استفاده از مواد افزودنی بسیار مناسب می‌باشد چون این مواد از تغییرات زیاد گرانروی روغن که می‌تواند باعث اختلال در روانکاری شود جلوگیری می‌کنند. از آنجائی که گرانروی با تغییر درجه حرارت تغییر می‌کند، لازم است در محاسبات طراحی درجه حرارت واقعی که تحت آن درجه حرارت روغن مورد استفاده قرار می‌گیرد و همچنین پایین‌ترین درجه حرارت محیط، که ماشین در آن درجه حرارت روشن می‌شود، در نظر گرفته شود.

نقطه ریزش Pour point

نقطه ریزش یک روغن، پایین‌ترین درجه حرارتی است که در آن درجه حرارت (تحت شرایط استاندارد از قبل تعیین شده) روغن می‌تواند جریان داشته باشد. خیلی از روغن‌ها دارای مقداری واکس محلول می‌باشند. اگر این روغن‌ها سرد شوند، واکس‌های حل شده در روغن شروع به تشکیل کریستال و جدا شدن از روغن می‌کنند. شکل ساختمانی این کریستال‌ها به نحوی است که مقداری روغن در داخل شبکه‌های آنها به دام می‌افتد. وقتی این کریستال‌ها به اندازه کافی رشد کنند، باعث می‌شود که روغن از حالت مایع بودن خارج شود. البته هم‌زدن مکانیکی باعث شکسته شدن کریستال‌ها می‌شود و روغن را در درجه حرارت‌های پایین‌تر از نقطه ریزش نیز به صورت مایع نگه می‌دارد. سرعت سرد شدن روغن روی کریستالیزه شدن واکس‌ها تأثیر می‌گذارد. اگر روغن بسیار سریع سرد شود واکس‌ها فرصت کافی برای تشکیل شبکه‌های کریستالی را پیدا نخواهند کرد و در نتیجه روغن در درجه حرارت‌های پایین‌تر از نقطه ریزش نیز به صورت مایع باقی خواهد ماند.

در روغن‌های مخصوصی که واکس آنها بطور کامل جدا شده، با پایین رفتن درجه حرارت، مشکل زیاد شدن گرانروی بوجود می‌آید و با پایین تر بردن درجه حرارت در این نوع روغن‌ها علی‌رغم آن که هیچ‌گونه واکسی در آنها وجود ندارد، به درجه حرارتی خواهیم رسید که در آن درجه حرارت روغن سیالیت خود را از دست می‌دهد که این درجه حرارت همان نقطه ریزش روغن است. در روغن‌های بدون واکس به کار بردن مواد افزودنی پایین‌برنده نقطه ریزش هیچ‌گونه فایده‌ای ندارد، زیرا این مواد از رشد کریستال‌های واکس جلوگیری می‌کنند در صورتی که در این محصولات هیچ‌گونه واکسی وجود ندارد.

روش اندازه گیری نقطه ریزش

برای اندازه گیری نقطه ریزش از روش استاندارد ASTM D97 استفاده می‌شود طبق این روش مقدار مشخصی روغن در داخل یک لوله آزمایش مخصوص ریخته می‌شود و بصورت عمودی در یک حمام

سرد روغن قرارداده می شود تا درجه حرارت آن کاهش یابد سپس در درجه حرارت های مختلف لوله آزمایش بیرون آورده می شود و بصورت افقی نگه داشته می شود. نقطه ریزش 3°C بالاتر از درجه حرارتی است که در آن درجه حرارت اگر ظرف حاوی نمونه برای ۵ ثانیه به طور افقی نگه داشته شود، روغن هیچ گونه جریانی نداشته باشد. نقطه ریزش نشان دهنده یکی از خواص روغن در درجه حرارت های پایین می باشد. دو روغن مختلف که دارای نقطه ریزش یکسان هستند، ممکن است دارای خواص جریان کاملاً مختلف در درجه حرارت های بالاتر از نقطه ریزش باشند و هرگز یک روغن را نباید تنها بر اساس نقطه ریزش آن انتخاب کرد.

نقطه انجماد Freezing Point

نقطه انجماد یک روغن عبارت است از درجه حرارتی که پارافین های واکسی شروع به کریستال شدن می کنند. وقتی روغن تحت شرایط به خصوصی سرد شود در درجه حرارت معینی در ته لوله آزمایش ابر تشکیل می شود. این درجه حرارت به عنوان نقطه انجماد شناخته می شود این آزمایش برای دانستن کمترین درجه حرارتی که کلیه مواد روغنی به صورت مایع باشد ضروری است. در روغن هایی که رنگ آنها تیره است نقطه انجماد را نمی توان دید بدین جهت نقطه ریزش بکار برده می شود.

علت تمایل روغن به انجماد در درجه حرارت های پایین وجود مقدار کمی پارافین های واکسی است که در درجه حرارت های بالا به صورت مایع در روغن باقی می ماند ولی در درجه های پایین منجمد می شوند.

روش اندازه گیری نقطه انجماد، مثل آزمایش اندازه گیری نقطه ریزش است و پایین ترین دمائی است که نمونه روغن موجود در لوله آزمایش در اثر تشکیل واکس بصورت ابری درمی آید.

نقطه احتراق Flash Point

نقطه اشتعال عبارتست از پائین ترین درجه حرارتی که روغن را باید گرم کرد تا تحت شرایط مشخص بخار یا گاز کافی برای تشکیل مخلوط قابل اشتعال با هوا ایجاد شود و اگر شعله کوچک یا مشعل نزدیک آن برده شود سطح مایع برای لحظه ای مشتعل گردد. مقدار بخارات در این درجه حرارت به اندازه ای نیست که بتواند ایجاد شعله نماید و با دور کردن شعله از سطح روغن، احتراق ایجاد شده بلافاصله خاموش خواهد شد.

نقطه اشتعال Fire Point

اگر حرارت دادن به روغن ادامه داده شود تا مقدار بخارات قابل اشتعال روی سطح روغن، بیشتر افزایش پیدا کند زمانی می رسد که غلظت این بخارات به اندازه کافی زیاد می شوند که با نزدیک کردن یک شعله به سطح روغن احتراقی برای پنج ثانیه متوالی در سطح آن رخ می دهد این درجه حرارت به عنوان نقطه اشتعال گزارش می شود.

نقطه اشتعال نشان دهنده خطر آتش سوزی و انفجار در روغن است و با نقطه آتش گیری خود به خودی که در آن احتراق خود به خود و بدون هیچ گونه منبع آتش، رخ خواهد داد، متفاوت است. محصولاتی که دارای نقطه اشتعال بالائی هستند، ممکن است به طور نسبی دارای نقطه آتش گیری خود به خودی پایینی باشند. همچنین ممکن است یک محصول با نقطه اشتعال پایین دارای نقطه آتش گیری خود به خودی بالایی باشد. برای هر محصول، نقطه اشتعال و آتش سوزی بستگی زیادی به ظرف آزمایش و سرعت حرارت دادن دارد. نقطه اشتعال روغن های نو، با تغییر گرانشی تغییر می کند و معمولاً روغن های با پایه نفتیک که دارای گرانشی بالا هستند، نسبت به روغن های با پایه پارافینیک (با گرانشی های یکسان)، دارای نقطه اشتعال پایین تری می باشند.

نقطه آتش گیری بالاتر از نقطه اشتعال می باشد برای اینکه درجه حرارت بالاتری برای بخار کردن روغن به اندازه کافی لازم است. نقطه اشتعال و آتش سوزی دو عامل مهم برای کنترل عملیات پالایش و رعایت مسایل ایمنی برای مصرف کنندگان است. در شرایطی که درجه حرارت عملیاتی روغن بالا باشد اگر از روغنی با نقطه اشتعال پایین استفاده شود، مقدار تبخیر روغن زیاد شده و در نتیجه مصرف روغن زیاد می شود.

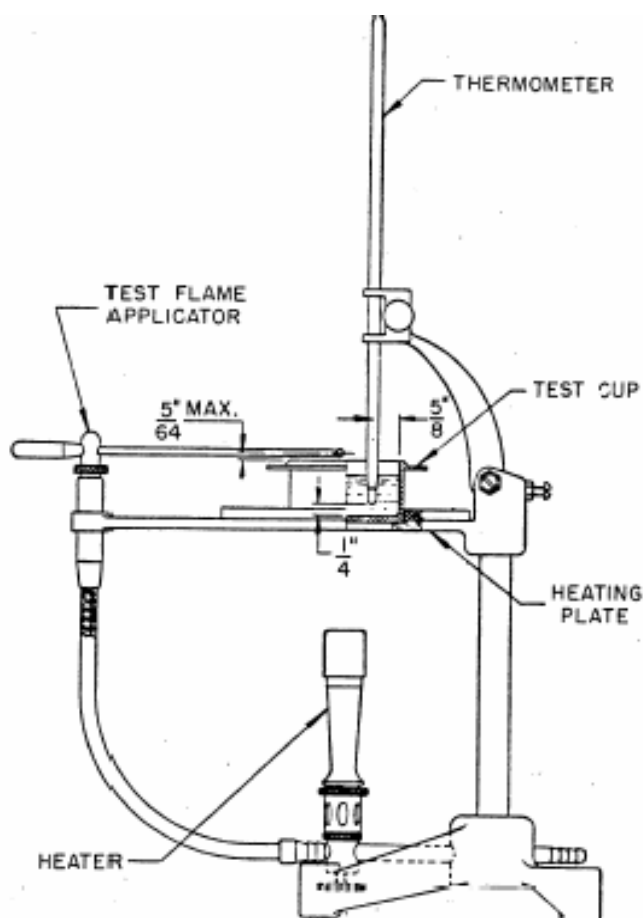
کم شدن نقطه اشتعال در روغن های کار کرده مبین این است که یاسوخت وارد روغن شده یا روغن برای مدت بسیار زیادی تحت شرایط درجه حرارت بالا کار کرده است که این باعث شکست حرارتی Thermal Cracking یا شکسته شدن مولکول های بزرگ و تبدیل شدن آنها به مولکول های کوچک تر با نقطه اشتعال پایین تر خواهد شد.

روش اندازه گیری نقطه اشتعال

برای اندازه گیری نقطه اشتعال روغن ها از ظرف روباز کیولند Cleveland Open Cup استفاده می شود.

معمولاً نقطه اشتعال روغن های روان کننده آنقدر بالا هست که آتش سوزی آنها اسان نباشد ولی در مورد روغن هائی که در عمل بادماهای زیاد یا سطوح داغ، نظیر روغن های انتقال حرارت، روغن های مربوط به رولینگ فلزات و روغن های ابدیده کردن فلزات و... نقطه اشتعال نقش مهمی دارد و باید در حد بالائی باشد. همچنین از اندازه گیری نقطه اشتعال گاهی مواقع می توان بطور تقریبی برای پیش بینی تبخیر یا به اصطلاح کم شدن روغن نیز استفاده کرد.

در شکل زیر شنائی از این دستگاه نشات داده شده است.

ظرف روباز کلیولند برای اندازه گیری نقطه اشتعال.

چگالی Density

چگالی یا دانسیته روغن عبارت از وزن واحد حجم آن در درجه حرارت استاندارد است. واحد آن واحد وزن بر واحد حجم (گرم بر سانتیمتر مکعب و .....) است و معمولاً در یک دمای استاندارد اندازه گیری می شود.

برای اندازه گیری چگالی مواد نفتی از چگالی API که تابع خاصی از وزن مخصوص است و با معادله زیر بیان می شود استفاده می شود.

$$Gravity^{\circ} API = \frac{141.5}{SP. gr. @ 60/60^{\circ} F} - 131.5$$

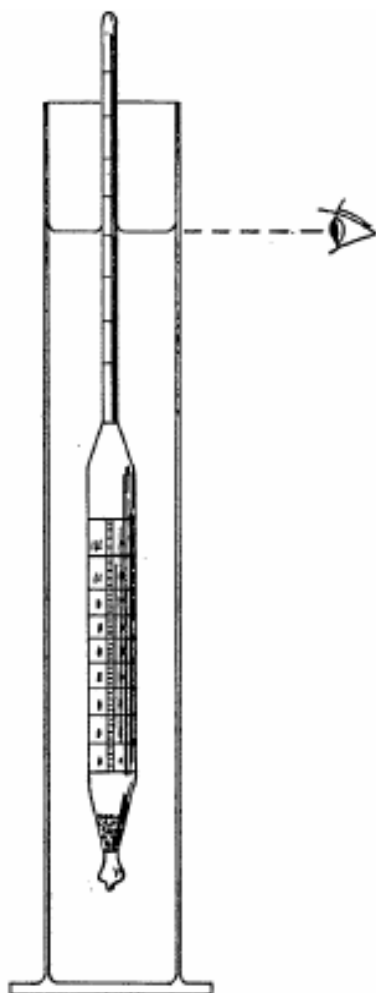
بر اساس معادله فوق هر چه وزن مخصوص بیشتر باشد چگالی API کمتر خواهد شد. دانسیته و چگالی هر دو تابع درجه حرارت می باشند و باید در یک درجه حرارت کنترل شده اندازه گیری شوند.

ولی با استفاده از جداول خاص می‌توان مقادیر اندازه‌گیری شده را به مقدار استاندارد (دانسیته و چگالی در درجه حرارت استاندارد) تبدیل نمود.

روش اندازه‌گیری دانسیته و چگالی

دانسیته و چگالی با هیدرومتر اندازه‌گیری می‌شوند. هیدرومتر را می‌توان طوری کالیبره نمود که هر سه خاصیت دانسیته، چگالی و یا چگالی API را با آن تعیین نمود اندازه‌گیری چگالی با استفاده از هیدرومتر بسیار سریع و آسان است. فرو رفتن بیشتر هیدرومتر در مایع مبین پایین بودن چگالی و کمتر فرو رفتن آن مبین بالاتر بودن چگالی مایع است.

اندازه‌گیری چگالی می‌تواند کمک زیادی در کنترل عملیات پالایش داشته باشد. همچنین این عامل وسیله مناسبی برای شناسایی روغن‌هایی است که دارای دامنه تقطیر یا گراندروی مشخصی می‌باشند در شکل زیر شمائی از یک هیدرومتر نشان داده شده است.

در آزمایش روغن‌ها کار کرده خصوصاً روغن موتور، کم شدن وزن مخصوص (یا زیاد شدن درجه API) بیانگر این موضوع است که سوخت وارد روغن شده و در نتیجه باعث رقیق شدن روغن شده است. زیاد شدن وزن مخصوص نیز بیانگر این است که روغن اکسیده شده و یا احتمالاً آلودگی‌های

خارجی وارد آن شده است. البته برای این که علت تغییرات چگالی به خوبی روشن شود، نیاز به آزمایشات دیگری می‌باشد.

وزن مخصوص Specific Gravity

وزن مخصوص یک مایع، نسبت وزن حجم مشخصی از آن در یک درجه حرارت استاندارد، به وزن همان حجم آب و در همان درجه حرارت می‌باشد و یک عدد بدون بعد است. وزن مخصوص روغن از نظر مصرف کننده اهمیتی ندارد بلکه با دانستن وزن مخصوص روغن به ریشه و نوع نفت خامی که روغن از آن تهیه شده می‌توان پی برد وزن مخصوص روغن هائی که از پایه پارافین بدست می‌آید دارای درجه A.P.I بین ۲۲ تا ۲۶ می‌باشد.

$$\text{Specific Gravity} = \frac{\text{Oil Density}}{\text{Water Density}}$$

رنگ روغن Oil Color

رنگ روغن یکی از عواملی است که در کنترل عملیات تصفیه کمک مؤثری می‌نماید و با اندازه گیری آن می‌توان نتیجه گرفت که آیا عملیات تصفیه روغن به درستی انجام شده یا نه. رنگ روغن تابعی است از:

۱- نوع نفت خامی که روغن از آن به دست آمده است.

۲- گراندروی روغن

۳- روش و کیفیت تصفیه روغن

۴- طبیعت مواد افزودنی که به روغن اضافه شده است.

اهمیت رنگ در روغن های دارویی و صنعتی سفید خیلی بیشتر از روغن های دیگر است. چون این مواد معمولاً از ترکیباتی تشکیل شده اند که اگر بخواهیم آنها را بی رنگ کنیم، ممکن است خواص آنها تغییر کند.

روش اندازه گیری رنگ روغن

رنگ روغن های روان کننده به وسیله نور انتقال داده شده توسط آنها مشاهده می شود. (از روشن تا کدر متغیر می باشد) معمولاً روش های مختلفی برای اندازه گیری رنگ روغن ها وجود دارد. اساس این روش ها مقایسه مقدار نوری است که از عمق معینی از روغن عبور می کند، نسبت به مقدار نور عبور کرده از شیشه های رنگی مخصوص است. عددی که به رنگ روغن داده می شود برابر با شماره شیشه ای است که نور منتقله به وسیله آن برابر با نور انتقال داده شده توسط روغن می باشد.

روغنی که دارای رنگ تیره یا ابری است معمولاً مقداری مواد اکسید شده دارد که صمغ درست می کند و در مقایسه با روغن هائی که دارای یک گراندروی هستند و از یک نفت خام تهیه شده اند رنگ

تیره تری دارند. همچنین رنگ بازتر دلیل بر تصفیه شدن کامل روغن است ولی هیچ نقشی در کیفیت روغن (بخصوص روغن کارنکرده) ندارد زیرا رنگ روغن ها به نوع و مقدار مواد افزودنی به آن که از لحاظ رنگ بسیار متنوع هستند بستگی دارد ولی باین وجود رنگ روغن ها اندازه گیری می شود زیرا اولاً بسیاری از تولید کنندگان برای شناساندن روغن خود به آن رنگ خاصی را اضافه می کنند و ثانیاً در کارخانجات روغن سازی در ضمن عملیات پالایش اختلاط و مظروف کردن روغن رنگ یکی از تست های آسان و سریع برای کنترل نمودن یکنواختی تولید است چون یک بار که ترکیب یک نمونه روغن معین می شود رنگ آن نیز در محدوده باریکی باقی خواهد ماند مگر این که باروغن یا ماده دیگری الوده شده باشد. از تست رنگ همچنین می توان در کنترل کیفیت و در نتیجه تعیین عمر مفید روغن ها در حین کار نیز استفاده کرد. البته نه برای روغن های موتور زیرا روغن های موتور به علت دارا بودن مواد افزودنی پاک کننده و معلق کننده مواد کربنی حاصل از تجزیه سوخت و گاهی خود روغن سیاه می شوند و نمی توان از تغییر رنگ آنها نتیجه مطلوبی گرفت.

در اینجا لازم است به نکته مهمی در مورد سیاه شدن روغن اشاره شود بسیاری از مردم به اشتباه فکر می کنند هر چه روغن موتور دیرتر سیاه شود بهتر است و برعکس. ولی از این نکته غافل هستند که روغن های موتور دارای مواد پاک کننده و معلق کننده دود و... هستند و روغن موتوری که دیر سیاه می شود این مواد پاک کننده را ندارد و در این حالت دوده ها در لابلای قطعات موتور نه نشین و باعث فرسودگی آنها می شوند.

روش ساخت روغن های روان کننده

برای ساختن روغن های روان کننده برای یک شرایط بخصوص پس از تصفیه برش های روغن (لوب کت) و تولید روغن پایه Base Oil با اضافه کردن مقادیر مشخصی از مواد افزودنی برای بهبود دادن و ایجاد خواص مورد نیاز به روغن اضافه می شود تا روغن مورد نیاز به دست مصرف کننده برسد.

مواد افزودنی Additive به دلایل زیر به روغن های پایه اضافه می شود:

۱- اضافه نمودن خواص مورد نیاز در جایی که از طریق پالایش مقرون به صرفه نباشد.

۲- دادن بعضی از خواص که در روغن وجود ندارد.

۳- جایگزین کردن مواد مفیدی که هنگام پالایش از دست رفته است.

۴- بهتر نمودن مشخصات ذاتی روغن.

مقدار مواد افزودنی از یک قسمت در میلیون (1 PPM) تا ۳۰ درصد روغن مبنی متغیر است.

تمام روغن های با کیفیت بالا، شامل مجموعه مواد افزودنی هستند که با درصد وزنی یا حجمی مشخص به روغن پایه اضافه شده و با آن مخلوط می شوند تا بتواند موتور را بر اساس مشخصاتی که توسط سازندگان داده شده است، حفاظت کنند.

در جدول زیر یک نمونه روغن موتور SAE 15W 40، با سطح مرغوبیت API CE و درصد انواع مواد افزودنی موجود در آن نشان داده شده است. یک روغن با سطح مرغوبیت API SH/CG 4 حدود ۲۲ درصد ماده افزودنی دارد و حتی ممکن است دارای درصد ماده افزودنی خیلی بیشتر از ماده افزودنی در روغن با سطح مرغوبیت API CE باشد تا بتواند موتورهای توربوشارژر و یا بنزینی را که تحت شرایط بسیار سخت کار می کنند، حفاظت کند.

۶۲٪	ماده افزودنی پاک کننده
۲۰٪	ماده افزودنی متفرق کننده
۹٪	ماده افزودنی ضدسایش
۴٪	بهبوددهنده خواص اصطکاکی
۳٪	ماده افزودنی ضد اکسیداسیون
۵/۹٪	ماده افزودنی پایین آورنده نقطه ریزش
۰/۹٪	ماده افزودنی ضد خوردگی
۰/۱٪	ماده افزودنی دی مولی فایبر
۰/۱٪	ماده افزودنی ضد کف

همان طور که از جدول فوق ملاحظه می شود، بیش از ۹۴ درصد از بسته ماده افزودنی را مواد افزودنی پاک کننده، متفرق کننده، ضدسایش و ضد اکسیداسیون تشکیل می دهد

تولیدکنندگان موادافزودنی برای بدست آوردن سودبیشتر و همچنین برای ممانعت از لورفتن فرمولاسیون موادافزودنی غالباً موادافزودنی خود را بصورت پکیج می فروشند (مخلوطی از چندین ماده افزودنی در یک بسته) و توصیه می کنند که مثلاً برای ساختن روغن موتور دیزلی مثلاً ۵ درصد از این مواد برای ساختن فلان روغن موتور بنزینی مثلاً ۲ درصد این مواد را به فرمولاسیون روغن پایه اضافه کنید تا روغن با سطح کیفیت مورد نظر بدست آید و بتواند تست های موتوری مورد نظر را پاس کند. البته صنعت ساخت موادافزودنی بصورت انحصاری و فقط در اختیار چند کشور است و یک حالت استراتژیک دارد. این شرکت ها از نظر کارهای تحقیقاتی افراد بسیار متخصص و همچنین امکانات آزمایشگاهی و موتوری بسیار پیشرفته ای دارند و حتی همکاری های خیلی نزدیکی با شرکت های سازنده اتومبیل و ماشین الات دارند و برنامه های ساخت موادافزودنی آنها پایه پای برنامه های ساخت اتومبیل پیش می رود و حتی می دانند در چند سال آینده چه نوع ماشین های جدیدی تولید می شود و لذا از حالا اقدامات تحقیق و ساخت موادافزودنی مورد نیاز برای پنج سال آینده را برنامه ریزی می کنند.

همچنین کارخانجات روغن سازی دنیا با این صنایع ارتباط نزدیکی دارند و برای تهیه روغن های مورد نظر خود نمونه روغن پایه کارخانه خود را در اختیار این صنایع قرار می دهند تا بر اساس نوع روغنی که می خواهند تولید کنند موادافزودنی مناسبی که با روغن پایه آنها هم خوانی لازم را دارد برای آنها تهیه نمایند و پس از انجام تست های موتوری متعددی که با روغن های ساخته شده انجام می دهند موادافزودنی با کیفیت و در صد مناسب خود را به آنها ارائه می دهند

البته لازم به توضیح است که مواد افزودنی در بعضی از مواقع نه تنها مفید نیستند، بلکه مضر نیز می باشند. به عنوان مثال اگر بیش از مقدار معینی ماده افزودنی به یک روغن اضافه شود و یا مواد افزودنی موجود در روغن از نظر شیمیایی با هم سازگاری نداشته باشند، باعث وارد آمدن صدمات زیادی به ماشین آلات خواهند شد همچنین ممکن است بعضی از موادافزودنی به روغن در موتورهای که مجهز به تصفیه کاتالیستی در قسمت اگزوز آنهاست با کاتالیست های موجود در آنها واکنش شود و باعث عدم کارایی آن گردد بدین لحاظ در انتخاب و کاربرد موادافزودنی حتماً باید توصیه های سازندگان موتور رانیز مدنظر قرار داد.

همچنین نوع سوخت در انتخاب روغن مناسب برای موتور پارامتر بسیار مهمی است بطور مثال به دلیل بالا بودن درجه حرارت در موتورهای گاز طبیعی سوز (نسبت به موتورهای دیزلی و بنزینی) باعث تولید NO₂ می شود که می تواند با مولکول های روغن واکنش شیمیایی انجام دهد (نیتراسیون) و باعث سفت شدن زیاد روغن، افزایش رسوب روی بدنه پیستون و تولید لجن در روغن شود. البته شرایط لازم

برای انجام واکنش نیتراسیون (وقتی درجه حرارت روغن داخل کارتل به حدود ۵۷ درجه برسد) با شرایط لازم برای عمل اکسیداسیون که در درجه حرارت بالاتری اتفاق می افتد متفاوت است.

مواد افزودنی به روغن

انواع مواد افزودنی که به روغن های پایه اضافه می شود عبارتند از:

انواع بسیار زیادی از مواد افزودنی در دسترس می باشند. این مواد براساس قابلیت های آنها در حفاظت از موتور، انتخاب می شوند. همچنین این مواد براساس توانایی آنها در رابطه با مخلوط شدن با روغن پایه های مورد استفاده در کارخانه های روغن سازی انتخاب می شوند

که ذیلا به توضیح نوع و مکانیزم عملکرد انواع آنها پرداخته می شود.

مواد افزودنی ممکن است یک یا چند دسته از انواع زیر باشد:

۱- مواد پاک کننده و معلق کننده Detergents & Dispersants

۲- مواد ضد اکسیداسیون Anti-Oxidant

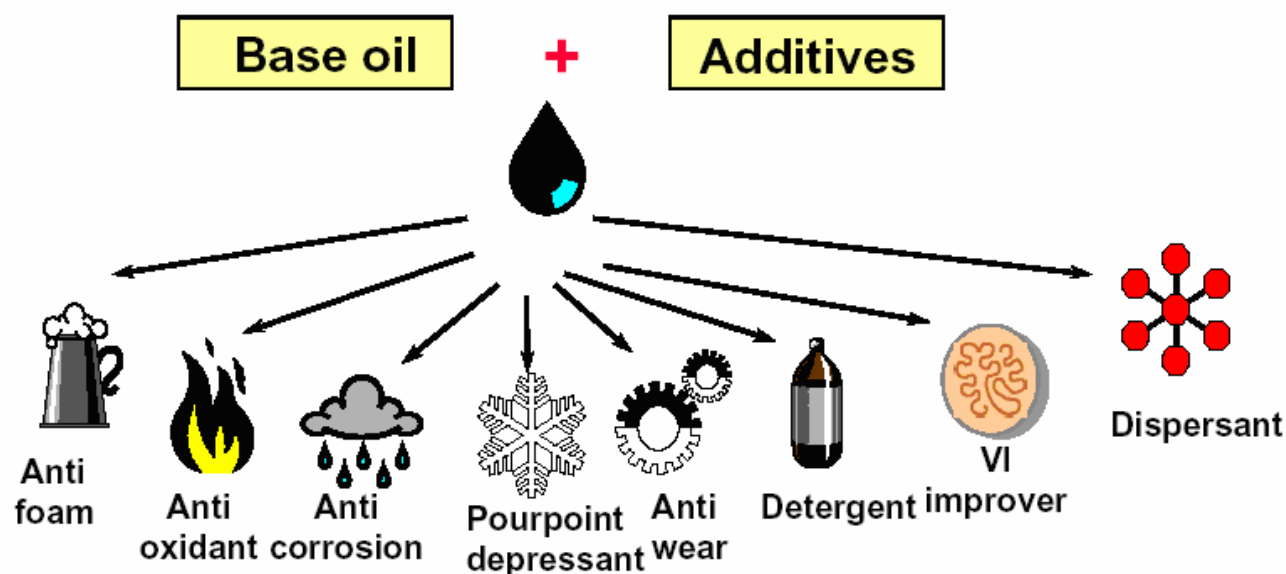
۳- مواد ضد کف Anti Foam

۴- مواد ضد سائیدگی Anti Wear

۵- مواد بهبود دهنده شاخص گرانیروی Viscosity Index Improver

۶- مواد پایین آورنده نقطه ریزش Pour Point Depressants

۷- مواد ضد خوردگی و ضد زنگ Anti Corrosion & Anti Rust

خصوصیات شیمیایی مواد افزودنی **Chemical Characteristics And Additive**

مواد پاک کننده **Detergents**

این مواد افزودنی با روغن پایه مخلوط می‌شوند تا قطعات موتور را تمیز کرده و آلودگی‌های ایجاد شده و ذرات حاصل از احتراق را به صورت معلق در روغن نگه دارند تا بتوانند از بین قطعات خارج شوند. نتیجه این عمل جلوگیری از تشکیل لجن و ایجاد رسوب، درشیارهای رینگ ها و قطعات مختلف موتور می‌باشد. این مواد همچنین اسیدهای موجود در روغن را که در اثر اکسیداسیون روغن و همچنین احتراق سوخت‌های با کیفیت پایین ایجاد می‌شوند، خنثی می‌کنند. وقتی این مواد مقدار زیادی از آلودگی‌ها را در روغن معلق نگه می‌دارند و همچنین اسیدهای زیادی را خنثی می‌کنند، به تدریج کیفیت آنها کاهش یافته و خاصیت خود را از دست خواهند داد. وجود این مواد در روغن، باعث ایجاد خاصیت قلیایی در آن می‌شود که این خاصیت را با عدد بازی کل TBN نشان می‌دهند. به عبارت دیگر عدد بازی مبین توانائی روغن در خنثی سازی اسیدهای مضر موجود در گازهای ناشی از احتراق است.

هرچه TBN یک روغن بالاتر باشد قدرت پاک کنندگی و تمیز کنندگی آن بالاتر است. بطور مثال روغن مورد نیاز برای موتورهای دیزلی سوپرشارژی یا توربوشارژر حتما باید بالاتر از ده باشد

مواد پاک کننده شامل ترکیبات الی فلزی فناتها سولفونات ها و فسفونات های کلسیم باریم و منیزیم هستند. خاصیت قلیائی آنها باعث خنثی شدن اسیدهای موجود در روغن می شود و از خوردگی ممانعت می کنند و از طرف دیگر با لجن ها و رسوبات واکنش انجام می دهند و آنها را خنثی و در روغن حل می کنند و از آنجا بیرون می برند. بعضی از انواع پاک کننده ها نیز باعث باردار کردن آلودگی های موجود در روغن و نهایتا دفع شدن آلودگی ها از یکدیگر و نتیجتا از تجمع آنها و ایجاد لجن جلوگیری می کنند. از آن جایی که در اثر سوختن مواد آلی - فلزی ایجاد خاکستر می شود، در نتیجه ممکن است مواد افزودنی پاک کننده در درجه حرارت های بالا، در موتور تولید خاکستر نامطلوب کنند. به همین دلیل خیلی از سازندگان ماشین آلات، استفاده از روغن هایی که در اثر سوختن، خاکستر کمتری را تولید نمایند، توصیه می کنند.

مواد معلق کننده یا متفرق کننده **Dispersants**

نقش این مواد افزودنی شامل:

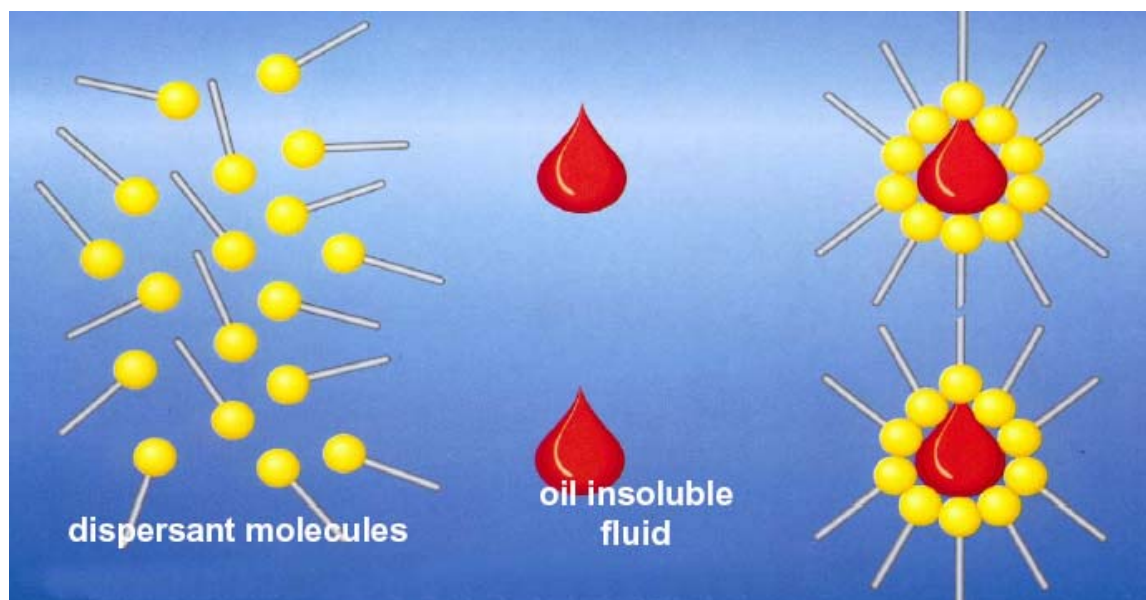
۱- باعث معلق نگه داشتن لجن و رسوبات در روغن می شوند. این عمل از تجمع لجن و دیگر ذرات که باعث تولید رسوب می شوند، جلوگیری می کند. در نتیجه، این ذرات در روغن معلق شده و توسط فیلترها از روغن جدا می شوند این مواد دارای دو خاصیت هستند اول این که از طریق سرقطبی خود آلودگی ها را جذب نموده با حل کردن اسیدهای موجود در روغن خوردگی را کنترل می

کننده همچنین باعث معلق نگه داشتن آلودگی ها ذرات کربنی ولجن هامی شوند و از ایجاد رسوب جلوگیری می کنند.

۲- اندازه ذرات رسوبات لجنی را کاهش می دهند

۳- اسیدهای ناشی از احتراق را خنثی می کنند

مواد متفرق کننده مورد استفاده در روغن موتور از نوع پلیمری بدون خاکستر می باشند و بر خلاف مواد افزودنی پاک کننده، این مواد غیر فلزی بوده و در نتیجه در اثر سوختن، تولید خاکستر نمی کنند. باید توجه داشت که بسیاری از فیلترها توانایی جداسازی ذرات با اندازه کمتر از ۱۰ میکرون را دارا نمی باشند.

استفاده از دو ماده افزودنی پاک کننده و متفرق کننده با هم، باعث می شود که خاصیت خنثی کنندگی و معلق نگهداشتن آلودگی ها در روغن خیلی زیاد شود، به طوری که اثر آن نسبت به زمانی که فقط یکی از این دو ماده افزودنی استفاده شود، بسیار زیادتر خواهد بود.

به عنوان نمونه از مواد متفرق کننده Ashless Dispersant پلیمری بدون فلز که امروزه مورد استفاده قرار می گیرند، می توان از ساکسین ایمیدهای پلیمری Succinimides، مواد حاصل از واکنش بین الفین ها و P2S5، پلی استرها و بنزیل آمیدها Benzylamides تیوفسفونات ها-الکیل ساکسینمید ها و کمپلکس های الی شامل ترکیبات نیتروژن و پلیمرها را نام برد.

ساختمان اصلی این مواداز هیدروکربور های بلند زنجیری تشکیل شده که ابتدا اسیدی شده و سپس با ترکیبات بازی نیتروژن دار خنثی می شوند.

مواد ضد اکسیداسیون Anti Oxidant

اکسیداسیون، در اثر واکنش شیمیایی روغن با اکسیژن در مجاورت هوا در طول کارکرد روغن در ماشین رخ می دهد. افزایش درجه حرارت و آلودگی های موجود در روغن از قبیل، هوا، آب و اسیدها، سرعت اکسیداسیون را افزایش می دهند. همچنین فلزات زیادی از قبیل مس و روی و اسیدهای آلی و معدنی نیز ممکن است به عنوان کاتالیزور سرعت اکسیداسیون را افزایش دهند. اکسید شدن روغن باعث افزایش گرانروی و تولید اسیدهای آلی در روغن می شود. اسیدهای آلی تولید شده سبب تشکیل رسوبات لاک و صیقلی Varnish و ایجاد رسوبات کربنی روی سطوح فلزی داغی که با روغن در تماس هستند، می شود. بعضی از سطوح فلزی نیز به عنوان کاتالیزور، سرعت واکنش را افزایش می دهند.

نقش مواد ضد اکسیداسیون

۱- اضافه کردن این مواد به روغن از حمله اکسیژن به روغن پایه که باعث اکسیده شدن روغن پایه و در نتیجه افزایش گرانروی آن (سفت شدن آن)، پیر شدن یا کهنه شده (اکسید شدن) روغن می شود و باعث می گردد که روغن نتواند به راحتی جریان پیدا کند و به تمام قطعات برسد و منجر به افزایش سایش و درجه حرارت کارکرد ماشین خواهد شد جلوگیری می کنند.

۲- مواد افزودنی بازدارنده اکسیداسیون، باعث غیرفعال کردن سطوح فلزی و تجزیه پراکسیدها شده و از پیشرفت اکسیداسیون روغن جلوگیری می کنند.

۳- باعث کاهش خوردگی می شوند.

۴- باعث کاهش اکسیداسیون روغن می شوند و از افزایش عدد اسیدی و گرانروی جلوگیری می کنند.

۵- تشکیل رسوبات صیقلی را کاهش می دهند.

اگر در حین کارکرد، روغن سفت شود، نشان دهنده این است که عمل اکسیداسیون رخ داده است. اکسیداسیون، همچنین باعث ایجاد اسیدهای آلی می شود که به یاتاقان های مسی و سربی حمله کرده و باعث خوردگی آنها می شود. مکانیزم پیچیده عمل اکسیداسیون هنوز به درستی مشخص نشده است، ولی اعتقاد کلی این است که این عمل از طریق واکنش های زنجیری رادیکال آزاد صورت می گیرد. شروع کننده های واکنش زنجیری اکسیداسیون، مولکولهای ناپایدار موجود در روغن می باشند، این مواد ابتدا با اکسیژن وارد واکنش شده و تولید پراکسید می نمایند و پراکسیدهای تولید شده به مولکول هایی که اکسید نشده اند حمله کرده و باعث اکسید کردن آنها و افزایش سرعت اکسیداسیون می شوند.

مواد ضد اکسیداسیون شامل دی تیوفسفات روی، فنل های سولفور، فنل های استخلاف داروآمین های آروماتیک می باشند و نحوه عملکرد آنها به این صورت است که پراکسیدها را تجزیه می کنند و رادیکال

های آزاد را از بین می برند. پراکسیدهای آلی که در اثر اکسیداسیون در روغن ایجاد می شوند، در اکسیداسیون بقیه روغن نقش موثری دارند. وقتی که شرایط عملکرد روغن سخت باشد، بازدارنده های اکسیداسیون دیگر نمی توانند به طور کامل از اکسید شدن روغن جلوگیری کنند. لازم به ذکر است که مقاومت در برابر اکسیداسیون تنها به ماده افزودنی بازدارنده اکسیداسیون بستگی ندارد بلکه کیفیت تصفیه روغن نیز تأثیر زیادی در مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون دارد. اگر روغن پایه از کیفیت خوبی برخوردار باشد در صورت افزودن مواد ضد اکسیداسیون به آن، دارای مقاومت بسیار خوبی در برابر اکسیداسیون خواهد شد.

به منظور جلوگیری از اکسید شدن روغن باید از هر عملی که باعث افزایش بیش از حد درجه حرارت روغن می شود جلوگیری شود. بخصوص در مواردی که دوردستگاه و درجه حرارت روغن زیاد است. از خاموش کردن ناگهانی دستگاه ممانعت شود زیرا باعث می شود روغن به سرعت اکسید شود بطوری که ممکن است روغن بصورت کک یا چیزی شبیه قیر درآید که می تواند باعث مسدود شدن مسیرهای عبور روغن در یاتاقان ها و... شود همچنین اگر نسبت هوا به سوخت (در موتورهای احتراق داخلی) مناسب نباشد در موتور گاز هائی تولید می شود و باعث افزایش مقدار اکسید نیتروژن می شود و در وادین گازها به موتور باعث اکسید شدن و سفت شدن روغن می شود.

جهت جلوگیری از خسارات ناشی از مقدار زیاد گوگرد (که در سوخت ها وجود دارند) درجه حرارت اب در جداره سیلندر باید همواره بالا (بالای ۸۰ درجه سانتیگراد) نگه داشته شود به عبارت دیگر هرگز نباید یک موتور را بدون ترموستات یا با ترموستات خراب مورد استفاده قرار داد.

مواد ضد کف Anti Foam

این مواد برای جلوگیری از کف کردن روغن به آن اضافه می شود و شامل پلیمرهای سیلیکونی و کوپلیمرهای آلی هستند. افزایش این مواد به روغن، باعث کاهش کشش سطحی روغن شده و در نتیجه اجازه می دهند تا حباب های هوای حبس شده در داخل روغن به راحتی شکسته شوند و از روغن خارج شوند. مواد افزودنی ضد کف سیلیکونی در روغن غیر محلول بوده و به صورت ذرات بسیار ریزی در روغن معلق می شوند. اگر مقدار زیادی از این مواد به روغن اضافه شود، نتیجه معکوس داشته و باعث کف کردن زیاد روغن می شود. این مواد تا حد زیادی از اکسیداسیون روغن نیز جلوگیری می کنند.

مشکلی که استفاده از مواد افزودنی سیلیکون دار بوجود می آورد، وارد نمودن مقداری هوا در روغن است و همچنین به دلیل دارا بودن دانسیته زیاد، می توانند در روغن رسوب کنند به همین دلیل امروزه برای رفع این مشکلات بیشتر استفاده از ضد کف های آلی توصیه می شود که البته درصد افزایش این نوع مواد به روغن بیش از مواد سیلیکون دار می باشد.

مکانیزم عمل مواد ضد کف بدین صورت است که این مواد با چسباندن خود به حبابهای کف، در آنها ایجاد نقطه ضعف کرده و آنها را متلاشی و نهایتاً از روغن خارج می کنند. مقدار ماده ضدکفی که به روغن افزوده می شود خیلی کم و در حد PPM (تا ۲۵۰ جز در میلیون) است.

مواد بهبود دهنده شاخص گرانی VI-Improver

این مواد باعث کم شدن تغییرات گرانی در برابر تغییرات درجه حرارت می شوند. به عبارت دیگر با افزایش این مواد به روغن، از شل شدن زیاد روغن، در اثر افزایش درجه حرارت و سفت شدن زیاد آن در اثر کاهش درجه حرارت جلوگیری می شود. این مواد در ساخت روغن های چند درجه ای نیز مثل SAE 20.W 50، مورد استفاده قرار می گیرند.

توجه: منظور از افزایش گرانی در درجه حرارت بالا این نیست که گرانی روغن بیش از گرانی آن در درجه حرارت پایین می شود، بلکه منظور این است که گرانی روغن بیش از گرانی آن بدون ماده افزودنی در درجه حرارت بالا می شود. افزایش این مواد به روغن سبب می شود تا بتوان از روغن در دامنه وسیع تری از تغییرات درجه حرارت استفاده نمود.

انواع مختلفی از مواد افزودنی بهبود دهنده شاخص گرانی وجود دارد این مواد افزودنی، پلیمرهای با جرم مولکولی زیاد می باشند و شامل ترکیباتی نظیر پلی بوتن ها، الفین کopolymerها، استرهای استایرن، پلی ایزوپرن پلیمرها و کopolymerهای متاکریلات ها بوتادین الفین ها و استایرن های الکلیله شده و ... هستند، که در کم کردن مصرف سوخت، بهبود خواص جریان روغن در درجه حرارت های پایین و جلوگیری از تشکیل کریستال های واکس در روغن نیز نقش دارند. در حال حاضر کopolymerهای الفین ها به خاطر ارزان قیمت بودن و راندمان بسیار خوب در موتورها، به طور وسیعی در فرمولاسیون روغن های موتور مورد استفاده قرار می گیرند.

از استرن های استایرن نیز به وفور، در فرمولاسیون روغن های دنده استفاده می شود. پلی متا اکریلات ها دارای خواص جریان بسیار خوب در درجه حرارت های پایین هستند و از تشکیل کریستال واکس نیز در روغن جلوگیری می کنند. در نتیجه باعث می شوند که نقطه ریزش روغن نیز پایین برود. پلیمرها در اثر افزایش درجه حرارت منبسط می شوند و در مقابل جاری شدن روغن مقاومت می کنند و مقدار تغییرات گرانی با تغییرات درجه حرارت را کم می کنند.

مواد پایین آورنده نقطه ریزش Pour Point Depesant

افزایش مواد پایین آورنده نقطه ریزش به روغن، باعث بهبود جریان روغن در درجه حرارت های پایین خواهد شد. این مواد از رشد کریستال های واکس در روغن، جلوگیری می کنند (روغن های پارافینی دارای کریستال های واکس می باشند خصوصاً روغن های که عمل واکس گیری روی آن ها به خوبی انجام نشده باشد). خیلی از روغن ها وقتی سرد می شوند واکس های حل شده در آنها شروع به

تشکیل کریستال می کند. شکل ساختمانی این کریستال ها به نحوی است که مقداری روغن در داخل آن ها به دام می افتد. وقتی این کریستال ها به اندازه کافی رشد کنند، باعث می شود که روغن از حالت مایع بودن خارج شود. موادپایین اورنده نقطه ریزش شامل ترکیباتی نظیر نفتالین الکیل شده پلیمرهای فنلی و پلی متاکریلات هاستند که به روغن پایه اضافه می شوند و از تشکیل کریستال های واکس و تجمع آنها که باعث ماستیدن روغن می شود جلوگیری می کنند. بسته به نوع روغن پایه، این مواد افزودنی می توانند نقطه ریزش روغن را تا حدود منفی ۲۸ درجه سانتیگراد پایین ببرند. مواد پایین اورنده نقطه ریزش، عموماً پلیمری می باشند.

لازم به توضیح است که مقدار ماده پایین اورنده ریزش بین ۰.۵ تا ۵ درصد وزنی روغن را تشکیل می دهد.

مواد ضد خوردگی Anti Corrosion

این مواد سطوح فلزی را، در مقابل حمله آب و مواد خوردنده شیمیایی، محافظت می کنند. معمولاً دو نوع متفاوت از این مواد مورد استفاده قرار می گیرد:

الف- بازدارنده های شیمیایی که با سطوح فلزی واکنش انجام داده و یک لایه محافظ روی سطح ایجاد می نمایند. این مواد افزودنی می توانند با مواد افزودنی فعال سطحی دیگر تداخل نموده و از اثر یکدیگر بکاهند. در نتیجه هنگام استفاده از این مواد، باید دقت زیادی در ایجاد تعادل بین آن ها صورت گیرد. این مواد شامل ترکیباتی نظیر دی تیوسولفات روی، فئات های فلزی، سولفونات های فلزی قلیائی، اسیدهای چرب و امین ها هستند که با ایجاد یک لایه محافظ روی سطح فلز و یا خنثی نمودن اسیدهای خوردنده وظیفه خود را انجام می دهند.

ب- بازدارنده هائی که به طور فیزیکی عمل می کنند. این مواد شامل ترکیبات قطبی با یک زنجیر بلند هستند، که با جذب شدن به سطوح فلزی، باعث دفع کردن آب و دیگر مواد خوردنده از این سطوح می شوند.

تعداد زیادی از انواع خوردگی ممکن است در سیستم های روغن کاری به وجود آید. یک نوع آن خوردگی حاصله از اسیدهای آلی که در روغن تشکیل شده اند، و دیگری خوردگی حاصله از آلودگی های محیط است که به وسیله روغن حمل می شود.

مواد افزودنی بازدارنده از زنگ زدگی Anti Rust

این مواد از ترکیبات قطبی هستند و تمایل زیادی به جذب شدن روی سطح فلزات دارند و به وسیله واکنش شیمیایی یا فیزیکی بین این مواد و سطح فلز یک لایه محکم و یکنواخت روی سطح فلز تشکیل می دهند. وجود این لایه باعث جلوگیری از رسیدن آب به سطح فلز شده و در نتیجه از زنگ زدگی جلوگیری می شود. از موادی که به عنوان بازدارنده زنگ زدگی مورد استفاده قرار می گیرند، می توان

از آمین ساکسینات‌ها و سولفونات‌های فلزات قلیایی خاکی نام برد. این مواد را می‌توان در اکثر روغن‌های روان‌کننده مورد استفاده قرار داد. در انتخاب این مواد باید دقت زیادی به عمل آورد تا از مشکل خوردگی فلزات غیر آهنی و تشکیل امولسیون با آب جلوگیری شود. نتیجه انتخاب صحیح این مواد جهت جلوگیری مؤثر از زنگ‌زدگی است.

مواد ضدسائیدگی Anti Wear

این مواد افزودنی با کم کردن اصطکاک از سایش، خط افتادن و چسبیدن سطوح قطعات ماشین به یکدیگر که در اثر تماس فلز با فلز رخ می‌دهد، جلوگیری می‌کنند. همچنین قطعات موتور را از خوردگی توسط اسیدهای تولیدی در روغن نیز حفاظت می‌کنند. این مواد با سطوح فلزی واکنش انجام داده و یک لایه روی سطح آن ایجاد می‌کنند. لایه ایجاد شده، باعث می‌شود که روان کاری شرایط مرزی رخ ندهد و در نتیجه تماس فلز با فلز بوجود نیاید. این مواد نیز در اثر کارکرد زیاد خاصیت خود را از دست می‌دهند و دیگر قادر به حفاظت قطعات نخواهند بود. بعضی از مواد افزودنی ضد سایش در درجه حرارت‌های کارکرد بالای 100°C تجزیه می‌شوند. به همین دلیل در شرایط کارکرد درجه حرارت‌های بالا باید از مواد افزودنی ضد سایش کمکی نیز استفاده شود.

در مواقعی که روغن تحت شرایط بار و درجه حرارت زیاد قرار می‌گیرد، لایه روغن بسیار نازک شده و باعث تماس سطوح فلزی با یکدیگر می‌شود. نتیجه این کار زیاد شدن اصطکاک و نهایتاً جوشکاری موضعی است. در اثر لغزش‌های مداوم، این جوش‌های موضعی سریعاً شکسته شده و ایجاد ناهمواری‌هایی را روی سطح فلز می‌نمایند. حرکت سطوح ناهموار روی یکدیگر باعث سایش سطوح و تولید براده‌های فلزی می‌شود. براده‌های تولید شده نیز باعث ایجاد سر و صدا و خط انداختن روی قطعات دیگر و تشدید فرسایش می‌کنند.

بسته به شرایط کارکرد سیستم، دو نوع کلی از مواد افزودنی ضد سائیدگی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

الف - مواد کاهش سائیدگی و اصطکاک Mild Wear And Friction Reduction Additive

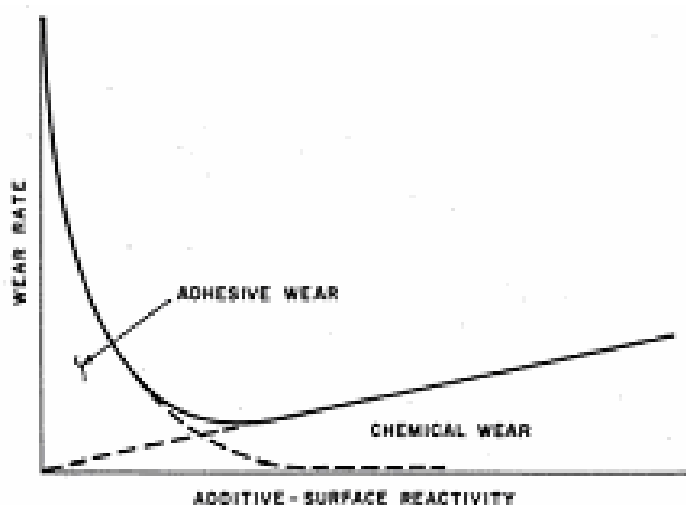
ب - مواد افزودنی فشارپذیر Extreme Pressure (EP) Additive

مواد افزودنی کاهش دهنده سائیدگی و اصطکاک

این مواد که در بعضی مواقع، مواد افزودنی روان کاری مرزی نیز نامیده می‌شوند، شامل ترکیبات قطبی مثل چربی‌ها، اسیدها و استرها می‌باشند. این مواد دارای هیدروکربورهای زنجیری هستند که جذب سطح فلز می‌شوند. در نتیجه این عمل، تماس بین دو سطح محدود به تماس دنباله‌های مولکول‌هایی که جذب سطوح شده‌اند گردیده و باعث کم شدن اصطکاک بین سطوح و راحتی حرکت آنها روی یکدیگر می‌شود. این مواد ضد سائیدگی در شرایط لغزش ملایم، روانی حرکت دو سطح را

روی یکدیگر نیز کاهش می‌دهند. در شرایطی که دو سطح به سختی روی یکدیگر بلغزند، لایه روغنی روی سطوح پاک شده و اصطکاک بین آنها زیاد می‌شود.

تعادل بین سائیدگی در اثر چسبندگی و شیمیایی

همینطور که در شکل فوق مشاهده می‌شود با افزایش دادن مقدار مواد افزودنی کاهش دهنده سائیدگی سایش کاهش پیدامی‌کند ولی در صورتی که از حد مشخصی بیشتر شود باعث ایجاد چسبندگی و نهایتاً سایش شیمیایی و ایجاد فرسایش زیاد می‌شود.

از مهمترین مواد افزودنی ضد سائیدگی می‌توان از ترکیبات فسفوره روی که معمول ترین آنها دی تیوسولفات روی (Zinc Dialkyl Dithiophos Phate) ZDDP، فسفات های الی و اسید فسفات ها ترکیبات الی گوگرد دار و کلر دار چربی های سولفوره شده اسیدهای چرب امین ها و سولفیدها و دی سولفیدها هستند نام برد که با ایجاد واکنش شیمیایی با سطوح و تولید یک لایه با مقاومت برشی کمتر از فلز باعث جلوگیری از تماس فلزات می‌شوند. البته این ترکیبات در اثر تماس با سطوح و در درجه حرارت های بیشتر از 100°C تجزیه می‌شوند.

مواد افزودنی فشارپذیر

در مواقعی که دو سطح تحت شرایط بار و درجه حرارت زیاد روی یکدیگر می‌لغزند اصطکاک و سایش بین سطوح تماس آنها زیاد خواهد شد. برای جلوگیری از این امر باید از مواد افزودنی فشار پذیر Extreme Pressure استفاده شود. این مواد اصطکاک را کم کرده و سایش سطوح را کنترل می‌کنند. این مواد همچنین با سطح فلزات واکنش شیمیایی انجام داده و یک لایه غیر قابل حل در روغن، روی سطح فلز تشکیل می‌دهند. لازم به ذکر است که حرارت ایجاد شده در سطوح در اثر تماس قسمت‌های زبر و ناصاف دو سطحی است که روی یکدیگر حرکت می‌کنند که باعث ایجاد جوشهای موضعی سطوح می‌شود. در مواقعی که سطوح در تماس با یکدیگر نو می‌باشند، با وجود استفاده از مواد جلوگیری از سائیدگی در روغن، ممکن است سائیدگی اولیه شدیدی رخ دهد. زیرا علاوه بر

عامل سطح، دو عامل زمان و درجه حرارت کافی نیز لازم است تا یک لایه محافظ روی سطوح ایجاد شود و از سائیدگی ممانعت نماید.

در اثر تداوم لغزیدن دو سطح روی یکدیگر، ممکن است در بعضی از قسمت‌ها لایه‌های تشکیل شده روی سطوح از بین بروند ولی در اثر واکنش شیمیایی مجدداً، این لایه ترمیم شده و تا موقعی که ماده افزودنی در روغن وجود داشته باشد عمل ترمیم لایه از بین رفته مجدداً صورت می‌گیرد.

شرایط سخت لغزیدن دو سطح روی یکدیگر، یکی از عوامل مؤثر بر میزان فعالیت ماده افزودنی فشارپذیر می‌باشد. مناسب‌ترین حد فعالیت ماده افزودنی جایی است که بدون این‌که خوردگی شیمیایی یا زنگ‌زدگی به وجود آورد، سائیدگی را حداقل کند. مواد افزودنی که بیش از حد فعال هستند، یک لایه ضخیم روی سطح فلز تشکیل می‌دهند. این لایه در برابر سائیدگی نسبت به لایه‌های با ضخامت کمتر مقاومت بسیار کمتری داشته و در اثر سائیدگی این لایه، اصطکاک زیاد شده و نهایتاً منجر به سائیدگی سطح فلز می‌شود.

مواد افزودنی خاص، با فلزات مختلف واکنش‌های مختلفی از خود نشان می‌دهند. به همین دلیل برای فلزات مختلف بهتر است از مواد افزودنی مناسب استفاده شود تا دارای فعالیت مناسب باشند. به عنوان مثال، یک ماده افزودنی که برای استفاده بین دو سطح لغزنده استیل بسیار مناسب است، در همان شرایط برای دو سطح لغزنده استیل برنز مناسب نمی‌باشد. از عوامل مهم دیگر در رابطه با مواد افزودنی فشارپذیر، واکنش شیمیایی زیاد این مواد با سطوح زبر در اثر حرارت‌های موضعی می‌باشد. این واکنش شیمیایی سبب می‌شود که سطوح زبر و ناصاف صیقلی شده و بار وارد بر آنها بطور یکنواخت در روی تمام سطح پخش شود. در نتیجه اصطکاک‌های موضعی از بین رفته و سایش کم می‌شود.

امولسی فایرها Emulsifier Additives

این مواد افزودنی دارای خاصیت حل شوندگی روغن در آب می‌باشند. امولسی فایرهای که معمولاً مورد استفاده قرار می‌گیرند عبارتند از:

۱- صابون‌های فلزی

۲- روغن‌های ویژه حیوانی و گیاهی

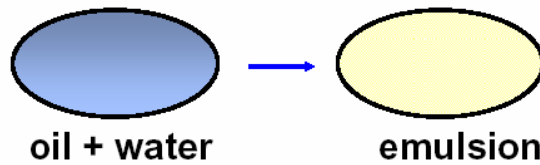
۳- ترکیبات قطبی

دی مولسی فایرها Demulsifier Additive

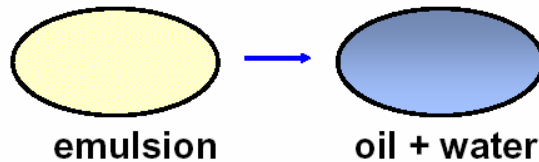
این مواد، به علت ایجاد تغییر در کشش سطحی روغن، از تشکیل امولسیون پایدار در روغن جلوگیری کرده، در نتیجه باعث می‌شوند که امولسیون بین آب و روغن شکسته شود و آب به راحتی از روغن جدا

شود. جدا شدن آب و روغن از یکدیگر، یکی از مهمترین خصوصیات روغن هایی است که در تماس با آب یا بخار آب هستند.

Emulsifier

Demulsifier

مواد غیر فعال کننده سطوح فلزی

این مواد اثرات کاتالیستی فلزات در اکسیداسیون روغن را کم می کنند و شامل ترکیباتی نظیر کمپلکس های الی نیتروژن یا گوگرد آمین ها سولفیدها و فسفیت ها هستند که در اثر ایجاد کمپلکس بایون های فلزی یک لایه غیر فعال روی سطح فلز ایجاد می کنند.

بیوسایدها از رشد باکتری ها در روغن و سوخت های دیزلی جلوگیری می کنند.

طبقه بندی روغن های روان کننده

بطور کلی روغن های روان کننده موتورها و ماشین الات صنعتی را از دو لحاظ طبقه بندی می کنند:

۱- طبقه بندی براساس گرانیروی Viscosity

۲- طبقه بندی براساس سطح کیفیت و کارائی Performance

لازم به توضیح است که در انتخاب روغن های معادل هر دو پارامتر فوق یعنی هم ویسکوزیته و هم کیفیت روغن باید مدنظر قرار گیرد زیرا غالباً مشاهده می شود که در انتخاب روغن تنها به ویسکوزیته آن توجه می شود در صورتی که کیفیت روغن نیز از اهمیت ویژه ای برخوردار است و در صورتی که روغن با کیفیت مناسب انتخاب نشود نمی تواند وظایف محوله در حین کار را انجام دهد و باعث ایجاد خسارت و کاهش طول عمر دستگاه و قطعات و خود روغن می شود که نیاز به تعویض زود هنگام آن است.

طبقه بندی روغن ها بر حسب گرانیروی

برای طبقه بندی روغن ها براساس گرانیروی استانداردهای زیادی وجود دارد که ذکر تمامی این استانداردها لازم و نه در این مقوله امکان پذیر است. ولی ذیلاً به طبقه بندی هائی که کاربرد بیشتری دارند اشاره می شود :

۱- طبقه بندی روغن براساس گرانیروی در سیستم SAE

۲- طبقه بندی روغن براساس گرانیروی در سیستم ISO

۳- طبقه بندی نظامی Military

طبقه بندی روغن ها براساس گرانیروی بسته به نوع کاربرد آنها دارد و شامل:

۱- روغن های موتور

۲- روغن های دنده

روغن های توربین و....

دارد که ذیلاً و در بخش های بعدی به شرح آنها پرداخته می شود.

طبقه بندی روغن های موتور براساس گرانیروی در سیستم SAE

انجمن مهندسیین موتور در آمریکا Society of Automotive Engineers یا بطور مخفف S.A.E ، طبقه بندی کاربردی گرانیروی SAEJ1300 را برای روغن های موتور پیشنهاد نموده است که مورد قبول تمامی تولید کنندگان و مصرف کنندگان روغن موتور در سطح جهان می باشد و سازندگان اتومبیل نیز از این سیستم برای تعیین گرانیروی مناسب جهت روغن موتور استفاده می کنند در بازار فروش روغن نیز این سیستم بسیار معمول می باشد و امروزه به عنوان مرجع اصلی در خصوص گرانیروی روغن های موتور توسط تمامی دست اندرکاران مورد استفاده قرار می گیرد.

API Engine Oil Classifications 2004

SAE Viscosity Grades For Engine Oils ⁽¹⁾⁽²⁾					
SAE Viscosity Grade	Low Temperature (°C) Cranking Viscosity ⁽³⁾ , mPa-s Max	Low Temperature (°C) Pumping Viscosity ⁽⁴⁾ , mPa-s Max with No Yield Stress ⁽⁴⁾	Low-Shear-Rate Kinematic Viscosity ⁽⁵⁾ (mm ² /s) at 100°C Min	Low-Shear-Rate Kinematic Viscosity ⁽⁵⁾ (mm ² /s) at 100°C Max	High-Shear-Rate Viscosity ⁽⁶⁾ (mPa-s) at 150°C Min
0W	6200 at -35	60000 at -40	3.8	-	-
5W	6600 at -30	60000 at -35	3.8	-	-
10W	7000 at -25	60000 at -30	4.1	-	-
15W	7000 at -20	60000 at -25	5.6	-	-
20W	9500 at -15	60000 at -20	5.6	-	-
25W	13000 at -10	60000 at -15	9.3	-	-
20	-	-	5.6	< 9.3	2.6
30	-	-	9.3	< 12.5	2.9
40	-	-	12.5	< 16.3	2.9 (0W-40, 5W-40, 10W-40 grades)
40	-	-	12.5	< 16.3	3.7 (15W-40, 20W-40, 25W-40, 40 grades)
50	-	-	16.3	< 21.9	3.7
60	-	-	21.9	< 26.1	3.7

(1) Notes-1cP = 1mPa-s; 1 cSt = 1mm²/s

(2) All values are critical specifications as defined by ASTM D3244 (see text, Section 3).

(3) ASTM D5293

(4) ASTM D4684: Note that the presence of any yield stress detectable by this method constitutes a failure regardless of viscosity.

(5) ASTM D445

(6) ASTM D4683, CEC L-36-A-90 (ASTM D4741) or D5481

Reprinted with permission from SAE J300© 2004 Society of Automotive Engineers, Inc.

جدول گرانیروی طبقه‌بندی گرانیروی روغن موتور

درجه گرانیروی SAE	درجه حرارت حدی پمپ شدن	گرانیروی مطلق روغن (CCS) برحسب سانتی‌پواز در درجه حرارت	گرانیروی کینماتیک (CSt) در ۱۰۰°C	
	حداکثر °C	حداکثر °C	حداقل	حداکثر
SAE 0W	-۳۵	۳۲۵۰ در -۳۰	۳/۸	-
SAE 5W	-۳۰	۳۵۰۰ در -۲۵	۳/۸	-
SAE 10W	-۲۵	۳۵۰۰ در -۲۰	۱/۴	-
SAE 15W	-۲۰	۳۵۰۰ در -۱۵	۵/۶	-
SAE 20W	-۱۵	۴۵۰۰ در -۱۰	۵/۶	-
SAE 25W	-۱۰	۶۰۰۰ در -۵	۹/۳	-
SAE 20	-	-	۵/۶	۹/۳
SAE 30	-	-	۹/۳	۱۲/۵
SAE 40	-	-	۱۲/۵	۱۶/۳
SAE 50	-	-	۱۶/۳	۲۱/۹

در این طبقه‌بندی، گرانیروی در دو درجه حرارت پایین ۱۸°C- و بالای ۱۰۰°C تعیین می‌شود. دامنه تغییرات گرانیروی بر اساس این طبقه‌بندی در جدول زیر نشان داده شده است. در این طبقه‌بندی پسوند W پس از هر درجه روغن نشان‌دهنده استفاده از آن روغن در شرایطی است که درجه حرارت محیط پایین است (زمستانی) و درجه‌های بدون W مناسب شرایطی هستند که درجه حرارت محیط پایین نباشد.

روغن های موتور از لحاظ تغییرات گرانیروی در دو دسته کلی زیر طبقه بندی می شوند:

۱- روغن های تک درجه ای Mono Grade

۲- روغن های چنددرجه ای یا چهار فصل Multi Grade

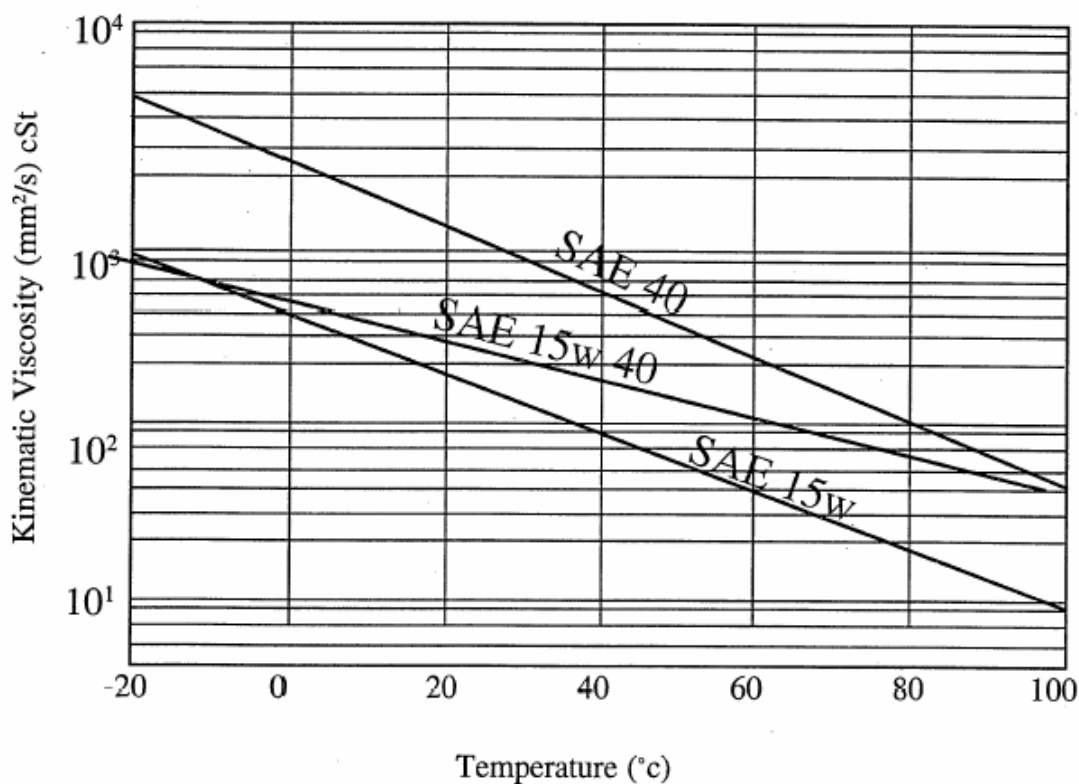
روغن های چنددرجه ای Multigrade

این روغن ها به دلیل داشتن مواد افزودنی خاص در سرما (هنگام استارت موتور) مثل روغن های با گرانیروی پایین (۱۰ و ۲۰) عمل می کنند و با گرم شدن موتور گرانیروی آنها به حد گرانیروی روغن های با گرانیروی بالاتر (۴۰ تا ۵۰) می رسد به عبارت دیگر روغن های چنددرجه ای روغن هایی هستند که بتوانند

در دامنه تقریباً وسیعی از درجه حرارت با اطمینان مناسب کار کنند. روغن های چند درجه ای از مخلوط کردن یک درصد مناسب از یک روغن با گرانیوی کم با پلیمرهای بهبود دهنده شاخص گرانیوی Viscosity Index Improver بدست می آیند.

بطور مثال روغن با علامت SAE10W40 در درجه حرارت های پایین 18°C - مانند روغن SAE10W عمل می کند اما در درجه حرارت 100°C مانند یک روغن با گرانیوی SAE40 عمل می کند. غالباً توصیه می شود که از روغن های چند درجه ای استفاده شود.

در منحنی های زیر رفتار روغن های چند درجه ای در درجه حرارت های مختلف با روغن های تک درجه ای مقایسه شده است.

مزایای روغن های چند درجه ای

- ۱- امکان استفاده از یک روغن برای تمام طول سال.
- ۲- بهتر روشن شدن موتور در درجه حرارت های پایین و رسیدن سریع روغن به قطعات.
- ۳- راندمان خوب در درجه حرارت بالا.
- ۴- کم شدن مصرف سوخت.
- ۵- گرم شدن سریع روغن و بالا رفتن سریع درجه حرارت.
- ۶- از آنجائی که حدود ۸۰ درصد سائیدگی قطعات متحرک موتور در مرحله استارت رخ می دهد لذا روانکاری قطعات در موقع سرد بودن موتور اهمیت زیادی دارد و لازم است که از روغن های چند درجه

ای که در سرما دارای گرانروی پایین هستند و براحتی به تمامی نقاط می رسند، استفاده شود. به عنوان مثال یک روغن با درجه گرانروی SAE15W40 در درجه حرارت ۲۵- درجه سانتیگراد، حدود یک دقیقه و ۴۵ ثانیه طول می کشد تا فشارش به حد لازم برسد و بطور کامل در سیستم جریان پیدا کند در صورتی که اگر از یک روغن تک درجه ای SAE30 در همان دما استفاده شود حدود سه دقیقه و ۱۵ ثانیه طول خواهد کشید تا فشارش به حد لازم برسد که استفاده از این روغن می تواند از زمان استارت زدن تا بالا رفتن فشار روغن و ایجاد فیلم روغن باعث ایجاد سایش گردد.

سازندگان خودروها و ماشین الات صنعتی که معتبرترین منابع برای توصیه روغن مورد استفاده هستند روغن مورد نیاز برای دستگاه رادار کاتالوگ های مربوطه ماشین الات هم برحسب ویسکوزیته و هم براساس کارائی برحسب مورد کاربرد آن نوع متالوژی و طراحی ماشین نوع سوخت مصرفی نوع کارکرد و..... معرفی می کنند ولی متأسفانه به دلیل عدم اشنائی مصرف کنندگان روغن به موارد فنی آن صرفاً به نام و نشان تبلیغاتی آنها و بیشتر اوقات فقط به گرانروی روغن توجه می شود ولی به نوع و سطح کیفیت آنها توجه نمی شود و باعث مصرف روغن نامناسب و..... می گردد. در صورتی که ویسکوزیته روغن دلیل بر خوبی و بدی کیفیت روغن نیست و فقط مصرف کنندگان روغن رادار انتخاب صحیح روغن فقط از لحاظ ویسکوزیته مناسب کمک می کند.

طبقه بندی روغن ها برحسب گرانروی در سیستم ISO

این طبقه بندی با همکاری ASTM, ASLE¹ به وجود آمده است. ابتدا گرانروی های تعیین شده به وسیله این سیستم در ۱۰۰°F گزارش می شد، ولی پس از مدتی گرانروی در ۴۰°C جانشین گرانروی در ۱۰۰°F گردید (درجه حرارت ۴۰°C استاندارد بین المللی می باشد)

سازمان بین المللی استاندارد با علامت اختصاری ISO روغن های صنعتی را براساس گرانروی آنها طبق جدول زیر طبقه بندی کرده است. در این طبقه بندی محدوده گرانروی هر ردیف براساس تفاوت ۱۰ درصد نسبت به میانگین گرانروی آن ردیف تعریف شده است و گرانروی روغن در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد اندازه گیری می شود. در این طبقه بندی عدد بعد از ISO مبین ویسکوزیته روغن برحسب سانتی استوک در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد است. بطور مثال ویسکوزیته متوسط روغن بهران ۶۸ در دمای ۴۰ درجه سانتیگراد ۶۸ سانتی استوک است.

در جدول زیر درجات گرانروی ISO نشان داده شده است.

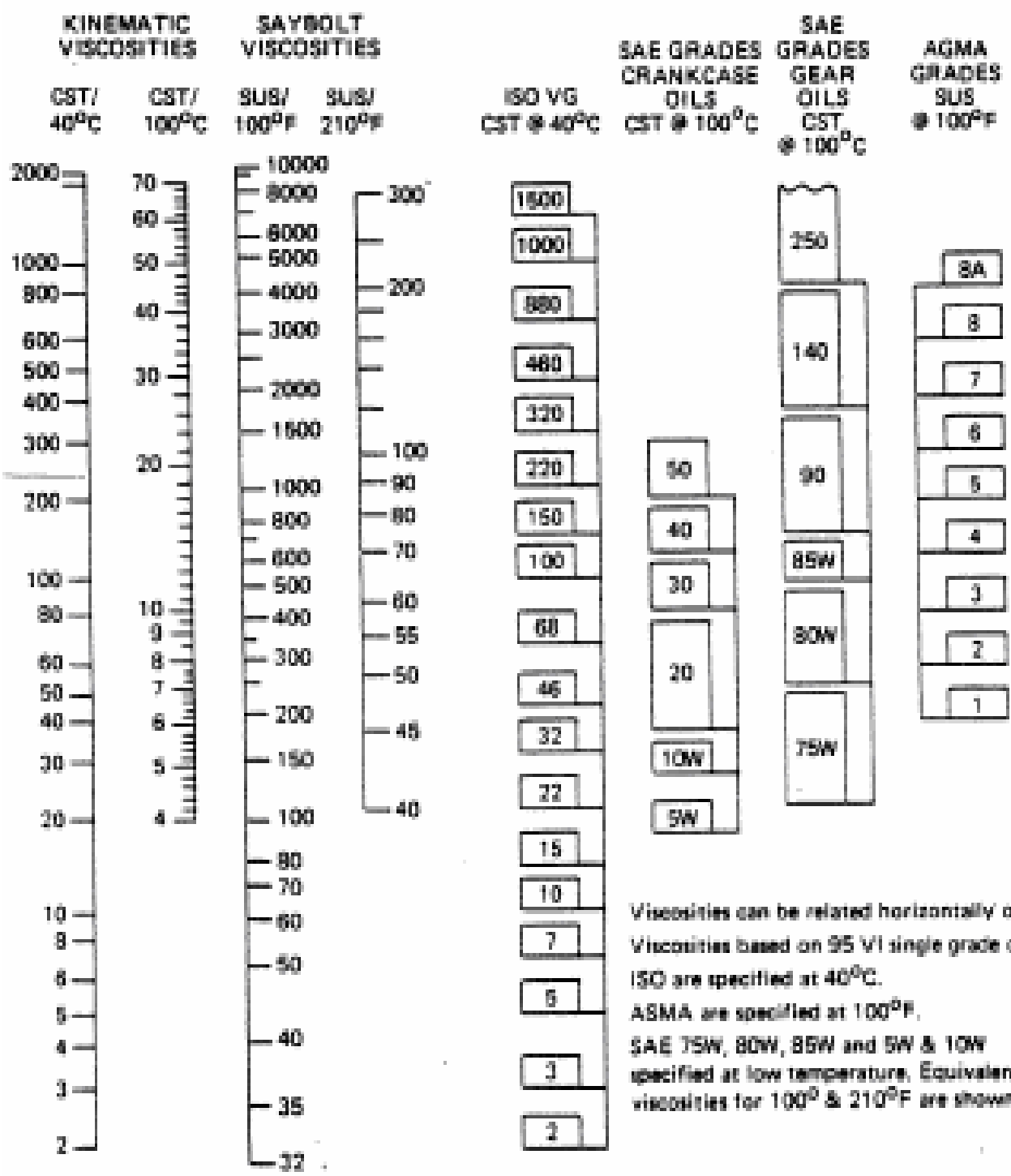
¹ American Society of Lubrication Engineers

طبقه بندی گرانروی ISO

طبقه بندی گرانروی ISO	گرانروی کینماتیک (Cst) در ۴۰ درجه سانتی گراد	
	حداقل	حداکثر
ISO VG۲	۱,۹۸	۲,۴۲
ISO VG۳	۲,۸۸	۳,۵۲
ISO VG۵	۴,۱۴	۵,۰۶
ISO VG۷	۶,۱۲	۷,۴۸
ISO VG۱۰	۹	۱۱
ISO VG۱۵	۱۳,۵	۱۶,۵
ISO VG۲۲	۱۹,۸	۲۴,۲
ISO VG۳۲	۲۸,۸	۳۵,۲
ISO VG۴۴	۴۱,۴	۵۰,۶
ISO VG۶۸	۶۱,۲	۷۴,۸
ISO VG۱۰۰	۹۰	۱۱۰
ISO VG۱۵۰	۱۳۵	۱۶۵
ISO VG۲۲۰	۱۹۸	۲۴۲
ISO VG۳۲۰	۲۸۸	۳۵۲
ISO VG۴۴۰	۴۱۴	۵۰۶
ISO VG۶۸۰	۶۱۲	۷۴۸
ISO VG۱۰۰۰	۹۰۰	۱۱۰۰
ISO VG۱۵۰۰	۱۳۵۰	۱۶۵۰
ISO VG۲۲۰۰	۱۹۸۰	۲۴۲۰
ISO VG۳۲۰۰	۲۸۸۰	۳۵۲۰

در جدول زیر گرانروی روغن هادرسپستم های استاندارد مختلف بطور تقریبی باهم مقایسه شده است.

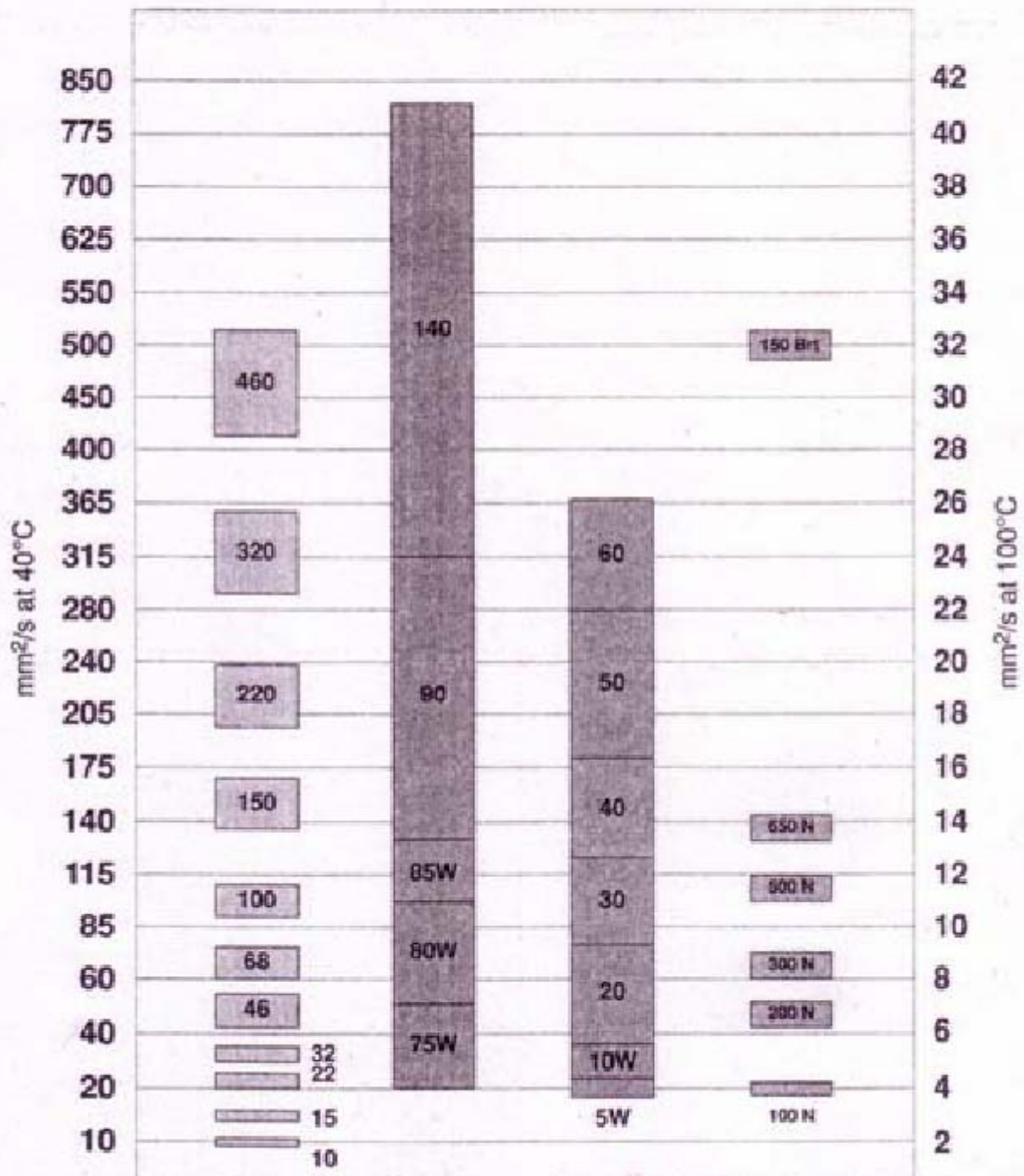

Viscosities can be related horizontally only.
 Viscosities based on 95 VI single grade oils.
 ISO are specified at 40°C.
 ASMA are specified at 100°F.
 SAE 75W, 80W, 85W and 5W & 10W
 specified at low temperature. Equivalent
 viscosities for 100° & 210°F are shown.

مقایسه معادل تقریبی درجه گرانیروی روغن‌ها

(روغن پایه ، موتور ، دنده و صنعتی) در دمای ۳۰°C و ۱۰۰°C

روغن صنعتی   روغن دنده   روغن موتور   روغن پایه
 درجه بندی ISO   درجه بندی SAE   درجه بندی SAE   درجه بندی SAE

درجداول زیر نیز طبقه بندی روغن های پایه و برای استاک بر حسب ویسکوزیته در دماهای ۴۰ و ۱۰۰ درجه سانتیگراد آورده شده است.

BASE STOCKS - APPROXIMATE VISCOSITIES

	NEUTRALS			
	40°C		100°C	
	cSt	SUS	cSt	SUS
70N	13.3	70.8	3.0	37.0
80N	15.6	80.3	3.35	37.3
90N	18.0	89.0	3.4	37.5
100N	21.5	104.0	4.0	39.0
140N	30.7	144.0	4.5	41.0
150N	31.6	148.0	4.9	42.4
160N	33.7	158.0	5.2	43.3
170N	34.0	159.0	5.4	44.0
180N	38.5	181.0	5.7	44.9
200N	44.5	204.0	6.2	46.0
250N	56.1	257.0	6.5	47.0
300N	61.3	285.0	7.0	49.0
315N	70.0	315.0	7.9	52.0
330N	70.9	328.0	8.4	53.7
350N	76.0	358.0	8.8	55.0
400N	86.0	398.6	9.8	58.0
450N	98.0	454.0	10.5	61.0
500N	107.0	496.0	11.0	64.0
600N	130.4	604.0	12.1	66.0
650N	141.0	665.0	13.8	71.0
700N	151.0	668.0	14.0	73.0

	BRIGHTS			
	40°C		100°C	
	cSt	SUS	cSt	SUS
135 Brt	413.2	1875.0	28.6	135.0
145 Brt	523.3	2425.0	30.9	145.0
150 Brt	568.0	2632.0	33.0	155.0
160 Brt	600.0	2800.0	35.2	166.0
175 Brt	654.7	3034.0	36.0	169.7
185 Brt	616.0	2855.0	37.6	177.0
225 Brt	1030.0	4800.0	49.3	229.0

البته روغن های صنعتی دیگر نظیر روغن توربین و روغن های دنده نیز از لحاظ گرانی در استاندارد های مختلفی طبقه بندی می شوند که در بخش های بعدی راجع به خواص روش ساخت انواع آنها بحث خواهد شد.

طبقه بندی روغن ها بر حسب گراندرووی در سیستم Military

این طبقه بندی در ارتش امریکا و انگلیس بنیان گذاری شده و کیفیت روغن ها با استانداردهای خاصی مثل: Mil-1-2105D و Mil-1-46152B و Mil-H-5606 و ..... کیفیت های با سطوح دیگر بیان می شوند. در جدول زیر نیز طبقه بندی روغن های موتور بر حسب گراندرووی آن در سیستم های نظامی با سطح کیفیت Mil-1-2105D آورده شده است.

MIL-L-2105D SPECIFICATION

	75W	80W - 90	85W - 140
Viscosity at 100°C Min. (cSt) Max. (cSt)	4.1 -	13.5 24.0	14.0 41.0
Viscosity of 150,000 cP Max. Temp. °C	-40	-26	-12
Channel Point, Min. °C	-45	-35	-20
Flash Point, Min. °C	150	165	180

طبقه بندی روغن ها بر حسب سطح کیفیت آنها

طبقه بندی روغن های مورد مصرف در ماشین الات صنعتی بر حسب سطح کیفیت که در واقع مهمترین ابزار برای شناختن و معرفی کیفیت روغن ها است بسیار گسترده و وسیع است و موسسات گوناگونی آن را طبقه بندی کرده اند که ذیلا به شرح بعضی از آنها پرداخته می شود:

۱- انجمن نفت امریکا API

۲- سازندگان ماشین الات Original Equipment Manufacture

۳- موسسات رسمی دولتی و ارگان های نظامی Military

۴- انجمن های علمی بین المللی

با توجه به مقبولیت طبقه بندی های کارائی API و Military و CCMC استانداردهای دیگر نیز سعی می کنند به نحوی معادل طبقه بندی های خود را از مراجع فوق الذکر تعیین و معرفی نمایند که این باعث شده با وجود تنوع استانداردها شناخت آنها آسان شود.

طبقه بندی روغن ها بر حسب کیفیت بر اساس استاندارد API

به دلیل تعدد زیاد روغن های صنعتی و به تبع تنوع آن سطح کیفیت آنها برای هر محصول در هنگام معرفی و ارائه مشخصات آن سطوح کیفیت مربوطه ذکر خواهد شد. در سال ۱۹۷۰ انستیتوی نفت امریکا API انجمن امریکائی آزمایش مواد ASTM و انجمن مهندسين اتومبیل SAE با همکاری سازندگان موتور EMA سیستم طبقه بندی کیفیت API را برای روغن موتور بوجود آوردند.

در حال حاضر سیستم طبقه بندی API دارای ۱۸ طبقه بندی کیفی می باشد. از این مجموعه ۸ طبقه با حرف S مشخص شده اند که برای موتورهای بنزینی مشخص شده اند و ۱۰ طبقه بندی دیگر که با حرف C مشخص شده اند برای استفاده در موتورهای دیزل می باشد.

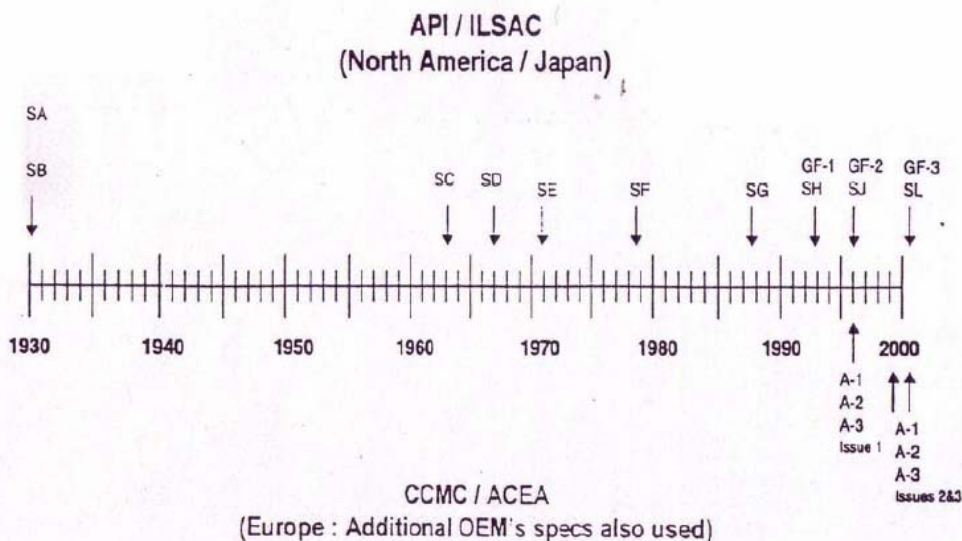
(کیفیت بالاتر → کیفیت پایین تر)

روغن های بنزینی ► SA-SB-SC-SD-SE-SF-SG-SH-SJ

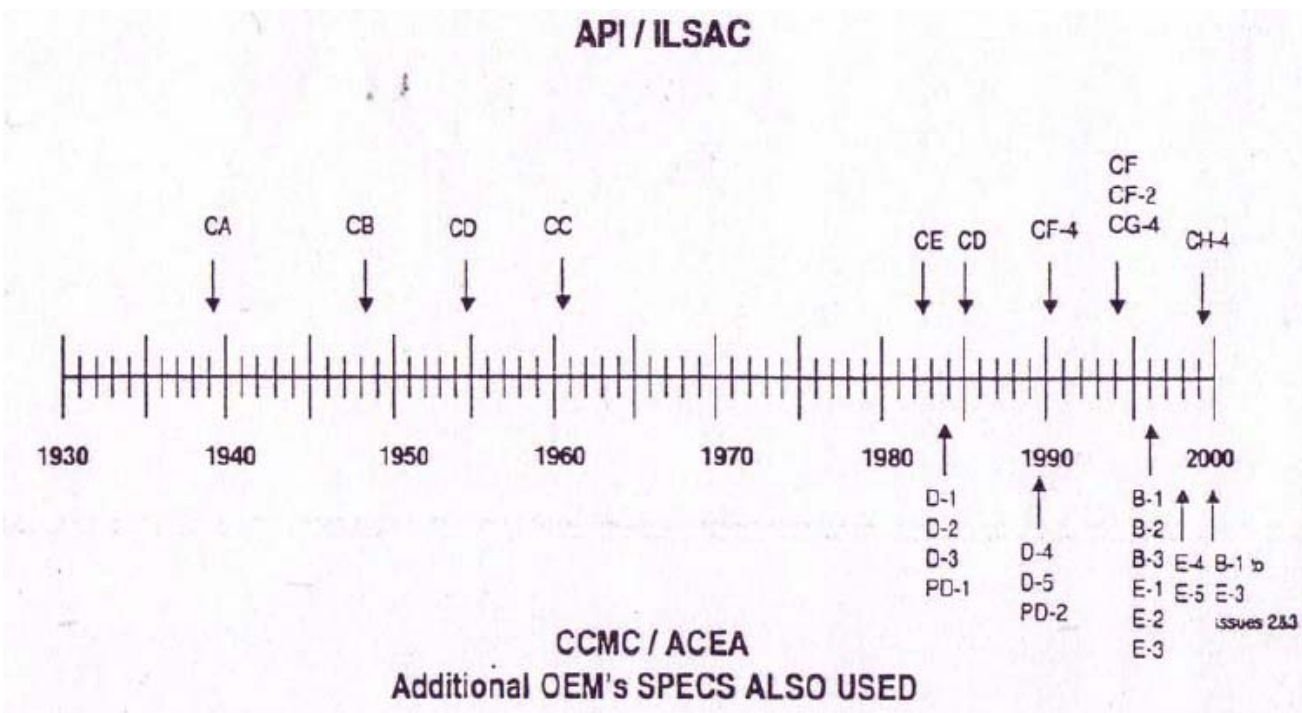
روغن های دیزلی ► CA-CB-CC-CD-CE-CF₄-CG-CH₄

همانطور که ملاحظه می شود هرچه بطرف چپ می رویم سطح کیفیت روغن نیز افزایش پیدامی کند به عبارت دیگر روغن مرغوب تر و توانائی انجام وظایف آن بالاتر بیشتر می شود.

در جداول زیر تحولات مشخصه های سطوح کیفیت روغن های موتور آورده شده است همانطور که ملاحظه می شود سطح کیفیت روغن ها از سال ۱۹۳۰ تا سال ۲۰۰۰ در کشور ژاپن و شمال امریکا پایه گذاری شده و روز به روز با اضافه نمودن مواد افزودنی مناسب شرایط روغن بهبود پیدا کرده و امکان افزایش بهبود آن نیز در آینده به موازات یابیش از طراحی و ساخت دستگاه ها و ماشین الات جدید وجود دارد که در این جداول جای برای آنها پیش بینی شده است. شایان ذکر است که در اروپا مشخصه های این استاندارد ها برای موتورهای بنزینی از جانب CCMC/ACEA و سازندگان اصلی تجهیزات و خودروها تعیین شده است.

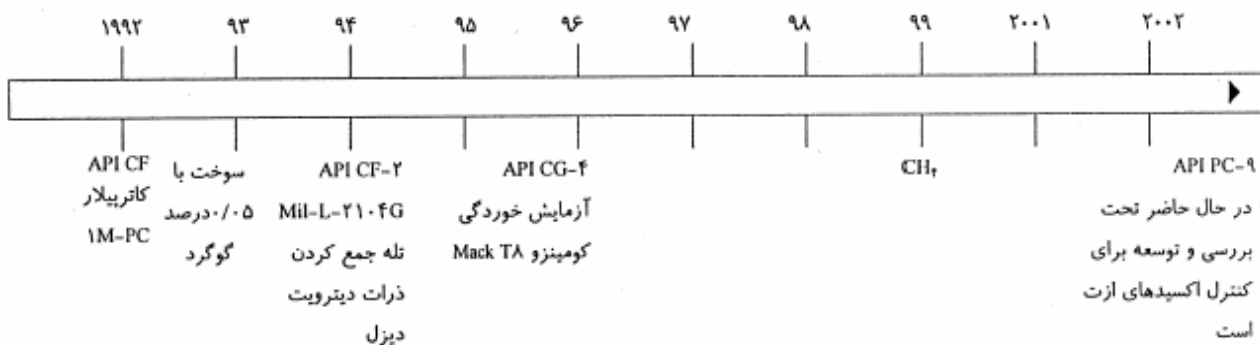

در جدول زیر سطح کیفیت روغن موتور های دیزلی و روند توسعه آن از سال ۱۹۳۰ تا سال ۲۰۰۰ از طرف موسسات نفتی امریکای شمالی و ژاپن API/ILSAC آورده شده است.

تفاوت سطح کیفیت روغن هابستگی به انواع مواد افزودنی دارد که برای متظورهای مختلف برای بالابردن کیفیت روغن هابه آنها اضافه می شود تا بتواند در شرایط سخت کاری وظایف خود را با طولانی تر کردن طول عمر قطعات و خود روغن افزایش دهد و باعث کاهش هزینه های تعمیراتی و کاهش مصرفی گردد.

روند تغییر سطح مرغوبیت روغن در موتورهای دیزلی با شرایط کارکرد سخت

در جدول زیر روغن های موتور با کیفیت های مختلف و نوع ترکیبات اضافه شده به آنها برای بالابردن کیفیت و مقایسه نمودن استاندارد های کیفی آورده شده است

طبقه‌بندی API برای روغن‌های موتور

الف) روغن موتورهای بنزینی

توضیحات	API
روغن پایه	SA
SA + مواد ضدخوردگی و ضداکسیداسیون (۱۹۳۰)	SB
SB + مواد ضدزنگ و ضدسائیدگی + پاک‌کنندگی (۱۹۶۴ - ۱۹۶۷)	SC
مشابه SC، دارای مقدار بیشتری از مواد افزودنی (۱۹۶۸ - ۱۹۷۰)	SD
مشابه SD، دارای مقدار بیشتری از مواد افزودنی (۱۹۷۱ - ۱۹۸۰) معادل MIL-L-46152 A	SE
مشابه SE اما دارای مواد ضداکسیداسیون و ضدسائیدگی بیشتر (۱۹۸۰ - ۱۹۸۹) معادل MIL-L-46152B,C	SF
مشابه SF با دارا بودن کیفیتی برتر از آن با مقدار بیشتری از مواد افزودنی (۱۹۸۹-۱۹۹۲) معادل MIL-L-46152D,E	SG
مشابه SG تست شده با روش CMA با دارا بودن کیفیتی که آزمون‌های آزمایشگاهی متعددی شامل آزمون فرارایت (Noack) و قابلیت فیلترشدن را بخوبی جواب می‌دهد. (۱۹۹۳-۱۹۹۶)	SH
مشخصات مشابه SH تست شده با روش CMA با دارا بودن کیفیتی برتر که آزمون‌های Gelatin Index, TEOST Homogeneity / Miscibility را جواب می‌دهد (۱۹۹۶-۲۰۰۱)	SJ
سطح کیفیت روغن‌های تولید شده در سال ۲۰۰۲ تست شده با روش Acc code برای مصرف طبق خط مش و قابلیت‌های مورد انتظار API و آزمون درجه گراندروی SAE در موتورهای بنزینی مدرن.	SL

در جدول زیر نیز ماهیت و موارد مصرف روغن موتورهای دیزلی برحسب سطوح مختلف کیفیت آنها راطبق استاندارد انستیتوی نفت امریکا API آورده شده است.

ب) روغن موتورهای دیزلی

توضیحات	API
روغن مخصوص خودروهای مدل ۱۹۴۰ تا ۱۹۵۰ با سوخت دیزل (سوخت با درصد گوگرد پائین)	CA
روغن مخصوص خودروهای مدل ۱۹۴۹ - ۱۹۶۰ با سوخت دیزلی (سوخت حاوی درصد بیشتری از گوگرد) برای شرایط معمولی کار موتور دیزلی	CB
روغن مخصوص خودروهای مدل ۱۹۶۱ برای استفاده در خودروهای دیزلی در شرایط کاری متوسط تا سخت . مطابق با استاندارد MIL-L 2104B	CC
روغن مخصوص خودروهای دیزلی مدل ۱۹۵۵ به بعد . برای استفاده در خودروهای دیزلی با سوخت نامرغوب (درصد گوگرد بالا حدود ۰/۵٪) و شرایط کاری سخت موتورهای دارای سیستم سوپر شارژ و توربوشارژ و موتورهای بنزینی که در شرایط سخت کار می‌کنند مطابق با استاندارد MIL-L 2104C , D	CD
روغن مخصوص دیزل‌های دو زمانه مدل ۱۹۸۷ این روغن با مشخصات سطح کیفیت CD نیز مطابقت دارد .	CD-II
روغن مخصوص دیزل‌های مدل ۱۹۸۷ این روغن برای موتور بعضی از دیزلهای سوپرشارژ و توربوشارژ طراحی شده است که این شرایط سرعت پائین و باربالا و همچنین سرعت بالا ، باربالا کار می‌کنند . مطابق با استاندارد MIL-L 2104E	CE
روغن مخصوص دیزل‌های چهار زمانه مدل ۱۹۹۰ که با دور بالا حرکت می‌کنند . قابل استفاده بجای روغن با سطوح کیفیت CE , CD . مطابق با استاندارد MIL-L 2104F	CF-4
روغن مخصوص دیزل‌های سوپرشارژ و توربوشارژ مدل‌های ۱۹۹۴ . این روغن با کارایی سطح کیفیت CD نیز مطابقت دارد .	CF
روغن مخصوص دیزل‌های دوزمانه مدل‌های ۱۹۹۴ با سطح کیفیت CD-II نیز مطابقت دارد .	CF-2
روغن مخصوص دیزل‌های چهارزمانه طراحی ۱۹۹۵ که با دور بالا حرکت می‌کنند این روغن‌ها با سطح کیفیت CF-4, CE, CD نیز مطابقت دارند .	CG-4
روغن مخصوص دیزل‌های چهارزمانه طراحی ۱۹۹۸ که با دور بالا حرکت می‌کنند . این روغن‌ها نیاز سطوح کیفیت CF-4, CG-4 را نیز تامین می‌نمایند .	CH-4
روغن مخصوص موتورهای دیزلی سبک ، متوسط و سنگین با ویژگی کاهش اکسیدهای نیتروژن (NOx) تا حد ۵۰٪ با استفاده از گازهای خروجی خنک شده از اگزوز ، بعنوان جایگزین اکسیژن . این روغن‌ها به منظور مقابله با اسیدهای حاصل از NOx دارای قابلیت قلیائی ذخیره بالاتری هستند .	CI-4

ارتش امریکا با علامت اختصاری MIL-L (Military Lubricant) و شماره‌هایی که به دنبال آن می‌آید و سازندگان خودروی کشورهای بازار مشترک اروپا با علامت اختصاری CCMC که به ACEA تبدیل شده است و همچنین موسسات تعیین استانداردهای بین المللی و موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی

ایران نیز بطور موازی با سازندگان معتبر خودروهایی (OEM (Original Equipment Manufacture در دنیا از قبیل شرکت MB, Ford, GM, Toyota, Man, VW و... استانداردهای ویژه خود را برای طول عمر و دوره های تعویض روغن ها مشخص نموده اند.

اخیراً نیز بر روی بسته های روغن های موتور در کنار مشخصه های سطح کیفیت API مشخصه های مربوط به ILSAC (International Lubricant Standardization And Approval Committee) سازمان بین المللی استاندارد و تأیید کیفیت روانکارهاست. این سازمان از سال ۱۹۹۴ در زمره موسسات بررسی تعریف و تأیید سطوح کیفیت روغن های موتور بنزینی قرار گرفته و بیشتر سازندگان خودروهادر کتابچه های جدید راهنمای خودروان را ذکر می کنند و بر چسب تأیید کیفیت API را بر حسب تعریف ILSAC نیز بر روی بسته های روغن های موتور برای انتخاب روغن مشخص می کنند.

تست های ارزیابی و عملکرد روغن ها

کارایی و سطح کیفیت روغن های روان کننده رانمی توان مانند سایر کالاها فقط از روی نتایج آزمایش های فیزیکی یا شیمیائی پیش بینی کرده همچنین ارزیابی کیفیت آنها در عمل نیز به علت دخالت عوامل متعدد دیگر مستقیماً برای مصرف کننده امکان پذیر نیست. به همین دلیل روش های از مون مخصوصی توسط ارگان ها انجمن ها و موسسات بین المللی برای کنترل کیفیت روغن های روان کننده بوجود آمده است.

انواع آزمون هایی که برای کنترل کیفی روغن ها استفاده می شود را می توان به پنج دسته تقسیم بندی کرد:

۱- تست های فیزیکی از طریق اندازه گیری خواص فیزیکی مانند اندازه گیری ویسکوزیته, نقطه اشتعال وزن مخصوص, رنگ و.....

۲- تست های شیمیائی (آنالیز شیمیائی) برای مشخص نمودن ترکیبات شیمیائی روغن از طریق اندازه گیری عناصری مانند گوگرد کلر فسفر و..... برای کنترل ساختمان شیمیائی آنها.

۳- تست های فیزیکی شیمیائی برای اندازه گیری عناصر شیمیائی موجود در روغن از لحاظ اندازه, نوع و.....

۴- تست های رومیزی یا Bench Test

در این تست روغن های روان کننده را در معرض شرایطی شبیه شرایط کار واقعی روغن (منتهی باشدت بیشتر) قرار می دهند و پس از گذشت زمان مشخصی تغییرات حاصل شده در روغن و نیز اثرات آن بر قطعات استاندارد مورد بررسی قرار می گیرد. آزمایشاتی نظیر پایداری حرارتی پایداری اکسیداسیون خوردگی زنگ زدگی و..... جز این تست ها هستند. به عبارتی این تست ها حد وسطی هستند بین تست های فیزیکی و شیمیائی و تست های موتوری.

۵- تست های موتور

برای انجام تست های موتور پس از انجام چهار تست اول روغن مورد آزمایش در داخل موتورها و یادستگاه های استاندارد شده خاصی (برای روغن های صنعتی) ریخته می شود و موتور یادستگاه تحت شرایط از پیش تعیین شده خاصی در آزمایشگاه بکار می افتد و پس از مدت زمان معینی روغن کار کرده دوباره تحت از مون های فیزیکی و شیمیائی قرار می گیرد و نتایج آزمایشات با نتایج حاصل از تست های روغن کار نکرده مقایسه می شود. کلیه قطعات موتور یادستگاه صنعتی نیز باز می شوند و از لحاظ سائیدگی خوردگی تمیزی و..... مورد بررسی قرار می گیرند. بر اساس این بررسی ها و مقایسه نتایج تست های موتور و دستگاهی روغن با درجه بندی های خاص استاندارد قبول یا رد می شود.

لازم به توضیح است که اگر یک روغن ناشناس مورد آزمایشات فیزیکی و شیمیائی قرار گیرد و نتایج این آزمایشات تصادفاً مثل نتایج از مون های مشابه روغن دیگری باشد به هیچ وجه نمی توان با اطمینان حکم کرد که روغن ناشناس نیز در تست های موتور یادستگاهی نیز قبول خواهد شد زیرا انواع مواد افزودنی و نوع روغن پایه ای که برای ساخت روغن ها مورد استفاده قرار می گیرد آنقدر متنوع هستند که عموماً نمی توان رابطه ای پایدار، منظم، فراگیر و عمومی بین نتایج تست های فیزیکی و آزمایشگاهی و از مون های موتور یادستگاهی پیش بینی کرد. حتی بعضی از سازنده های دستگاه ها و ماشین آلات صنعتی نوع و مقدار برخی از مواد افزودنی به روغن های مناسب خود رو یادستگاه راجز توصیه های ضروری قرار می دهند تا فقط روغن مورد نظر طراح استفاده شود. ولی علی رغم موارد فوق تست های فیزیکی و شیمیائی ابزاری بسیار ارزش و نیرومند برای کنترل کیفیت روغن های می باشد

شاخص های کیفی و تست های آزمایشگاهی روغن

برای ارزیابی روغن ها تحت شرایط واقعی کارشان تست های مکانیکی معینی برای بررسی اثرات خواص گوناگون روغن انجام می شود. این تست ها معمولاً در آزمایشگاه ها روی موتورها و دستگاه های استاندارد شده بخصوصی تحت شرایط کاملاً معین و کنترل شده در دفعات متعددی انجام می شود و پس از پایان آزمایشات تغییرات خواص روغن و اثرات آن بر قطعات موتور گیر باکس یا تاقان و..... مورد ارزیابی قرار می گیرد. البته تست های موتور یادستگاهی بسیار گران تمام می شوند و به همین دلیل برای سرعت کنترل یک بار که یک روغن پایه معینی با مواد افزودنی مشخص این تست ها را با چهار مرتبه تکرار با موفقیت می گذرانند می توان اطمینان حاصل نمود که روغن با همان کیفیتی که قبول شده است ساخته شده و به بازار عرضه می گردد.

با اندازه گیری بعضی از خواص روغن های کار کرده هم می توان تا حدی راجع به آنها اطلاعاتی بدست آورد مثلاً بالا رفتن اسیدیته روغن نشانی از اکسیداسیون آن است که به دلیل کارکرد روغن در دمای

بالا یا در معرض هوا بودن آن بوجود می‌آید و باعث افزایش ویسکوزیته روغن، تشکیل لجن و رسوبات روی قطعات باعث تیره شدن رنگ روغن می‌شود که مبین عملکرد نامناسب روغن در حین کار است. البته روغن باید در حین کار تغییر رنگ و خواص بدهد و روغنی که تغییر خواص ندهد مبین این است که وظایف محوله را بخوبی انجام نمی‌دهد.

تعداد آزمایش‌هایی که برای کنترل کیفیت روغن‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند خیلی زیاد است که هر کدام از این آزمایش‌ها در شرایط مخصوصی انجام می‌شود و محدوده تاثیرات روغن روی قطعات با معیارهای استاندارد خاصی با شماره آزمایش مشخص شده، که توسط مراجع ذیصلاح بین‌المللی توصیه گردیده و کلیه شرایط در آن دستورالعمل ذکر شده است انجام می‌شود.

برای به دست آوردن اطلاعات بیشتر در این زمینه می‌توان به منابع ²ASTM، ³ASPPL، ⁴BIP، ⁵SMTTP و روش آزمایش استاندارد شماره ۷۹۱ ایالات متحده آمریکا و روش‌های مشابه دیگر مراجعه نمود ولی ذیلاً به ازمون‌های مهمی که برای اکثر روغن‌ها کاربرد دارد می‌شود به طور مختصر اشاره می‌شود.

تست‌های فیزیکی و شیمیایی روغن‌ها

این تست‌ها شامل موارد زیر است:

۱- تست ویسکوزیته یا گراندرومی طبق استاندارد...ASTM D445, D2161, D2983

۲- تست شاخص گراندرومی طبق استاندارد ASTM D2270

۳- تست رنگ طبق روش استاندارد ASTM D1500

۴- تست عددخنثی شدن طبق استاندارد ASTM D974, D664, D2896

۵- تست قابلیت جدا شدن آب از روغن طبق استاندارد...ASTM D95, D1744, D1533

۶- تست وزن مخصوص طبق روش استاندارد ASTM D941, D1217, D1298

۷- تست نقطه اشتعال و نقطه احتراق طبق روش استاندارد ASTM D92, D93, D1310

۸- تست نقطه ریزش و نقطه ابری شدن طبق روش استاندارد ASTM D2500

۹- تست نقطه آنیلین طبق روش استاندارد ASTM D611

۱۰- تست خاکستر شدن طبق روش استاندارد ASTM D482, D847

۱۱- تست عددصابونی طبق روش استاندارد ASTM D94, D939

۱۲- تست باقیمانده کربنی طبق روش استاندارد ASTM D189, D524

۱۳- تست عناصر شیمیایی موجود در روغن

². American Society for testing & Materials

³. Annual standards for petroleum products & Lubricants

British Institute of petroleum.⁴

⁵ Standard Method For Testing petroleum & Products

۱۴- تست خوردگی مس طبق روش استاندارد ASTM D130, D1275

۱۵- تست پایداری در برابر اکسیداسیون طبق روش استاندارد ASTM D943, D2272, ...

۱۶- تست تمایل به ایجاد کف طبق روش استاندارد ASTM D892, D3519, D3601

۱۷- تست ضریب شکست طبق روش استاندارد ASTM D1218, D1747

۱۸- تست کشش سطحی طبق روش استاندارد ASTM D971, D2285

۱۹- تست خاصیت امولسیون و دمولسیون طبق روش استاندارد ASTM D1401, D2711

۲۰- تست قدرت عایق بودن طبق روش استاندارد ASTM D877, D1816

۲۱- تست رقیق شدن روغن طبق روش استاندارد ASTM D3525, D3607

۲۲- تست ممانعت از زنگ زدن طبق روش استاندارد ASTM D665

و آزمایشات متعدد دیگر که با گرفتن نمونه های متعدد روغن طبق روش های خاصی انجام می شود که تعدادی از آنها قبلاً بیان شده و ذیلاً به شرح تعداد دیگری از آنها پرداخته می شود.

آزمایش پایداری روغن در برابر اکسیداسیون

روغن خوب باید در مقابل اکسیداسیون در مجاورت هوا و در درجه حرارت بالا مقاوم باشد. اکسیداسیون باعث از بین رفتن روغن و بالا رفتن گرانش و اضافه شدن مواد لجنی خوردگی و فساد روغن نیز می شود..

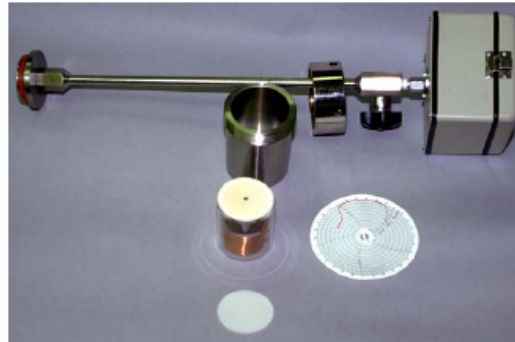
روش های متعددی برای ارزیابی مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون مورد استفاده قرار می گیرد. در این روش ها معمولاً زمانی که طول می کشد تا گرانش روغن به مقدار قابل توجهی افزایش یابد و یا عدد اسیدی روغن تا حد معینی افزایش یابد، به عنوان نتیجه آزمایش مقاومت در برابر اکسیداسیون، گزارش می شود.

برای آزمایش روغن توربین ها از روش IP280 استفاده می شود. در این روش ابتدا به نمونه روغن کاتالیست مس و آهن (بصورت مایع) افزوده می شود و سپس از داخل نمونه جریان اکسیژن عبور داده می شود. درجه حرارت نمونه در طول آزمایش برابر ۱۲۰ درجه و مدت آزمایش ۱۶۴ ساعت است در طول آزمایش اسیدهای تبخیر شده که در اثر اکسیداسیون بوجود آمده اند در یک لوله جذب کننده جذب می شوند. در پایان آزمایش با اندازه گیری عدد اسیدی نمونه روغن و ماده جذب کننده و ترکیب این دو مقدار، عدد اسیدی کل بدست می آید. همچنین مقدار لجن نیز بر حسب درصد وزنی تعیین می شود. از ترکیب عدد اسیدی و مقدار لجن کل محصولات اکسید شده بدست می آید.

Rotating Pressure Vessel Oxidation Test - RPVOT (ASTM D 2272)

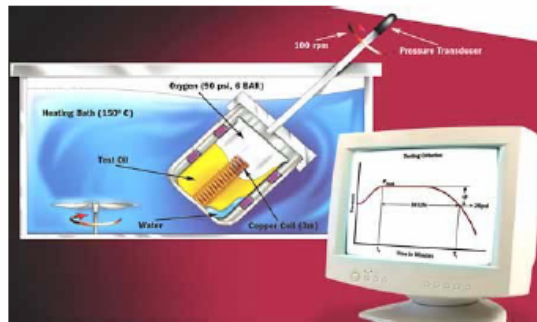
Conditions

- Oil at 150°C + oxygen at 620 kPa (90 psi)
+ water
+ metal (Cu)

Report

- Time (minutes) to achieve pressure drop of 175 kPa (25 psi)

سرعت واکنش اکسیداسیون به وسیله افزایش درجه حرارت، وجود آب، اسیدها و کاتالیزورهای فلزی زیاد می شود. همچنین سرعت اکسیداسیون، با گذشت زمان نیز افزایش می یابد. درجه حرارت های بالا موجب کاهش طول عمر کارکرد روغن می شود. اکسید شدن روغن، باعث افزایش گرانبروی و تولید رسوب در سیستم می شود.

سرعت اکسیداسیون به کیفیت و نوع روغن پایه و مواد افزودنی به کار برده شده بستگی دارد. بعضی از روغن های سینتتیک، مانند پلی آلفا اولفین ها PAO، نسبت به روغن های پایه معدنی، دارای پایداری بهتری در برابر اکسیداسیون می باشند. به همین دلیل، وقتی درجه حرارت عملکرد بالا باشد، بهتر است از روغن های سینتتیک استفاده شود. به طور کلی اکسیداسیون، طول عمر کارکرد روغن را تا نصف کاهش می دهد و برای هر 10°C افزایش درجه حرارت (در دمای بالاتر از 60°C) سرعت اکسیداسیون دو برابر می شود.

درباره پایداری در برابر اکسیداسیون روغن های پایه معدنی که توسط روش های مختلف پالایش بدست می آیند، بحث های مختلفی وجود دارد. عده ای معتقدند روغن پایه هایی که به وسیله روش های پروکراکینگ به دست می آیند، دارای پایداری بیشتری در برابر اکسیداسیون هستند و همچنین مقاومت حرارتی بهتری نسبت به روغن هایی که به وسیله روش حلال تولید شده اند، دارند و عده دیگری، معتقدند از آن جایی که در روش های پروکراکینگ کلیه ترکیبات غیر مفید از روغن حذف می

شوند در نتیجه روغن به طور اتوماتیک تمایل کمتری نسبت به ایجاد رسوب و نهایتاً پایداری بهتری نیز در برابر اکسیداسیون پیدامی کند.

در صورتی که حذف بعضی از موادی که به عنوان غیرمفید در نظر گرفته شده اند، می تواند نقش بسیار مهمی در کیفیت روغن داشته باشد و حذف آنها نیز از روغن تأثیرات بسیار بدی روی کیفیت روغن ایجاد می کند.

از آنجایی که مواد افزودنی ضد اکسیداسیون در اثر کارکرد تجزیه شده و از بین می روند، در نتیجه اکسیداسیون بعضی از روغن های که توسط روش های پروکراکینگ به دست آمده اند، می تواند خیلی سریع اتفاق بیفتد.

روغن پایه هایی که به وسیله روش های پروکراکینگ با شرایط سخت به دست آمده اند، دارای حلالیت کمی برای مواد افزودنی می باشند، در نتیجه اگر فرمولاسیون مناسب نباشد، ممکن است مواد افزودنی به کار برده شده در آنها، پس از مدتی از روغن جدا شده و نهایتاً رسوب کنند. اکسیداسیون و نیتراسیون روغن ها توسط آزمایش IR قابل بررسی است در این آزمایش نورمادون قرمز داخل نمونه روغن عبور داده می شود با اندازه گیری مقدار نور جذب شده (جذب در سانتیمتر) توسط روغن اکسیداسیون و نیتراسیون روغن اندازه گیری می شود.

عدد خنثی شدن Neutralization Number

عدد خنثائی، شاخصی است برای میزان اسیدی بودن روغن و افزایش ناگهانی آن مبین اکسیده شدن روغن در اثرالوده شدن روغن با یک ماده خارجی درحین کاراست. در عملیات تصفیه روغن با اسید (برای روغن های تصفیه شده) لازم است که باقیمانده اسید در روغن خنثی شود. تا بحال روش های مختلفی جهت اندازه گیری مقدار اسید موجود در روغن پیشنهاد شده است. در این روش ها اسید موجود در روغن را به وسیله خنثی کردن آن با یک باز اندازه می گیرند. مقدار اسید موجود در روغن برحسب میلیگرم بازی که برای خنثی کردن اسید موجود در یک گرم روغن مصرف شده است بیان می شود. به مقدار باز مصرف شده، عدد خنثی شدن می گویند.

بیشتر محصولات حاصل از اکسیداسیون، هیدروکربورهای نفتنی، و اسیدهای آلی هستند و وقتی یک روغن تحت شرایط درجه حرارت بالا کار کند قسمتی از آن اکسید شده و تبدیل به اسیدهای آلی می شود. با اندازه گیری اسید موجود در روغن، می توان پیشرفت اکسیداسیون در روغن را مورد مطالعه قرار داد. بررسی پیشرفت اکسیداسیون کاربردهای زیادی در روغن توربین های بخار و روغن های عایق (مثل روغن ترانسفورمر) دارد. خیلی از مواد افزودنی که امروزه در روغن ها مورد استفاده قرار می گیرند، بسته به ساختمان شیمیایی آنها، ممکن است روغن را اسیدی یا بازی و یا هم اسیدی و هم بازی نمایند. مورد اخیر وقتی اتفاق می افتد که ماده افزودنی مورد مصرف هم دارای

اسیدهای ضعیف و هم بازهای ضعیف باشد و چون هم اسید و هم باز ضعیف هستند، نمی‌توانند در روغن با یکدیگر وارد واکنش شوند و در نتیجه یکدیگر را خنثی نمی‌کنند. ولی اگر اسید یا باز قوی به روغن اضافه شود می‌تواند با باز یا اسید ضعیف موجود در روغن وارد واکنش شود. هنگام اندازه‌گیری عدد اسیدی بعضی از مواد افزودنی موجود در روغن به وسیله یک باز، با آن وارد واکنش شده و در نتیجه عدد اسیدی که به دست می‌آید، بیشتر از عدد اسیدی واقعی روغن خواهد شد در نتیجه اندازه‌گیری عدد اسیدی روغن‌هایی که دارای این گونه مواد افزودنی می‌باشند اهمیت چندانی ندارد.

Conditions

- Duration oil dependent
- Oil at 95°C + oxygen
+ water
+ metals (Cu, Fe)

Report

- Time to reach 2.0 mg KOH/g acidity

عدد خنثی شدن بر حسب میلی گرم اسید یا بازی HCL , KOH که برای خنثی کردن یک مقدار مشخص از نمونه روغن مصرف می‌شود، گزارش می‌گردد. وقتی که از یک باز برای خنثی کردن خاصیت اسیدی روغن استفاده شود، نتیجه به وسیله عدد اسیدی کل Total Acid Number یا TAN بیان می‌شود که برابر است با مقدار هیدروکسید پتاسیم KOH مصرف شده برای خنثی کردن نمونه روغن، بر حسب میلی گرم. برای مشخص کردن خاصیت قلیایی روغن از اسید کلریدریک و یا پرکلریک HClO₄ استفاده می‌شود و نتیجه آن با عدد بازی کلی Total Base Number یا به اختصار TBN نشان داده می‌شود. برای یکنواختی گزارش‌ها، عدد بازی کل را بر حسب میلی گرم KOH معادل مقدار اسیدی که برای خنثی کردن خاصیت قلیایی روغن مصرف شده است، گزارش می‌کنند. برای روغن‌های تازه، این اعداد یکنواختی کیفیت محصول را نشان می‌دهند. ولی در روغن‌های کار کرده، ممکن است این اعداد بیان‌کننده مقدار خراب شدن روغن باشد. به طور کلی افزایش عدد اسیدی و یا کاهش عدد بازی روغن، نشان‌دهنده اکسیداسیون روغن و از بین رفتن کیفیت مواد افزودنی موجود در آن می‌باشد. بطورمثال حداقل TBN روغن موتور دیزلی باید ۱۰ باشد.

برای یک روغن ممکن است هم عدد بازی و هم عدد اسیدی گزارش شود (اسیدها و بازهای موجود در روغن خیلی ضعیف هستند و قادر به خنثی کردن یکدیگر نمی باشند) عددهای اسیدی و بازی به وسیله یکی از روش های استاندارد D ۴۷۳۹ و D ۲۸۹۶ و D ۹۷۴ و D ۶۶۴: ASTM اندازه گیری می شود. ولی دقیق ترین روش آزمایش برای اندازه گیری عدد بازی، روش ASTM D ۲۸۹۶ می باشد.

بیشتر مواد افزودنی که امروزه در روغن های موتور مورد استفاده قرار می گیرند دارای خاصیت بازی می باشند. این خاصیت باعث خنثی کردن اسیدهای حاصل از احتراق در موتور می شود. در نتیجه این عمل، عدد بازی روغن به مرور کم می شود و سرعت کم شدن عدد بازی نشان دهنده مدتی است که می توان از روغن استفاده کرد. پس از رسیدن عدد بازی روغن به حد مشخصی، دیگر استفاده از آن روغن جایز نمی باشد و روغن باید تعویض شود.

تست خاکستر سولفات

خاکستر سولفات یک روغن درصد خاکستری است که پس از سوختن روغن بجا می ماند. روش آزمایش به این صورت است که پس از این که مقدار مشخصی روغن سوزانده شد روی مواد باقیمانده حاصل از سوختن روغن اسیدسولفوریک اضافه می شود و سپس این مخلوط مجدداً سوزانده می شود تا در صد خاکستر سولفات روغن به دست آید. به وسیله این آزمایش می توان مقدار مواد غیر قابل احتراق و مواد قابل احتراق در روغن (معمولاً عناصر فلزی) را اندازه گیری نمود.

روغن های نو بدون ماده افزودنی دارای خاکستر سولفات نمی باشند. خیلی از مواد افزودنی که در روغن های موتور مورد استفاده قرار می گیرند، دارای عناصر فلزی بوده و در نتیجه روغن های ساخته شده با این مواد دارای خاکستر سولفات خواهند بود. در هنگام ساخت مواد افزودنی، اندازه گیری خاکستر سولفات وسیله مناسبی جهت تشخیص صحت انجام کامل واکنش می باشد. این آزمایش تمام عناصر فلزی را با هم در یک باقیمانده به صورت ترکیب سولفات جمع آوری می کند و اگر بخواهیم مقدار هر عنصر را به تنهایی به دست بیاوریم، باید آزمایشات دیگری بر روی این خاکستر انجام شود. امروزه بسیاری از کارخانجات سازنده ماشین یک مقدار حداکثر برای خاکستر سولفات روغنی که در ماشین ساخت آنها باید مصرف شود، معین کرده اند. زیرا اعتقاد بر این است که اگر سازندگان مواد افزودنی برای بالا بردن کیفیت محصول خود مقدار زیادی عناصر فلزی در ساختمان شیمیایی ماده افزودنی خود به کار ببرند، این امر مشکلات زیادی را می تواند بوجود می آورد، بنابراین حداکثر مقدار خاکستر سولفات برای روغن ها باید تعیین شود.

افزایش خاکستر سولفات‌ها در روغن کار کرده معمولاً نشان دهنده آلوده شدن روغن به موادی از قبیل گردو خاک، براده‌های تشکیل شده در اثر سائیدگی و احتمالاً نمک‌های سرب (که از سرب موجود در بنزین به وجود می‌آیند) می‌باشد.

تست باقیمانده کربنی Carbon Deposit

باقیمانده کربنی، مقدار رسوب باقیمانده (برحسب درصد وزنی) یک روغن پس از تبخیر و پیرولیز آن تحت شرایط استاندارد می‌باشد. روغن‌های به دست آمده از نفت خام‌های مختلف، دارای باقیمانده کربنی متفاوت می‌باشند. هرچه گرانشی روغن بیشتر باشد مقدار باقیمانده کربنی آن نیز بیشتر خواهد بود.

کربن یکی از اجزای اصلی ترکیبات شیمیایی نفتی می‌باشد. یک ماده آلی ممکن است در درجه حرارت بالا و در غیاب اکسیژن تجزیه شود و عنصر کربن آزاد کند. اغلب روغن‌ها در تحت شرایط عملیاتی ممکن است در معرض درجه حرارت بالا و عدم وجود اکسیژن قرار گیرند در نتیجه امکان دارد روغن به کربن تجزیه و ته نشین شود در موتورهای درون‌سوز امکان تجزیه شدن روغن زیاد است. تشکیل کربن بالای سیلندر روی پیستون و یا سوپاپ‌ها، باعث زیان‌های قابل ملاحظه‌ای می‌شود. بدین جهت لازم است که مقدار و نوع کربنی که ته‌نشین می‌شود شناخته شود. آزمایش رسوبات نشان نمی‌دهند که مقداری از فلز زنگ‌زدگی توأم با گرد و خاک و سایر ناخالص‌های هوا از جمله مواد ته‌نشینی هستند و تمام رسوبات روغن از تجزیه شدن آن حاصل نمی‌شود.

مقدار کربن موجود در روغن نفت خام اسفالتی کمتر از کربن نفت خام پارافینک است و این تفاوت کربن ربطی به درجه تصفیه روغن خام ندارد بلکه بستگی به ساختمان شیمیایی هیدرو کربن‌های سازنده روغن دارد. نوع کربنی که از روغن‌های مختلف تشکیل می‌شود، متفاوت است. کربنی که از روغن پارافینک بدست می‌آید دارای کریستال‌های سخت و آنچه از روغن‌هایی که از نفت خام اسفالتی بدست می‌آید دارای کریستال‌های نرم می‌باشند. هرچه گرانشی و نقطه اشتعال روغن بالاتر باشد تعداد کربن‌ها در یک ملکول بیشتر خواهد شد.

در یک موتور معمولی مقداری از روغن از طریق رینگ‌های پیستون داخل سیلندر نشت و تولید کربن می‌کند تفاوت تشکیل کربن در موقعی که روغن‌های مختلف مصرف می‌شود ناچیز است.

بطور کلی روغن‌ها دارای گرانشی مختلفی در درجه حرارت‌های مختلف هستند. روغنی که گرانشی کمتری دارد مقدار بیشتری از آن به داخل سیلندر نشت می‌کند و نتیجتاً مقدار تشکیل کربن تشدید می‌شود.

در حال حاضر باقیمانده کربنی (از طرف سازندگان روغن) فقط برای روغن پایه یعنی روغن بدون ماده افزودنی تعیین می‌شود و باقیمانده کربنی تعیین شده، نشان دهنده کیفیت تصفیه روغن می‌باشد و همان‌طور که قبلاً گفته شد هرچه کیفیت تصفیه بهتر باشد، باقیمانده کربنی آن کمتر خواهد بود.

تست پایداری روغن در برابر کف

کف کردن، نتیجه آزاد شدن حباب‌های هوا در سطح روغن است. ایجاد کف در روغن می‌تواند باعث عدم روانکاری، سررفتن روغن، عدم انتقال نیرو (در روغن‌های هیدرولیک)، محبوس نگه داشتن هوا در سطح روغن و کمک به تسریع اکسیداسیون روغن و..... شود، که این مشکلات ممکن است نهایتاً منجر به صدمه زدن به ماشین و قطعات آن گردد. کف کردن مربوط به گرانش و کشش سطحی روغن و همچنین مواد افزودنی موجود در روغن است. با توجه به شرایط کار مکانیکی، کار قطعاتی که روغن با آنها تماس دارد و شدت ایجاد چرخش (توربولانس) ممکن است هوا با روغن مخلوط شود و ایجاد کف نماید. وجود مواد فعال سطحی مثل مواد افزودنی ضد زنگ پاک‌کننده و مواد ناشی از اکسیداسیون گرد و خاک و..... به ویژه در حضور آب به ایجاد کف پایدار کمک می‌کنند.

به طور کلی، روغن‌های پایه معدنی که ماده افزودنی به آنها اضافه نشده است، تمایل بیشتری به کف کردن دارند. تست پایداری یک روغن در برابر کف، به وسیله‌ی دمیدن هوا به داخل روغن با فشار و فلوی مشخص، در یک زمان و درجه حرارت معین اندازه‌گیری می‌شود. حجم کف بلافاصله پس از زمان هواده‌ی اندازه‌گیری می‌شود و پس از یک زمان ده دقیقه‌ای (پس از قطع جریان هوا)، مجدداً مقدار کف اندازه‌گیری شده و هر دو عدد گزارش می‌گردد. عدد اول به عنوان تمایل به کف و عدد دوم به عنوان پایداری کف می‌باشد.

- Foaming tested by foam sequence I, II, III, ASTM D892 (IP 146)

200 ml of oil at 24 C is blown with air at a constant rate for 5 mins, then allowed to settle for 10 mins. The volume of foam is measured at the end of both times (values called tendency and stability respectively). The test is repeated on a second sample at 93.5 C, & then, after collapsing the foam, at 24 C.

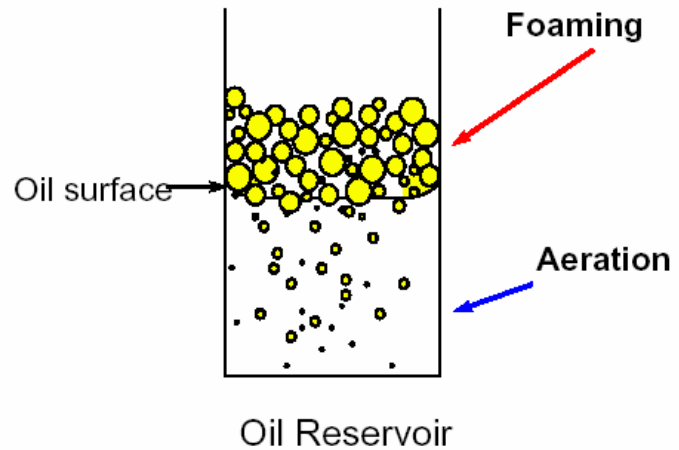
پایداری کف، پس از ده دقیقه، یکی از مهمترین نتایجی است که نشان دهنده، رها شدن سریع هوا از سطح روغن می‌باشد. برای اکثر روغن‌ها، حجم کف باقیمانده باید صفر باشد. وجود کف پس از پایان ده دقیقه، نشان دهنده این موضوع است که روغن می‌تواند مشکلاتی را در ماشین ایجاد نماید. روش استاندارد اندازه‌گیری کف، روش TM D-۸۹۲ می‌باشد.

Conditions

Compressed air is blown through the oil, which has been heated to 25, 50, or 75 C.

Report

Time is measured in minutes to a reduction of entrained gas to 0.2%.

تست خوردگی مس

برای ارزیابی قدرت خوردگی روغن از ورقه‌های مسی و آلیاژهای مس استفاده می‌شود. روغن‌های پایه بدون مواد افزودنی روی مس و آلیاژهای مسی تأثیری ندارند. ولی بعضی از مواد افزودنی، مثل بعضی از مواد افزودنی فشارپذیر EP، خصوصاً آن‌هایی که دارای گوگرد هستند، نسبت به مس و آلیاژهای مسی خوردنده می‌باشند. آزمایش استاندارد برای ارزیابی قدرت خوردگی ورقه‌های مسی و آلیاژهای مس، روش ASTM D-130 می‌باشد. بر اساس این روش، ورقه‌های استاندارد مس برای مدتی درون روغن قرار می‌گیرند و سپس اثرات خوردگی روغن روی این ورقه‌ها مورد بررسی قرار می‌گیرد.

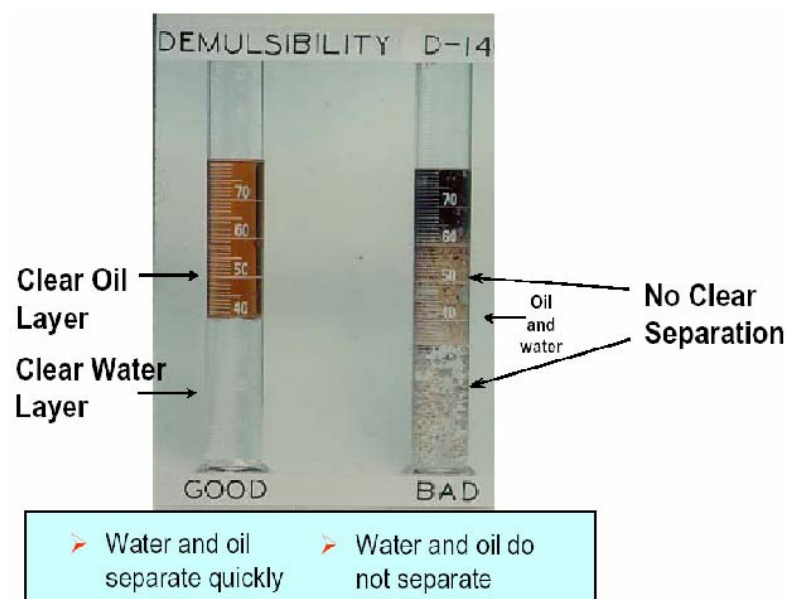

این آزمایش نباید با آزمایش‌های زنگ‌زدگی و خوردگی اشتباه گرفته شود، زیرا در آزمایشات زنگ زدگی از آلودگی‌های دیگر آب در روغن نیز استفاده می‌شود، در حالی که در آزمایش خوردگی مس، صرفاً از روغن استفاده می‌شود.

آزمایش قابلیت جداسازی آب از روغن

دمولسیبیلیتی (Demulsibility) یک روغن، نشان‌دهنده توانایی یک روغن نسبت به جدا شدن از آب می‌باشد. این خاصیت در محصولاتی مثل روغن توربین که در تماس با بخار آب قرار دارند، از خواص بسیار مهم آن می‌باشد. اگر آب به سرعت از روغن جدا نشود، منجر به زنگ‌زدگی سطوح فلزی و افزایش سرعت اکسیداسیون روغن می‌شود. علاوه بر روغن توربین، در روان‌کننده‌های دیگری نیز مثل روغن موتور، هیدرولیک کمپرسور، دنده، ماشین‌های کاغذسازی و روغن‌های ایزولاسیون خاصیت جداسازی از آب، از خواص بسیار مهم برای روغن است و در صورت ایجاد امولسیون پایدار منجر به تولید لجن در سیستم خواهد شد. تجمع لجن در لوله‌ها، کولرها و مسیرهای روغن ممکن است از گردش روغن در سیستم جلوگیری کند و باعث بالا رفتن درجه حرارت روغن و یاتاقان‌ها شود و همچنین می‌تواند اثرات نامطلوبی نیز روی کارکرد شیرها و گاورنرها داشته باشد و باعث عملکرد نامناسب کلی سیستم شود. برخلاف موارد فوق، محصولاتی مانند روغن‌های فلز کاری (روغن صابون) نیاز دارند که به خوبی با آب امولسیون تشکیل دهند تا آب و روغن از یکدیگر جدا نشوند. نکته قابل توجه این که روغن‌های توربین و نظایر آن نباید با روغن‌هایی که شامل مواد قلیایی و امولسیفایر طبیعی هستند (مثل روغن موتور) مخلوط شوند زیرا در آن صورت آب مخلوط شده احتمالاً از آنها جدا نخواهد شد.

برای اندازه‌گیری خاصیت جداسازی آب از روغن برای روغن توربین‌های بخار 40ml آب و روغن (به اندازه مساوی) در درجه حرارت آزمایش با هم مخلوط می‌شوند و به مدت 5 دقیقه هم زده می‌شوند سپس درصد موجود در روغن، درصد امولسیون باقیمانده، اندازه‌گیری و گزارش می‌شوند.

• ASTM D 1401

- 40 ml oil, 40 ml water at 54 °C
- reported as time to ≤ 3 ml emulsion (nearest 5 min)
- 40 - 40 - 0 (5 min)

برای اندازه گیری عددجداشدن اب از روغن برای روغن توربین های بخار با استفاده از روش IP19 روغن تا ۹۰ درجه گرم می شود و با فرستادن بخار خشک به داخل آن امولسیون تشکیل می شود و امولسیون تشکیل شده را در یک حمام روغن قرار می دهند، مدت زمانی که طول می کشد (بر حسب ثانیه) تا روغن از اب جدا شود به عنوان عددجداشدن گزارش می شود. از این روش برای روغن هایی که سرعت جداشدن آنها از اب زیاد است استفاده می شود.

تست های موتوری و دستگاہی روغن

از این تست ها برای قابلیت تحمل بار و خواص سائیدگی روغن ها استفاده می شود. زیرا برای اجزائی از ماشین الات که در معرض بارهای زیاد قرار می گیرند روغن باید قادر باشد با ضخامتی مناسب بین دو سطح قرار گیرد و از تماس فلز به فلز و سائیدگی جلوگیری کند که برای چنین کاربردهائی روغن باید دارای مواد افزودنی کاهش دهنده اثر فشار زیاد Exterm Pressure باشد تا بتواند با ایجاد فیلم روغن از تماس قطعات ممانعت نماید.

برای تعیین خواص فوق الذکر روغن ها، تعداد زیادی آزمایش Rig Test وجود دارد که همگی آنها در دستگاہ ها و موتورهای آزمایشگاهی انجام می شود که در این مقوله فقط به تعدادی از آنها اشاره می شود و علاقه مندان می توانند برای کسب اطلاعات بیشتر به روش های تست مربوطه در کتاب های ASTM مراجعه نمایند.

آزمایشات موتوری را می توان در گروه های زیر طبقه بندی کرد:

۱- آزمایشات مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون و خوردگی یا تاقان ها.

۲- آزمایش روغن در برابر سایش.

۳- آزمایش توانائی تحمل بار روغن.

۴- آزمایش ارزیابی روغن در مقابل خوردگی و زنگ زدگی.

۵- آزمایش ارزیابی روغن در درجه حرارت های پایین.

البته موتورها و ماشین های متعددی برای تست این خاصیت روغن ها ساخته شده است که نتایج تست روغن با این دستگاہ ها می تواند، وضعیت واقعی روغن، کارروغن و تطابق یا عدم تطابق کیفیت روغن با سطح کیفیت مورد نیاز را مشخص می کند.

این آزمایشات در موتورهای تک سیلندر یا چند سیلندر دیزلی که در درجه حرارت های بالا کار می کنند انجام می شود و پس از تمام شدن آزمایش قطعات مختلف موتور بازمی شوند و طبق شرایط گفته شده در آزمایش مورد ارزیابی قرار می گیرند.

ذیلا به شرح چند نمونه از این آزمایشات پرداخته می شود.

آزمایشات مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون و خوردگی یا تاقان ها

برای ارزیابی مقاومت روغن در برابر اکسیداسیون و خوردگی فلز یا تاقان ها، در درجه حرارت بالا دو آزمایش وجود دارد. در این آزمایشات شرایط برای اکسیداسیون روغن فراهم می شود. بدین صورت که روغن در دستگاہ ریخته می شود و موتور در شرایط عملیاتی توصیه شده در روش آزمایش بکار می افتد و پس از گذشت زمان مشخص روغن های اکسید شده تحت این شرایط می توانند باعث خوردگی یا تاقان ها شوند. یا تاقان های مورد استفاده در این آزمایش ها از جنس مس و سرب می باشند و پس

ازخاتمه آزمایش یاتاقان ها از نظر شکل ظاهری سطح و مقدار کاهش وزن در اثر خوردگی مورد ارزیابی قرار می گیرد همچنین پیستون و قسمت های دیگر موتور از نظر تشکیل رسوبات صیقلی و رسوبات لجنی و..... ارزیابی می شوند که میزان خوردگی ها باید در حد مجاز روش آزمایش قرار داشته باشد.

Condition

S
168 h at 135°C

Cat.: Cu and Fe Specification

Report

Sludge max. 25 mg/100 ml

Copper rating max. 5

Δ Cupper max. 10 mg

Δ Steel max. 1 mg

آزمایش سایش

برای ارزیابی مقاومت روغن ها در برابر سایش آزمایشات متعددی وجود دارد که هم برای اندازه گیری خاصیت فشارپذیری روغن و هم برای تحمل سایش روغن استفاده می شوند و شامل:

۱- آزمایش تیمکن Timken Test

۲- آزمایش چهار ساچمه فشارپذیری Four Ball Test

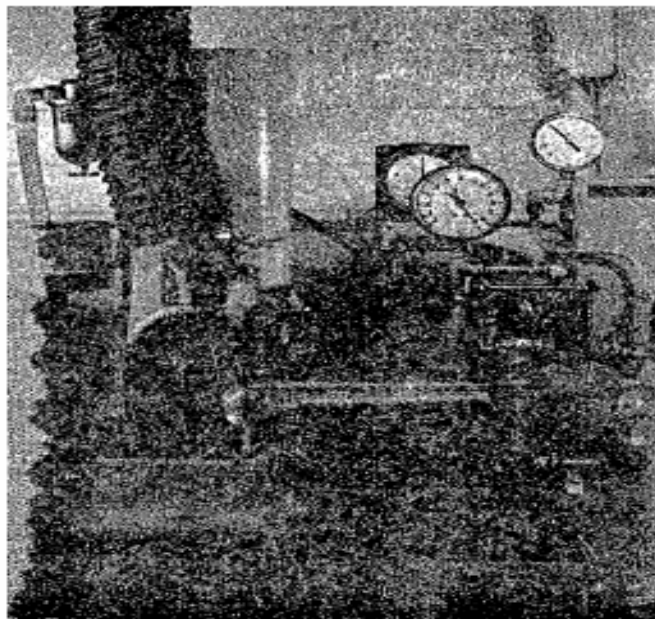
۳- Four Square Gear Oil Test

آزمایش تیمکن Timken Test

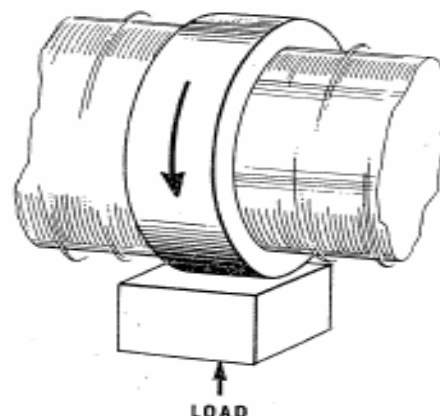
این آزمایش که طبق روش ASTM D2509 انجام می شود بیشتر برای اندازه گیری خواص فشارپذیری روغن ها برای جلوگیری از سایش استفاده می شود. این آزمایش شامل یک ماشین است که در آن یک قطعه ثابت بوسیله یک بازو که روی آن می توان وزنه های مختلف قرارداد (برای بالابردن نیروی بین سطوح) و یک رینگ که بر روی یک شافت دوار سوار شده و بر روی یک قطعه ثابت که به شکل مکعب مستطیل است و هر کدام دارای جنس های مخصوصی هستند می چرخد و بین آنها به وسیله روغن یا گریس مورد آزمایش روان کاری می شود تشکیل شده است، طبق دستورالعمل آزمایش اضافه کردن بار تا زمانی ادامه پیدامی کند که یک سایش قابل اندازه گیری (خط افتادن یا جوش خوردن) روی قطعه ثابت نتیجه گزارش شود. مقدار آخرین نیروی به کار برده شده Timken OK Load قبل از وقوع چسبیدن دو سطح به یکدیگر می باشد.

در شکل زیر شمائی از این دستگاه نشان داده شده است.

آزمایش تیمکن

آزمایش چهار ساچمه فشارپذیر Four Ball Test

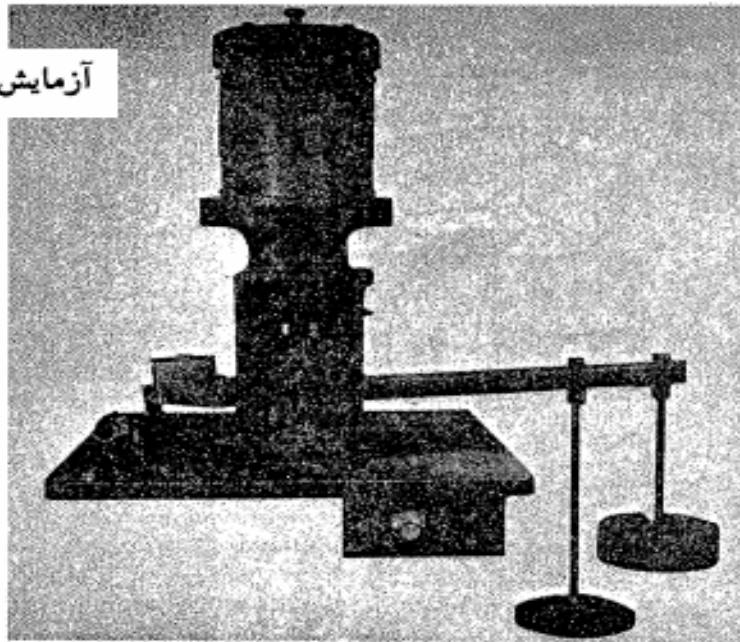
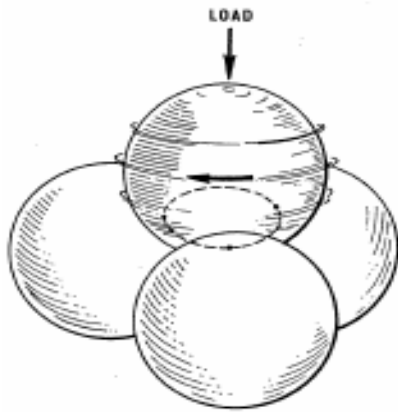
از این آزمایش هم برای اندازه گیری توانائی روغن برای جلوگیری ازسایش قطعات وهم برای ارزیابی راندمان روغن در بارهای خیلی زیاد استفاده می شود. در این آزمایش سه ساچمه در پایین قرار می گیرند و در یک محفظه محکم روی یکدیگر نگه داشته می شوند و ساچمه چهارم روی این سه ساچمه بوسیله یک محور با سرعت ۱۷۷۰ دور در دقیقه می چرخد. این ساچمه ها در روغن مورد آزمایش غوطه ور هستند. این آزمایش در یک سرعت دورانی، درجه حرارت و بار مشخص انجام می شود و پس از هر ده ثانیه بار را افزایش می دهند تا جایی که چهار ساچمه به هم جوش بخورند پس از پایان آزمایش میانگین قطر اثرسایش روی سه ساچمه ثابت به عنوان نتیجه آزمایش گزارش می شود. بطور کلی نتیجه این آزمایش به صورت دو عدد یکی نقطه جوش خوردن یعنی مقدارباری که باعث جوش خوردن ساچمه ها شده) و دیگری به عنوان شاخص بارسایش گزارش می شود. شاخص بارسایش، برابر متوسط بارهای به کار برده شده برای ده آزمایش قبل از رسیدن به نقطه جوش خوردن چهار ساچمه به یکدیگر است.

این آزمایش طبق دستورالعمل های ASTM D- ۲۲۶۶ و ASTM D- ۲۵۹۶ انجام می شود.

این موضوع را باید در نظر داشت که یک روغن با خاصیت ضعیف ضد سایش، ممکن است دارای خاصیت فشارپذیری بسیار عالی باشد و یا برعکس، یک روغن با خاصیت ضد سایش بسیار خوب، ممکن است دارای خاصیت فشارپذیری خوبی نباشد.

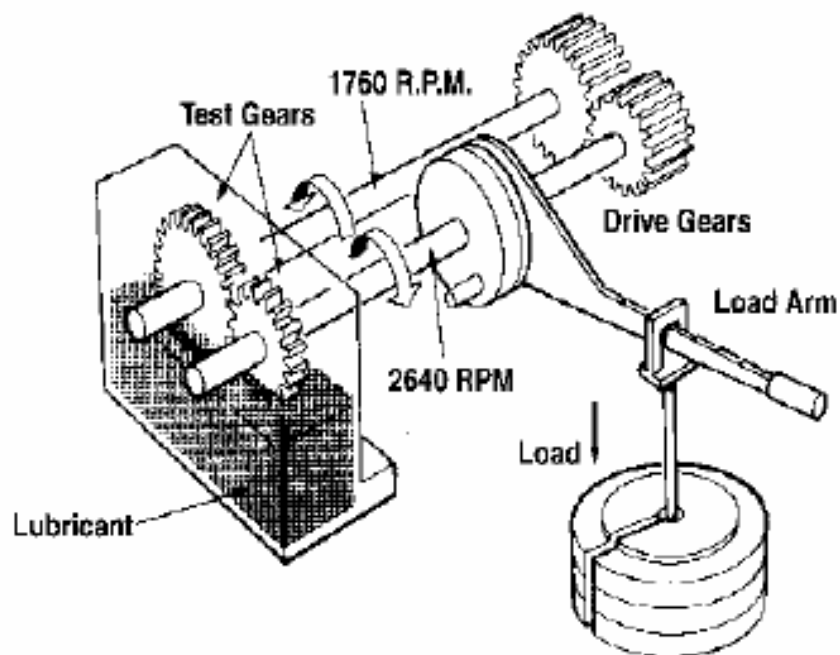

آزمایش قابلیت فشار پذیری چهار ساچمه

آزمایش چهار چرخ دنده Four Square Gear Oil Test

از این آزمایش برای فرمولاسیون روغن دنده های صنعتی استفاده می شود تا خواص مورد نیاز ماشین الات را تأمین کنند. دستگاه FZG شامل زوج چرخ دنده های استاندارد است که به وسیله یک موتور الکتریکی می چرخند. دنده ها داخل روغن مورد آزمایش قرار می گیرند و بار روی آنها به تدریج و طی مراحل مختلف اضافه می شود تا جایی که باعث خرابی چرخ دنده ها شود. خرابی چرخ دنده ها موقعی اتفاق می افتد که ۱۰ میلی گرم کاهش وزن (سائیدگی) در چرخ دنده ایجاد شود.

روغن دنده ها Gear Oils

مشخصات کلی روغن های روان کننده مورد نیاز چرخ دنده ها عبارتند از:

۱- دارا بودن گرانیروی مناسب در درجه حرارت عملکرد برای تضمین توزیع روغن به تمام سطوح روان شونده و تشکیل لایه های روغن در سرعت ها و فشارهای عملکرد.

۲- دارا بودن سیالیت کافی در درجه حرارت پایین تا عمل چرخش روغن در پایین ترین درجه حرارت نیز میسر باشد.

۳- پایداری خوب شیمیائی به منظور به حداقل رساندن اکسیداسیون تحت شرایط درجه حرارت های بالا.

۴- تامین عمر سرویس دهی طولانی برای روغن.

۵- قدرت جدا شدن سریع روغن از آب و حفاظت در برابر تشکیل امولسیون های مضر.

۶- دارا بودن خاصیت ضد زنگ زدگی برای محافظت از دنده ها و سطوح یاتاقان ها از زنگ زدگی در حضور آب در اثر رطوبت جذب شده و یا هوای مرطوب.

۷- غیر خورنده بودن روغن برای ممانعت از خوردگی دنده ها و یاتاقان ها در اثر حمله شیمیائی به آنها.

۸- پایداری در برابر کف کردن به منظور جلوگیری از تشکیل مقادیر بیش از حد کف در مخازن و جعبه دنده ها.

۹- دارا بودن خاصیت فشارپذیری بالا برای به حداقل رساندن فرسایش و سائیدگی چرخ دنده ها برای دنده هایی که در شرایط سخت کاری کنند.

در انتخاب روان کننده برای چرخ دنده ها علاوه بر نیاز به مقاومت کافی در برابر اکسیداسیون عوامل طراحی و عملیاتی زیر نیز باید در نظر گرفته شود:

۱- نوع چرخ دنده.

۲- سرعت چرخ دنده.

۳- نسبت کاهش یا افزایش دور.

۴- درجه حرارت کاری قدرت منتقل شده.

۵- پرداخت کاری سطح دنده ها.

۶= مشخصات بار (ضربه ای سنگین و.....).

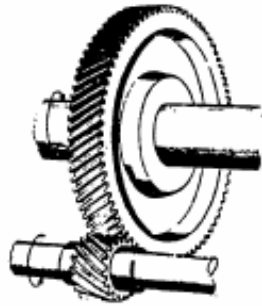
انواع چرخ دنده

چرخ دنده‌ها قطعاتی از ماشین الات هستند که باعث تغییر دور و انتقال حرکت از یک شفت دوار به محور دیگر، از طریق درگیر شدن دنده‌ها با یکدیگر است. به دنده کوچکتر پینیون گفته می‌شود. وقتی که پینیون روی شفت حرکت دهنده Driver قرار دارد، مجموعه دنده به عنوان کاهش دهنده سرعت عمل می‌کند ولی زمانی که پینیون روی شفت حرکت کننده Driven باشد، مجموعه‌ی دنده به عنوان افزایش سرعت عمل می‌کنند. اصلی‌ترین نوع دنده، چرخ دنده ساده Spur Gear است که دنده‌های آن موازی هم هستند. این نوع دنده‌ها برای انتقال قدرت در شفت‌های موازی به کار برده می‌شوند. در این نوع چرخ دنده‌ها، دندانه‌ها باعث انتقال بارهای ناگهانی از یک دندانه به دندانه بعدی شده و در نتیجه تولید صدا و ارتعاش می‌کنند. این مشکل با استفاده از دنده‌های مارپیچی Helical حل شده است. در دنده‌های مارپیچی، دنده‌ها با یک زاویه همدیگر را قطع می‌کنند و این عمل باعث انتقال آرام بار در طول یک دندانه به دندانه بعدی می‌شود.

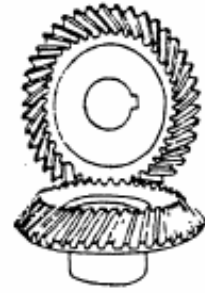
در مواقعی که شفت‌ها موازی نباشند، معمولی‌ترین نوع دنده که مورد استفاده قرار می‌گیرد، دنده مخروطی Bevel Gear است. دنده‌های مخروطی مارپیچی باعث کاهش صدا و ارتعاشات می‌شوند. یک دنده هیپوئید، شبیه دنده مخروطی مارپیچ Sprial Bevel است، به استثنای این که در دنده‌های هیپوئید، محور پینیون نمی‌تواند محور دنده‌های بزرگ را قطع کند. این نوع دنده‌ها بیشتر در دیفرانسیل اتومبیل‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. شکل خاص دنده‌های هیپوئید باعث ایجاد یک لغزش اضافی بین دنده‌هایی که تحت بارهای سنگین قرار دارند می‌شود. به همین دلیل، در این نوع دنده‌ها نیاز به استفاده از روغن‌های فشارپذیر می‌باشد.

یک دنده حلزونی Worm Gear شامل یک پیچ یا شیار مارپیچی است که روی یک چرخ دنده حرکت می‌کند. در این نوع دنده‌ها، چون در هنگام انتقال بار، حرکت لغزشی زیادی وجود دارد، باید از روغن‌های ترکیب شده و یا روغن‌های با خاصیت فشارپذیر استفاده شود تا روغن کاری موثری را ایجاد کند.

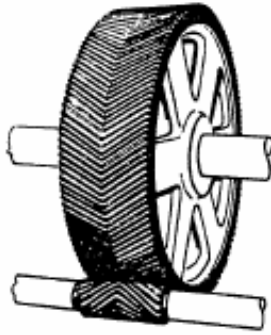
با توجه به کاربرد انواع دنده‌ها، به راحتی می‌توان فهمید که چرا پنجاه درصد از خرابی دنده‌ها، به علت استفاده از روغن‌های نامناسب و یا بارهای زیاد می‌باشد.

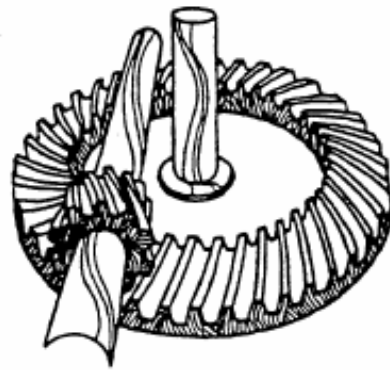
دنده ی مارپیچی و پینیون آن

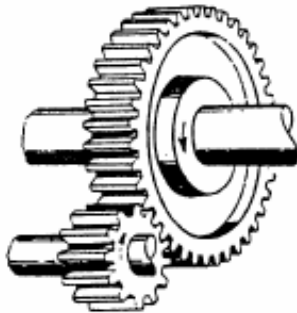
دنده مخروطی مارپیچ

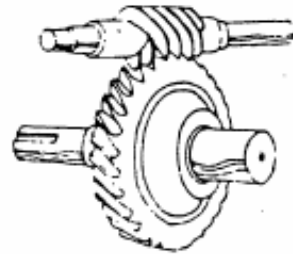
دنده ی جناغی و پینیون آن

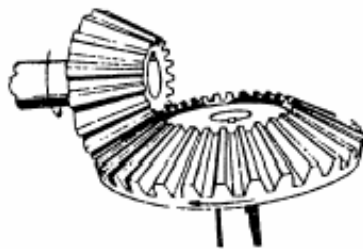
دنده هیپوئید

دنده ی ساده

دنده حلزونی

دنده ی مخروطی

دنده مارپیچ

انواع روغن های دنده

به خاطر اختلاف در طراحی و کاربردهای مختلف چرخ دنده‌ها، روغن‌های مختلفی نیز در آنها مورد استفاده قرار می‌گیرد. این روغن‌ها در سه دسته طبقه دسته بندی می شوند:

۱- روغن‌های فشارپذیر Exterm Pressure Oil .

۲- روغن‌های بدون خاصیت فشارپذیری .

۳- روغن‌های ترکیب شده Compounded .

روغن‌های فشارپذیر Exterm Pressure Oil

این روغن‌ها در مجموعه دنده‌هایی که برای بارهای بسیار سنگین مورد استفاده قرار می‌گیرند (مثل دنده‌های جناغی)، یا دنده‌های مخروطی مارپیچ که جهت دور را ۹۰ درجه تغییر می‌دهند. روغن دنده‌های صنعتی EP، دارای مقدار کمی ماده افزودنی فشارپذیر هستند به همین دلیل هرگز نباید از این روغن‌ها در جعبه دنده‌های اتومبیل استفاده کرد.

روغن‌های بدون خاصیت فشارپذیری

این روغن‌ها معمولاً دارای خاصیت جلوگیری از زنگ‌زدگی و اکسیداسیون می باشند و در مجموعه دنده‌هایی که دارای سرعت زیاد و بار کم هستند، مورد استفاده قرار می‌گیرند. بعضی از این روغن‌ها ممکن است دارای خاصیت ضدسایش نیز باشند.

روغن‌هایی که دارای خاصیت ضدسایش هستند، شامل ترکیبات روی می‌باشند و در مواردی که مجموعه دنده تحت بارهای متوسط باشد و یا تغییر سرعت در آنها رخ می‌دهد، می‌توان از این روغن‌ها استفاده کرد همچنین روغن‌هایی که دارای خاصیت ضدسایش هستند ولی خاصیت فشارپذیری ندارند، را نباید با روغن‌های فشارپذیر مخلوط کرد.

روغن‌های مرکب Compounded Oil

این روغن‌ها شامل اسیدهای چرب، از قبیل Tallow و یا اسیدهای چرب سنتز شده مثل پلی بوتن‌ها می‌باشند. این روغن‌ها، ابتدا در مجموعه دنده‌های حلزونی که تماس اصطکاکی بین نوک دنده‌ها رخ می‌دهد، به صورت حرکت لغزشی یا پیچشی است، مورد استفاده قرار می‌گرفته‌اند.

کالر، برات پتاسیم، گوگرد و فسفر، از اولین ترکیباتی هستند که به عنوان مواد افزودنی فشارپذیر در فرمولاسیون روغن‌های دنده صنعتی مورد استفاده قرار می‌گیرند (روغن‌هایی که دارای گوگرد و فسفر هستند، بوی بدی می‌دهند) این مواد افزودنی با افزایش درجه حرارت، فعال شده و با سطوح فلزی وارد واکنش می‌شوند. در نتیجه این واکنش، یک لایه روی سطوح فلز ایجاد می‌شود که باعث جلوگیری از سایش سطوح فلزی می‌شود. حرارت لازم جهت فعال کردن این مواد افزودنی، در اثر بارهای ناگهانی و روان کاری شرایط مرزی ایجاد می‌شود.

روغن‌دنده‌های صنعتی که دارای مواد افزودنی فشارپذیر هستند، دارای محدودیت‌هایی نیز به شرح زیر می‌باشند:

۱_ اگر سرعت دنده‌ها کم باشد (کمتر از دقیقه / فوت ۱۰) باعث افزایش شدید سایش و نهایتاً آیین‌های شدن سطح دنده‌ها می‌شود.

۲_ مواد افزودنی فشارپذیر که دارای گوگرد و فسفر می‌باشند، از نظر شیمیایی بسیار فعال هستند و باعث سایش و آیین‌های شدن سطح دنده می‌شوند. این نوع سایش بسیار نامطلوب بوده و باعث کاهش دقت کار کرد دنده‌ها می‌گردد. در این موارد می‌توان از برات پتاسیم استفاده کرد. این ماده با ایجاد رسوب روی سطح، بدون انجام واکنش شیمیایی، یک لایه فشارپذیر روی سطوح ایجاد می‌کنند.

۳_ هر چه درجه حرارت در تماس نوک دنده‌ها بیشتر باشد، سرعت واکنش مواد افزودنی فشارپذیر با سطح فلز بیشتر می‌شود. مشکلی که در درجه حرارت‌های پایین وجود دارد، این است که اگر درجه حرارت به اندازه کافی زیاد نباشد، مواد افزودنی فشارپذیر فعال نشده و در نتیجه واکنشی با سطح انجام نمی‌شود. اگر واکنشی با سطح انجام نشود، لایه‌ای نیز روی سطح ایجاد نخواهد شد و در عملیات روانکاری اختلال بوجود می‌آید در روغن‌های فشارپذیر، گرانی نیز نقش بسیار مهمی دارد. هر عاملی که باعث کاهش زیاد درجه حرارت روغن در مخزن و یا پایین آوردن درجه حرارت محل تماس نوک دنده‌ها شود، باعث افزایش سایش می‌شود. اگر درجه حرارت تماس نوک دنده‌ها به اندازه کافی نباشد، مواد افزودنی فشارپذیر نمی‌توانند به اندازه کافی فعال شوند و در نتیجه لایه مناسبی روی سطح ایجاد نخواهد شد.

۴_ در مواردی که درجه حرارت عملکرد خیلی زیاد و یا خیلی کم است، می‌توان از روان‌کننده‌های جامد مثل دی‌سولفید مولیبدن، گرافیت، تفلون و یا دی‌سولفید تنگستن استفاده کرد. در هر حال لایه ایجاد شده توسط این مواد ممکن است در طولانی مدت نتوانند بارهای زیاد روی دنده‌های بزرگ را تحمل کنند.

۵_ حد بالای درجه حرارت عملکرد مواد افزودنی فشارپذیر که دارای گوگرد و فسفر می‌باشند، حدود 95°C می‌باشد و لذا استفاده از این مواد برای درجه حرارت‌های کمتر از 95°C توصیه می‌شود.

۶_ مواد افزودنی فشارپذیر که دارای گوگرد و فسفر می‌باشند، نسبت به فلزات رنگی، مثل آلیاژهای فسفر برنز خصوصاً در درجه حرارت‌های بالاتر از 60°C ، بسیار خورنده هستند. مجموعه دنده‌های حلزونی معمولاً شامل آلیاژهای فسفر برنز بوده و به همین دلیل، روغن‌هایی که دارای مواد افزودنی فشارپذیر گوگرد فسفر دار هستند، عملکرد نامطلوبی در این دنده‌ها دارند.

۷_ بسته به مقدار ماده افزودنی فشارپذیر، گوگرد، فسفر دار، در یک روغن، ممکن است این روغن با روغن‌هایی که دارای ماده افزودنی ضد سایش ZDDP می‌باشند، سازگار نباشد. به همین دلیل نباید

روغن‌هایی که دارای خاصیت ضدسایش هستند را با روغن‌هایی که دارای خاصیت فشارپذیری هستند، مخلوط کرد.

۸_ مواد افزودنی فشارپذیر که دارای کلر و برات پتاسیم، ممکن است کاملاً موثر نباشند و در شرایطی که در سیستم آب وجود داشته باشد، ممکن است باعث ایجاد خوردگی کنند.

نقش روغن‌های دنده

مهمترین نقش روغن‌های دنده به شرح زیر می‌باشد.

۱_ تعویض راحت دنده در درجه حرارت‌های پایین (عملکرد برای دنده‌های غیر اتوماتیک).

۲_ فراهم آوردن شرایط نرم و آسان برای انتقال قدرت توسط دنده‌ها.

۳_ جدا نگه داشتن سطوح فلزی که روی یکدیگر حرکت می‌کنند.

۴_ کاهش اصطکاک و سایش.

۵_ جلوگیری از خط افتادن روی اجزایی که تحت فشار زیاد هستند.

طبقه بندی روغن های دنده

روغن دنده‌ها نیز از نظر طبقه‌بندی، خیلی شبیه روغن‌های موتور می‌باشند و از لحاظ کیفی و گرانی در دو طبقه بندی تقسیم می‌شوند.

الف- سیستم طبقه بندی گرانی.

ب- سیستم طبقه بندی سطح کیفیت.

سیستم طبقه بندی روغن دنده هابرحسب گرانی براساس طبقه بندی انجمن مهندسين اتومبيل SAE و ISO و نظامی صورت گرفته و سیستم طبقه بندی کیفی توسط API و AGMA تعریف شده است. البته این دو سیستم دارای اعداد و حروف متفاوتی با طبقه بندی روغن های موتور می‌باشند، تا اشتباهی در مصرف آنها رخ ندهد. ولی در انتخاب روغن دنده نیز باید هم به گرانی و هم به سطح کیفیت آن توجه داشت.

طبقه‌بندی روغن های دنده براساس گرانروی

برای طبقه بندی روغن های دنده براساس گرانروی نیزمانندروغن های موتور استانداردهای زیادی وجود دارد که ذیلا به مواردی که کاربرد بیشتری دارند مثل سیستم SAE و سیستم ISO اشاره می شود.

طبقه‌بندی روغن های دنده برحسب گرانروی درسیستم SAE

سیستم طبقه‌بندی گرانروی انجمن مهندسين اتومبيل SAE، روغن‌های دنده را براساس گرانروی طبقه‌بندی کرده است. این طبقه‌بندی براساس اندازه‌گیری گرانروی سینماتیکی روغن در دو درجه حرارت بالا 100°C و پایین 40°C بنا شده است. گرانروی های اندازه‌گیری شده در درجه حرارت‌های بالا مربوط به خواص سایشی، صدا و نشتی روغن می‌باشد. گرانروی‌های در درجه حرارت‌های پایین به وسیله روش بروکفیلد اندازه‌گیری می‌شود و مربوط به بررسی خواص جریان در درجه حرارت‌های پایین می‌باشد.

درجه‌های گرانروی SAE طراحی شده برای روغن‌های دنده اتومبیل معمولاً W 75، W 85، W 90، W 140 و W 250 می‌باشد. درجه‌های گرانروی که با حرف W همراه می‌باشند، برای کاربرد در درجه حرارت‌های پایین (فصل زمستان) و درجه‌های گرانروی بدون حرف W، برای کاربرد در درجه حرارت‌های بالا (تابستان) طراحی شده‌اند.

جدول زیر گرانروی روغن‌های دنده اتومبیل را توضیح می‌دهد.

PHYSICAL REQUIREMENTS FOR GEAR LUBRICANTS

(Intended for Axle and Manual Transmission Applications)

SAE J306 Viscosity Grade	75W	80W	85W	90	140	250
Viscosity @ $100^{\circ}\text{C}^{(a)}$ Min. (cSt) Max. (cSt)	4.1	7.0	11.0	13.5	24.0	41.0
	no req.	no req.	no req.	≤ 24	≤ 41	no req.
Max. Temp. for Vis. of $150,000 \text{ cP}, ^{\circ}\text{C}^{(b)}$	-40	-26	-12	no req.	no req.	no req.

Notes: (a) Viscosities determined by ASTM D 445 procedure
(b) Viscosities determined by ASTM D 2983 procedure

یک روغن دنده چند درجه‌ای مثل SAE 75 W/90 ترکیبی از خواص روغن برای درجه حرارت‌های پایین مثل یک روغن SAE 75 W عمل می‌کند و برای درجه حرارت‌های بالا مثل خواص روغن تک

درجه 90 SAE عمل می کند. استفاده از یک روغن چند درجه ای SAE75 W/90 برای استفاده در کل سال توصیه شده است. (برای جاهایی که حتی درجه حرارت تا 40°C _ نیز پایین می رود).
مهمترین نقش روغن های دنده بشرح زیر می باشند:

- ۱- تعویض راحت دنده در درجه حرارت های پائین برای دنده های غیر اتوماتیک
- ۲- فراهم آوردن شرایط نرم و آسان برای انتقال قدرت توسط دنده ها
- ۳- جدا نگهداشتن سطوح فلزی که روی یکدیگر حرکت می کنند.
- ۴- کاهش اصطکاک و سایش و جلوگیری از مخدوش شدن اجزای تحت فشار زیاد

طبقه بندی روغن دنده براساس گراندروسیستم ISO

طبقه بندی براساس اندازه گیری گراندروسیستم سینماتیکی روغن در درجه حرارت 40°C بنا شده است در جدول زیر طبقه بندی ISO برای روغن های دنده صنعتی و معادل آن در سیستم آگما آورده شده است.

به عنوان مثال، اگر سیستم مورد استفاده، آگما باشد، استفاده از یک روغن دنده صنعتی EP و با گراندروسیستم ISO 150 را می توان با AGMA 4 EP نشان داد، و اگر روغن ISO 150 غیر فشارپذیر باشد، آن را می توان AGMA 4 نشان داد. اگر یک مجموعه دنده صنعتی در داخل یک محیط بسته واقع شده باشد و گراندروسیستم توصیه شده برای آن ۲۲۰ یا ISO ۱۵۰ باشد، در صورتی که همان مجموعه دنده در محیط باز واقع شده باشد، ممکن است نیاز به روغن چند درجه ۱۰۰ یا ۶۸ و ۴۶ ISO داشته باشد. وقتی که یک روغن دنده صنعتی چند درجه ای Multigrade انتخاب کردید، باید ابتدا شاخص گراندروسیستم آن را مشخص شود. اگر شاخص گراندروسیستم ۱۲۰ و یا بیشتر باشد، نشان دهنده این است که روغن انتخاب شده، یک روغن چند درجه است

طبقه بندی روغن های دنده صنعتی براساس سیستم ISO, AGMA

AGMA CLASSIFICATION	ISO CLASSIFICATION
AGMA ۰	ISO ۳۲
AGMA ۱	ISO ۴۶
AGMA ۲	ISO ۶۸
AGMA ۳	ISO ۱۰۰
AGMA ۴	ISO ۱۵۰
AGMA ۵	ISO ۲۲۰
AGMA ۶	ISO ۳۲۰
AGMA ۷	ISO ۴۶۰
AGMA ۸	ISO ۶۸۰
AGMA ۸A	ISO ۱۰۰۰

طبقه‌بندی AGMA 250.04 و مقایسه گرانیروی آن با گرانیروی ISO

محدوده گرانیروی قبلی درجات AGMA	روغن دنده EP دار	معادل گرانیروی ISO ^۲	محدوده گرانیروی	روغن‌های دنده دارای مواد بازدارنده اکسیداسیون و زنگ‌زدگی
SSU @ 100°F	شماره روانکار AGMA		cSt(mm ² /s)@40°C	شماره روانکار AGMA
۱۹۳-۲۳۵	۲-EP	۴۶	۴۱/۴-۵۰/۶	۱
۲۸۴-۳۴۷	۳-EP	۶۸	۶۱/۲-۷۴/۸	۲
۴۱۷-۵۱۰	۴-EP	۱۰۰	۹۰-۱۱۰	۳
۶۲۶-۷۶۵	۵-EP	۱۵۰	۱۳۵-۱۶۵	۴
۹۱۸-۱۱۲۲	۶-EP	۲۲۰	۱۹۸-۲۴۲	۵
۱۳۳۵-۱۶۳۲	۷-EP	۳۲۰	۲۸۸-۳۵۲	۶
۱۹۱۹-۲۳۴۶	۸-EP	۴۶۰	۴۱۴-۵۰۶	* ۷ ترکیب شده
۲۸۳۷-۳۴۶۷	۸A-EP	۶۸۰	۶۱۲-۷۴۸	* ۸ ترکیب شده
۴۱۷۱-۵۰۹۸		۱۰۰۰	۹۰۰-۱۱۰۰	* ۸a ترکیب شده

در جدول زیر نیز مشخصات روغن‌های دنده در طبقه بندی نظامی آورده شده است

مشخصات روغن‌های دنده در طبقه بندی MIL-L2105E

۸۵W-۱۴۰	۸۰W-۹۰	۷۵W	درجه روغن مشخصات
۲۴	۱۳/۵	۴/۱	گرانیروی در ۱۰۰°C حداقل (cSt)
< ۴۱/۰	< ۲۴/۰	-	حداکثر (cSt)
-۱۲	-۲۶	-۴۰	حداکثر دمای رسیدن به گرانیروی cP .۱۵۰۰۰۰ °C
-۲۰	-۳۵	-۴۵	حداقل دمای نقطه ایجاد شیار °C
۱۸۰	۱۶۵	۱۵۰	حداقل نقطه اشتعال °C

طبقه‌بندی کیفی روغن‌های دنده در سیستم API

طبقه‌بندی کیفی انستیتو نفت آمریکا API، براساس نوع سرویسی که اجزای مورد استفاده در آن قرار می‌گیرند، تعریف شده است. براساس این تعریف، سازندگان دنده، براساس نوع دنده و شرایط عملکرد آن، روغن مناسب را انتخاب می‌کنند. در این طبقه‌بندی روی خواص فیزیکی یا آزمایشات عملکرد توجه نشده است و بعضی از این روغن‌ها، مناسب استفاده در یک دامنه وسیعی از شرایط مختلف عملکرد بوده و ممکن است آنها را برای بیش از یک شرایط کاری تعریف شده، به کار برد.

طبقه بندی روغنهای دنده اتومبیل براساس سیستم API

ردیف	سطح کیفیت	مشخصات	موارد کاربرد	شرایط عملکرد
۱	API - GL - ۱	روغن پایه (بدون مواد افزودنی)	انتقال دهنده های دستی اتوموبیل دنده های مخروطی ماریچ و و حلزونی	فشار و لغزندگی کم
۲	API - GL - ۲	دارای مواد چربی (Fatty)	دنده های حلزونی و جعبه دنده های صنعتی	فشار و لغزندگی کم
۳	API - GL - ۳	دارای مواد افزودنی EP ملایم	دنده های مخروطی ماریچی و انتقال دهنده های دستی	شرایط بار متوسط
۴	API - GL - ۴	دارای مواد افزودنی EP	دنده های هیپوئید ، مخروطی ماریچ و محورهای انتقال	شرایط بار متوسط بدون شوک ناگهانی
۵	API - GL - ۵	دارای مواد افزودنی EP با غلظت بالا	انواع دنده ها	سخت ترین شرایط کاری با شوک های ناگهانی

سیستم طبقه‌بندی API وقتی مفید خواهد بود که علاوه بر توصیه‌های کلی API توصیه‌های سازندگان دنده را نیز با آن مطابقت داد. این کار برای این منظور انجام می‌شود تا اطمینان حاصل شود که از نظر سازنده دنده، منعی برای استفاده از روغن توصیه شده توسط API وجود نداشته باشد.

در زیر طبقه‌بندی سطوح کیفی روغن های دنده خودرودر سیستم API و ماهیت و موارد مصرف کلی آنها آورده شده است.

طبقه‌بندی سطوح کیفیت روغن‌های دنده خودرو (طبقه‌بندی API)

علامت طبقه‌بندی API	ماهیت و مورد مصرف
GL-1	روغن پایه بدون مواد افزودنی برای استفاده در دنده‌های مخروطی و مارپیچی تحت شرایط ساده کار
GL-2	روغن دنده با ماده افزودنی ضدسائیدگی برای شرایط کاری دنده‌های مارپیچی و محورهای تحت شرایط کار سنگین‌تر از شرایط GL-1.
GL-3	روغن با ماده افزودنی فشارپذیری بالا (Extreme Pressure) برای شرایط کاری دنده‌های مخروطی، محورها و سیستم انتقال نیروی دنده‌های دستی با سرعت و فشار بار بالاتر.
GL-4	روغن مناسب برای جعبه دنده‌های دستی همزمان (Synchronized) بسیاری از خودروهای سبک و سنگین که در آنها از دنده‌های هیپوئید استفاده شده معادل MIL-L-2105 B است.
GL-5	روغن با مقدار بیشتری از ماده افزودنی EP، مناسب برای دنده‌های هیپوئید و دیفرانسیل خودروهای سبک و سنگین که در شرایط بسیار سخت کار می‌کنند. معادل MIL-L-2105C/D
GL-6	روغن دنده مخصوص نوع خاصی دنده هیپوئید که هم اکنون کمتر ساخته می‌شود و خارج از رده است.
MT-1	روغن دنده برای دنده‌های دستی ناهمزمان (non synchronized) که در اتوبوس‌ها و کامیون‌های سنگین وجود دارد. حاوی مواد افزودنی پایداری در برابر حرارت و سایش و مواد ممانعت‌کننده از تخریب واشرهای روغن بسته به نیاز شرایط کاربرد، با ماده افزودنی EP یا بدون آن تولید می‌شود.

خلاصه‌ای از آزمایشات مورد نیاز برای روغن دنده صنعتی

Ford Motor C(۶EP) M-۲C۱۳۲ (۶EP)	Cincinnati Milacron p.۵۹(C-۳۲۰)	David Brown ۱۰۱,۵۳(۵EP) SL	DIN۵۱۵۱۷ part ۳	AGMA ۵EP	US steel ۲۲۲	US steel ۲۲۳	آزمایش عملکرد
۶. (۱)	۴۵	گزارش شود		۶۰	۶۰	۶۰	نیسکن (ASTM D-۲۷۸۲) Ok Load.lbs.Min
					۲۵۰ ۴۵	۲۵۰ ۴۵	چهارساجمه (ASTM D-۲۷۸۳) Weld,Kg.Min LW۱,Kg.Min
						۰/۳۵	چهارساجمه (ASTM D-۲۲۶۶) (۵۴°C/۱۸۰۰rpm/۲۰Kg/۱Hr) حداکثر قطر خراش (بر حسب میلی‌متر)
		۱۱	۱۱	۱۱	۹	۱۱	FZG-A/۸/۳/۹۰ حداقل مرحله‌ای که آزمایش می‌گذراند
		گزارش شود					خاصیت جدا شدن از آب ASTM D۱۴۰۱ و IP ۱۹
۲A		۱	گزارش شود	۱	۱A	۱B	خوردگی ورقه‌مس حداکثر سه ساعت در دمای ۱۰۰°C (D۱۳۰) (ASTM
		گذرانده شود گذرانده شود	گذرانده شود	گذرانده شود		گذرانده شود	زنگ زدگی ASTM D۶۶۵ و IP-۱۳۵ الف) آب مقطر ب) آب دریا فرموله شده
۱۰		۱۰	گزارش شود	۱۰	۷		مضامه‌ها در برابر اکسیداسیون (ASTM = D۲۸۹۳) حداکثر در صد افت تراکم گراترولی در ۹۵°C

روغن توربین Turbine Oil

روغن مورد استفاده در توربین های بخار، باید از روغن پایه ای انتخاب شود که، نسبت به روغن های دیگر زمان تصفیه طولانی تری را گذرانده باشد زیرا در توربین های بخار علاوه بر حرارت ناشی از اصطکاک بین قطعات، حرارت ناشی از گرمای بخار نیز به روغن منتقل می گردد و توجه به نفوذ بخارات نشت شده از توربین که بصورت اجتناب ناپذیر وارد روغن می شوند شرایط اکسیداسیون به راحتی فراهم است و بدین دلیل روغن توربین باید از کیفیت بالائی برخوردار باشد که با اضافه کردن مواد افزودنی مناسب برای شرایط کاری توربین مقاومت لازم به روغن در برابر اکسیداسیون داده می شود.

خصوصیات روغن توربین ها

روغن مناسب برای توربین های بخار روغنی است که دارای خواص زیر باشد:

- ۱- داشتن گرانی مناسب در درجه حرارت عملکرد توربین برای فراهم کردن روغن مناسب.
  - ۲- قدرت تحمل بار را داشته باشد.
  - ۳- مقاومت آن در برابر اکسیداسیون زیاد باشد.
  - ۴- قدرت جدا شدن از آب را داشته باشد.
  - ۵- در برابر کف کردن مقاومت کند.
  - ۶- هوای وارد شده در روغن بتواند از آن خارج شود.
  - ۷- در برابر آتش گرفتن مقاومت کند.
  - ۸- طول عمر آن بالا باشد و زمان تعویض طولانی تری داشته باشد.
- وارد شدن بخار آب به محفظه های هوزینگ برینگ ها و تشکیل آب و می تواند باعث مخلوط شدن آن با روغن شود و مسائل متعددی را بوجود آورد.

عواقب عدم جدپذیری آب از روغن

اثر مشخص و روشن عدم جدپذیری آب از روغن، زنگ زدگی قطعات است. اگرچه مواد بازدارنده به منظور جلوگیری از زنگ زدگی در روغن وجود دارد اما نفوذ آب باعث کاهش تاثیر آنها می شود. لذا انجام تست های لازم جهت تعیین میزان خاصیت ممانعت از زنگ زدگی هنگام نفوذ آب و حذف آن ضروری است.

مسائلی که ورود آب داخل روغن می تواند بوجود آورد شامل:

- ۱- مخلوط آب و روغن باعث ایجاد اختلال در سیستم روانکاری (مسدود نمودن اریفیس ها و فیلترها) یا ناقان ها و خرابی و کاهش طول عمر آنها می شود.
- ۲- آب با مواد شیمیائی مخلوط می شود و باعث خوردگی می شود.

۳- آب مخلوط شده با روغن تشکیل یک محلول چرب و غلیظی رامی دهد که می تواند باعث مسدود شدن فیلترهای روغن گرفتگی و کاهش طول عمر آنها شود.

۴- تشدید اکسیداسون و کاهش طول عمر روغن

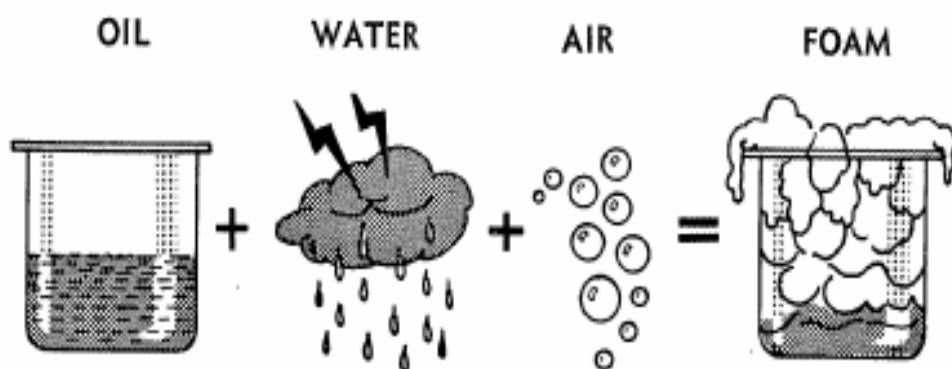
۵- کاهش دادن ویسکوزیته روغن و نهایتاً کم شدن فیلم روغن بین سطوح.

۶- بالا بردن احتمال رشد باکتری ها در روغن

۷- افزایش دادن کف روغن و آزاد شدن هوای داخل روغن

۸- در اثر مخلوط شدن آب، روغن و هوا کف (Foam) بوجود می آید که در صورت بیرون آمدن آن از هوزینگ برینگ و نفوذ آن در عایق های توربین در صورتی که درجه حرارت به درجه مناسبی برسد ممکن است آتش بگیرد و ایجاد آتش سوزی نماید.

۹- آب باعث زنگ زدگی سطوح بدون پوشش مسیرها می شود.

باتوجه به اجتناب ناپذیر بودن نفوذ آب به داخل روغن، به روغن توربین های بخار مواد افزودنی مخصوصی به نام دمولسی فایرها Demulsifier Additive اضافه می کنند. این مواد، به علت ایجاد تغییر در کشش سطحی روغن، از تشکیل امولسیون پایدار در روغن جلوگیری کرده، در نتیجه باعث می شوند که امولسیون بین آب و روغن شکسته شود و آب به راحتی از روغن جدا شود. جدا شدن آب و روغن از یکدیگر، یکی از مهمترین خصوصیات روغن هایی است که در تماس با آب یا بخار آب هستند.

باعنایت به وجود نشتی های اجتناب ناپذیر و زیاد بودن مقدار آب در روغن لازم است در سیستم روانکاری توربین سیستم برای حذف آب در نظر گرفته شود چون تجمع آب و بالا آمدن سطح آب تا قسمت مکش پمپ باعث سائیدگی قطعات و بروز مشکلات دیگر مثل رشد قارچ و باکتری و انسداد لوله ها و مجاری خواهد شد. در توربین های بزرگ که دارای مخزن روغن می باشند با استفاده از دستگاه های جداکننده آب و روغن که با عمل نیروی گریز از مرکز کار می کند طی پریودهای زمانی معین روغن

قسمت کف مخزن روغن وارد دستگاه می شود و پس از جداسدن آب و مواد دیگران مجدداً روغن تمیز شده وارد مخزن روغن می شود.

خطرات ناشی از محبوس شدن هوادر روغن

یکی دیگر از متداول ترین مسائل در مورد توربین های بخار محبوس شدن هوادر روغن (کف کردن) آنهاست، که در اثر مخلوط شدن هوادر داخل روغن بوجود می آید و می تواند باعث ایجاد مسائل متعددی شود.

محبوس شدن هوادر روغن باعث:

- ۱- ایجاد اختلاف فشار بین دو طرف فیلتر و مختل نمودن فیلتراسیون می شود.
  - ۲- اکسید شدن روغن در مجاورت مستمر با هوا و بالا رفتن دمای روغن می شود.
  - ۳- کاهش فشار مکش پمپ و کاهش بازدهی آن می شود
- یکی از عوامل اساسی در عملکرد خوب توربین های بخار وجود یک سیستم روغنکاری مناسب است. عوامل تضعیف کننده خاصیت جدا پذیری هوا از روغن عبارتست از:
- ۱- جریان سیر کولیشن بیش از حد و تلاطم زیاد روغن.
  - ۲- برگشت جریان روغن به داخل مخزن بصورت آبشاری .
  - ۳- وجود نشتی در ورودی پمپ روغن یا نشت هوا به روغن.
  - ۴- عدم وجود تهویه مناسب Vent روی مخزن روغن.
  - ۵- فشار بیش از حد روغن.
  - ۶- گرانی و دمای نامناسب روغن.
  - ۷- بالا بودن بیش از حد سطح روغن و غوطه و رشدن بیش از حد قطعات در روغن.
  - ۸- نفوذ سیلیکون به روغن از طریق منابع زیر:
    - الف- کاغذ فیلتر آغشته به سیلیکون ..
    - ب- عایق های الکتریکی سیلیکونی .
    - ج- شیلنگ های نوانتقال روغن حاوی ماده سیلیکون در ساختمان آنها .
- علاوه بر موارد فوق ، مواد قلیائی مانند مواد پاک کننده روغن های موتور، آب سخت و ذرات مواد عایق لوله ها، گرد و خاک گریس ، روغن های محافظ، مواد حاصل از زنگ زدگی فلزات نیز پدیده کف را تشدید می کنند.
- طول عمر روغن توربین بر اساس آزمایش ASTM D943 برای اندازه گیری خاصیت اکسیداسیون روغن تعیین می شود و خصوصیتی که از طرف سازندگان توربین پیشنهاد شده است رسیدن به

عدد اسیدی ۲ پس از حداقل هزار ساعت کارکرد می باشد. امروزه روغن های توربین که دارای مواد با دارنده می باشند می توانند بدون نیاز به تعویض کار کنند.

نیازهای روغن توربین های صنعتی (بدون خاصیت فشار پذیری)

General Electric GEK۲۲۵۶۸ A	DIN ۵۱۵۱۵	BS ۴۸۹	Us steel ۱۲۰	نوع آزمایش
-	-	۸۰	۱۰۰	شاخص گرانروی (حداقل)
۲۱۵	۱۶۰-۲۱۵**	۱۶۸	۱۹۰	نقطه اشتعال (حداقل) °C
-۱۲	-۶	-۶	-۶	نقطه ریزش (حداکثر) °C
-	گزارش شود	۰/۲	-	عدد خنثی شدن
-	۵-۶**	۵-۱۰**	-	آزاد کردن هوا DIN ۵۱۳۸۱/D۳۴۲۷
۱۰/۰ ۲۰/۰		۴۵۰/۰ ۵۰/۰*		پایداری کف/تمایل به کف در ۲۴°C در ۹۳°C
-	۳۰۰	۳۰۰	-	جدا شدن از آب روش بخار - ثانیه (حداکثر)
-	-	-	۴۰/۳۷/۳ (۲۰)	روش D1۴۰۱ (حداکثر)
۲*** در ۲۰۰۰ ساعت	۲ در ۲۰۰۰ ساعت	-	۱ در هزار ساعت	پایداری در برابر اکسیداسیون TAN D۹۴۳
-	-	۱	-	حداکثر IP۲۸۰ TOP
-	-	۰/۴	-	حداکثر لجن
حداقل ۴۵۰	-	-	-	ROBT IP ۲۲۷۲
۱	۲	۲	-	خوردگی مس D1۳۰/۱۰۰°C/۳Hr max
بگذراند	بگذراند	-	بگذراند	زنگ زدگی ASTM D ۶۶۵A
-	-	****بگذراند	-	B

* برای گرانروی های ۱۰۰ و ISO VG ۶۸ مقدار پایداری/تمایل در ۲۴°C برابر با ۴۵۰/۴۰ و در ۹۳°C برابر ۱۰۰/۱۰ می باشد.

** بستگی به درجه گرانروی دارد.

*** علاوه بر آزمایش اکسیداسیون ۵۳۰۸-۶ FTMS درصد تغییرات گرانروی از ۵- درصد تا +۲۰

درصد، و افزایش عدد اسیدی کل تا حداکثر ۳

**** دستورالعمل بهبود یافته

طبقه بندی روغن توربین های بخاربر اساس ویسکوزیته

در صنعت روانکاری به منظور شناخت و کاربرد صحیح روغن ها از چند گونه طبقه بندی استفاده می شود

الف : طبقه بندی روغن ها بر حسب درجه گرانی

ب : طبقه بندی روغن ها بر حسب سطوح کیفیت و استانداردهای مربوط

ج : طبقه بندی روغن ها بر حسب استاندارد DIN 51502 .

روغن های مورد استفاده در توربین های بخار دارای خواصی هستند که آنها را از دیگر روغن ها متمایز می کند و به همین دلیل سیستم طبقه بندی آنها نیز با سیستم طبقه بندی دیگر روغن ها متفاوت است. در جدول زیر طبقه بندی H.B. برای روغن های توربین و معادل آن در سیستم ایزو مشخصه های مورد نیاز روغن توربین آورده شده است.

ISO VISCOSITY GRADES

Shell Turbo Oil T	32	46	68	100
Viscosity (ASTM D445) cSt @ 40 °C	32	46	68	100
cSt @ 100 °C	5.1	7.0	8.5	11.4
Colour (ASTM D1500)	<0.5	<0.5	<0.5	0.5
Pour Point °C (ASTM D97)	-12	-12	-9	-9
Flash Point - COC (ASTM D92, °C)	210	215	220	240
Total Acid Number (ASTM D974, mg KOH/g)	0.05	0.05	0.05	0.05
Foaming (ASTM D1500, ml/ml)				
Sequence I	30/Nil	30/Nil	30/Nil	30/Nil
Sequence II	20/Nil	20/Nil	20/Nil	20/Nil
Sequence III	30/Nil	30/Nil	30/Nil	30/Nil
Air Release (ASTM D3427, min)	3	3	6	8
Water Demulsibility (ASTM D1401, min)	15	15	20	20
Steam Demulsibility (IP19, secs)	100	120	150	170
Copper Corrosion (ASTM D130, 100°C/3hr)	1A	1A	1A	1A
Rust Control (ASTM D665B, after water washing)	Pass	Pass	Pass	Pass
Oxidation Control Tests-				
A) TOST Life (ASTM D943, hr)	>8000	>8000	>8000	>8000
B) TOST 1000hr Sludge (ASTM D943, mg)	20	20	20	20
RBOT (ASTM D2272, min)	>750	>750	>750	>750

روغن های محافظ Protective Oil

از این نوع روغن ها برای محافظت از قطعات در حین عملیات تولید و همچنین در انبار و بسته بندی و یا در حفاظت از قسمت های داخلی برخی از ماشین الات استفاده می شود. این روغن ها، روغن های معدنی با مواد افزودنی هستند که دارای ویسکوزیته پایین یا متوسطی هستند و می توانند بصورت غوطه وری،

پاششی (برای قطعات حجیم) ویبا استفاده از برس و یک قطعه پارچه بکاربرده شوند که بکاربردن مقدار لازم روغن محافظ در زمان معقول کلیه قسمت های مورد نیاز پوشش داده می شود. غالباً نیازی به جدا کردن این روغن ها از روی سطوح نمی باشد (چون در روغن های فلاش حل می شوند) ولی اگر لازم باشد پاک شوند باید از محلول های قلیائی استفاده کرد. ضخامت لایه روغن محافظ بستگی به اجزای سازنده و مواد افزودنی به آن، درجه حرارت روغن، گرانیروی، شکل قطعه، زمان غوطه وری، روش پاشش و نحوه سرد کردن آن و..... دارد.

روغن عملیات برشکاری

- ۱- روانکاری و کاهش اصطکاک.
  - ۲- خنک کنندگی و کاهش گرمای ناشی از اصطکاک.
  - ۳- ممانعت از خوردگی سیستم.
  - ۴- تمیز کردن منطقه برش از براده ها.
  - ۵- پردازش خوب بر روی سطح قطعه.
  - ۶- مقاومت در برابر اکسیداسیون.
  - ۷- ثابت نگه داشتن گرانیروی.
  - ۸- مقاومت در برابر تشکیل لجن، رسوب و مواد اکسید شده.
  - ۹- ثابت نگه داشتن قدرت جدا شدن.
- باید دقت نمود که انتخاب سیال ماشین کاری صرفاً توجه به قیمت انجام نشود زیرا یک سیال با قیمت کم و کیفیت پایین ممکن است باعث پایین آمدن کیفیت محصول، استهلاک ابزار برش، خوردگی دستگاه، کوتاه شدن دوره مصرف و در نتیجه افزایش زمان توقف و افزایش حجم ضایعات سیال گردد که نهایتاً منجر به افزایش هزینه و قیمت اجناس تولید شده می شود.

روغن های هیدرولیک

این نوع روغنها برای انتقال قدرت و حرکت بوسیله فشار و جریان مورد استفاده قرار می گیرند بطوری که با افزایش فشار هیدرولیک، جریان کاهش یافته و وسیله به آهستگی پائین می رود و بالعکس. در یک سیستم هیدرولیکی، روغن هیدرولیک از اهمیت بسیار بالائی برخوردار بوده و تاثیر بسیار زیادی بر رانندگی سیستم دارد. بطور کلی مهمترین ویژگیهای روغن های هیدرولیک با کیفیت عالی به شرح زیر می باشد

- ۱- در برابر اکسیداسیون و گرما مقاوم باشد.
- ۲- در برابر هیدرولیز مقاوم باشد.

۳- دارای خاصیت حفاظت از زنگ زدگی و همچنین خاصیت جداسازی از آب Demulsification باشد .

۴- دارای خاصیت ضد سایش بخصوص در فشارهای بالا و خاصیت ضد خوردگی باشد.

۵- دارای خاصیت ضد کف و قابلیت خارج نمودن هوا از خود باشد.

۶- امکان فیلتر شدن و زدایش آلودگی های حداقل ۵ میکرون را داشته باشد.

۷- در مقابل نیروهای برشی مقاوم باشد.

۸- با آب بندها و قطعات سیستم سازگار بوده و دارای طول عمر کارکرد زیادی باشد.

بایستی توجه داشت که خواص فوق الذکر عمدتاً با اضافه نمودن مواد افزودنی تامین می گردد

فیلترهای روغن

جهت جداسازی ذرات معلق از روغن در سیستم روانکاری کمپرسور از یک صافی و یک فیلتر، استفاده می شود. صافی به صورت توری با دانه بندی نسبتاً درشت در قسمت مکش پمپ نصب شده و مانع از ورود ذرات درشت بدرون پمپ می گردد. در هر نوبت تعویض روغن، صافی فوق را باید بطور کامل تمیز نمود.

وظیفه فیلترهای روغن جدانمودن آلودگی هایی است در اثر موارد زیر به روغن وارد شده اند:

۱- آلودگی هائی که توسط خودسیستم ایجاد می شوند نظیر ذرات حاصل از سایش که ممکن است به علت کیفیت بد قطعات، نامناسب بودن کلرنس قطعات، طراحی بد آنها، خستگی، افزایش درجه حرارت و..... ایجاد شود.

۲- آلودگی هائی که به سیستم وارد می شوند نظیر براده های جوشکاری، بسته بندی نامناسب، حمل و نقل نامناسب قطعات و روغن که قبل از نصب قطعات به سیستم وارد می شوند.

۳- آلودگی هائی که توسط افراد وارد سیستم می شوند نظیر عدم دقت در تعمیر و نگهداری، تمیز نکردن قطعات در حین نصب و عدم رعایت دستورالعمل هایی که توسط سازندگان توصیه شده است.

۴- آلودگی های وارد شده به سیستم نظیر عدم استفاده از فیلتر با کیفیت مناسب طراحی نامناسب فیلتر که از طریق آب بندهای نامناسب (اورینگ ها و کاسه نمدها) با کیفیت پایین و لقی زیاد وارد سیستم می شوند.

انواع فیلترها

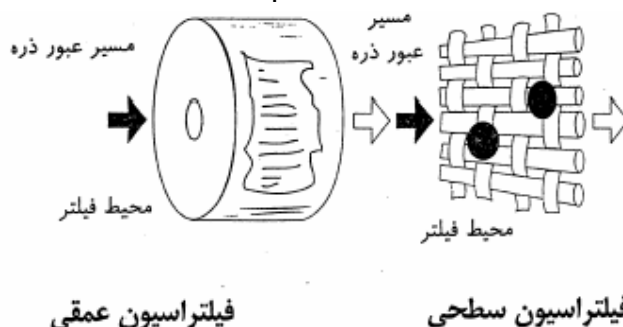
فیلترهای روغن بر اساس نوع رفتار در دونوع زیر طبقه بندی می شوند:

الف فیلترهای نوع سطحی

ب- فیلترهای نوع عمقی

فیلترهای سطحی

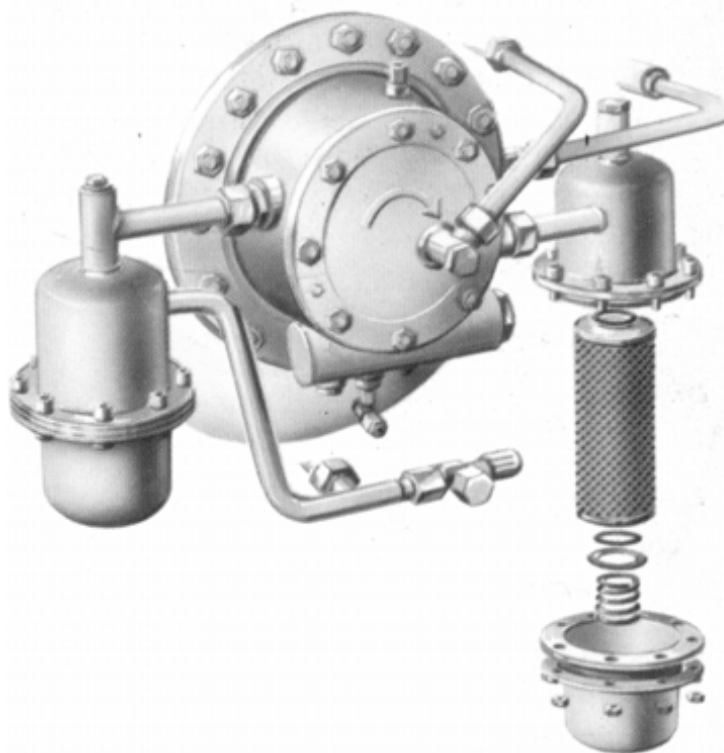
در فیلترهای سطحی روغن از یک لایه ماده فیلتر کننده عبور می کند که این ماده اغلب از صفحات کاغذی یا فایبر گلاس با اندازه سوراخ های خاصی (۰.۵ تا ۱۰ میکرون) ساخته شده است. در بعضی از آنها نیز از کاغذهائی که روی آنها عملیات شیمیائی انجام شده استفاده می شود.

استفاده از فیلترهای فلزی یاسیم های فلزی بافته شده فقط ذرات درشت را از روغن جدا می کنند و از نظر هزینه های اولیه نیز بسیار پایین هستند و عیب آنها این است که قادر به جدا کردن آب و آلودگی های حل شده در روغن نیستند. البته فیلترهای مخصوصی وجود دارد که می توانند مقادیر کم آب و مواد افزوده شده به روغن را نیز جدا کنند که دارای هزینه اولیه و عملیاتی زیادی می باشند.

فیلترهای نوع عمقی

در فیلترهای نوع عمقی از مواد جاذبی نظیر ضایعات کتان کاغذ پارچه و... استفاده می شود این فیلترها حتی قادرند آلودگی های با اندازه ۱ تا ۱۰ میکرون را نیز از روغن جدا کنند و در بعضی از آنها نیز از کاغذهایی که روی آنها عملیات شیمیائی انجام شده استفاده می شود این فیلترها در اثر واکنش شیمیائی با آلودگی ها آنها را از روغن جدا می کنند و ممکن است بعضی از مواد افزودنی موجود در روغن نیز از روغن جدا شود.

فیلترهای نوع عمقی بیشترین کاربرد را در صنایع دارند و بعضی از آنها دارای لوله های مقوایی قابل تعویض می باشند که می توانند با مواد مختلف پر شوند.

فیلترهای عمقی در چند دسته طبقه بندی می شوند:

۱- فیلترهای نوع رزینی.

۲- فیلترهای نوع سلولزی.

فیلترهای رزینی برای جذب آلودگی های متوسط با سرعت بالا و افت فشار پایین توصیه می شوند و کاربرد آنها برای جدا نمودن ذرات با قطر ۵ تا ۲۰ میکرون قابل استفاده اند.

فیلترهای جذبی پر شده از گل سرشوی که در پارچه مخصوصی قرار می گیرند برای جدا کردن آلودگی های حل شده در روغن از قبیل اسیدها، اسفالتین ها، صمغ ها، رزین ها، ذرات کلوئیدی، مقادیر کم آب و ذرات جامد ریز توصیه شده است. همچنین این ماده، مواد افزودنی موجود در روغن را که دارای خاصیت قطبی باشند را از روغن جدا می کنند.

فیلترهای نوع سلولزی معمولاً ترکیبی از ضایعات کتان الیاف چوب (چوب درخت ماموت) و... می باشند و برای تخلیص روغن هائی که دارای مقادیر زیادی آلودگی جامد هستند توصیه می شود. این فیلترها آب و مواد افزودنی رانمی توانند از روغن جدا کنند و در حضور آب و امولسیون های آبی فعالیتشان زیاد شده و بخاطر زیاد شدن خلل و فرج جریان بیشتری را از خود عبور می دهند.

طبقه بندی میکرونی فیلترها

فیلترها از لحاظ سایز میکرونی در دو دسته طبقه بندی می شوند:

الف- طبقه بندی اسمی فیلترها

ب- طبقه بندی مطلق فیلتر

اگر فیلتر قادر به حذف ۹۶ درصد وزنی آلودگی های بایک اندازه خاص را داشته باشد از لحاظ استاندارد اندازه آن را اندازه اسمی فیلتر می گویند. آزمایشات نشان داده که از یک فیلتر با اندازه اسمی ۱۰ میکرون ذراتی با اندازه بزرگتر از ۲۰۰ میکرون نیز می تواند عبور کند.

در طبقه بندی مطلق فیلترها ذرات با اندازه بزرگتر از اندازه مطلق نمی تواند از فیلتر عبور کنند.

عوامل موثر در فیلتراسیون

۱- میزان افت فشار.

۲- روشن کردن دستگاه با روغن سرد و گرانبوی بالا.

۳- تغییرات سرعت در جریان روغن.

۴- لرزش های مکانیکی.

۵- ذرات زیاد حاصل از احتراق.

مراقبت های ویژه از فیلترهای روغن

۱- تعویض فیلتر در زمان پیشنهاد شده توسط سازنده آن و حتی تعویض زودتر آن در مواقعی که فیلتر در فضای غبار آلود کار می کند.

۲- جهت اطمینان بیشتر از عملکرد فیلتر و میزان آلودگی ها بطور مرتب روغن باید مورد آنالیز قرار گیرد.

۳- برای دستیابی به فیلتر با طول عمر بیشتر هرگز از فیلترهای با سایز بیشتر استفاده نشود. در صورت نیاز به فیلتر با ظرفیت بیشتر از فیلترهای با حجم بزرگتر و با کیفیت بالاتر استفاده شود.

۴- بدون تعویض فیلتر روغن عوض نشود اگر بایددین تعویض روغن و فیلتریکی انتخاب شود حتما تعویض فیلتر انتخاب شود.

۵- هرگز قیمت خرید فیلتر را مبنای تعویض آن قرار ندهید.

۶- همیشه از فیلترهای باسایز مش پیشنهاد شده توسط کارخانه سازنده دستگاه استفاده شود. فیلترهایی که بصورت موازی در سیستم نصب می شوند معمولا مجهز به یک شیر سه طرفه هستند که بدون خاموش کردن دستگاه با تعویض جریان از یک فیلتر به فیلتر دیگری می توان فیلتر کثیف را تعویض نمود.

مواردی که در حین تعویض فیلترهای روغن باید انجام شود:

۱- از سرویس خارج کردن فیلتر.

۲- انداختن فشار Depressure فیلتر روغن با باز کردن مسیر Vent روی فیلتر.

۳- تخلیه محفظه فیلتر با استفاده از ولو Drain قسمت انتهایی محفظه فیلتر.

۴- تمیز کردن داخل محفظه فیلتر.

۵- نصب فیلتر جدید.

۶- هواگیری از محفظه فیلتر با باز کردن مسیر ورودی روغن و مسیر Vent و تخلیه هوا.

اقتصاد روغن

روغن هایکی از منابع تجدیدناپذیر و از سرمایه های بزرگ ملی یک کشور هستند که باید حداکثر استفاده راز آن نمود که می تواند باعث صرفه جوئی های زیاد اقتصادی شود که بدنیست به موارد زیر توجه گردد:

۱- عدم استفاده از ظروف کثیف و سوراخ برای حمل روغن.

۲- جلوگیری از آلوده شدن روغن در محیط های نامناسب و پر گرد و خاک.

۳- انبار نکردن آنها در جاهای خیلی سرد یا خیلی گرم.

۴- جلوگیری از انبار کردن طولانی مدت آنها.

۵- مخلوط نکردن روغن هایی که بایکدیگر سازگاری ندارند.

۶- جلوگیری از ریخت و پاش.

۷- باقی نگذاشتن روغن در ته ظروف هنگام بازگشت ظرف.

۸- استفاده از تکنولوژی جدید آنالیز روغن.

مواردی که باعث افزایش مصرف بی رویه روغن ها می شود:

۱- مصرف روغن در اتومبیل های غیر استاندارد.

۲- پایین بودن کیفیت سوخت و....

۳- پایین بودن سطح اطلاعات عمومی جامعه نسبت به روغن.

۴- عدم امکان تشخیص روغن خوب از روغن بد با انجام آزمایشات عمومی.

۵- ایجاد تبلیغات سو توسط برخی از تعویض کاران روغن.

۶- توزیع روغن های نامرغوب و روغن های فله ای.

مواردی که باعث افزایش طول عمر و کاهش مصرف روغن می گردد:

۱- تولید روغن پایه مرغوب با استفاده از تکنولوژی های نوین.

۲- ایجاد فرهنگ آگاه سازی دارندگان وسایل نقلیه در مورد کاربرد صحیح روغن.

۳- بهینه سازی وسایل نقلیه برای رانندگان بالاتر.

۴- بهبود بخشیدن کیفیت روغن با استفاده از مواد افزودنی با کیفیت که باعث افزایش طول عمر روغن

و ماشین می شود.

۵- استفاده مجدد اصولی از روغن های کار کرده.

تأثیر برنامه روانکاری نوین در افزایش کارآئی ماشین آلات

تجربیات کشورهای پیشرفته و صنعتی نشان می دهد که برای حضور در بازار رقابت یکی از مهمترین عوامل ، تمرکز بر روی هزینه های تعمیرات و نگهداری و کاهش آنها با انجام برنامه و حداکثر سرمایه گذاری در این بخش (Lubrication Reliability Program) روانکاری پایدار می باشد

تعریف و مفهوم روانکاری در دنیای مدرن مانند دیگر تعاریف و مفاهیم دستخوش تغییرات بنیادی شده است . در گذشته ای نه چندان دور اغلب متخصصین ، کارشناسان و صاحب نظران علم تریبولوژی و روانکاری ، متفق القول ، روانکاری و هزینه های مرتبط را در قالب چهارضلعی روانکار مناسب ، مقدار مناسب ، زمان مناسب و مکان مناسب ترسیم کرده و شرط موفقیت یک برنامه روانکاری را که منجر به کاهش هزینه ها می شود ، منوط به اجرای دقیق و پیاده سازی توامان اضلاع مربع یاد شده می دانستند . اما امروزه "مربع جامع دیروز" مقدمه ای بیش محسوب نمی شود . براساس نظریه های جدید علاوه بر لزوم اجرای مربع یاد شده ، لحاظ هزینه هائی مانند هزینه سایش ، هزینه های تعمیرات و نگهداری ، هزینه های عملیاتی و از همه مهمتر قوانین ، ملاحظات و الزامات زیست محیطی از چنان اهمیت فوق العاده ای برخوردار شده اند که بدون در نظر گرفتن تأثیرات مستقیم و غیرمستقیم آنها در محاسبات هزینه های روانکاری ، عملاً "برنامه روانکاری ناقص خواهد بود

در این بخش علاوه بر پرداختن هدف های " برنامه روانکاری پایدار " که بیشتر مشتمل بر ارائه راهکارهای آزمون شده توسط شرکتهای معتبر جهانی است ، سعی در گسترش بحث از سطح کلان به خرد و از تولید کننده به مصرف کننده را دارد و می کوشد با بیان مثالی ملموس در مورد خودرو ، اهمیت و منافع اقتصادی تغییر نگرش به روانکاری در یک سیستم مکانیکی کوچک را نشان دهد.

براساس مطالعات آماری ، چنانچه ترنی با طول معادل ۱۳۰ خودروی سواری فاصله بین تبریز تا مشهد را رفت و برگشت طی کند ، میزان ذرات فولاد ناشی از سایش قطعات مختلف به ویژه ما بین ریل و چرخ های ترن ، حدود یک تن خواهد بود . بطور کلی بیش از ۸۰ درصد از ۱۵۰۰ میلیارد دلار خسارت سالانه ناشی از روانکاری نامناسب یعنی ۱۲۰۰ میلیارد دلار ، نتیجه سایش است . در سال ۱۹۹۰ ، کشور کانادا بابت آسیب های ناشی از سایش و اصطکاک ، متحمل ۲/۵ میلیارد دلار زیان شد ، که در همان سال این رقم برای ایالات متحده به دلیل تعدد بیشتر صنایع و کارخانه ها ۲۰۰ میلیارد دلار ذکر شده است

وظائف عمده هر روانکار به دو بخش تقسیم میگردد:

۱- کاهش ساییش ، اصطکاک و حرارت و...

۲- محافظت از قطعات و بخشهای مختلف دستگاه در مقابل عوامل مخرب.

بررسی ها نشان می دهد که یکی از پارامترهای اصلی تشدید کننده ساییش در موتور ، عدم استفاده از روانکار مناسب و آلودگی آن است . در موتور خودروها ، بیش از ۷۰ درصد ساییش در لحظات اولیه شروع به کار حاصل می شود که عدم انتخاب ویسکوزیته مناسب روغن به تشدید این پدیده کمک می کند.

نتایج یک بررسی بر روی ۱۱۵۰ خودروی سنگین ، متوسط هزینه های عملیاتی آنها را بصورت زیر نشان می دهد:

هزینه سوخت ۳۷ درصد ، هزینه تعمیرات ۲۷ درصد ، استهلاک ۱۶ درصد ، هزینه های بالاسری ۱۳ درصد ، تایر ۶ درصد و روانکار یک درصد . طی یک برنامه مدون روانکاری ۲ ساله که شامل تغییر نوع روغن و استفاده از سطح کیفی بالاتر ، آنالیز روغن و کنترل آلودگی های موجود در روانکار با استفاده از فیلترهای مناسب تر بود ، متوسط هزینه سوخت ۱۰ درصد و هزینه تعمیرات حدود ۵۰ درصد تقلیل یافته است به بیان دیگر هزینه سوخت از ۳۷ به ۳۳/۵ درصد و هزینه تعمیرات از ۲۷ به ۲۷/۱۳ درصد کاهش پیدا کرد و این در حالی بود که هزینه روانکار تنها از یک درصد به ۲ تا حداکثر ۳ درصد افزایش یافته بود . با نتایج یاد شده مشخص می شود که در نهایت ، سالانه ۱۵ درصد از کل هزینه های یک خودرو قابل تبدیل به سود است علاوه بر این ، به علت استفاده از روانکار بهتر ، فاصله زمانی تعویض روغن افزایش یافته که این موضوع کمک قابل ملاحظه ای به حفظ محیط زیست و در سطح کلان ، حفظ منابع تجدید ناپذیر می کند

کیفیت برتر ، هزینه کمتر

همانطور که پیش تر ذکر شد ، دو هدف عمده از بکارگیری " برنامه روانکاری پایدار " ، کاهش هزینه ها و حفظ محیط زیست است و این دو هدف حاصل نمی شود مگر با اصلاح کیفیت محصول کیفیت بهتر نتیجه مستقیم فرآیند تولید بهتر است و کلید حصول به این مهم ، شناخت دقیق پارامترهای موثر بر بخش تعمیرات و نگهداری خواهد بود . برنامه روانکاری پایدار ارتباط تنگاتنگی با برنامه تعمیرات دارد و از بیشترین اثرگذاری برخوردار است.

امروزه روانکاری تنها روغن کاری ماشین آلات نیست ، بلکه مفاهیم نوینی مانند حفظ هزاران نقطه در دستگاه در برابر آسیب ها با استفاده از روانکار مناسب و در زمان مناسب برای محافظت از قطعات و تداوم تولید با کیفیت بالاتر ، تعریف جدید روانکاری را تشکیل می دهند . در این تعریف مواردی مانند:

۱- صرفه جوئی در مصرف انرژی و روانکار

۲- صرفه جوئی در هزینه های کارگر

۳- حفظ منابع تجدید ناپذیر

۴- کاهش هزینه تعمیرات و قطعات یدکی

۵- بهبود کمی و کیفی تولید

۶- آلودگی کمتر محیط زیست

از جمله هدف های برنامه محسوب می شوند که باید به آنها دست یافت.

بطور کلی ، اجرای " برنامه روانکاری پایدار " که از آن با عنوان " مدیریت جامع سیستم " نیز یاد می شود ، در سه حوزه مجزا شکل می گیرد و در نهایت به یک هدف نهائی یعنی " کیفیت برتر ، هزینه کمتر و محیط زیست سالم تر " منجر می شود.

یک شرکت فعال در زمینه استخراج سنگ آهن که عمده ترین و حساس ترین ماشین های مورد استفاده در معدن آن ، ۴ عدد بیل مکانیکی است سالیان متمادی با هزینه یک میلیون دلاری به منظور تعمیرات سیستم های هیدرولیک بیل های مکانیکی در گیر بوده است . نزدیک به ۷۱ درصد این هزینه یعنی ۷۱۰ هزار دلار آن برای تعمیر پمپ ها ، شیرها و سیلندرها به مصرف رسیده و این هزینه به جز خسارت ناشی از توقف بیل ها است که به طور متوسط دو هزار دلار در ساعت برآورد می گردد.

تیم روانکاری تشکیل شده در سال ۲۰۰۰ با هدف کشف و ریشه یابی علت خرابی های متعدد سیستم های هیدرولیک این شرکت فعالیت خود را بر روی پمپ ها ، شیرها و سیلندرها متمرکز کرد . با بررسی نتایج پراکنده آنالیز روغن طی سه سال به این نتیجه رسیدند که ذرات سایشی ، فرسایشی موجود در روغن برحسب استاندارد ISO۴۴۰۶ بطور متوسط ۱۶ و ۲۰ و ۲۱ بوده در حالی که استاندارد ، حد مجاز آلودگی را ۱۱ و ۱۴ و ۱۶ ذکر می کند . این نتایج در کنار اظهارات مکانیک ها و اپراتورها ، اعضای تیم را به سرعت متوجه فیلترهای موجود در سیستم کرد.

پس از مشورت با سازنده دستگاه و متخصصین فیلتر سیون ، مقرر شد که بدون تغییر نوع فیلترهای موجود که از نوع کاغذی ۱۰ میکرون بود ، به صورت موازی دو فیلتر مشابه نصب شود . پس از ۱۸ ماه از این تغییر و بهبود کیفیت روانکار مصرفی ، گزارش آلودگی ذرات روغن ، ۱۵ و ۱۸ را نشان می داد که به معنای ۱۲ بار آلودگی کمتر می باشد . این تیم انتظار که در سال ۲۰۰۴ این اعداد ، به ۱۴، ۱۲ و ۱۶ برسد .

گرچه هنوز برای قضاوت نهائی و نتیجه گیری قطعی زمان مناسبی نیست ، اما در همین مدت اجرای برنامه ، عمر اجزای سیستم هیدرولیک ۲ تا ۴ برابر افزایش یافته است و صرفه جوئی حاصل از تعمیرات ، حدود ۲۴۰ هزار دلار یعنی ۲۵ درصد کل هزینه تعمیرات سالانه بوده است . این رقم تنها صرفه جوئی حاصل از هزینه های کارگر ، قطعات و نگهداری می باشد و شامل فواید حاصل از افزایش تولید و بهبود راندمان عملیاتی نبوده است

علل اضمحلال روغن ها

روغن های روانکاری معمولاً به دودلیل خواص خود را از دست می دهند:

۱- آلودگی ها.

۲- کاهش خواص روغن که توسط مواد افزودنی به روغن داده شده است.

آلودگی هامهمترین عامل ایجاد سائیدگی ها هستند و منابع آن می تواند خارجی یعنی موادی باشد که از محیط بیرون وارد روغن می شوند، باشد مثل گرد و غبار، مواد نشت شده و... که با عوامل داخلی یعنی وجود فلزات سائیده شده در روغن باعث افزایش سایس و فرسایش می شوند. این آلودگی ها در طی مرور زمان در روغن جمع می شوند و در صورتی که شرایط کاری سخت نباشد متناوباً توسط فیلتراسیون روغن از بین می روند و روغن می تواند برای مدت زمان طولانی قابل استفاده بماند ولی در صورتی که شرایط کار سخت باشد به تدریج بر میزان آلودگی ها افزوده می شود و تجمع آنها باعث بروز خطراتی می شود.

مواد افزودنی به دو صورت از بین می روند:

۱- مصرف می شوند.

۲- تغییر شیمیائی می دهند.

که در صورت بروز هر یک از موارد فوق در روغن دیگر نمی توان از روغن استفاده کرد و باید آن را تعویض نمود. بعضی از مواد افزودنی در اثر بالا رفتن درجه حرارت ممکن است تبخیر شوند یا ساختمان مولکولی آنها شکسته شود و با وجود حرارت و آلودگی و کاهش اثر مواد افزودنی، باعث اضمحلال روغن پایه می شوند و روغن رابه پایان عمر مفید خود نزدیک می کنند. به عبارت دیگر با کاهش هر کدام از مواد افزودنی اضافه شده به روغن که هر کدام برای منظورهای خاصی بوده است روغن آن خاصیت مورد نظر (از قبیل کاهش اثر بازدارندگی از اکسیداسیون زنگ زدگی ضد سائیدگی و.....) را از دست می دهد و قادر به انجام وظیفه و وظیفه محوله نمی باشد.

روش های تصفیه روغن های کار کرده

آنچه که باعث کاهش عمر و از دست رفتن خواص روغن ها و سیالات روانکاری می باشد. حضور انواع آلودگی ها شامل: ذرات خارجی، رطوبت آلودگی های ناشی از تجزیه و اکسیداسیون روغن و گاه اختلاط روغن با سایر روغن ها است. وجود آلودگی ها در روغن عواقبی نظیر تغییر در ویسکوزیته، تولید لجن، رسوب مواد اسیدی و افزایش اسیدیته، رشد میکروبی، از بین رفتن خواص مواد افزودنی، ایجاد خوردگی در مخزن و دستگاه و نهایتاً تبدیل زود هنگام روغن به ضایعات رابه دنبال خواهد داشت. لذا با جداسازی این آلودگی ها و افزودن مواد افزودنی مناسب می توان مجدداً روغن رابه کیفیت اولیه مورد استفاده

رساند که امروزه در سراسر دنیا از سیستم های تخلیص و احیای روغن های روان کننده، سیالات هیدرولیک، روغن های عایق حرارتی و..... استفاده می شود.

البته روغن دستگاه باید طوری انتخاب شود که دارای طول عمر کاری زیادی باشد و پس از کارکرد بتوان آن را به عنوان یک محصول فرعی به فروش رساند. بیشتر روغن ها را پس از استفاده در شرایط کارکرد سخت می توان برای مواردی که دارای شرایط کارکرد آسانتری هستند یا به عنوان سوخت یا ماده اولیه برای کارخانجات تصفیه روغن مجدداً استفاده کرد. در نتیجه در انتخاب روغن باید مسائل بعدی آن و مسائل زیست محیطی نیز در نظر گرفته شود.

با توجه به تولید بیش از یک میلیون خودرو در سال و افزایش سریع مصرف انواع روغن های موتور و صنعتی و پیش بینی مصرف آن در آینده پیمانه های از نظر تامین خوراک اولیه واردات مواد افزودنی موازنه منفی بین تولید و عرضه و نهایتاً افزایش مصرف روغن بوجود خواهد آمد که لازم است اقدامات جدی انجام گردد.

با توجه به قیمت بالای روغن ها که به عنوان سرمایه های ملی هر کشوری محسوب می شوند استفاده بهینه و استفاده حداکثری از آن امری ملزم و قابل ملاحظه است در غیر این صورت از بین بردن و یاسوزاندن آن هیچ گونه توجیه علمی و عملی ندارد و می تواند باعث آلودگی های زیست محیطی و اتلاف مقادیر زیادی انرژی باشد. یکی از راه های تولید روغن استفاده از روغن های مصرف شده (روغن سوخته) و احیا آنها به منظور استفاده مجدد است. زیرا برخلاف اکثر فرآورده های نفتی که تنها یک بار قابل استفاده اند چنانچه روغن مصرف شده بطور صحیح بازیابی شود قابل استفاده مجدد خواهد بود.

بسیاری از کشورها که نیاز به واردات روغن دارند بیشتر روغن های موتور و صنعتی خود را از طریق تصفیه مجدد روغن های کار کرده تامین می کنند و حتی در بعضی از کشورها مثل المان این کار اجباری است و بیش از ۲۰ درصد روغن مصرفی آنها از روغن های تصفیه مجدد تامین می شود. همچنین شرکت جنرال موتورز آمریکا نیز استفاده از روغن های تصفیه مجدد را تأیید کرده و اعلام نموده که هر نوع روغن موتوری که بتواند آزمایشات موتوری استاندارد را با موفقیت بگذراند در موتورهای ساخت این شرکت قابل استفاده است. این آزمایشات در مورد روغن های ساخته شده با روغن های پایه حاصل از تصفیه اول، تصفیه مجدد و سنتتیک با سطح مرغوبیت مشابه یکسان است.

در تصفیه مجدد روغن های کار کرده حدود ۷۵ تا ۸۰ درصد از روغن اولیه قابل بازیابی است و حتی آزمایشات انجام شده توسط آزمایشگاه های مستقل نشان داده است که در بعضی از موارد کیفیت روغن پایه حاصل از تصفیه مجدد حتی از روغن های پایه اصلی بهتر می باشند. البته این موضوع برای روغن هایی که توسط روش های مدرن و با استفاده از گاز هیدروژن و تقطیر در خلا تصفیه شده باشند صادق است نه روش های سنتی که از روش شستشو با اسید سولفوریک و..... استفاده می شود.

روغن های کار کرده بارها و بارها قابل تصفیه مجدد بوده و این امر می تواند علاوه بر استفاده حداکثری از روغن و کاهش هزینه ها از آلودگی محیط زیست نیز جلوگیری نماید. البته در صورتی که بطور صحیح و اصولی بخصوص استفاده از روش های مدرن تصفیه با هیدروژن و تقطیر در خلا که باعث می شود آلودگیه هیدروکربورهای غیر اشباع شده اشباع شوند و ثانیاً کلیه عناصر اضافی و مواد نامطلوب موجود در روغن از آن حذف گردد.

بیشترین مشکلی که در رابطه با تصفیه روغن های کار کرده وجود دارد عبارتند از:

۱- مخلوط شدن انواع روغن و واسگازین با پایه های روغنی و مکمل های متعدد بایکدیگر در حین جمع آوری آنها از کارگاه های مختلف.

۲- مخلوط کردن دستی گازوئیل و... با روغن به دلیل اختلاف قیمت آنها برای بیشتر کردن حجم روغن.

۳- تصفیه غیر اصولی روغن که توسط افراد غیر متخصص و تجهیزات ابتدائی انجام می شود.

۴- عدم وجود آزمایشگاه های تخصصی جهت تست روغن تولید شده.

۵- نبودن سیستم مسئول برای جلوگیری از تولیدات روغن نامرغوب.

۶- عدم وجود سیستم نظارت بر انجام تولید که باعث صلب اطمینان مصرف کننده گان روغن می شود.

۷- استفاده از مواد افزودنی نامرغوب و غیر استاندارد.

لازم به توضیح است که در صورت پایین بودن کیفیت روغن پایه تصفیه شده، حتی با اضافه نمودن مواد افزودنی خیلی خوب هم نمی توان به یک روغن مرغوب دست پیدا کرد.

پس از جدا شدن آلودگی ها به روغن پایه بدست آمده بسته به نوع سطح کیفیت و کاربرد مورد نیاز مواد افزودنی مورد نیاز اضافه می شود و وارد بازار فروش می شود.

انواع روش های تخلیص روغن

برای حذف بهتر و سریعتر آلودگی های موجود در روغن های کار کرده ابتدا روغن گرم می شود سپس وارد مخازن ته نشینی بزرگی می شود تا مواد جامد موجود در آن رسوب کنند و مجدداً ذرات جامد، رطوبت و آلودگی ها توسط فیلترهای مخصوص این کار از روغن جدا می شوند و دوباره برای جدا کردن گازهای محلول در روغن وارد جداکننده های گاز و... می شوند.

کلا برای تصفیه روغن ها از متدهای متعددی استفاده می شود که شامل:

۱- روش ته نشینی

۲- روش فیلتر کردن

۳- تصفیه با اسید سولفوریک

۴- خنثی نمودن باهک و تصفیه با خاک مخصوص

است که ذیلاً به شرح آنها پرداخته می شود:

روش ته نشینی

از این روش در صنایع سنتی برای تخلیص روغن استفاده می شود در این روش روغن برای مدت زمان کافی بطور ساکن قرار می گیرد تا آب و آلودگی های دیگر جامد سنگین موجود در آن به وسیله نیروی وزن ته نشین شوند. برای بالابردن سرعت ته نشین شدن معمولا روغن را تا درجه حرارت ۷۲ تا ۸۱ درجه سانتیگراد گرم می کنند تا گرانی روغن کم شود و مواد موجود در روغن راحت تر ته نشین شوند. در عمل معمولا از دو مخزن استفاده می شود ابتدا در مخزن بالائی تخلیص اولیه صورت می گیرد و سپس روغن به آرامی به یکی از مخازن پایینی وارد می شود تا از به هم خوردن روغن جلوگیری شود در بالای سطح مخزن نیز یک عدد شناور تعبیه می شود تا روغن تمیز را از بالای مخزن خارج کند و آلودگی های جامد و آب نیز از انتهای مخزن خارج می شود.

تصفیه با اسید سولفوریک

در این روش ابتدا روغن گرم می شود تا آب و ناخالصی های غیر محلول از آن جدا شود سپس روغن با اسید سولفوریک غلیظ مخلوط می شود و به آن فرصت داده می شود تا مواد ناخالص آن ته نشین شوند پس از جدا سازی لجن های اسیدی از روغن آن را حرارت می دهند و از صافی های متخلخل عبور می دهند. بعضی اوقات روغن را قبل از فیلتر کردن با خاک مخصوص واهک مخلوط نموده و سپس از صافی عبور می دهند.

در زیر نمونه ای از یکی از فرایندهای تصفیه مجدد روغن های کار کرده نشان داده شده است.

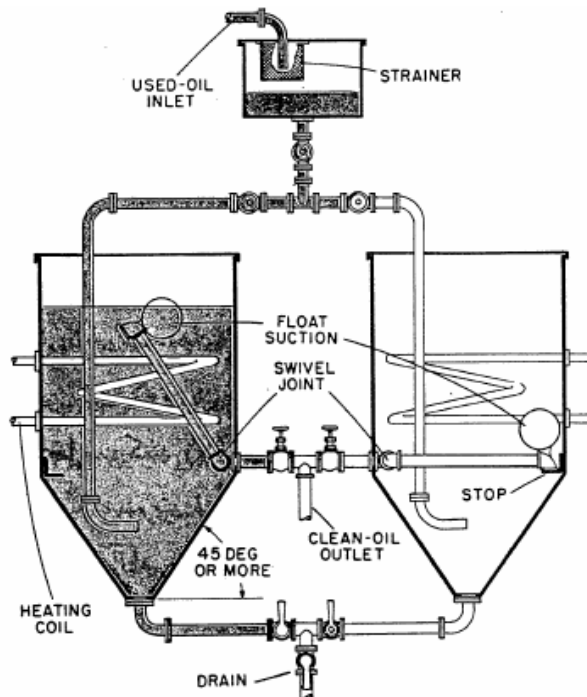
نمونه ای از فرایند تصفیه مجدد روغن های کار کرده

خنثی نمودن باهک و تصفیه با خاک مخصوص

در این روش ابتدا روغن با اسید شسته می شود و دمای آن به ۲۰۰ درجه سانتیگراد رسانده می شود و آن را با مقدار اِهک و خاک مخصوص Activated Clay مخلوط نموده و به مدت دو ساعت به هم می زنند و سپس مخلوط را از صافی عبور می دهند تا کاملاً صاف شود در این عمل اِهک، اسیدهای باقیمانده در روغن را خنثی می کند و خاک مخصوص ذرات معلق موجود در روغن و همچنین مواد اکسید شده را جد می کند پس از این مرحله روغن حاصله از نظر گرانیروی تقریباً تصحیح شده و آماده افزودن مواد افزودنی لازم به آن اضافه می شود.

مخازن ته نشینی برای تخلیص کردن ناپیوسته

خاک های معینی مثل گل سرشوی می توانند محصولات حاصل از اکسیداسیون روغن و همچنین بعضی از مواد افزودنی بخصوصی که در روغن وجود دارد را از روغن جدا کنند. در این روش روغن را با خاک مخصوص مخلوط نموده و آن را در خلا حرارت می دهند تا مواد سبک و آب از آن جدا شود. جداسازی خاک مخصوص و ناخالصی های روغن به وسیله صافی های کاغذی و یا سطوح متخلخل و به کمک پوشش نازکی از خاک Filter Aid انجام می شود.

تصفیه شیمیائی با مواد قلیائی و صاف کردن آن

در این روش روغن مصرف شده (سوخته شده) را در مخزن می ریزند و گرم می کنند تا مواد نامحلول در آن تا حد امکان ته نشین و جدا شود پس این روغن را با آب یا مواد قلیائی می شویند تا اسید موجود در آن خنثی شود و لجن موجود در روغن نیز ته نشین شود پس روغن حاصل را از فیلترهای نمادی عبور می دهند.

در بعضی از موارد مواد سبک محلول در روغن رابه وسیله عریان سازی Stripping در خلل در دستگاه خاصی از روغن جدامی کنند و در مواردی نیز قبل از فیلتر آن را با خاک مخصوصی مخلوط نموده سپس از صافی عبور می دهند تا مواد اکسید شده محلول در آن جدا شود و رنگ آن نیز روشن تر شود.

فیلتراسیون

در سیستم های گردش روغن ها (روغن های روانکاری هیدرولیک یا روغن های تراشکاری) تا آنجائی که ممکن است باید از آلوده شدن روغن جلوگیری شود ولی با عنایت به اجتناب ناپذیر بودن ورود برخی از آلودگی ها برای بالابردن طول عمر روغن، روغن باید تخلیص یا احیا مجدد شود. فیلتر کردن، ته نشین کردن و جدا کردن آب از روغن معمولاً در سیستم های مرکب که دارای سرعت تصفیه بالائی می باشند باعث تولید روغن تمیز و عاری از ناخالصی می شود.

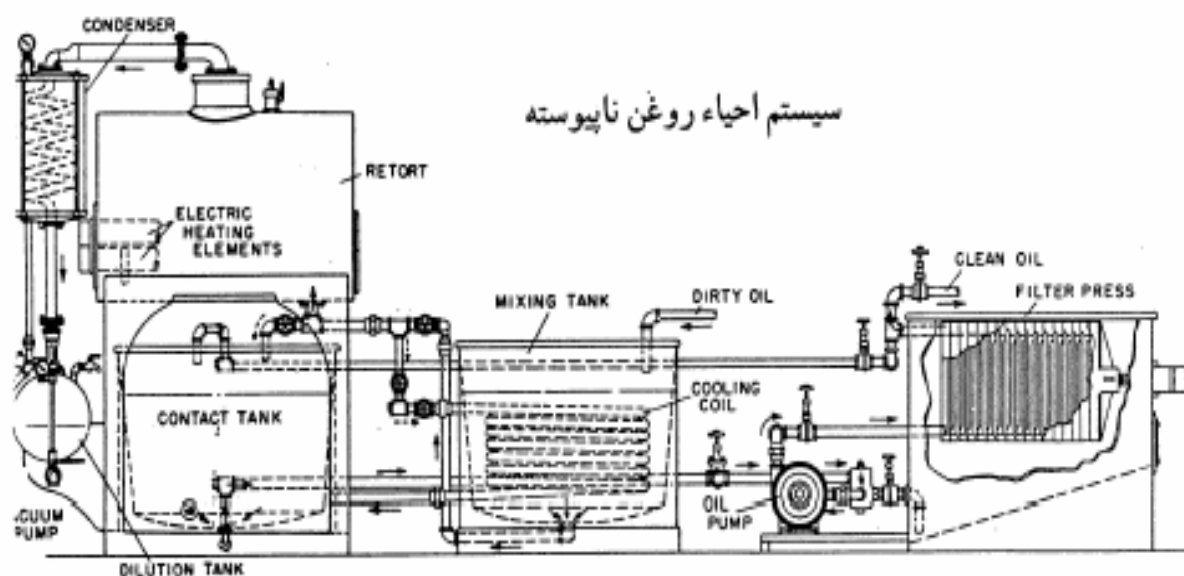
این سیستم ها از سه قسمت تشکیل شده است:

۱- جدا کردن آب و ذرات جامد درشت توسط فیلترهای سیمی در قسمت ته نشینی.

۲- جدا کردن مواد جامد معلق از طریق فیلترهای پارچه ای.

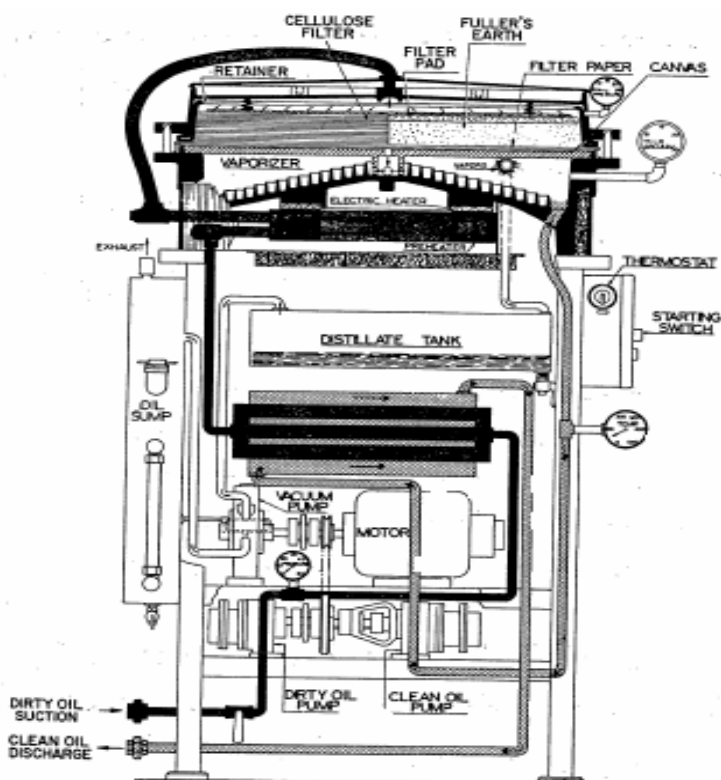
۳- خالص کردن نهائی روغن و جدا کردن هر نوع رطوبت از طریق فیلترهای سلولزی.

فیلترهای پارچه ای را ممکن است به تنهائی وبدون این که سیستم را از سرویس خارج کرد جدا نمود این پارچه ها ذرات با قطر تا دو میکرون را می توانند جدا کنند. در نتیجه جدا کردن گرد و خاک و یا مواد بازدارنده اکسیداسیون توسط این فیلترها امکان پذیر نیست.

در روش پیوسته و مداوم Continuse با استفاده از فیلتر ذرات ناخالصی های موجود در روغن از آن جدا می شوند (مثل فیلترهای روغن اتومبیل ها) و روغن تخلیص شده وارد شبکه روغن کاری می شود. از این حالت وقتی استفاده می شود که آلودگی های موجود در روغن خیلی زیاد نباشد. البته جمع شدن تدریجی

عناصرالوده کننده روی فیلتر باعث افت فشار و کاهش فلوی روغن می شود که وقتی اختلاف فشار فشارسنج های نصب شده در قسمت های ورودی و خروجی فیلتر از حدی بالاتر رود مبین این است که فیلتر کثیف شده و باید تعویض شود.

سیستم احیاء روغن پیوسته

سانتریفیوژ کردن روغن ها

دستگاه های سانتریفیوژ برای جدا کردن مواد مختلف از یکدیگر بر اثر نیروی گریز از مرکز کار می کنند. نیروی گریز از مرکز اعمال شده روی ذرات باعث می شود ذرات بطرف بیرون پرتاب شوند و فازهای مختلف از هم جدا گردند.

دستگاه های سانتریفیوژ معمولاً برای انجام مقاصد زیر استفاده می شود:

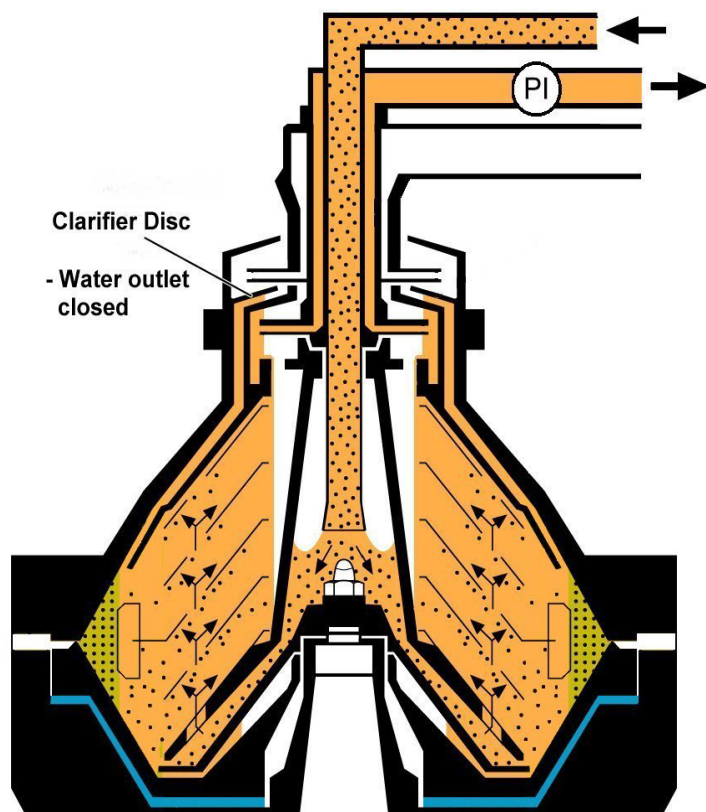
الف- برای جدا کردن آب از روغن Purifire

ب- برای جدا کردن ذرات جامد موجود در روغن Clarifire

پ- برای جدا کردن آب و ذرات جامد در روغن

سانتریفیوژهای دیسکی ولوله ای که بادوره های بالا و نتیجتاً نیروی گریز از مرکز زیاد کار می کنند برای جداسازی عالی و با مقدار زیاد برای ذرات بسیار ریز و مایعاتی که دارای دانسیته متفاوت هستند مناسبند.

استفاده از دستگاه های سانتریفیوژ در سیستم هایی که دارای مخزن مرکزی بزرگ روغن می باشند مورد استفاده واقع می شود و در حین کار یا توقف دستگاه روغن توسط یک پمپ جداگانه از مخزن وارد این سیستم می شود و پس از جداسازی ناخالصی ها مجدداً به مخزن روغن برگشت داده می شود. استفاده از سیستم های تخلیص باعث افزایش طول عمر روغن تا چندین برابر می شود. در شکل زیر شمائی از ساختمان داخلی یک دستگاه سانتریفیوژ نشان داده شده است:

چگونگی کنترل روغن هادرحین کار

از وقتی که روغن در داخل دستگاه ریخته می شود و دستگاه در سرویس قرار می گیرد، روغن شروع به از دست دادن خواص خود می کند و مواد افزودنی آن شروع به مصرف می شوند و لذا هرچه کیفیت روغن بالاتر باشد در شرایط یکسان دارای طول عمر بالاتری نیز خواهد شد. و لذا تشخیص عمر مفید روغن عموماً فقط به کمک مقایسه نتایج تست های متوالی در فواصل زمانی معین و مقایسه آنها با نتایج حاصل از روغن های کارنکرده مشخص می شود.

برای ارزیابی روغن در حین کار از نکات ذیل می توان کمک گرفت:

۱- روغن در حین کار اکسید می شود و باعث تولید لجن و..... می شود.

۲- روغن هائی که دارای مواد ضد اکسیداسیون هستند در دمای کمتر از ۶۰ درجه سانتیگراد خیلی کم اکسید می شوند ولی در دماهای بالاتر به ازای هر ۱۰ درجه افزایش دما سرعت اکسیداسیون تقزیه و برابر می شود. همچنین باعث کراکینگ و پلیمره شدن روغن نیز می شود.

۳- وجود آب آهن و مس سرعت اکسیداسیون را بسیار زیاد می کند.

۴- با بعضی از بازبینی های ساده می توان خراب شدن بیش از حد روغن را تشخیص داد مثلاً مخلوط شدن آب باروغن و یا وجود ذرات ناشی از سائیدگی و زنگ زدگی قطعات در روغن و...

البته با انجام آزمایشات مورد نیاز روی نمونه روغن و اندازه گیری آنها و روند تغییرات آنها می توان پی به شرایط روغن برد که با استفاده از آزمایش و آنالیز روغن می توان با تعویض به موقع روغن از تعویض های بی رویه و افزایش هزینه ها ممانعت به عمل آورده و باعث صرفه جوئی در مصرف روغن شد.

تفسیر تغییرات خواص روغن

۱- کاهش گرانیوی نشانه مخلوط شدن روغن بایک مایع یا روغن یا سوخت سبک تر یا شکسته شدن پلیمرهای مواد افزودنی بهبود دهنده شاخص گرانیوی است.

۲- افزایش گرانیوی نشانه اختلاط روغن باروغن سنگین تر، اکسید شدن بیش از حد روغن (همراه باتیره شدن رنگ روغن های بارنگ روشن) است.

در اکثر موارد افزایش ۲۰ درصدی ویسکوزیته شدید محسوب می شود.

۳- تغییر وزن مخصوص مبین مخلوط شدن روغن با مایعات دیگر است.

۴- تغییر نقطه اشتعال مبین اختلاط روغن با روغن های دیگر یا اختلاط آن با سوخت یا شکسته شدن روغن در درجه حرارت های بالا است.

۵- تغییر رنگ روغن مبین وجود آلودگی یا اکسیداسیون است.

البته تغییر رنگ نرمال مبین کیفیت خوب روانکار برای انجام وظایف است.

۶- تغییرات دمولسیبیلیتی نشانه الوده شدن خارجی یا اکسیداسیون است.

۷- کف کردن روغن ممکن است ناشی از اشکالات مکانیکی (توربولانس) یا الوده شدن روغن باشد.

۸- افزایش IFT همراه با کاهش TAN نشانه این است که روغن به سمت خنثی شدن می رود و نشانه وخامت اوضاع روغن و از کار افتادن مواد افزودنی ضد سایش ZDDP در آن است.

۹- اکسیده شدن سریع روغن باعث از بین رفتن اثر ZDDP و بالا رفتن TAN می شود.

آنالیز روغن های روانکار Oil Analysis

آنالیز روغن از چندین سال پیش در اکثر صنایع کشورهای پیشرفته به عنوان یک ابزار بسیار مفید و مناسب برای اهداف و مقاصد زیادی اعم از شناسائی عیوب، علل خرابی ها، کیفیت نوع روغن خریداری شده و..... مورد استفاده قرار گرفته که در صورت اجرای صحیح آن در صنایع مختلف می تواند گامی بلند و تحولی اساسی در جهت حفظ سرمایه های ملی و کاهش وابستگی ها و مصرف بهینه روغن بوجود آورد.

روغن نیز همانند خونی است که در رگ های بدن انسان حرکت می کند و علاوه بر وظیفه اصلی، حامل میکروب ها و بیماری هانیز هست روغن نیز در قسمت های مختلف ماشین آلات حرکت و سرکشی می کند و حامل اطلاعات زیادی از وضعیت قطعات و فرسایش های اتفاق افتاده است. روغن نیز این نشانه ها را به اطلاعات با ارزشی که به اهداف نگهداری و تعمیرات کمک می کند تبدیل می نماید. با نمونه گیری منظم روغن از یک دستگاه و بانجام آزمایشات برنامه ریزی شده بطور مستمر و بانالیز کردن آن می توان یک روش بسیار موثر برای نظارت بر وضعیت عملکرد دستگاه ها و ماشین آلات مختلف بوجود آورد و با شناسائی یک اشکال کوچک که در ماشین رخ داده می توان از خرابی های بزرگتر که می تواند باعث ایجاد خرابی ها و افزایش هزینه های ایجاد شده شود جلوگیری نمود.

بطور مثال بان اندازه گیری روند افزایشی سیلیکون موجود در روغن شرایط سیستم هواکش مشخص می شود و وجود آهن و آلومینیوم در روغن مبین سایش سیلندرو پیستون است، رقیق شدن روغن مبین ورود سوخت آب و یا ضدیخ به داخل روغن است، غلیظ شدن روغن مبین اکسیده شدن آن است، وجود آلودگی و ذرات کربن مبین گرفتگی سیستم هواکش، غیر موثر بودن فیلتر روغن، یا احتراق ناقص، وجود ذرات فرسایشی مختلف ناشی از سایش های قسمت های مختلفی که نسبت به هم حرکت دارند و..... که همه این موارد باتعیین نوع و گرانیروی اولیه روغن، ساعت کارکرد روغن بان نمونه گیری منظم و برنامه ریزی شده روغن وانجام آزمایشات مورد نیاز روی آن و آنالیز روغن محقق می شود.

بطور کلی آنالیز و آزمایش روغن به منظورهای زیر انجام می شود:

۱- حصول اطمینان از وضعیت سلامت دستگاه.

۲- شناسایی عیوب احتمالی در مراحل اولیه و در بدو تشکیل عیب.

۳- شناسایی عوامل فرسایشی و استهلاک های غیر عادی.

۴- کاهش هزینه های تعمیراتی و تعویض به موقع قطعات.

۵- اقدامات اصلاحی به موقع و قبل از بروز خسارت های جدی.

۶- کمک در برنامه ریزی های تعمیرات دستگاه ها و ماشین الات.

۷- کنترل کیفیت قطعات و لوازم یدکی و مصرفی.

- ۸- توسعه تکنیک های عیب یابی .
- ۹- صرفه جویی در روغن مصرفی .
- ۱۰- تعویض بهینه روغن و فیلتر روغن.
- ۱۱- مشخص شدن میزان و نوع آلودگی های روغن.
- ۱۲- بهینه نمودن سیستم PM و کنترل کردن اجرای آن .
- ۱۳- کنترل های مدیریتی بیشتر بر کل سیستم .
- ۱۴- کنترل کیفی تدارکات و خرید روغن .
- ۱۵- کنترل سیستم انبار داری .
- ۱۶- انجام امور تحقیقاتی .
- ۱۷- هشدار به موقع و تشخیص عیب مدت ها قبل از بروز خسارت (تعمیرات پیش بینانه).
- ۱۸- کنترل مطمئن اقدامات پیشگیرانه .

حسن روش عیب یابی دستگاه ها بر اساس آنالیز روغن این است که قبل از بروز خرابی جدی ,مشکل ماشین در نطفه شناسایی می گردد و اقدامات اصلاحی مورد نیاز برای آن انجام می شود (برخلاف آنالیز ارتعاشات که پس از بوجود آمدن مشکل و ایجاد خرابی اقدامات اصلاحی روی ماشین انجام می شود) البته این دلیل برکنار گذاشتن آنالیز ارتعاشات نیست بلکه این روش و روش های دیگر در کنار هم و باهم دارای بهترین راندمان و کارآیی می باشند .

اصول کلی آنالیز روغن

این روش شامل مراحل اجرائی زیر است:

- الف- نمونه گیری از روغن طبق روشهای استاندارد در فواصل زمانی معین .
  - ب- ارسال نمونه های مختلف همراه مشخصات روغن و زمان کارکرد آن همراه با نمونه اصلی روغن مصرف شده در دستگاه به آزمایشگاههای آنالیز روغن .
  - پ- انجام آزمایش های لازم روی روغن.
  - ت- مقایسه نتایج بدست آمده با نتایج نمونه های قبلی (روند تغییرات) .
  - ث- بررسی نوع شکل و اندازه ذرات موجود در روغن با استفاده از تکنیک های مختلف.
  - ج- آنالیز و تجزیه و تحلیل اطلاعات بدست آمده و ارائه توصیه ها و اقدامات فنی مورد نیاز.
  - چ- انجام اقدامات پیشگیرانه و توصیه های لازم اصلاحی.
- که ذیلا به شرح برخی از موارد مهم مطرح شده فوق پرداخته می شود.
- نکات مهم در نمونه گیری روغن از ماشین آلات

نمونه گیری از روغن از اهمیت زیادی برخوردار است و در صورتی که نمونه روغن گرفته شده نمونه واقعی از روغن موجود در سیستم نباشد می تواند باعث ایجاد خطا در نتایج بدست آمده و تصمیم گیری غلط شود.

۱- بسته به شرایط محیطی کار دستگاه معمولا فاصله های زمانی نمونه گیری توسط مهندس مراقب وضعیت تعیین می گردد و بستگی به نوع ماشین دارد .

۲- بجز موارد خاص، نمونه گیری در ساعت کارکرد پایین توصیه نمی شود زیرا معمولا نمونه روغن با ساعت کارایی پایین فاقد اطلاعات کافی است .

۳- معمولا برای موتورها (احتراق داخلی) نمونه گیری قبل از تعویض روغن انجام می شود ولی در صورتی که وضعیت دستگاه مشکوک یا غیر عادی باشد نمونه گیری بصورت موردی نیز انجام خواهد شد ولی در ماشین آلات صنعتی که عمر روغن چندین هزار ساعت است بر اساس زمان کار تعیین می شود .

۴- برای نمونه گیری از ظروف نمونه گیری یکبار مصرف تمیز باید استفاده شود .

۵- برای پیشگیری از آلودگی ، درب ظروف نمونه گیری قبل و بعد از نمونه گیری باید بسته باشد .

۶- نمونه گیری همیشه باید از یک نقطه مشخص و با یک روش مشابه انجام شود .

۷- ظروف نمونه گیری نباید کاملا پر شوند بلکه $1/3$ آنها باید خالی باشد .

۸- نمونه گیری باید قبل از فیلتر انجام شود.

۹- نمونه روغن باید طوری باشد که نماینده واقعی روغن ماشین باشد.

۱۰- قبل از نمونه گیری دستگاه باید برای مدتی کار کرده باشد .

۱۱- نمونه نباید از کف یا قسمت بالای روغن گرفته شود بهترین محل برای نمونه برداری قسمت وسط عمق مخزن روغن است .

۱۲- نمونه گیری باید توسط پمپ مخصوص این کار انجام شود.

۱۳- با توجه به آلوده شدن شیلنگ پس از هر بار نمونه گیری باید به صورت زیر عمل شود :

الف - قسمت های بیرونی شیلنگ با دستمال یکبار مصرف تمیز شود .

ب - ظروف نمونه یک بار مصرف به پمپ بسته و اقدام به کشیدن نمونه روغن می شود پس از پر شدن ظرف آنرا از پمپ باز نموده و محتوای آن دور ریخته شود .

ج- ظرف تمیز نمونه برای آزمایش به پمپ بسته می شود و نمونه گیری در آن انجام شود .

۱۴- اطراف محل نمونه گیری باید قبلا تمیز شده باشد.

۱۵- دقت شود هنگام نمونه گیری ، آلودگی های محیطی نظیر آب ، باران یا گرد و خاک وارد ظرف نمونه نشود.

نتایج حاصل از آزمایشات آنالیز روغن

۱- اندازه گیری فلزات حاصل ازسایش که افزایش مقداریک یاچندفلزدرنمونه نشان دهنده سایش بعضی ازقطعات است.

۲- اندازه گیری سیلیکون که آلودگی های موجوددرروغن اعم از گردوغبار(تائیدماده افزودنی ضدکف)رانشان می دهدومی تواند باعث سائیدگی شود.

۳- اندازه گیری عدد بازی TBN که نشان دهنده خاصیت قلیائی باقیمانده درروغن است وباعث خنثی کردن اسیدهای موجوددرروغن می شودوهرچه روغن بیشترکارکرده باشدعددبازی آن کاهش پیدامی کند.

۴- اندازه گیری آلودگی آب که می تواندباعث کف کردن روغن زنگ زدگی وخوردگی شود.

۵- اندازه گیری تغییرات گرانروی که می تواندبه دلیل آلودگی زیادرروغن اکسیداسیون روغن ویاتجزیه موادافزودنی موجوددرروغن باشد.

۶- اندازه گیری عدداسیدی TAN که افزایش آن می توانددیک راهنما برای تعویض روغن باشد(بادوبرابرشدن آن روغن بایدتعویض شود).

۷- اندازه گیری میزان رسوبات که شامل آلودگی های معلق درروغن است ومی تواندبه دلیل ورودآلودگی های خارجی غیرموثربودن فیلترروغن تعمیرات نامناسب طراحی نامناسب سیستم فیلتراسیون ویایجادتغییردرمحیط کارکردن ماشین باشد.

۸- اندازه گیری میزان اکسیداسیون روغن به دلیل افزایش یا کاهش درجه حرارت عملکرد روغن.

۹- اندازه گیری دانسیته روغن(رقیق شدن روغن)که مبین ورودسوخت به داخل روغن است.

آزمایشاتی که روی نمونه روغن ها انجام می شودشامل مواردزیراست:

الف- بازدید های چشمی از روغن مصرف شده

ب- آزمون های آزمایشگاهی.

بازدید های چشمی از روغن مصرف شده

برای این کار لازم است که حدود ۱۰۰ تا ۵۰۰ سانتی متر مکعب روغن از مدار روغن گرفته شود و در یک بطری شیشه ای ریخته شود. اگر روغن کثیف باشد یا رنگ مات داشته باشدباید آن را به مدت یک ساعت در دمای 40°C نگهداری نمود حال بر اساس ظاهر آن وتجربیات قبلی می توان اطلاعات مختصری ازروغن بدست آوردکه آنالیز آن نیازبه تجربه های قبلی داردولی این روش کارائی خیلی زیادی ندارد .

عملی که باید انجام شود		دلیل	ظاهر نمونه	
سیستم بدون فیلتر یا سائتر فیوز	سیستم با فیلتر یا سائتر فیوز (1)	—	یک ساعت پس از گرفتن	هنگام گرفتن
نیار به عملی نیست	نیار به عملی نیست	—	—	شغاف
علت کف کردن باید مشخص شود (3)	علت کف کردن باید جستجو شود (3)	کف کردن	شغاف	کدر
بالرسی سائتر فیوز (5)	جدا کردن آب و رسوب ها از محل مخله	امولسیون نا پایدار (4)	روغن شغاف با لایه آب جدا شده	کدر
بررسی سائتر فیوز یا تعویض روغن	نمونه باید مورد آزمایش و تحلیل قرار گیرد (6)	امولسیون پایدار	بخون تغییر	کدر
بررسی فیلتر و یا سائتر فیوز	نمونه باید مورد آزمایش و تحلیل قرار گیرد (6)	آلودگی	ذرات نه نشین شده	کثیف
نمونه باید مورد آزمایش و تحلیل قرار گیرد (6)	نمونه باید مورد آزمایش و تحلیل قرار گیرد (6)	روغن اکسید شده	بخون تغییر	سیاه یا بوی تند

آزمون های آزمایشگاهی

آزمون های آزمایشگاهی شامل موارد زیر است :

- ۱- آزمایش خواص فیزیکی و شیمیایی روغن و مقایسه آن با روغن نو برای ادامه کار روغن .
- ۲- آزمایش ذرات فلزی جهت تشخیص وضعیت فرسایش قطعاتی که با روغن در تماسند.
- ۳- آزمایش الاینده های موجود در روغن .

در جدول زیر نمونه آزمایشات مورد نیاز برای روغن های کارنکرده برای دستگاه های مختلف آورده شده است.

روغن‌های سیلندر بهار	روغن‌های تراشکاری	روغن‌های ماشین‌های کاشتسازی	روغن‌های کمپرسور	روغن‌های دنده	روغن‌های ماشین‌های گازسوز	روغن‌های توربین	مشخصات آزمایش *	خاصیت روغن
ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	D-۱۲۹۸ و D-۴۰۵۲	دانسیته
ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	D-۴۴۵	گرانروی
ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	D-۲۲۷۰	شاخص گرانروی
ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	D-۹۲ و ۹۳	نقطه اشتعال و آتش‌گیری
ت	ت	ت	ت	ت	ت	ت	D-۹۷	نقطه ریزش
-	-	-	-	ت	-	-	D-۲۹۸۳	گرانروی بروکفیلد
-	ت	ت	-	ت	-	-	D-۲۷۸۲ و ۲۵۰۹	آزمایش تیمکن EP
-	ت	ت	-	ت	-	-	D-۲۷۸۳ و ۲۵۹۶	آزمایش چهار ساجمه EP
-	-	ت	ت	ت	-	-	D-۴۱۷۲ و ۲۲۶۶	آزمایش چهار ساجمه قطر خراش
-	-	-	-	ت	-	-	D-۵۱۸۳ US DM۵۷	ضرب‌ناپت اصطکاک
-	-	-	-	ت	-	ت	D-۱۴۰۱ و ۲۷۱۱	دمولس بیلیتی
-	-	ت	ت	ت	ت	ت	D-۶۶۴ و ۲۸۹۶	عدداسپیدی و بازی
-	-	ت	ت	ت	ت	ت	D-۹۴۳ و ۲۲۷۲ و ۲۸۹۳	پایداری در برابر اکسیداسیون
-	ت	ت	ت	ت	-	ت	D-۱۳۰	خوردگی مس
-	-	-	-	-	-	-	D-۸۹۲	آزمایش کف
ت	-	-	ت	-	ت	-	D-۸۷۴	خاکستر سولفات
-	ت	ت	ت	ت	-	ت	D-۶۶۵ و ۳۶۰۳	جلوگیری از زنگ‌زدگی

ت: نشان‌دهنده‌ی آزمایشات توصیه شده برای روغن‌های مختلف می‌باشد. کاربرد خاص هر روغن، مشخص می‌کند که کدام آزمایش‌ها لازم است که کاملاً انجام شود.
* روش آزمایش ASTM

حدهای خطاردهنده توصیه شده برای بعضی از روغن‌های صنعتی در حال کارکرد

نوع کاربرد							روش آزمایش ASTM	خاصیت روغن
عایق کاری	انتقال حرارت	کمپرسور یخ‌سازی	کمپرسور گاز	دنده	هیدرولیک و گردشی	توربین‌گاز و بخار		
							ظاهر و بو	
-	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	D-۴۴۵	حداکثر درصد تغییر گرانروی در ۴۰°C
۰/۳	۲	-	-	-	-	۰/۳ (بخار) ۱ (گاز)	D-۶۶۴	حداکثر عدد اسیدی کل
-	۱۸۰	-	-	-	-	-	D-۹۳	نقطه آتش‌گیری °C
-	-	-	۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۲	D-۹۵	حداکثر درصد حجمی آب
۳۰	-	۷۵	-	-	-	-	D-۱۷۴۴	حداکثر مقدار آب ppm
-	-	-	-	-	۱۰	۱۰	جذب اتمی	جدا شدن آب حداکثر کلسیم (ppm)
-	-	-	-	-	۶۰ (الف)	۶۰	D-۱۴۰۱	جدا شدن آب: خصوصیات امولسیون : زمان جدا شدن حداکثر ۳CC
-	۵۰	-	-	-	۵۰	۵۰	IR	مقدار بازدارنده اکسیداسیون در روغن کار نکرده ppm
-	-	-	-	۵۰	-	-	IR و جذب اتمی	مقدار ماده افزودنی فشارپذیر- ضدسایش در روغن تازه ppm
-	-	-	-	-	رد شدن آزمایش	رد شدن آزمایش	D-۶۶۵	مقدار ماده افزودنی ضدزنگ
-	-	۰/۱	-	۰/۵	-	-	D-۸۹۳	درصد مواد غیر محلول در پنتان (حداکثر)
۳۰	-	-	-	-	-	-	D-۸۷۷	مقاومت الکتریکی حداقل KW

الف - برای گرانروی‌های ۱۰۰ و بالاتر، زمان مناسب‌تر ۱۲۰ دقیقه است.

آزمایش خواص فیزیکی و شیمیایی

در آزمایش خواص فیزیکی و شیمیایی روغن ها پارامترهایی نظیر ویسکوزیته ، ویسکوزیته اندیکس خواص اسیدی و قلیایی ، نقطه ریزش ، آلودگی آب و ... اندازه گیری می شود که مقادیر اندازه گیری شده با مقادیر مجاز توصیه شده و مقادیری که قبلا اندازه گیری شده و همچنین مقادیر اندازه گرفته شده از نمونه روغن های کار نکرده بدست آمده مقایسه می شود و از نتایج آن می توان به موارد زیر پی برد :

الف- کنترل وضعیت روغن برای ادامه کار یا تعویض آن.

ب- کنترل کیفی روغن های موجود در انبار .

ج- تشخیص سریع فیلتر های معیوب .

چ- تایید سالم بودن روغن ها.

ح- اطمینان از اینکه روغن صحیح در دستگاه مصرف شده یانه.

خ- تایید عملیات تمیز کاری سیستم پس از انجام تعمیرات روی دستگاه .

د- تایید سالم بودن آب بندها و مسیر هواکش از آلودگی ها .

ذ- کنترل مرغوب و تمیز بودن روغن ها قبل از ورود به انبار.

ه- کنترل شرایط کاری دستگاه

آزمایش روغن جهت بررسی ذرات فلزی

باتوجه به این که روغن در قسمت های مختلف ماشین حضور دارد و کلیه آلودگی ها و سائیدگی ها را با خود حمل می کند با گرفتن نمونه روغن می توان این ذرات فلزی را شناسائی کرد، نحوه سائیدگی ها را مشخص نمود، قطر آنها را اندازه گیری نمود و نتیجه تا سرمنشأ اصلی سایش که باعث خرابی های بعدی می شود را شناسائی کرد و قبل از هر گونه اتفاقی که منجر به از کار افتادن دستگاه می شود اقدام کرد.

نتایج حاصل از آزمایشات ذرات فلزی موجود در روغن

الف- تشخیص فرسایش های احتمالی در آینده (بر اساس روند سایش).

ب- تشخیص اینکه ذرات ناشی از فرسایش مربوط به آلودگی روغن است یا خرابی قطعات.

پ- تشخیص شدت مشکل ایجاد شده از طریق نرخ تغییرات بدست آمده از آزمایشات انجام شده .

ت- تایید مشکل ایجاد شده از راه های دیگر (مثل آنالیز ارتعاشات).

ث- استنتاج کلی و مشترک از سیستم برای تشخیص سریع ریشه های مشکل .

ج- ضرورت انجام اقدامات نگهداری و تعمیرات.

منابع اصلی ذرات موجود در روغن

عناصر موجود در روغن که مورد آزمایش قرار می گیرند به چند دسته طبقه بندی می شوند که منبع هر کدام از آنها بایکدیگر متفاوت است و ذیلا به توضیح هر کدام از منابع آن پرداخته می شود:

فلزات فرسایشی موجود در روغن

که مهمترین هدف آزمایش روغن است و شامل عناصری نظیر آهن Fe، کروم Cr، آلومینیوم Al، مس Cu، سرب Pb، قلع Sn، نیکل Ni، نقره Ag.

لازم به توضیح است که مس عموما به شکل یک آلیاژ به صورت برنز ظاهر می شود و همراه با قلع (در برنز) و روی (در برنج) است.

فلزات فرسایشی موجود در روغن شامل موارد زیر است:

۱- ذرات مربوط به عناصر مربوط به مواد افزودنی که به عنوان افزودنی های روغن به منظور بهبود کیفیت و ایجاد برخی خواص به روغن مورد استفاده قرار می گیرند و شامل روی Zn فسفر P، کلسیم Ca، منیزیم Mn، باریوم Ba، مولیبدن Mo که با انجام آزمایش روی روغن کار نکرده (نو) مشخص می شود که مربوط به روغن است یا ذرات فرسایشی.

۲- ذرات ناشی از مواد آلاینده و افزودنی ها که سیلیس Si یک نمونه از آن است.

۳- ذرات ناشی از مواد آلاینده و فلزات فرسایشی مثل وانادیوم V.

۴- ذرات ناشی از خنک کننده ها و افزودنی ها مثل سدیم Na و بر B.

البته منابع یاد شده فوق فقط به عنوان یک مرجع کلی هستند و برای بدست آوردن جزییات بیشتر باید به نقشه های اجرایی دستگاه ها و ماشین الات که در آنها جنس قطعات داده شده یا مشورت با کارخانه سازنده مراجعه شود که با عنایت به پیشرفت روز افزون علم و تکنولوژی، تکنولوژی ساخت ماشین آلات و قطعات خصوصا به دلیل استفاده از مواد جدید به سرعت تغییر می کند که باید دقت کامل را انجام داد.

برای راهنمایی و تحلیل ذره هایی که در نمونه روغن یافت شده اند جداول زیر کمک موثری برای اینکه بدانیم چه عناصری در چه قطعاتی یافت می شوند خواهند نمود.

عناصر حاصل از سایش یا مواد افزودنی روغن

AL	آلومینیوم	دمندهها - یاتاقانهای میل سوپاپ - یاتاقانهای توربوشارژر - یاتاقانهای کف گرد - میل لنگ
Cr	کرم	سطح رینگهای پیستون - مواد افزودنی خنک کننده - بعضی از قطعات پمپ ها
Cu	مس	پوشش گزین بین - شاتون و یاتاقان اصلی میل لنگ - بادامکها - انگشتیهای سوپاپ - بوشها - بوش شاتون - واشرهای فنری - میل سوپاپ - مواد افزودنی ضد خوردگی - سیل های مسی
Fe	آهن	بوشهای سیلندر آهنی - پیستونهای آهنی چکش خوار - سیل های سخت میل سوپاپها - میل لنگها - دندهها - انگشتیهای آهنی ریخته گری شده - سوپاپها - آلیاژ استیل بادامکها و ...
SN	قلع	بعضی از شاتونها و یاتاقانهای میل لنگ - پوشش بعضی از قطعات مثل پیستون
Pb	سرب	سطوح یاتاقانها - مواد افزودنی گریس و بنزین - مواد افزودنی فشارپذیر و ضدسایش
Si	سیلیکون	مواد افزودنی ضدکف - گرد و غبار - مواد افزودنی گریس - نشی ماده خنک کننده - واشرها
Mo	مولیبدن	بهبوددهندههای اصطکاک - پوشش سطح بعضی از رینگهای پیستون - مواد افزودنی ضدسایش
Ni	نیکل	یاتاقانها - پرههای توربوشارژر - نفت خام - اجزاء استیل ضدزنگ
Ag	نقره	یاتاقانها - لچیم کاری ها
V	وانادیوم	پوششهای سطح - پرههای توربین - شیرها
Na	سدیم	نمک - مواد افزودنی مایع خنک کننده - مواد افزودنی پاک کننده (به طور محدود) - مواد افزودنی گریس
B	بر	مواد افزودنی مایع خنک کننده - مواد افزودنی گریس - مواد افزودنی فشارپذیر (به طور محدود)
Ba	باریم	مواد افزودنی پاک کننده - مواد افزودنی گریس
Ca	کلسیم	آب سخت - مواد افزودنی پاک کننده - بازدارندههای اکسیداسیون - بازدارندههای خوردگی
Mg	منیزیم	بعضی از آلیاژهای آلومینیوم - مواد افزودنی پاک کننده - آب سخت
P	فسفر	مواد افزودنی ضدسایش - مواد افزودنی فشارپذیر
Zn	روی	مواد افزودنی ضدسایش - بازدارندههای اکسیداسیون - بازدارندههای خوردگی
Cl	کلر	مواد افزودنی ضدسایش - مواد افزودنی فشارپذیر
S	گوگرد	مواد افزودنی ضدسایش - مواد افزودنی فشارپذیر - مواد افزودنی پاک کننده
K	پتاسیم	مواد افزودنی مایع خنک کننده

داده‌های مربوط به تجزیه و تحلیل روغن

کمبر سورها	جنبه‌دنده	محرك نهایی	سیستم هیدرولیک	انتقال قدرت	خورشیدی	دینو اسلیم	انتقال	موتور	
<ul style="list-style-type: none"> - گردنده‌ها - پیستون‌ها - پاتالان‌ها - واشرهای فنری - بوش‌ها - واشرهای فنری - محفظه‌ها 	<ul style="list-style-type: none"> واشرهای فنری - پیچ روغن - بوش‌ها 	<ul style="list-style-type: none"> - پیچ روغن واشر فنری 	<ul style="list-style-type: none"> - پیچ - موتور - محفظه - سیل صفحات فشاری 	<ul style="list-style-type: none"> - پروانه - توربین 		<ul style="list-style-type: none"> واشرهای فنری بوش پیچ 	<ul style="list-style-type: none"> - پیچ‌ها - کلاچ‌ها واشرهای فنری 	<ul style="list-style-type: none"> - پیستون‌ها - پاتالان‌ها بوش‌ها - بدنه سیلندر - پیچ روغن دنده‌ها - پاتالان‌های کف گرد 	آکرونیوم
<ul style="list-style-type: none"> - رنگ‌ها 	پاتالان‌های غلظتی	پاتالان‌های غلظتی	مپله‌ها - فررها - پاتالان‌های غلظتی	پاتالان‌های غلظتی	پاتالان‌ها	پاتالان‌های غلظتی	پاتالان‌های غلظتی	رنگ‌ها، پاتالان‌های غلظتی - سیلندر - ضدیخ - سوپاپ‌های دود - مواد افزودنی	کرم
پاتالان‌ها	مواد افزودنی	مواد افزودنی			مواد افزودنی	مواد افزودنی	مواد افزودنی	پیستون‌ها - مواد افزودنی - روغن و بنزین	سرب
پیستون‌ها - پاتالان‌ها - بوش‌ها								پیستون‌ها - پاتالان‌ها - بوش‌ها	طلخ
گرد و خاک	گرد و خاک	گرد و خاک	گرد و خاک و سیل‌ها	گرد و خاک	گرد و خاک	گرد و خاک	دیسک لغت ترمز	مواد افزودنی ضد کف - گرد و غبار - ماده خشک کننده	سیلیکون
مواد افزودنی روغن - گرد و خاک - ضدیخ	مواد افزودنی روغن - گرد و خاک	مواد افزودنی روغن - نمک - گرد و خاک	مواد افزودنی روغن - نمک - گرد و خاک - ضدیخ	مواد افزودنی - گرد و خاک	گرد و خاک	مواد افزودنی روغن - گرد و خاک	مواد افزودنی روغن	بعضی از مواد افزودنی - ضدیخ - گرد و خاک	سدیم

برای شناسائی فلزات فرسایشی موجود در روغن از دستگاه هاوروش های متعددی استفاده می شود که ذیلا به شرح برخی از آنها اشاره می شود.

تکنیک های آزمایشی ذرات سائیده شده موجود در روغن

۱- اسپکتروسکوپی جذب اتمی .

۲- اسپکتروسکوپی انتشار اتمی .

۳- فروگرافی.

۴- رسوب دهنده دورانی ذرات.

۵- فلورسنت پرتوایکس .

۶- اسپکتروسکوپی انتشاری (پلاسمایی - القایی) .

۷- مشاهده میکروسکوپی

که ذیلا به توضیح برخی از این روش ها پرداخته می شود .

اسپکتروسکوپی جذب اتمی

در این روش نمونه روغن در شعله سوزانده می شود. رنگ شعله مبین خواص هریک از عناصری است که از شعله عبور می کنند. باریکه های پرتوهای با طول موج های مشخص هر المان که به شعله تابانده می شود بر اساس میزان نوری که جذب می شود مبین مقدار آن المان (فلز) در نمونه روغن است .

کاربرد این روش برای جستجوی فلزاتی است که اندازه قطر متوسط آنها کمتر از ۱۵ میکرون باشند و دقت آن در رسوب های کمتر از 5PPM است .

اسپکتروسکوپی انتشار اتمی

در این روش نمونه روغن با قوس الکتریکی سوزانده می شود و از شدت رنگ های طیفی قوس (که توسط فتو مولتی پلایر تحلیل می شوند) مستقیما بسیاری از المان های موجود در روغن تعیین می شود .

کاربرد روش فوق برای جستجوی فلزاتی است که ریزتر از ۱۰ میکرون باشند و دقت آن برای اندازه گیری ذرات ریزتر از 5PPM کم است .

فروگرافی Ferrography

در این روش روغن رقیق شده از روی اسلاید شیشه ای که در میدان مغناطیسی خیلی قوی قرار دارد عبور داده می شود که باین عمل ذرات بر حسب اندازه هایشان روی اسلاید رسوب می کنند .

کاربرد این روش برای توزیع اندازه ذرات است، که حکایت از جدی بودن سایش دارد و همچنین شکل ذرات نیز تعیین کننده نوع مکانیزم سایش است .

این روش بطور موثر مقدار ذرات در اندازه های کمتر از یک میکرون تا حدود ۲۵۰ میکرون را مشخص می کند که از نتایج آن می توان برای تشخیص انواع و منابع سایش و آلودگی در یک سیستم روغنکاری استفاده کرد.

برای فروگرافی دوروش به شرح زیر وجود دارد:

الف- فروگرافی قرائت مستقیم Direct Reading Ferrography

در این روش غلظت ذرات حاصل از سایش در روغن های روان کننده بصورت کمی اندازه گیری می شود و نتیجه اندازه گیری ها بصورت گرافیکی گزارش می شود و در صورتی که در سیستم سایش وجود داشته باشد غلظت عنصر از حد از قبل تعیین شده بالاتر می رود.

ب- فروگرافی تجزیه ای Analytical Ferrography

از این روش وقتی استفاده می شود که غلظت فلزات فرسایشی در روغن غیر عادی باشد. در این روش با استفاده از سه میکروسکوپ قوی و دوربین های اتوماتیک و یک فیلتر مخصوص اندازه های مختلف، نوع ترکیب، شکل و ساختمان ذرات فرسایشی مشخص می شود. با استفاده از این روش واگاهی داشتن از متالوژی قطعات می توان برای پیدا کردن مکانیزم و محل دقیق سایش غیر عادی استفاده کرد.

مزایا و محدودیت های آنالیز سایش و اندازه ذرات با فروگرافی

۱- این روش می تواند شکل و نوع ترکیب آلودگی های مختلف و ذرات حاصل از سایش های تا سایز ۲۵۰ میکرون را مشخص کند.

۲- این روش به اپراتور این ایده رامی دهد که بتواند بفهمد سایش ایجاد شده عادی است و یا در اثر لغزش برش خوردگی و..... بوجود آمده است.

۳- با استفاده از این روش می توان منبع سایش را تشخیص داد (چرخ دنده یا تاقان و...)

محدودیت این روش این است که در مواقعی که بیش از یک قطعه همسان در سیستم وجود دارد تشخیص نمی تواند متوجه شود که کدام قطعه خراب شده است.

نوع ذرات و متالوژی فلزاتی که با استفاده از فروگرافی مشخص می شود شامل:

الف- ذرات حاصل از قطعات آهنی.

ب- ذرات حاصل از سایش قطعات غیر آهنی مثل مس سرب آلومینیوم و.....

پ- اکسیدهای فلزی که نشان دهنده سایش در اثر روغن کاری ناکافی رطوبت و یا حرارت زیاد در سیستم بوجود می آید.

سایش هایی که توسط روش فروگرافی مشخص می شود عبارتست از:

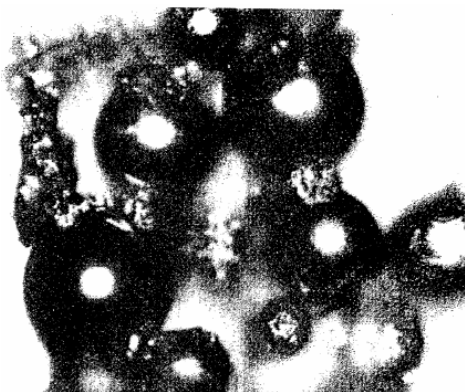
۱- سایش عادی در اثر مالش معمولاً ذرات با اندازه یک تا پنج میکرون تولید می کند.

۲-سایش در اثر خستگی اجزا غلتشی نشان دهنده ایجاد ترک در اجزا غلتان یا تاقان های غلتشی می باشد.
۳-سایش در اثر بریدن که معمولا به علت خط انداختن حاصل از سایش فلزات سخت روی فلزات نرم تر ایجاد می شود.

۴-سایش در اثر لغزندگی شدید که بوسیله بارها و سرعت های زیاد که روی سطوح و لبه ها تولید خط می کند بوجود می آید.

۵-سایش در اثر غلتش و لغزش که بوسیله خط انداختن ذرات درشت و خستگی در دنده ها بوجود می آید.

در شکل های زیر چند نمونه از نتایج حاصل از آزمایشات فرورگرافی و دلایل مربوطه آنها آورده شده است.

فرورگراف نشان دهنده کره های کوچک، تقریباً با قطر ۵ میکرون، است. این کره ها مبین شروع شدن خستگی در اجزاء غلتان می باشد (بزرگنمایی $\times 1000$)

فرورگراف نشان دهنده سایش شدید در اثر لغزش می باشد. لغزش به وسیله بار و سرعت زیاد در روی سطوح لغزنده تولید شده است. (بزرگنمایی $\times 500$)

رسوب دهنده دورانی ذرات

در این روش نمونه روغن بر روی صفحه شیشه ای که روی آن یک مغناطیس دوار قرار دارد ریخته می شود. این عمل باعث رسوب ذرات سائیده شده بصورت مجموعه حلقه های هم مرکز می شود و کاربرد آن مثل فروگرافی است با این تفاوت که می تواند به دستگاه اندازه گیر کمی نیز متصل شود.

فلورسنت پرتوایکس

هنگامی که نمونه روغن در معرض با ریکه رادیو اکتیو قرار داده می شود باعث می شود پرتو ایکس با مشخصه ماده موجود در داخل روغن انتشار یابد که در این روش اکثر فلزات یافت می شوند ولی دقت آن در حد 15PPM است.

اسپکتروسکپی انتشاری (پلاسمایی - القایی)

در این روش نمونه روغن داخل یک مشعل پلازما آرگون اسپری می شود و سپس رنگ های نور انتشار یافته و شدت آنها اندازه گیری می شود تا مقدار المان های مختلف موجود در روغن را مشخص کند.

در این روش اکثر فلزات یافت می شوند ولی دقت این روش در حد 1ppb است.

آنالیز روغن به روش اسپکتروسکوپی

روش اسپکتروسکوپی یک روش ایده آل برای مشخص کردن مقدار عناصر فلزی مواد افزودنی و مقدار سایش در قطعات سیستم هائی از قبیل: موتورها، توربین ها، سیستم های هیدرولیک، جعبه دنده ها، کمپرسورها، دیفرانسیل ها و..... است. با این روش عناصر و ذرات سائیده شده درون روغن و مواد افزودنی از قبیل: مس، آهن، سرب، کلسیم، بر، در مقیاس PPM اندازه گیری می شوند.

همچنین از این روش برای تعیین منابع سایش و اندازه های نسبی ذرات سائیده شده که معمولاً به کمک گرادیان مغناطیسی ذرات جدا سازی می شود استفاده می شود می تواند در راستای جدی بودن خسارات احتمالی کمک کند و سپس با بررسی های میکروسکوپی شکل و اندازه های ذرات برای تعیین مکانیزم های سایش و با استفاده از یک نمونه رقیق شده روغن، ذرات شمارش می شود و با آنالیز و تحلیل ذرات سائیده شده موجود در روغن دستگاه، برای آگاهی دادن از وجود ذرات ناشی از تخریب قطعات ماشین مورد شناسائی قرار می گیرد و عیوب احتمالی که ممکن است در آینده ای نزدیک باعث تخریب و یا اعمال خسارت های زیاد به دستگاه شود شناسائی می گردد.

همچنین از این روش می توان برای برنامه ریزی کردن زمان تعویض روغن بر اساس روند افزایش عناصر فرسایشی موجود در روغن در نمونه گیری های برنامه ای استفاده نمود.

محدودیت روش اسپکتروسکوپی این است که فقط می تواند آلودگی ها و ذرات حاصل از سایش را که اندازه آنها حداکثر ۷-۶ میکرون است را مشاهده نمود و نکته قابل توجه این که اعدادی که به وسیله این

روش گزارش می شوند به تنهایی مهم نیستند مهمتر از آن افزایش یا تغییرات زیاد Trend در این اعداد است که گروه تعمیر و نگهداری ماشین الات باید از متالوژی ماشین و همچنین نوع مواد افزودنی که در روغن مورد استفاده قرار گرفته اطلاع داشته باشد تا از تصمیمات اشتباه و انجام عملیات غیر ضروری جلوگیری شود.

در روش مشاهده میکروسکوپی نمونه روغن روی شیشه مخصوص پخش می شود و زیر میکروسکوپ مورد مطالعه قرار می گیرد .

مشخصه های فیزیکی ذرات سائیده شده (انواع سایش و دلایل آنها)

همانطور که قبلا نیز توضیح داده شد اکثر آزمایشات روی روغن برای شناسایی عیوب احتمالی روی دستگاه ها و ماشین الات است که پس از شناسایی نوع ذرات، پارامتر مهم شناسایی مشخصه های فیزیکی ذرات سائیده شده از لحاظ ، سایز ، شکل و خواص آن برای تحلیل روی روغن است . در آزمایشگاه های آنالیز روغن اطلس های زیادی وجود دارد که مشخصه های فیزیکی ذرات همراه با علت های سایش در آنها به تصویر کشیده شده و می توان نمونه ها را با یکی از آنها تطبیق داده و علت سایش را شناسایی کرد.

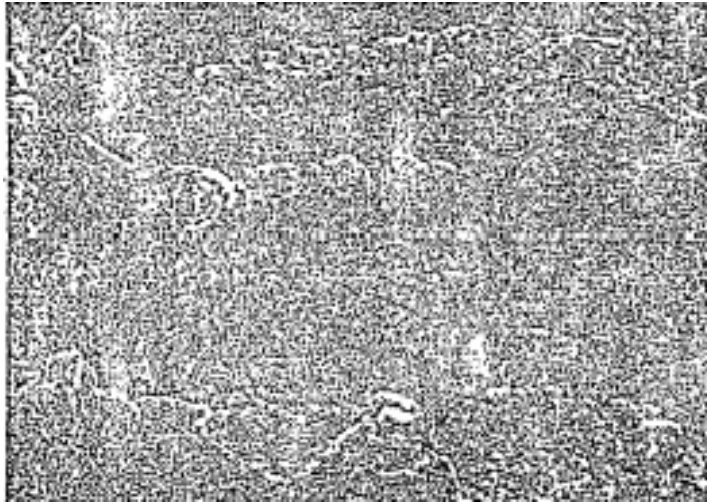
بخاطر اصطلاحاتی متعددی که بوسیله صنایع یا محققین مختلف بکار برده می شود و همچنین به دلیل اینکه ممکن است دو یا چند فرایند مختلف سایش بایکدیگر عمل کنند غالباً دسته بندی سایش ها خیلی دقیق نیست ولی بطور کلی سایش ها در دو دسته زیر طبقه بندی می شوند:

الف- سایش های پایه ای شامل: خوردگی شیمیائی، خستگی، سایش حفره ای، سایش در اثر چسبندگی، سایش در اثر خراش، سایش فرسایشی و.....

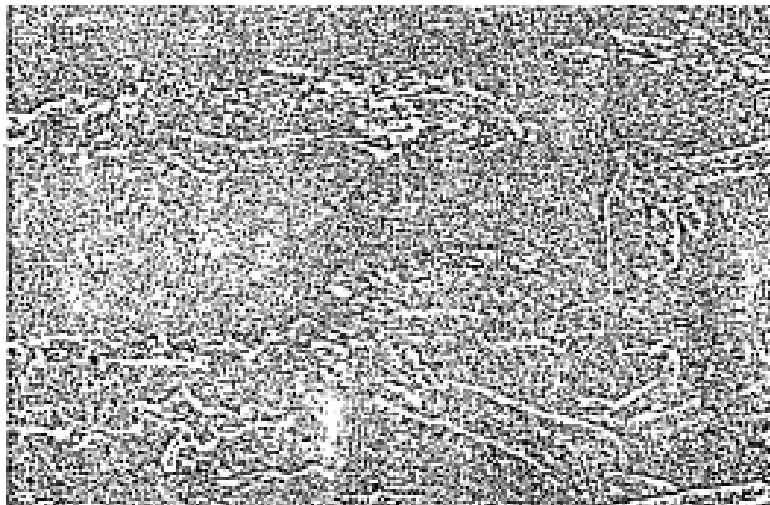
ب- سایش های در حین کار شامل: سفت بودن دنده ها و اجزای غلطان یا تاقان ها، لایه لایه شدن یا تاقان های تخت، تغییر شکل دادن به حالت پلاستیک و.... که ذیلاً به برخی از این موارد اشاره می شود.

سایش لغزشی طبیعی

ذرات طبیعی هستند که حاصل سایش خوش خیم سطوح لغزنده بر روی هم هستند این ذرات به شکل صفحات مسطح و کوچکی اند که بسیار نرم هستند. معمولاً سطوح لغزنده متقابل دارای سختی یکسانی هستند و بطور کلی و عموماً حداکثر اندازه این ذرات 15 میکرون است .

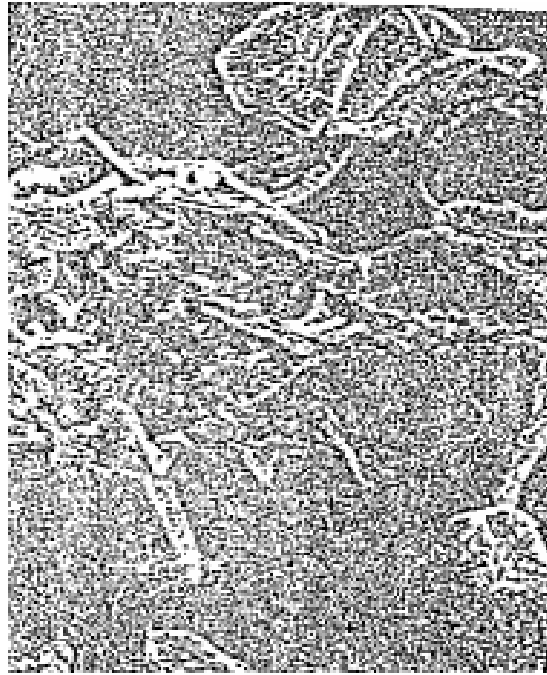
ذرات سائیده شده ناشی از کنده شدن قطعات که سطح آنها ماشین کاری یا سنگ زده شده باشد در حین کنده شدن ذرات لبه ها بر روی سطوح سائیده شده و پهن می شود و کش می آیند و از روی سطح کنده می شوند.

غالباً اندازه آنها طولی معادل 50 میکرون است.

سایش حاصل از بریدگی

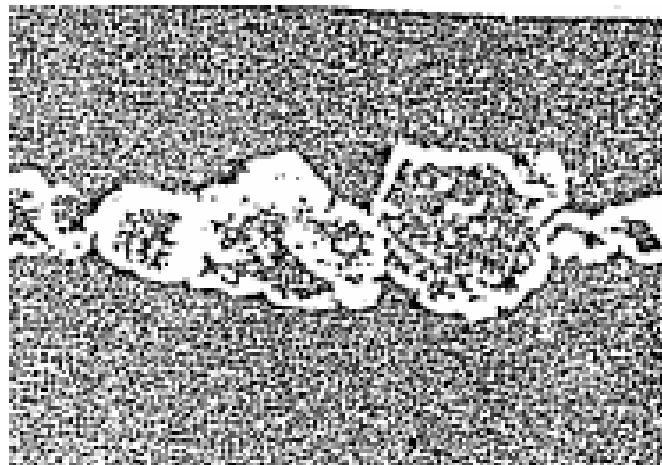
ذرات سائیده ای هستند که در نتیجه نفوذ و فرو رفتن یک سطح دیگر پدید می آیند وضعیت مشابه شرایطی است که قلم تراش بر روی قطعه ایجاد تراشه می کند. ذرات سائیده شده که در سطوح نرم فرو می روند در سطح مقابل نفوذ می کنند و ایجاد ذرات سایش حاصل از بریدگی می کنند به طریق مشابه لبه تیز و سختی یا قطعه سختی ممکن است در سطح مقابل و نرم فرو رود و همین مشکل را ایجاد کند گستره اندازه ذرات ممکن است 2-5 میکرون پهنا و 25 تا 100 میکرون طول داشته باشند.

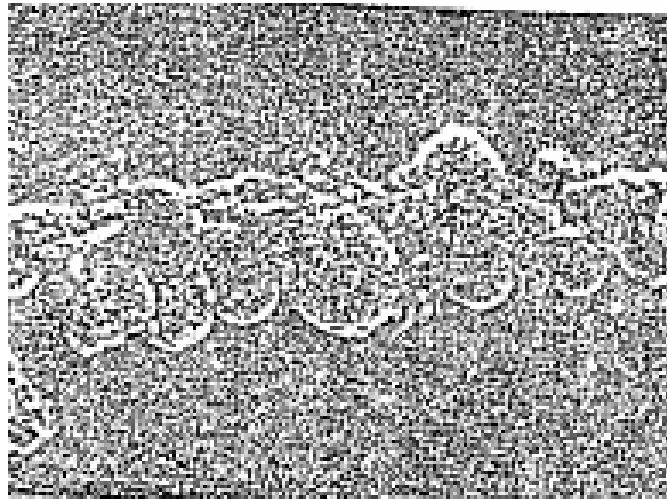
سایش خستگی غلتشی

ذرات پوسته ای شکل یا ورقه ای ناشی از خستگی از سطح تحت تنش آزاد می شوند و بر روی سطح یک گودی تشکیل می شود. ذرات دارای اندازه حداکثر ۱۰۰ میکرون هستند که در حین عمل ورقه شدن خیلی کوچک و در مراحل اولیه تشکیل می شوند این صفحات مسطح و تخت دارای نسبت بزرگترین اندازه به ضخامت، بیشتر از ۱۰ به ۱ هستند.

ذرات کروی شکل در رابطه با خستگی یاتاقان های غلتشی است که در یاتاقان ایجاد ترک های ناشی از خستگی می کنند. کره ها معمولا دارای قطر کمتر از ۳ میکرون هستند.

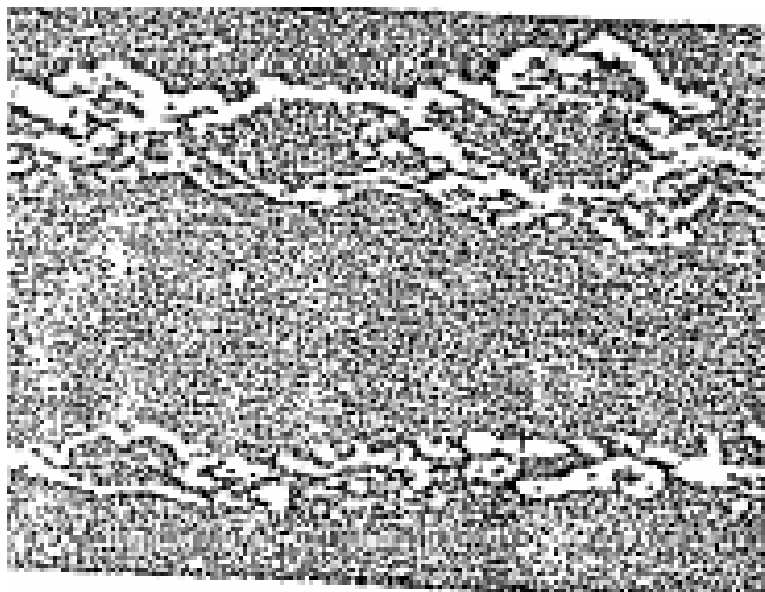
ذرات لایه ای شکل ، ذرات خیلی ریز غیر فلزی اند که اندازه بزرگ آنها بین ۲۵ تا ۵۰ میکرون است. این اندازه به ضخامتشان ۳۰ به ۱ است. ذرات لایه ای شکل ممکن است با عبورشان از ناحیه تماس غلتشی تشکیل شوند.

ترکیب غلتش و لغزش (در چرخ دنده ها)

سرعت غلتشی و لغزشی نقش اساسی در مشخصه های ذرات ایجاد شده ناشی از ساییش دارند. ذرات ناشی از خستگی شباهت زیادی به ذرات خستگی یاتاقانها دارند. ذرات ممکن است دارای نسبت بزرگترین اندازه به ضخامت بین ۴ به ۱ تا ۱۰ به ۱ باشند ذرات با تکه های بزرگتر ناشی از تنش های کششی بر روی سطح دنده ها باعث ترک های ناشی از خستگی می شوند که بطرف عمق دندانه ها انتشار می یابد.

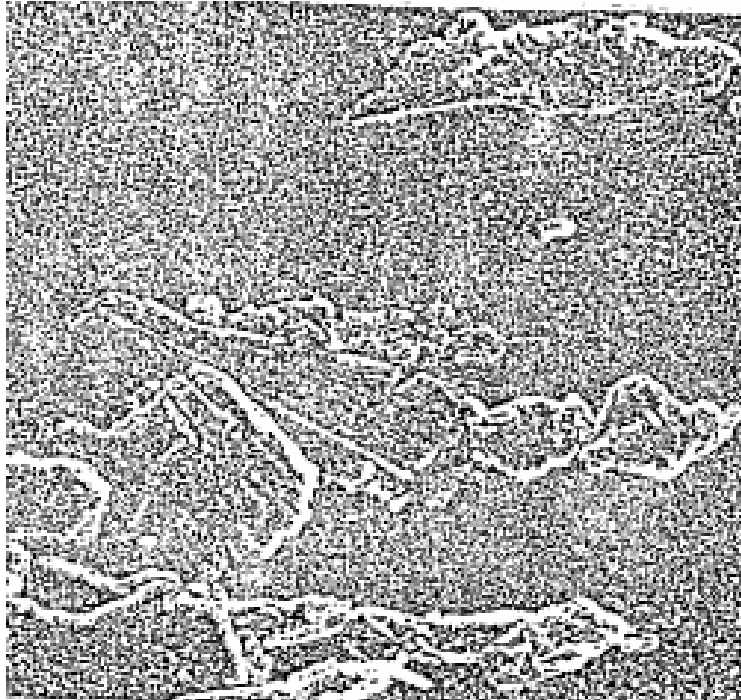
ذرات بزرگتر با اندازه ۲۰ میکرون در مقابل ذرات کوچکتر با اندازه ۲ میکرون کاملا مشهودند .

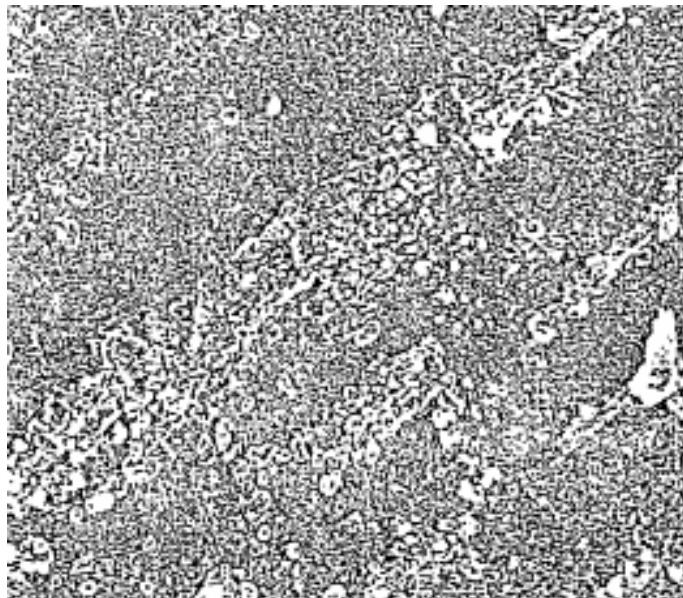
سایش لغزشی پیش رونده

ذرات سایش ناشی از لغزش پیش رونده دارای گستره اندازه ۲۰ میکرون و بزرگتر هستند. پاره ای از این ذرات دارای گوشه های تیزی هستند و اندازه بزرگتر آنها نسبت به ضخامتشان حدود ۱۰ به یک است .

مواد کریستالی

کریستال ها براق هستند و جهت پلاریزه شد نشان را تغییر می دهند و با تغییر حالت دادن و چرخش باعث تغییر در شدت نور می شوند. تحت نور پلاریزه و وضعیت نوری فعالی دارند

پلیمرها

پلاستیک های تزریقی مانند لایه های نایلون هنگامی که تحت نور پلاریزه قرار می گیرند بسیار براق ظاهر می شوند .

لازم به توضیح است که پس از انجام آزمایشات لازم روی روغن و جدا کردن و شمارش انواع فلزات موجود در روغن (باتکنیک هایی که قبلا توضیح داده شده) ذرات سایشی آماده بررسی می شوند که این بررسی ها معمولا با چشم مسلح و با استفاده از میکروسکوپ های مخصوص انجام می شود. که تفسیر این مشاهدات عینی مبین مشخصات فیزیکی ذرات سائیده شده و علت سایش آنهاست که اگر نرخ سایش افزایش یافته باشد باید مشکل ریشه یابی و حل گردد. که البته برای تجزیه و تحلیل روغن شخص آنالیز کننده باید علاوه بر اطلاعات روغن نسبت به دستگاهی هم که نمونه روغن از آن گرفته شده اطلاعات کافی داشته باشد تا نتایج ثمر بخش باشد.

در صفحات اتی نیز مواردی از این گزارشات آورده شده است.

گریس GREASE

گریس هاعمولا "ترکیبی از یک روغن معدنی با یک صابون هستند ، که برای روانکاری ماشین آلات با سرعت کم یا در جائی که حفظ خاصیت روان بودن یک روغن روانکار مشکل باشد ، مصرف می شوند صابون آن از روغن های حیوانی یا نباتی غنی از اسیدهای استئاریک ، اولئیک و پالمیتیک است استئارات آلومینیم استحکام لایه ای زیاد به گریس اضافه می کند . تمامی گریس ها بیشتر به صورت گریس روانکاری معدنی ساخته می شوند . اصولاً "گریس روانکاری های اولیه از چربی گرازبادرجات غیرخوراکی چربی خوک ، با رنگ های متغیر از سفید تا قهوه ای بوده است . گریس روانکاری معدنی ممکن است محتوی ۸۰ الی ۹۰ درصد روغن معدنی و بقیه صابون آهکی باشد . مواد شیمیائی برای بهبود خواص فیزیکی گریس به آن اضافه می شود به عنوان مثال ، ملح سدیم اسید ترفتالیک به عنوان عامل ژله کننده به گریس های گرما زیاد به کار می رود ، که مقاومت در برابر آب را اضافه و آن را در برابر امولسیون شدن تثبیت می کند . اگر مخلوطی از آمین های پیچیده به مقدار کم که به گریس اضافه شود ، پایداری در برابر حرارت آن را زیاد می کند . گریس مصنوعی برای موشک ها ، مخلوطی از پرفلوئورو تری آلکیل آمین های ژله شده با تترافلوئورواتیلن است ، که هم برای گرما و هم برای سرما مناسب است و به صورت چربی خوک نیمه جامد شفاف با نقطه جوش 230°C از کار در می آید . گریس های آهکی ، مانند گریس های سودائی ، به آسانی امولسیون نمی شوند و لذا برای کاربرد در جائی که آب وجود داشته باشد بیشتر مناسب اند . برای یاتاقانهای ساچمه ای و یاتاقانهای غلتک دار ، گریس کم آهک ، گاهی مخلوط با درصد کمی گرافیت به کار می رود . گریس سیلندر ، با حدود ۸۵ درصد روغن معدنی یا گریس معدنی و ۱۵ درصد پیه ساخته می شود . گریس های ترکیبی نیز محتوی روغن های حیوانی و نباتی در ترکیب با روغن های معدنی ساخته و داد و ستد می شوند . به هر صورت اسیدهای چرب در روغن های نباتی و حیوانی محتملاً " فلزات را می زبره های خاک رسی جهت بهبود استحکام لایه ای ممکن است به آن اضافه کرد . روغن جامد شده نیزاسمی است که به گریس ساخته شده از روغن روانکاری با یک صابون سودا و پیه داده شده برای یاتاقان های سنگین به کار می رود . گریس پیاله ای ، از صابون سودا و روغن های سبک ساخته شده ، گریس هائی که از صابون های سو دا و پتاس ساخته شده اند ، هنگامی که آب وجود داشته باشد ، ایاف صابونی تشکیل می دهند .

گریس ها محصولات نیمه مایع تا جامد یک عامل سفت کننده هستند که از متفرق شدن در یک مایع روان کننده که به میزان مشخص سفت شده است بدست می آیند. به عبارت دیگر گریس یک ماده روان کننده ای است که به میزان مشخصی سفت شده و دارای مشخصاتی است که روغن به تنهایی

فاقد آن است

مزایای گریس نسبت به روغن شامل:

- ۱- با استفاده از گریس دفعات روانکاری کمتر می‌شود.
- ۲- راحتی استفاده و بکارگیری گریس نسبت به روغن.
- ۳- امکان استفاده برای جاهائی که روانکاری مجدد محدود باشد یا از نظر اقتصادی غیر قابل توجیه باشد.
- ۴- منتفی شدن چکه و نشتی روانساز.
- ۵- امکان استفاده از سیستم آب بندی ساده‌تر در ماشین آلات.
- ۶- چسبندگی خوب به قطعات.
- ۷- راندمان بالاتر در شرایط دما و فشار بالا.
- ۸- طراحی ساده‌تر دستگاه‌هایی که با گریس روانکاری می‌شوند.
- ۹- نیاز به نیروی کاری کمتر برای تعویض و سرویس.

مقایسه گریس با روغن

- ۱- برخلاف روغن گریس‌ها قابلیت خنک کردن قطعات و دستگاه‌ها را ندارند.
  - ۲- روغن‌ها راحت‌تر به قطعات و مجاری دستگاه راه پیدا می‌کنند.
  - ۳- نگهداری و بسته‌بندی گریس‌ها با مسائل بیشتری توأم است.
  - ۴- تعویض گریس‌ها و شستشوی محل قرار گرفتن آنها مشکل‌تر است.
  - ۵- امکان آنالیز آنها کمتر است.
- گریس قابل قبول برای یک شرایط معین باید دارای خواص زیر باشد:
- ۱- ایجاد روانکاری مناسب برای کاهش اصطکاک با توجه به شرایط و فشارکار در ماشین آلات و انتخاب گریسی که بتواند از عهده روانسازی برآید.
  - ۲- محافظت از قطعات در برابر خوردگی و زنگ زدگی.
  - ۳- سفت نشدن بیش از حد در هوای سرد.
  - ۴- سازگاری با کاسه نمدها و سیستم‌های آب بندی.
  - ۵- قدرت تحمل کردن مقداری از آلودگی‌ها مثل رطوبت بدون ازدست دادن خواص مهم ردا داشته باشند.
  - ۶- داشتن خواص فیزیکی مناسب برای کاربردهای مورد نظر.
  - ۷- داشتن مقاومت کافی در برابر تغییرات ناگهانی در اثر کارکرد مکانیکی.
  - ۸- دارا بودن رفتار مناسب در درجه حرارت‌های مختلف و عدم تغییرات شدید ویسکوزیته.
  - ۹- انتخاب آن باید با توجه به امکان گریسکاری مجدد و عمر گریس باشد.

روش ساخت گریس ها

ساخت گریس معمولاً طی یک فرایند ناپیوسته انجام می شود. در این فرایند ماده سفت کننده را در داخل مایع روان کننده پخش می کنند و آن را با مواد افزودنی یا بهبود دهنده ترکیب می کنند. ساخت گریس به چند روش انجام می شود در بعضی از حالت ها ماده سفت کننده از کارخانه های سازنده گریس، بصورت آماده خریداری می شود و سپس با مخلوط کردن آن با روغن، گریس با ساختمان مورد نظر بدست آید. ولی در بیشتر مواقع بجای خرید صابون آماده، مواد اولیه لازم برای ساخت آن خریداری می شود و با ترکیب آنها در مایع روان کننده گریس مورد نظر ساخته می شود. به عنوان مثال برای ساخت گریس با پایه لیتیوم ابتدا روغن کرچک هیدروژنه و اسید چرب ویا گلیسیرید در یک قسمت از روغن حل می کنند و سپس آن را با یک محلول ابی از هیدروکسید لیتیوم مخلوط می کنند تا عمل صابونی شدن صورت گیرد سپس با حرارت دادن محلول، اب موجود در صابون از آن جدامی شود، سپس این مخلوط را که شامل صابون خشک می باشد با روغن مخلوط می کنند تا گریس مطلوب نهائی بدست آید. در این حالت مخلوط روغن و صابون بدون اب یک توده پلاستیکی که ساختمان آن ایفای است تشکیل می دهند. با ادامه عملیات Cut Back گریس، مراحلی مثل آسیاب شدن راجهت بهبود ساختمان خود می گذارند. در پایان ممکن است عمل هواگیری جهت خارج کردن هوا از گریس و همچنین برای جدا کردن ناخالصی هایی که احتمالاً همراه با مواد اولیه وارد شده است گریس فیلتر شود تا اثری روی کیفیت گریس نداشته باشد.

مراحل فوق از مراحل اصلی ساخت گریس است و در بعضی از فرایندها برای ساخت گریس های ویژه ممکن است تعدادی از مراحل فوق بطور هم زمان و برای ساخت بعضی دیگر از گریس های این مراحل بصورت مجزا صورت گیرد.

ترکیب شیمیائی گریس ها

ترکیب گریس ها شامل سه جز است:

۱- مایع گریس

که ممکن است یک روغن معدنی یا هرمایع دیگری با خواص روان کنندگی مطلوب باشد.

۲- سفت کننده

که باید ماده ای باشد که بتواند روغن انتخاب شده را بصورت جامد یا نیمه جامد در آورد.

۳- مواد افزودنی بهبود دهنده

که خواص گریس را بهبود می بخشد یا خواص بخصوصی را در آن ایجاد می کنند.

تنوع زیاد روغن و ماده سفت کننده باعث شده است که انواع مختلف گریس با کارآیی های گوناگون ساخته و عرضه شود.

گریس را می‌توان براساس نوع روغن بکار رفته در آنها به دو دسته:

الف- گریس های معدنی.

ب- گریس های سینتتیک تقسیم‌بندی نمود.

سفت کننده های اصلی که در ساخت گریس بکار می‌روند در دو دسته زیر طبقه بندی می‌شوند:

۱- گروه ترکیبات صابونی فلزی نظیر سدیم، لیتیوم، کلسیم، آلومینیوم سرب و ... ویاترکیبی از این

فلزات نظیر گریس های با پایه الومینیوم لیتیوم باریم و.....

۲- گروه ترکیبات غیر صابونی نظیر خاک‌های فعال شده بنتویت، یا پلیمرهای خاص که برای ساخت

گریس های نسوز که در درجه حرارت های بالاستفاده می‌شوند.

موادافزودنی بهبوددهنده ای که درپروسه ساخت گریس های روان کننده استفاده می‌شوند شامل:

مواد بازدارنده اکسیداسیون و زنگ زدگی ، موادافزودنی پایین اورنده نقطه ریزش ، موادافزودنی

ضدسائیدگی با قابلیت فشارپذیری بالا، مواد کاهش دهنده اصطکاک ،مواد رنگی و..... که نقش این

مواد در گریس مانند نقش مواد مشابه در روغن های روان کننده است و در بخش های قبلی راجع به

آنها بحث شده است.

در جدول زیر خواص گریس های ساخته شده از صابون های مختلف آورده شده است.

نوع صابون	نوع روغن پایه	محدوده دمایی کارکرد °C	پایداری در برابر آب	توضیحات
صابون سدیم	روغن معدنی	۱۰۰ تا -۲۰	غیرپایدار	با آب تشکیل امولسیون داده و در برخی شرایط بصورت مایع تغییر حالت می دهند
صابون لیتیم	روغن معدنی	۱۲۰ تا -۳۰	پایداری تا 90 °C	گریس چند منظوره
صابون کمپلکس لیتیم	روغن معدنی	۱۴۰ تا -۳۰	پایدار	گریس چند منظوره با خاصیت پایداری حرارتی بالا است
صابون کلسیم	روغن معدنی	۷۰ تا -۲۰	بسیار پایدار	خاصیت آب بندی و پایداری عالی در مقابل نفوذ آب داشته و آب را جذب نمی نماید
صابون آلومینیم	روغن معدنی	۷۰ تا -۲۰	پایدار	پایداری مناسب در مقابل آب دارد
صابون کمپلکس سدیم	روغن معدنی	۱۶۰ تا -۳۰	پایداری تا 80 °C	برای دمای بالا و فشار زیاد مناسب است
صابون کمپلکس کلسیم	روغن معدنی	۱۲۰ تا -۳۰	بسیار پایدار	با توجه به گرانش روی روغن پایه بعنوان گریس چند منظوره در دما ، فشار و سرعت بالا کاربرد دارد
صابون کمپلکس باریم	روغن معدنی	۱۲۰ تا -۲۰	بسیار پایدار	در مقابل بخار پایدار است با توجه به گرانش روی روغن پایه بعنوان گریس چند منظوره در دما ، فشار و سرعت بالا کاربرد دارد
پلی اوره	روغن معدنی	۱۶۰ تا -۲۰	پایدار	در شرایط عملیاتی ساخت با دما ، فشار و سرعت بالا توصیه می شود
صابون کمپلکس آلومینوم	روغن معدنی	۱۴۰ تا -۳۰	پایدار	با توجه به گرانش روی روغن پایه در دما ، فشار و سرعت بالا کاربرد دارد
بتونیت	روغن معدنی یا روغن های استری	۱۶۰ تا -۲۰	پایدار	گریس نیمه جامد و ژله مانند در دمای بالا و سرعت پایین کاربرد دارد
صابون لیتیم	روغن استری	۱۲۰ تا -۶۰	پایدار	در دمای پایین و سرعت بالا کاربرد دارد
صابون کمپلکس باریم	روغن استری	۱۲۰ تا -۴۰	پایدار	در مقابل بخار پایدار است و برای کار در دمای پایین و سرعت بالا مناسب است
صابون کمپلکس کلسیم	روغن استری	۱۲۰ تا -۴۰	پایدار	در مقابل بخار پایدار است و برای کار در دمای پایین و سرعت بالا مناسب است
صابون لیتیم	روغن سلیکونی	۱۷۰ تا -۴۰	بسیار پایدار	بمنظور کار در دمای پایین و سرعت بالا و سرعت کم و متوسط و فشار زیاد مناسب است

تعاریف و اصطلاحات

برخی از تعاریف و اصطلاحاتی که در گریس ها بکار می رود بشرح زیر است:

۱- نفوذ پذیری و گرید Penetration & Consistency

۲- قطره‌ای شدن Drop Point

۳- مقاومت مکانیکی در دمای محیط Resistance to Softening at Room Temperature

۴- مقاومت در برابر آب Water Resistance

۵- حداکثر دمای عملیاتی مجاز گریس در دستگاه Max. Continuous Usable Temperature

۶- قابلیت حفظ ساختار در مقابل گرم و سرد شدن متوالی Reversibility Respect to Temperature Fluctuations

۷- قابلیت پمپ شدن در سیستم‌های مرکزی Pumpability

۸- مقاومت فشار مکانیکی Resistance To Extreme Pressure (E.P)

۹- عمر سرویس Service Life

۱۰- بافت Texture

۱۱- رنگ Color

۱۲- پرکننده Filler

که ذیلا به شرح بعضی از آنها پرداخته می شود.

نقطه قطره‌ای شدن Drop Point

نمایانگر درجه حرارتی است که الیاف گریس به تدریج ذوب شده و گریس حالت ژلاتینی و نیمه جامد خود را از دست می دهد. برای تعیین نقطه قطره ای شدن در شرایط خاص آزمایشگاهی گریس از روزنه دستگاه مربوطه به صورت قطره جاری می کنند. برای تعیین نقطه قطره شدن بسته به دمای اندازه گیری از روش های استاندارد ASTM D2265 و ASTM D566 استفاده می شود.

مقاومت مکانیکی در دمای محیط

آزمایش مقاومت مکانیکی در دمای محیط Resistance To Softening At Room Temperature تا حدود زیادی مبین عمر گریس در درجه حرارت‌های معمولی بوده و میزان مقاومت در حفظ ساختار ژلاتینی آن را نشان می دهد.

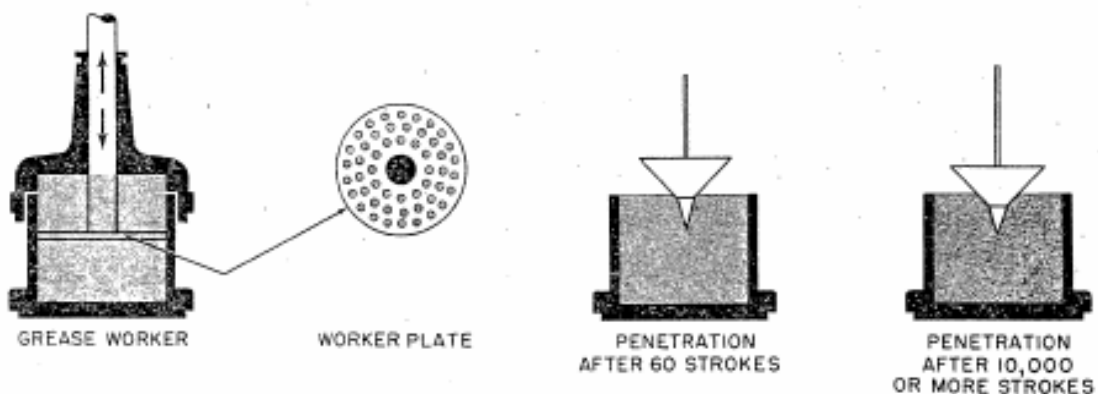
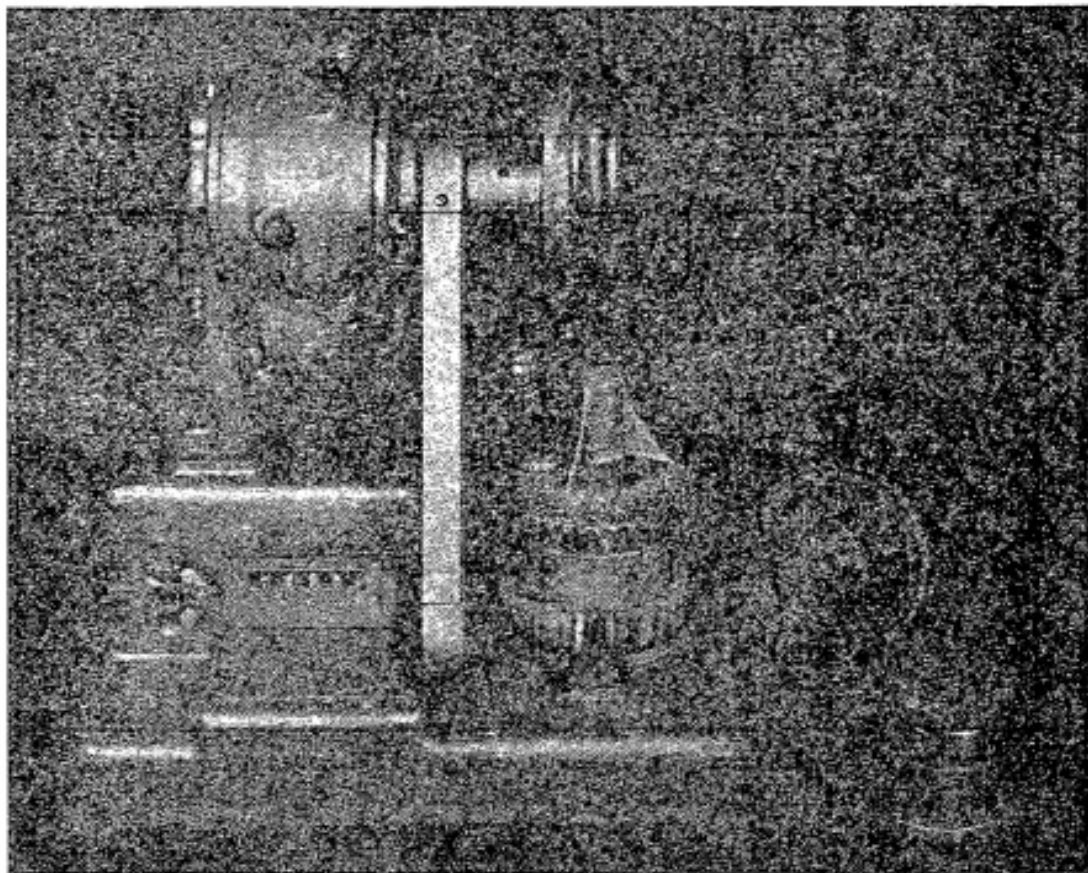
نفوذ پذیری و گرید Penetration & Consistency

نفوذ پذیری نشان دهنده نرمی یا سفتی گریس و بیان کننده مقاومت گریس در مقابل تغییر شکل آن در اثر اعمال نیروهای وارده به آن است (مثل ویسکوزیته روغن ها). به همین دلیل دوام گریس حین کار کردن به دلیل خرد شدن الیاف به تدریج از بین می رود و گریس نرم, و به عبارتی نفوذ پذیری

آن زیاد می‌شود. این آزمون اغلب پس از وارد کردن فشار و نیروی برشی Shear به گریس، انجام می‌شود و نتیجه آن با عنوان نفوذپذیری پس از کار خوانده می‌شود. این آزمون برای تقسیم‌بندی گریس‌ها از حالت نیمه مایع تا جامد بکار می‌رود.

نفوذپذیری طبق روش استاندارد ASTM D217 به وسیله مقدار نفوذ یک مخروط (برحسب دهم میلیمتر) که تحت نیروی وزن و شرایط استاندارد آزمایش در گریس فرومی‌رود مشخص می‌شود هرچه درجه نفوذپذیری بیشتر باشد نشان دهنده نرمی بیشتر گریس است و با تغییر درجه حرارت تغییر می‌کند. وبستگی به گرانیروی روغن پایه نوع و درصد ماده سفت کننده آن دارد.

جدول شرایط کارکرد گریس های مختلف را نشان می دهد.

شرایط کار	گریس مناسب
اصطکاک	گریس هایی با نفوذپذیری 1 یا 2 در صورت امکان با روغن پایه سینتیک با گرانروی کم
صدای پایین هنگام چرخیدن	گریس های ویژه همراه با ساختار خاص و خلوص بالا
باتاقان با محور مایل یا عمودی	گریس چسبنده با درجه نفوذپذیری 2 و 3
روان کاری دراز مدت	گریس های دارای پایداری ساختمان اغلب براساس روغن پایه سینتیک و دارای نفوذپذیری 2 و 3 هستند. دمای کارکرد گریس باید بسیار بالاتر از دمای سیستم باشد.
دمای بالا	گریس که کمترین مواد یا فیلمانده را از خود تولید کند
دمای پایین	گریس با روغن پایه دارای دامنه باریک هیدر و کربنی و نفوذپذیری 1 یا 2 در صورت امکان با روغن پایه سینتیک
محیط دارای گرد و غبار	گریس سفت، نفوذپذیری 3.
بیعان آب	گریس امولسیون شوئده
باشش آب	گریس دفع آب
محیط از بین برنده (خورنده)	گریس با پایداری خوب در برابر محیط و حفاظت خوب در برابر خوردگی
ارتعاش و تنش ضربه ای	گریس لیبوم EP دارای نفوذپذیری 2، فاصله روان کاری مجدد زیاد در صورت امکان مواد افزودنی جامد، همیشه سفت، همراه با الیاف کوتاه
حلقه خارجی باتاقان می چرخد	گریس با نفوذپذیری 3 و 4 همراه با مفادیر بیشتری از ماده سفت کننده.
حلقه داخل ثابت است	گریس های استاندارد باتاقان های غلظتی
حلقه	

مقاومت در برابر آب Water Resistance

مقاومت گریس‌ها در مواردی که با آب تماس پیدا می‌کنند متفاوت است. برخی در برابر آب مقاوم بوده و در حضور آب متلاشی و تشکیل امولسیون می‌دهند، لذا در این شرایط بایستی سریعاً نسبت به تعویض آن اقدام نمود. برعکس، دسته دیگری از گریس‌ها، مقاومت عالی در برابر آب از خود نشان می‌دهند و در پمپ‌های آب و سایر محیط‌های مرطوب استفاده می‌شوند.

حداکثر دمای عملیاتی مجاز گریس در دستگاه

به بیشترین درجه حرارتی که می‌توان گریس را به‌طور مداوم در آن دما به کار گرفت بدون آن‌که خواص خود را از دست بدهد Max. Continuous Usable Temperature گفته می‌شود.

قابلیت حفظ ساختار در مقابل گرم و سرد شدن متوالی

به میزان برگشت‌پذیری گریس به حالت ژلاتینی اولیه خود نسبت به تغییرات درجه حرارت و ذوب و انجماد (ژلاتین شدن) Reversibility Respect To Temperature Fluctuations گفته می‌شود.

برخی از گریس‌ها به ویژه گریس کلسیم (کاپ) با بالا رفتن دمای عملیاتی دستگاه و نزدیک شدن به نقطه ذوب گریس، متلاشی می‌شوند و از هم می‌پاشیده می‌شوند و حتی با خنک شدن دستگاه، حالت ژلاتینی اولیه خود را به دست نمی‌آورد و به صورت دو فاز روغن و ذرات معلق صابون در می‌آیند. در این شرایط باید بی‌درنگ اقدام به تعویض گریس نمود. اصطلاحاً چنین گریس‌هایی را برگشت‌ناپذیر می‌خوانند و برعکس گریس‌هایی که مجدداً حالت ژلاتینی خود را به دست می‌آورند، برگشت‌پذیر می‌نامند

قابلیت پمپ شدن در سیستم‌های مرکزی Pumpability

اگر گریس در دمای پایین خیلی چسبنده و سفت شود، سیستم‌هایی که به صورت مرکزی گریس را به ماشین‌آلات پمپ می‌کنند با مشکل مواجه می‌شوند. به کمترین دمائی که می‌توان یک گریس را پمپاژ نمود نقطه پمپ شدن می‌گویند.

مقاومت در برابر فشار مکانیکی (E.P) Resistance To Extreme Pressure

با افزایش بار، گریس خود را از بین قطعات فلزی کنار کشیده و اجازه می‌دهد دو قطعه فلزی با هم تماس پیدا کنند. این مسئله توأم با جوش خوردگی‌های موقت و جدا شدن‌های متوالی گریس شده و باعث فرسایش شدید قطعات می‌گردد. لذا از مواد افزودنی خاصی برای افزایش دادن مقاومت گریس در برابر فشار استفاده می‌شود تا با تشکیل لایه‌های مقاوم جلوی فرسایش گرفته شود.

بافت Texture

گریس‌ها براساس طول و ضخامت الیاف آنها به چند دسته کره‌ای Buttery نرم Soft الیافی کوتاه Short Fibrous و الیافی بلند Long Fibrous، ریش‌ریش String تقسیم می‌شوند، که هر کدام کاربرد ویژه خود را دارند.

رنگ Color

رنگ گریس ناشی از رنگ روغن به کار رفته در آن و یا در بعضی موارد افزودن مواد پرکننده ویژه به آن می‌باشد. به هر حال رنگ به کیفیت محصول ارتباطی ندارد. لازم به توضیح است که برخی از تولیدکنندگان با اضافه نمودن رنگ‌های ویژه، منظور خاصی را برای کاربرد ویژه‌ای القا می‌کنند.

آزمایشات ارزیابی و عملکرد گریس‌ها

تعداد زیادی آزمایش برای پیش بینی عملکرد گریس‌ها تحت شرایط معین وجود دارد که ذیلاً به برخی از آنها اشاره می‌شود:

۱- آزمایشات پایداری ساختمانی و مکانیکی

۲- آزمایشات اکسیداسیون

۳- آزمایشات جداسدن روغن از گریس

۴- آزمایشات مقاومت گریس در برابر آب

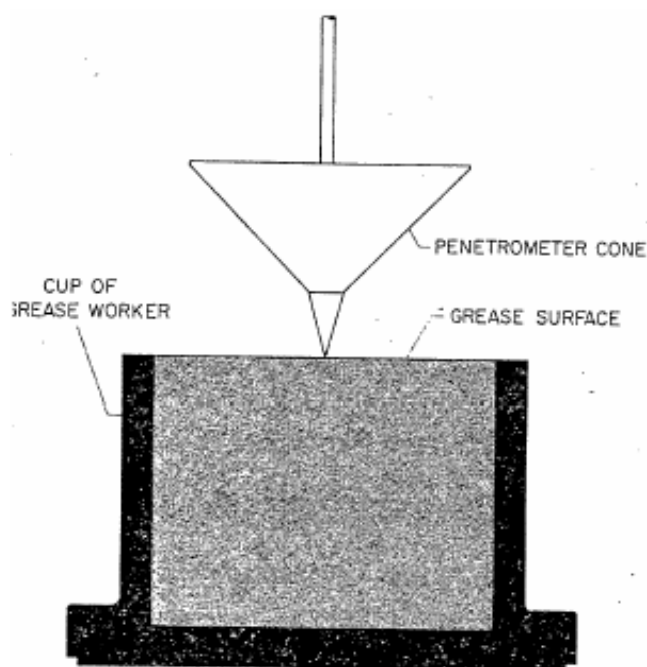
۵- آزمایشات حفاظت در برابر زنگ زدگی

۶- آزمایشات فشارپذیری و جلوگیری از سائیدگی

که ذیلاً به شرح چند نمونه از آنها پرداخته می‌شود.

آزمایشات پایداری ساختمانی و مکانیکی

توانائی و مقاومت یک گریس در برابر نیروهای برشی مکانیکی که باعث بیش از حد نرم شدن (شل شدن) یا سفت شدن گریس‌ها می‌شود را پایداری مکانیکی می‌گویند. این آزمایش طبق روش استاندارد ASTM D1831 انجام می‌شود و روش کار به این صورت است که یک نمونه کوچک گریس در یک محفظه استوانه‌ای بوسیله یک غلطک سنگین و به مدت دو ساعت در درجه حرارت اتاق آسیاب می‌شود و سپس قابلیت نفوذ آن به وسیله جسم مخروطی شکل با اندازه ۱/۲ یا ۱/۴ تعیین می‌شود.

در این آزمایشات تغییر در پایداری گریس با کارمکانیکی به عنوان تغییر مطلق در قابلیت نفوذ یا در صد تغییر در قابلیت نفوذ گزارش می شود

آزمایشات اکسیداسیون

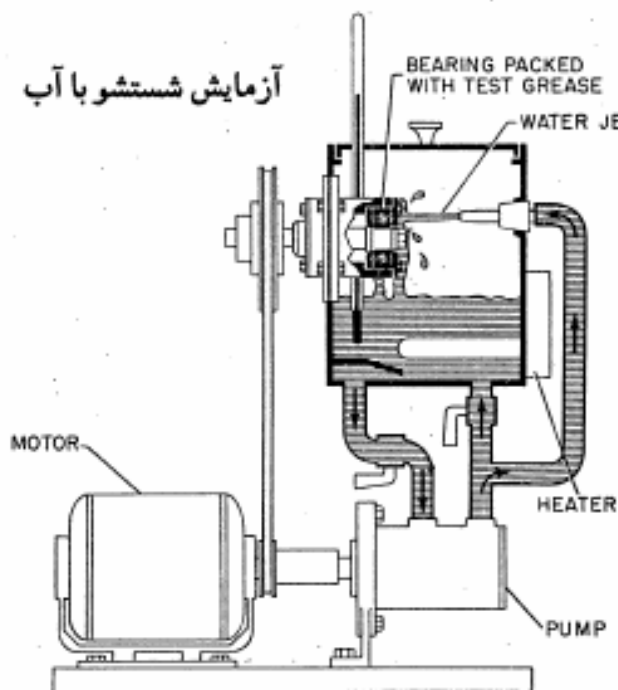
مقاومت در برابر اکسیداسیون یک خاصیت مهم برای گریس هائی است که در یاتاقان های غلطکی استفاده می شوند. بهبود این خاصیت با استفاده از مواد بازدارنده اکسیداسیون طول عمر یاتاقان هزارگامی کند. برای انجام این آزمایش بال برینگ در دستگاه تحت بار و درجه حرارت زیاد قرار می گیرد و تا زمانی که یاتاقان خراب می شود یا تا ساعت معینی که خرابی رخ نداده آزمایش تمام می شود. این آزمایش برای تعیین طول عمر سرویس دهی گریس ها در بال برینگ هائی که در درجه حرارت های بالا کار می کنند طراحی شده است.

آزمایش مقاومت در برابر آب

در این آزمایش یک بال برینگ با پوسته هائی با فاصله مجاز به مدت زیادی چرخانده می شود و در حین چرخش بال برینگ، بوسیله یک جت آب، روی آن آب پاشیده می شود. پایداری در برابر شستشو بوسیله مقدار گریس از بین رفته در بال برینگ در طول مدت آزمایش اندازه گیری می شود. این آزمایش روش مفیدی است برای گریس هائی که در معرض آب قرار دارند.

در حالت های زیادی ممکن است پاشیدن مستقیم آب مسئله ای نباشد اما رطوبت هوای ناشی از آب ممکن است گریس را در معرض آلودگی قرار دهد. یک روش برای ارزیابی گریس برای استفاده در چنین شرایطی همواره کردن آب در داخل گریس است. ممکن است گریس بر اساس مقدار آبی که جذب می

کند) بدون این که ساختمان گریس از بین برود یا سفت و یا نرم شود) و نتیجه ترکیب یک نسبت معینی از آب رخ دهد گزارش می شود.

آزمایشات حفاظت از زنگ زدگی

وظایف گریس ها علاوه بر روانکاری حفاظت از سیستم در برابر خوردگی و زنگ زدگی نیز می باشد. بعضی از گریس ها بطور طبیعی خاصیت حفاظت از زنگ زدگی را نیز بر عهده دارند در حالی که بعضی از آنها دارای این خاصیت نمی باشند که برای بهبود این خاصیت می توان از مواد جلوگیری کننده از زنگ زدگی نیز استفاده شود.

برای ارزیابی خاصیت حفاظت در برابر زنگ زدگی می توان از آزمایشات استاتیک و دینامیک استفاده نمود که این آزمایشات معمولاً برای گریس هایی که در یاتاقان های غلطکی (بال برینگ ها) بکار می روند استفاده می شود. شرایط آزمایش طوری طراحی می شود که عوامل مساعد برای زنگ زدگی فراهم می شود. در یکی از این آزمایشات یاتاقان های مخروطی با گریس تحت آزمایش پرمی شود و با چرخش یاتاقان به مدت ۶۰ ثانیه تحت بار، گریس ها پخش می شوند سپس یاتاقان در آب مقطر فرو برده می شود و در درجه حرارت ۵۲ درجه سانتیگراد و در رطوبت نسبی صد درصد به مدت ۸ ساعت نگه داشته می شود سپس یاتاقان تمیز می شوند و از نظر زنگ زدگی و خوردگی مورد بررسی قرار می گیرد. یاتاقان هایی که هیچ گونه خوردگی نشان ندهند با نمره یک و یاتاقان هایی که در آنها خوردگی ابتدائی (کمتر از سه لکه قابل رویت) وجود داشته باشد با نمره دو و خوردگی های بیشتر با نمره سه ارزیابی می شوند.

آزمایشات فشارپذیری و جلوگیری از سائیدگی

آزمایشات استاندارد که از طرف ASTM برای خاصی فشارپذیری معرفی شده اند عبارتند از:

۱- آزمایش سایش چهار ساچمه فشارپذیر Four Ball Exterm Pressure که طبق استاندارد ASTM D2596 انجام می شود.

آزمایش ماشین تیمکن Timken Machines که طبق استاندارد ASTM D2509 انجام می شود. همچنین برای ارزیابی خاصیت جلوگیری از سائیدگی روش Four Ball Wear Test Machine که طبق روش استاندارد ASTM D2266 که سائیدگی استیل روی استیل را مورد بررسی قرار می دهد و روش های استاندارد ASTM D2509 و ASTM D2596 بخصوص برای گریس های با سطح مرغوبیت بالا که دارای خاصیت فشارپذیری بالائی باشند مورد استفاده قرار گرفت.

برای اندازه گیری خاصیت ضدسایش گریس ها، روش ASTM D-۲۲۶۶ توصیه می شود. آزمایش فشارپذیری، برای ارزیابی خاصیت تحمل بار یک روغن که تحت شرایط بار زیاد و روغن کاری شرایط مرزی قرار دارد، مورد استفاده قرار می گیرد.

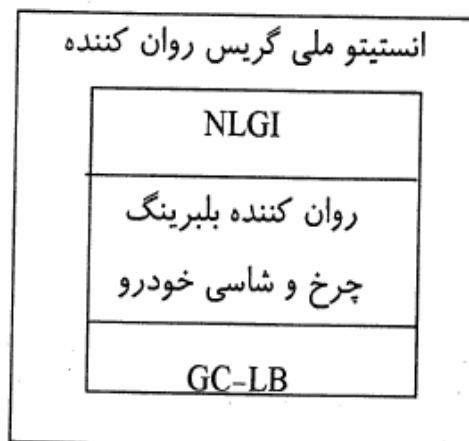
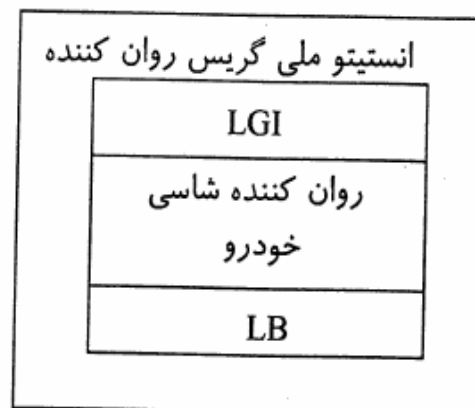
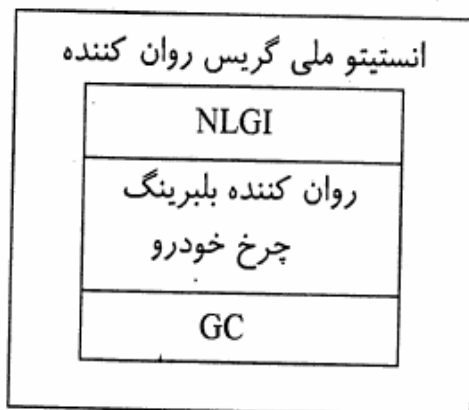
طبقه بندی گریس ها

بر اساس قابلیت نفوذ کار کرده موسسات استاندارد جهانی ASTM یک درجه بندی عددی برای طبقه بندی کردن ثبات گریس ها بوجود آورده است.

درجداول زیر نیز طبقه بندی کاربردی NLGI برای کاربردهای مختلف روانکاری قطعات خودروها آورده شده است.

کاربرد	طبقه بندی NLGI	محدودیت های کاربرد
شاسی	LA	شرایط کاری آسان و دفعات زیادی گریس کاری مجدد
	LB	دفعات گریس کاری کم، بارهای زیاد و در معرض آب بودن
بلبرینگ های چرخ	GA	شرایط کاری آسان
	GB	شرایط کاری متوسط (شرایط اکثر خودروها)
	GC	شرایط کاری سخت، درجه حرارت بالا و کارکرد همراه با ایستادن و حرکت کردن های زیاد

همچنین علامت های تأییدیه جهت شناسایی گریس ها را نیز مشخص کرده است.

درجه NLGI و دامنه قابلیت نفوذ مربوط به آن برحسب افزایش سختی در جدول زیر آورده شده است.
(NLGI*: National Lubricating Grease Institut)

طبقه بندی گریس NLGI

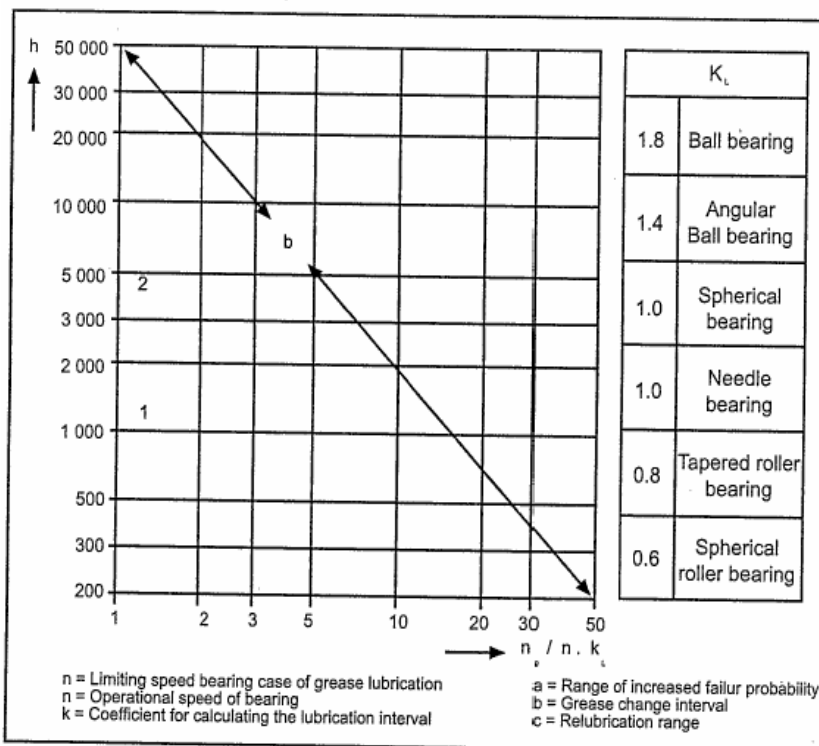
قابلیت نفوذ کار کرده	درجه NLGI
۴۴۵-۴۷۵	...
۴۰۰-۴۳۰	..
۳۵۵-۳۸۵	.
۳۱۰-۳۴۰	۱
۲۶۵-۲۹۵	۲
۲۲۰-۲۵۰	۳
۱۷۵-۲۰۵	۴
۱۳۰-۱۶۰	۵
۸۵-۱۱۵	۶

انتخاب مقدار گریس برای یاتاقان ها

با استفاده از جدول زیر می توان ساعت کارکرد گریس های پایه لیتیوم را در درجه حرارت ۷۰ درجه سانتی گراد بدست آورد.

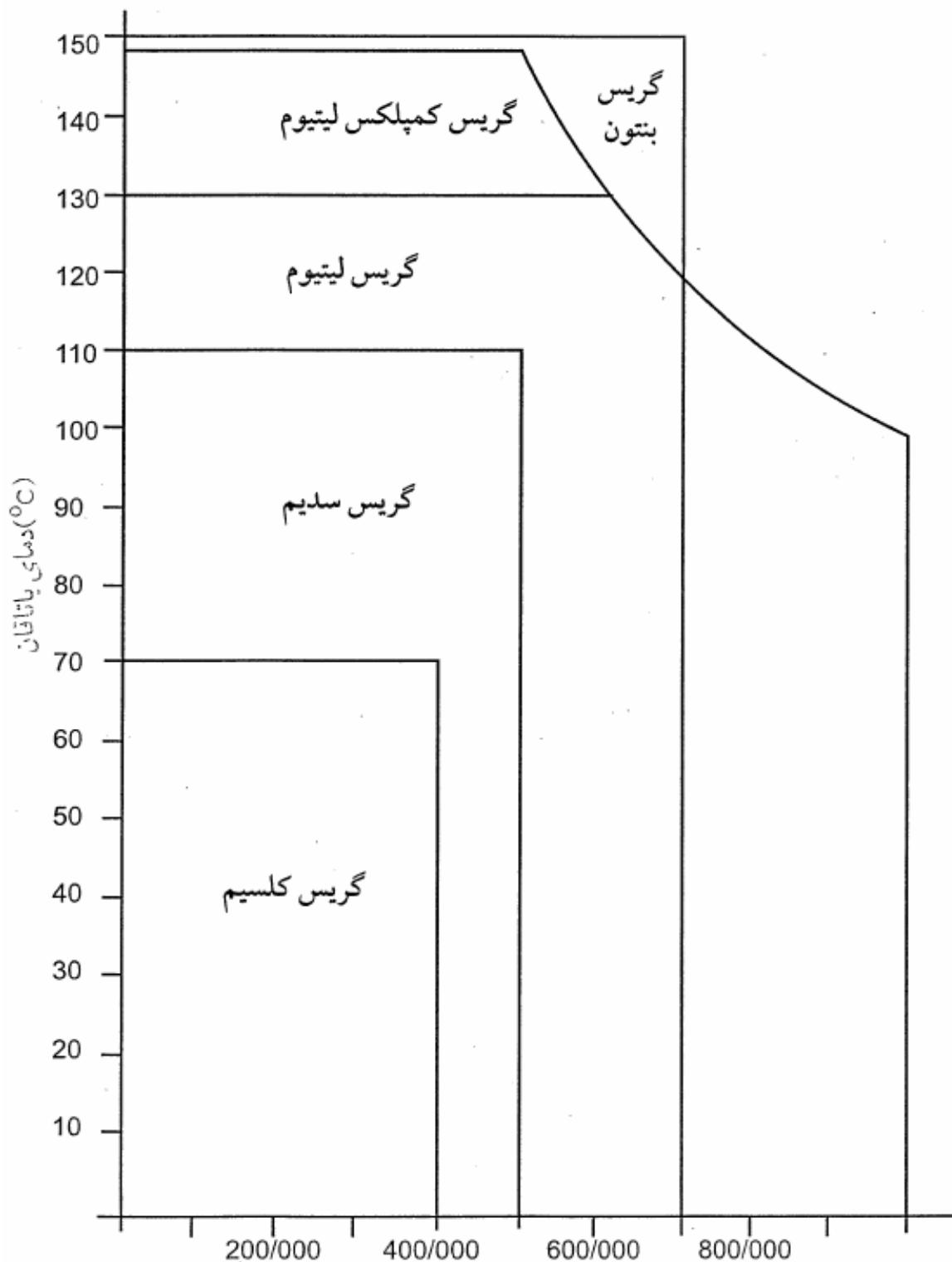
ساعت کارکرد گریس لیتیوم

نمودار محاسبه زمان های روانکاری برای گریس های لیتیومی تا محدوده درجه حرارت 70°C

با استفاده از جدول زیر می توان محدوده کارکرد انواع گریس را با توجه به سرعت و درجه حرارت در یاتاقان بدست آورد.

محدوده کارکرد انواع گریس با توجه به سرعت و گرمای یاتاقان

سرعت یاتاقان بر حسب دور در دقیقه $\times$ قطر داخلی یاتاقان بر حسب میلیمتر = DmN

NLGI	نفوذ پس از کلر	حالت فیزیکی	نحوه استفاده از گریس
000	445-475	مایع	به کمک سیستم‌های پمپ کننده مرکزی
00	400-430	نیمه مایع	به کمک سیستم‌های پمپ کننده مرکزی
0	355-385	نیمه مایع	به کمک سیستم‌های پمپ کننده مرکزی
1	310-340	زلزلتینی	به کمک گریس پمپ با سیستم‌های پمپ کننده مرکزی
2	265-295	زلزلتینی	به کمک گریس پمپ با سیستم‌های پمپ کننده مرکزی
3	220-250	زلزلتینی	به کمک گریس پمپ
4	175-205	نیمه جامد	به کمک گریس پمپ
5	130-160	نیمه جامد	استقیماً تصورت جامد در ابعاد مشخص مورد استفاده قرار می‌گیرد
6	85-115	جامد	مستقیماً تصورت جامد در ابعاد مشخص مورد استفاده قرار می‌گیرد

سیستم های روغنکاری Lubrication Systems

مهمترین عامل در کارآیی مفید دستگاهها و قطعات متحرک آنها نوع صحیح روغن و سیستم روغن کاری است. اصولاً نوع سیستم روغنکاری بر اساس وضعیت ساختمانی و نوع قطعات بکاررفته در آن و نیاز دستگاه مورد نظر انتخاب می شود و به روش های زیر عملی می شود:

۱- روش های یک بار مصرف

۲- روغنکاری قطره ای و تغذیه باظروف فتیله دار.

۳- روغنکاری پاششی .

۴- روش های استفاده مجدد

۵- سیستم گردشی ثقلی.

۶- سیستم روغنکاری ترشچی.

۷- سیستم حمام روغن.

۸- سیستم روغنکاری به توسط رینگ زنجیر و طوقه).

۹- سیستم روغنکاری غرقابی.

۱۰- سیستم های روانکاری متمرکز.

الف- سیستم روغنکاری تحت فشار.

ب- سیستم روغنکاری مه ای Oil Mist.

در این بخش بیشتر به بحث روش های روانکاری صنعتی که بیشترین کاربرد در صنایع دارد پرداخته می شود.

روش روانکاری یکبار مصرف

در این سیستم در دوره های زمانی مشخص ، مقادیر کمی از روان کننده ها وارد سیستم شده و پس از استفاده ، به مخزن ضایعات تخلیه می گردد . این سیستم عمدتاً در ماشین الات دارای دنده های باز و ریسمانهای سیمی ، زنجیرها و یاتاقانهای غلطان و بعضی از سیلندرها ، یاتاقانها و دنده های بسته مورد استفاده قرار می گیرد . اساس کار این سیستم تغذیه روغن از یک ظرف روغن مانند شیشه ، بطری و نژائر آن و انتقال به محل روغنکاری توسط : فتیله ، نازل پاششی ، شیر سوزنی ، ریسمان ، پمپ پلانجر و لوله موئین هوا می باشد . میزان ضایعات و آلودگی محیط زیست بالا از معایب این روش می باشد

روش روانکاری استفاده مجدد

در این روش روان کننده پس از استفاده در مخزن جمع آوری گردیده و مجدداً جهت روانکاری در سیستم به گردش در می آید . انواع مختلف این روش به شرح ذیل می باشد:

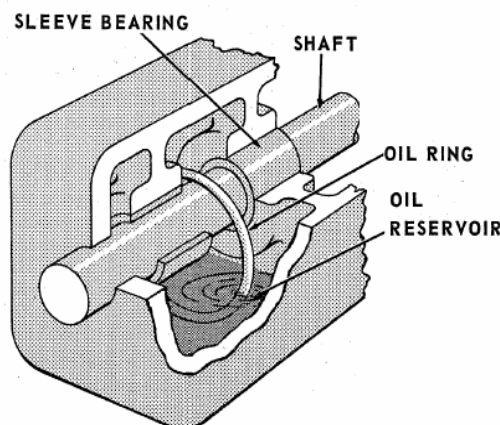
روغن کاری بوسیله حمام روغن

دارای ظرف روغن با سطح ثابت روغن بوده و محل روغنکاری در آن غوطه ور می گردد. از این سیستم برای روانکاری یاتاقانهای کف گرد هیدرودینامیک با محور عمودی استفاده می گردد

روغن کاری به توسط رینگ

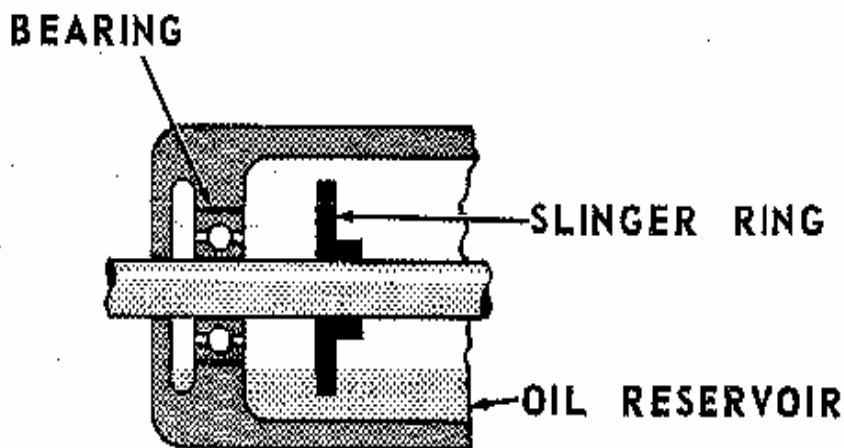
در یاتاقان هائی که به این روش روغنکاری می شوند روغن توسط یک رینگ Oil Ring که روی محور ازاد است و با آن می چرخد، و در اثر چرخش محور روغن رانیز با خود بطرف بالا می آورد و روی یاتاقان پخش می کند و پس از روغنکاری مجدداً به مخزن روغن برمی گردد. از این روش برای مواردی که محور دارای دور متوسطی است استفاده می شود. در سرعت های زیاد رینگ و محور یاتاقان به سرعت روی یکدیگر می غلتند و در نتیجه روغن به اندازه کافی به یاتاقان نمی رسد. همچنین در سرعت های بالا که یاتاقان بار زیادی را منتقل می کند مقدار روغن به اندازه ای نیست که بتواند کار خنک کاری را انجام دهد.

قطر رینگ تقریباً $\frac{1}{5}$ تا $\frac{2}{3}$ برابر قطر محور است و در مواقعی که طول یاتاقان زیاد باشد از دو عدد رینگ استفاده می شود. همچنین سطح روغن باید طوری باشد که کمتر از نصف قطر رینگ در داخل روغن فرو رود. در صورتی که سطح روغن خیلی پایین باشد روغن به اندازه کافی به یاتاقان نمی رسد و در صورتی که سطح روغن بیش از حد بالا بیاید به علت سبک شدن رینگ (طبق قانون ارشمیدس) ممکن است باعث متوقف شدن رینگ (به دلیل کاهش اصطکاک بین رینگ و محور) و قطع روغن به یاتاقان شود. بعضی از مواقع که سرعت محور بسیار پایین است از زنجیر بجای رینگ استفاده می شود زیرا زنجیرها در سرعت های پایین ظرفیت بیشتری برای انتقال روغن دارند.

در بعضی از موارد که استفاده از روغن های با گراندروی زیاد برای یاتاقان های با سرعت کم و بار زیاد لازم باشد از طوقه یا Slinger Ring به جای Oil Ring استفاده می شود که شامل یک صفحه با قطر مشخص است که روی محور نصب می شود و با آن می چرخد. برای پاک کردن روغن و هدایت آن به شیارهای توزیع روغن (در یاتاقان های بوشی) به یاتاقان ها باید یک پاک کننده یا Scraper در قسمت بالای طوقه

نصب شود. این سیستم دارای کارائی بهتری است ولی به دلیل موارد ذکر شده فوق و پاشش روغن معمولاً در دورهای خیلی بالا کمتر مورد استفاده قرار می گیرد.

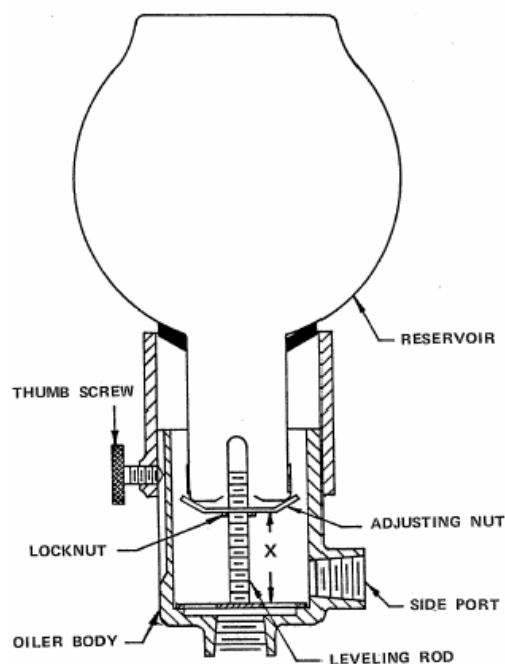

به دلیل نشتی های اجتناب ناپذیری که وجود دارد سطح روغن داخل محفظه یا تاقان تغییر می کند که این می تواند در این نوع سیستم روانکاری اختلال ایجاد کند پس لازم است سیستمی وجود داشته باشد که بتواند بطور اتوماتیک سطح روغن را در حد مطلوبی نگه دارد .

برای تنظیم اتوماتیک سطح روغن در داخل هوزینگ برینگ ها از سیستم هائی به نام Oil Pot که از یک محفظه شیشه ای که شامل یک میله تنظیم کننده Levling Rod و یک محفظه شیشه ای به عنوان مخزن ذخیره روغن است استفاده می شود. در صورتی که سطح روغن محفظه یا تاقان از حد تعیین شده پایین تر رود بطور اتوماتیک سطح روغن تنظیم و کمبود روغن را جبران می کند. هرچه مخزن شیشه ای بالاتر قرار گیرد سطح روغن بالاتر می آید و بالعکس هرچه پایین تر قرار گیرد سطح روغن پایین تر نگه داشته می شود. تنظیم سطح مخزن شیشه ای روغن توسط میله تنظیم کننده همراه با دو مهره بزرگی که روی آن پیچیده می شود و زیر مخزن شیشه ای قرار دارد تنظیم می شود. با پیچاندن این مهره ها Adjusting Nut (برای جلوگیری از شل شدن آنها در حین کار از دو مهره استفاده می شود) به سمت بالا مخزن شیشه ای بالاتر قرار می گیرد (سطح روغن بالاتر می آید) و باعث تخلیه بیشتر روغن از مخزن شیشه ای بطرف هوزینگ برینگ می شود تا حالت تعادل برقرار شود.

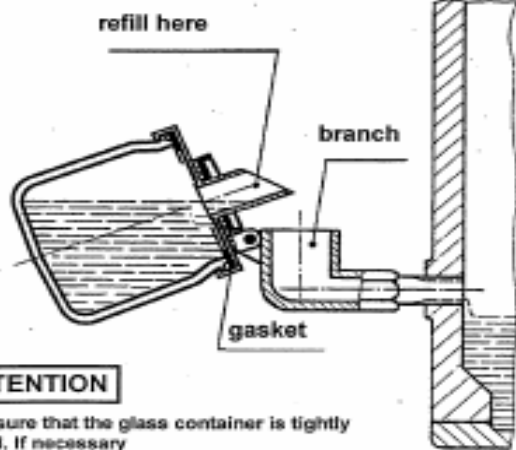
موقعیت قرارگیری مهره های زیر مخزن شیشه ای مبین سطح روغن داخل هوزینگ برینگ است و با بالا و پایین بردن مهره امکان تغییر دادن ارتفاع روغن وجود دارد .

در شکل زیر یک نمونه Oil Pot با مخزن ذخیره روغن شیشه ای که در اکثر مراکز صنعتی مورد استفاده قرار می گیرد نشان داده شده است.

در شکل زیر یک نمونه دیگر Oil Pot که ارتفاع روغن را در یک حالت نگه می دارد (غیر قابل تنظیم) نشان داده شده است.

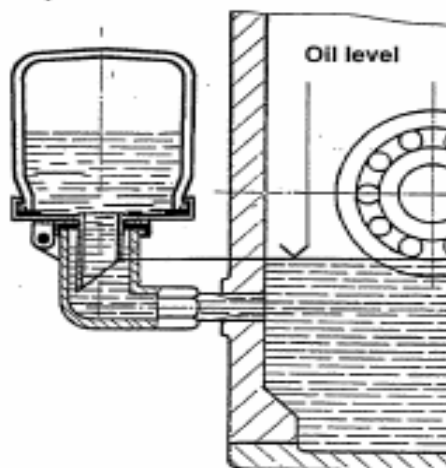
Oil reservoir tilted back

ATTENTION

Make sure that the glass container is tightly closed. If necessary replace gasket. Turn glass container hand-tight into threadet cover. Check firm seat.

Oil reservoir original position

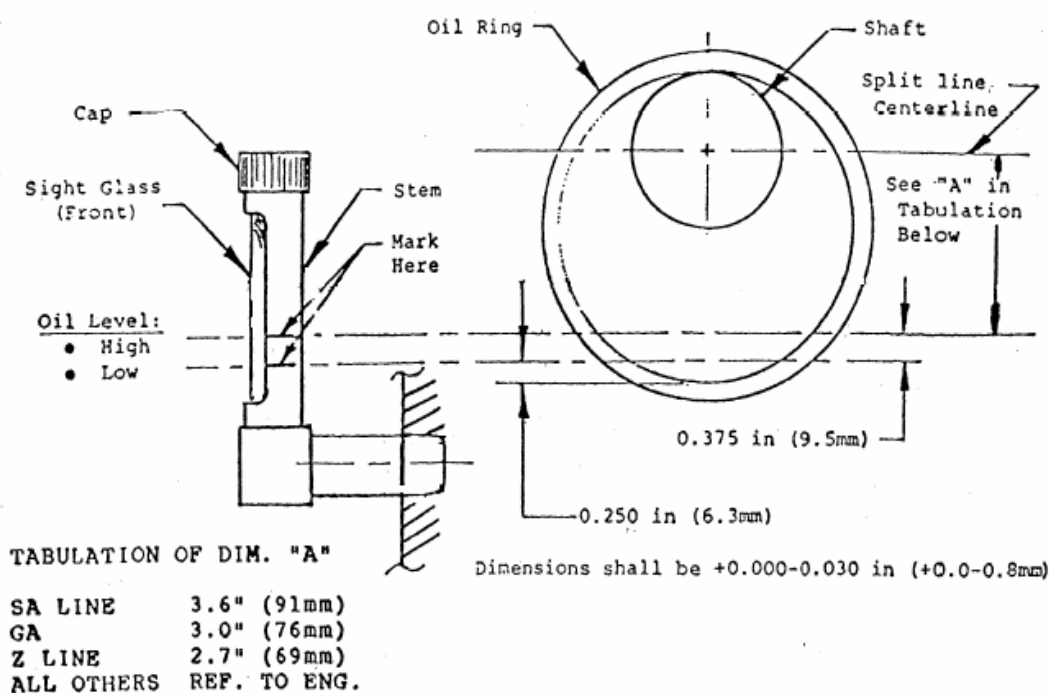
چند نکته:

۱- اگر لوله اتصال Oil Pot به محفظه یا تاقان گرفتگی داشته باشد امکان تخلیه روغن وجود ندارد و با وجود روغن در محفظه شیشه ای امکان سوختن برینگ وجود دارد.

۲- گاهی مشاهده می شود که میله تنظیم کننده سطح داخل Oil Pot بنا به دلایلی مفقود یا برداشته شده است که این کاری تواند باعث از کار افتادن Oil Pot و عدم کنترل سطح روغن شود و در شرایطی سوختن برینگ ها و کاهش طول عمر آنها را در اثر فقدان روغن بوجود آورد.

۳- اگر مخزن شیشه ای شکسته شده باشد یا ترک داشته باشد باعث می شود هواداخل آن نفوذ کند و روغن داخل آن در مدت زمان کوتاهی تخلیه شود و عملاین سیستم کاردهی خود را از دست بدهد پس علاوه بر اطمینان از پر بودن مخزن شیشه ای باید موارد فوق الذکر نیز در طی بازدیدها ی روزانه چک شوند.

ارتفاع روغن هوزینگ برینگ هائی که از یاتاقان های بوشی استفاده می کنند و سیستم روغنکاری آنها از نوع Oil Ring است بسته به قطر شافت و قطر رینگ است و می توان حداقل و حداکثر ارتفاع روغن را بر اساس ابعاد Oil Ring بدست آورد که در شکل زیر یک نمونه آن نشان داده شده است.

سیستم روغن کاری مرکزی تحت فشار Forced Lubrication

در این سیستم روغنکاری از روغن تحت فشار علاوه بر خنک کاری برای روغنکاری یاتاقان ها نیز استفاده می شود و در صورتی که فشار روغن کم باشد به دلیل کم شدن فلوی روغن یاتاقان ها به خوبی روغنکاری نمی شوند و باعث صدمه دیدن آنها خواهد شد (به دلیل عدم انتقال حرارت) برای روغنکاری یاتاقان ها باید همیشه از روغن تمیز استفاده شود زیرا ذرات موجود در روغن می تواند در فواصل کم بین قطعات گیر بیفتد و باعث سائیدگی محور یاتاقان شود.

مزایا و معایب سیستم های روانکاری تحت فشار

استفاده از این سیستم ها برای تامین روغن یا گریس جهت قطعاتی که نیاز به روانکاری دارند به مقدار زیاد رو به افزایش است . سیستم های روانکاری مرکزی ، امروز در وسایل صنعتی ثابت و متحرک در فرآیندها و قطعات خط تولید و همچنین در ماشین ابزار مورد استفاده قرار می گیرند . این سیستم ها دارای مزایایی به شرح ذیل می باشند:

۱- کارکرد مطمئن ماشین را بهبود می بخشد.

۲- هزینه نیروی انسانی کمتری دارد.

۳- زمان توقف ماشین آلات را جهت روغن کاری کاهش می دهد.

۴- حداکثر استفاده مؤثر و مفید از روغن را ایجاد می نماید.

۵- به خاطر استفاده مؤثر از روغن ، هزینه خرید روغن را کم می کند.

۶- روغن کاری کلی ماشین آلات را بهبود می بخشد.

۷- با کنترل کردن مصرف روغن ، ضایعات روغن را کاهش می دهد.

۸- به خاطر کمتر کردن ریزش روغن ، باعث تمیز تر شدن ماشین آلات و محوطه کارخانجات و کارگاهها می گردد.

روغن مورد لزوم برای روانکاری در محفظه ای Oil Reservoir ذخیره می شود. روغن توسط پمپ از مخزن کشیده می شود و روغن تحت فشار پس از خنک شدن و فیلتر شدن به محفظه یاتاقان وارد و با ایجاد فیلم روغن بین یاتاقان ها و محور عملیات روانکاری انجام می شود .

این سیستم روانکاری از قسمت های زیر تشکیل شده است:

۱- پمپ های اصلی و کمکی روغن برای بالابردن فشار روغن.

۲- فیلترهای روغن برای جداسازی ذرات و مواد جامد موجود در روغن.

۳- کولرهای روغن برای خنک کردن روغن.

۴- کنترل ولو ها و شیرهای فشار شکن Safety Valve برای کنترل فشار و فلوی روغن Relief Valves.

۵- مخزن روغن همراه با تجهیزات آن شامل نشان دهنده سطح روغن گرم کن یا هیتر سیستم تهویه و ..... برای ذخیره روغن.

۶- تجهیزات اندازه گیری شامل فشارسنج ها دما سنج ها اختلاف فشارسنج اندازه گیر ارتفاع و ...

۷- سیستم ها و رله های حفاظتی و ترانسمیترها برای حفاظت از دستگاه که به سیستم های Alarm و Shut Down فرمان می دهند و شامل :

الف- حفاظت سیستم در برابر درجه حرارت بالای روغن.

ب- حفاظت سیستم در برابر گرمای بیش از حد پوسته یاتاقان ها.

پ-حفاظت سیستم روغنکاری کم بودن فشارروغن.

ت- مخزن ذخیره روغن یا کومولاتور که همواره مقداری روغن در آن ذخیره می شود و در انتهای چرخش محورروی یاتاقان ها تخلیه می شود و از ذوب شدن یاتاقان ها جلوگیری می کند که داخل این مخزن یک کیسه پر شده Bleader از گازی مثل ازت تشکیل شده که با اعمال فشار روغن در اطراف آن مقداری انرژی پتانسیل در آن ذخیره می شود و در مواقع لزوم باعث تخلیه روغن می شود.

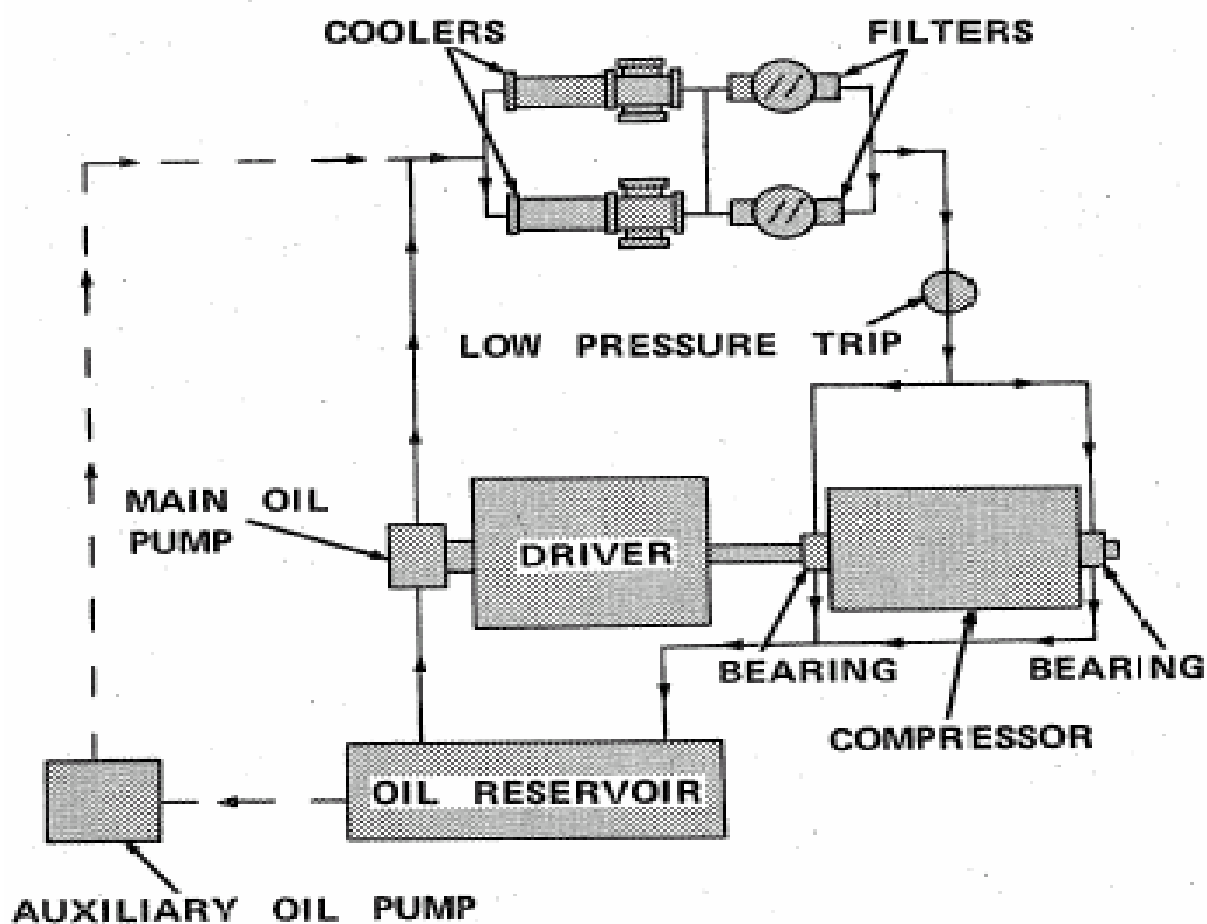
ث-حفاظت از عدم گرفتگی فیلترهای روغن با اندازه گیری اختلاف فشار ورودی و خروجی فیلتر.

ج-حفاظت سیستم برای اطمینان از وجود مقدار لازم روغن در داخل مخزن.

چ-سیستم راه انداز پمپ اضطراری روغن در مواقعی که پمپ اصلی مشکل پیدامی کند.

ح--لوله ها، ولوها، شیرهای یکطرفه و اتصالات که کار انتقال روغن به قسمت های مختلف را انجام می دهند و حتما باید از جنسی باشند که زنگ نزنند مثل فولادهای ضد زنگ.

در شکل زیر فلودیگرامی از یک سیستم روغنکاری تحت فشار نشان داده شده است.

لازم به توضیح است که قبل از در سرویس قرار دادن پمپ یا هر دستگاه دیگر کلیه این مجموعه و سیستم های حفاظتی آن باید مورد بررسی قرار گیرد (بخصوص بعد از نصب اولیه یا چک های روتین یا بعد از هر

تعمیر اساسی) که از عملکرد صحیح سیستم های حفاظتی آن اطمینان حاصل شود که ذیلا به نحوه چک کردن قسمت های مختلف آن پرداخته می شود.

مسائلی که قبل از راه اندازی یک سیستم روغن باید رعایت شود

۱- تمیز کردن تمامی لوله ها، مسیرها و ۰۰۰ یا Flush.

۲- تنظیم تمامی شیرهای کنترل، کنترل ولوها، ترانسسمیترهای، سوئیچ ها و ۰۰۰ طبق Set Point های توصیه شده توسط کارخانه سازنده.

۳- کالیبره کردن کلیه نشان دهنده های فشار و درجه حرارت.

۴- اطمینان از عملکرد کالیبره بودن کلیه ترموکوپل ها و نظایر آن برای بازرسی قسمت حساسشان برای حالت Alarm, Shut Down, با استفاده از حمام روغن یا هر روش دیگر.

۵- چک کردن نحوه عملکرد کلیه سوئیچ هایی که بوسیله عامل فشار تعذیه می شوند، فرمان می گیرند، تحریک می شوند و عمل می کنند بوسیله تغییر فشار سیستمی که سوئیچ برای آن تدارک شده است به میزان مورد نظر.

۶- چک کردن کلیه شیرهای یک طرفه که اگر در خلاف جهت جریان سیال نصب شده باشند در موقع بالا بردن فشار سیستم باعث خسارتهای شدیدی به پمپ ها، نشان دهنده ها و ۰۰۰ می شوند.

۷- چک کردن و تنظیم Setting کلیه Safety Valve در فشار مورد نظر و زمان مقرر شده برای هر کدام از آنها.

مواردی که روی سیستم های حفاظتی روغن باید چک شوند

۱- چک کردن سیستم اخطار از کار افتادن پمپ اصلی روغن (پایین آمدن فشار روغن).

Stand By Pump Running- Failure Main Oil Pump

وظیفه این سوئیچ در سرویس قرار دادن پمپ یدک روغن و همچنین تحریک سیستم الارم در مواقعی است که پمپ اصلی روغن از کار افتاده است. روش تست آن به این صورت است که پمپ یدک در سرویس قرار داده می شود و دوسریک اهم متر روی این سوئیچ قرار داده می شود سپس ولوی که در مسیر خروجی پمپ یدک است ارام ارام بازمی شود تا فشار روغن شروع به کم شدن کند وقتی فشار روغن مساوی میزان Setting مربوطه شد باید این سوئیچ مدار را متصل کند که در این صورت می توان از در سرویس آمدن پمپ یدک در حین کار اطمینان حاصل نمود.

۲- اخطار گرفتگی فیلتر روغن Filter High Differential Pressure

وظیفه این سوئیچ اعلان وضعیت گرفتگی فیلتر روغن بر اساس میزان افت فشار اندازه گیری شده در دو طرف ورودی و خروجی فیلتر روغن است. روش تست آن به این صورت است که با بستن تدریجی Tapping روی خروجی D.P و بالا بردن فشار خروجی سیستم، اندازه گیری اختلاف فشار انجام می شود و سوئیچ اخطار دهنده نیز مثل حالت قبل چک می شود.

۳- چک نمودن سیستم Shut Down دستگاه روی کلیه فرمانهایی که روی آن اعمال می شود بصورت تک تک.....

۴- اطمینان از کارکرد مناسب هیترهای روغن (برقی ، بخاری) ونحوه عمل کردن آنها در درجه حرارت مناسب .

۵- هواگیری کلیه مسیرهای روغن اعم از فیلترها ، کولرها و.....

۶- هواگیری سیستم اب خنک کننده Cooling Water.

تجهیزات حفاظتی سیستم های روغن کاری

باتوجه به اهمیت روغنکاری و برای حفاظت بیشتر سیستم روغنکاری در دستگاه های مختلف به غیر از پمپ یدک روغن از تجهیزات دیگری از قبیل پمپ های D.C سیستم Top Tank , اکومولاتور روغن استفاده می شود که ذیلا به آنها اشاره می شود.

پمپ روغنکاری D.C

در دستگاه های بزرگ و گران قیمت برای حفاظت از ماشین هر قدر هم سرمایه گذاری شود مقرون به صرفه است زیرا اگر در طول عمر دستگاه یک بار هم دستگاه را محافظت کنذارزش آن را دارد به همین دلیل روی توربوژنراتورهای بزرگ علاوه بر پمپ های روغن اصلی یدکی (توربینی یا بخاری) و اکومولاتور روغن, از یک عدد پمپ که موتور آن با برق جریان مستقیم کار می کند نیز استفاده می شود. بدین صورت که اگر به هر دلیلی هیچ کدام از این پمپ ها به هر دلیلی نتوانستند کار روغنکاری را انجام دهند (به دلیل قطع برق یا بخار) این پمپ در اثر تحریک شدن سوئیچ فشار کم بطور در سرویس می آید و کار روغنکاری را از زمان از سرویس خارج شدن Trip دستگاه تا زمان توقف انجام می دهد و اجازه داده نمی شود کوچکترین اختلالی در سیستم روغنکاری و کار دستگاه حاصل شود. منبع تغذیه این پمپ های جریان برق مستقیم است که با سیستم UPS کار می کنند و شامل تعدادی باتری است که همیشه در حال شارژ نگهداری می شوند تا در مواقع اضطراری از آنها استفاده شود.

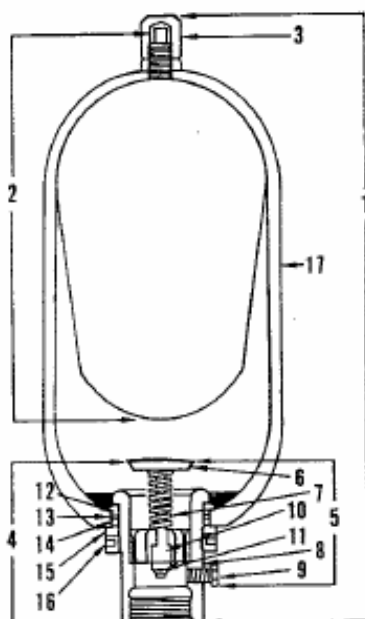
آکومولاتور روغن Lube Oil Accumulator

این سیستم شامل یک انباره استوانه با ظرفیت حدود ده گالن روغن است که در داخل آن یک Blader قرار دارد که بایک گازی اثر مثل ازت با فشار مناسب شارژی می شود و اطراف آن توسط روغن روانکاری احاطه می شود. این مخزن همچنین مجهز به یک شیر تنظیم فشار و یک نشان دهنده فشار است که فشار روغن باعث جمع شدن تیوب لاستیکی داخلی شده و مقداری انرژی در آن ذخیره می کند و در صورتی که سیستم روغنکاری از کار بیفتد و توربین Trip کند پس از توقف توربین روغن ذخیره شده در داخل آن روی یا تاقان های داغ تخلیه می شود و از چسبیدن آنها روی محور و همچنین تشکیل کک

ممانعت می کند. لازم به توضیح است که این مجموعه به هیچ وجه نمی تواند کار روغنکاری را انجام دهد و فقط برای جلوگیری از سیز (Seiz) کردن یا تاقان ها از آن استفاده می شود.

لازم به توضیح است که در توربین های بخاری که تروتل ولو و استاپ ولو با فشار سیستم Lube Oil عمل می کنند از فشار روغن ذخیره شده در اکومولاتور برای سریع تر بسته شدن استاپ ولو Stop Valve نیز استفاده می شود.

در شکل زیر شمائی از آن نشان داده شده است.

1	ACCUMULATOR, COMPLETE
2	BLADDER & GAS ASSEMBLY
3	VALVE GUARD
4	PORT ASSEMBLY
5	POPPET & PLUG ASSEMBLY
6	POPPET
7	SPRING
8	PLUG
9	PIPE PLUG
10	PISTON
11	STOP NUT
12	ANTI-EXTRUSION RING
13	WASHER
14	PLUG "O" RING
15	SPACER
16	LOCK NUT
17	SHELL (not for sale)

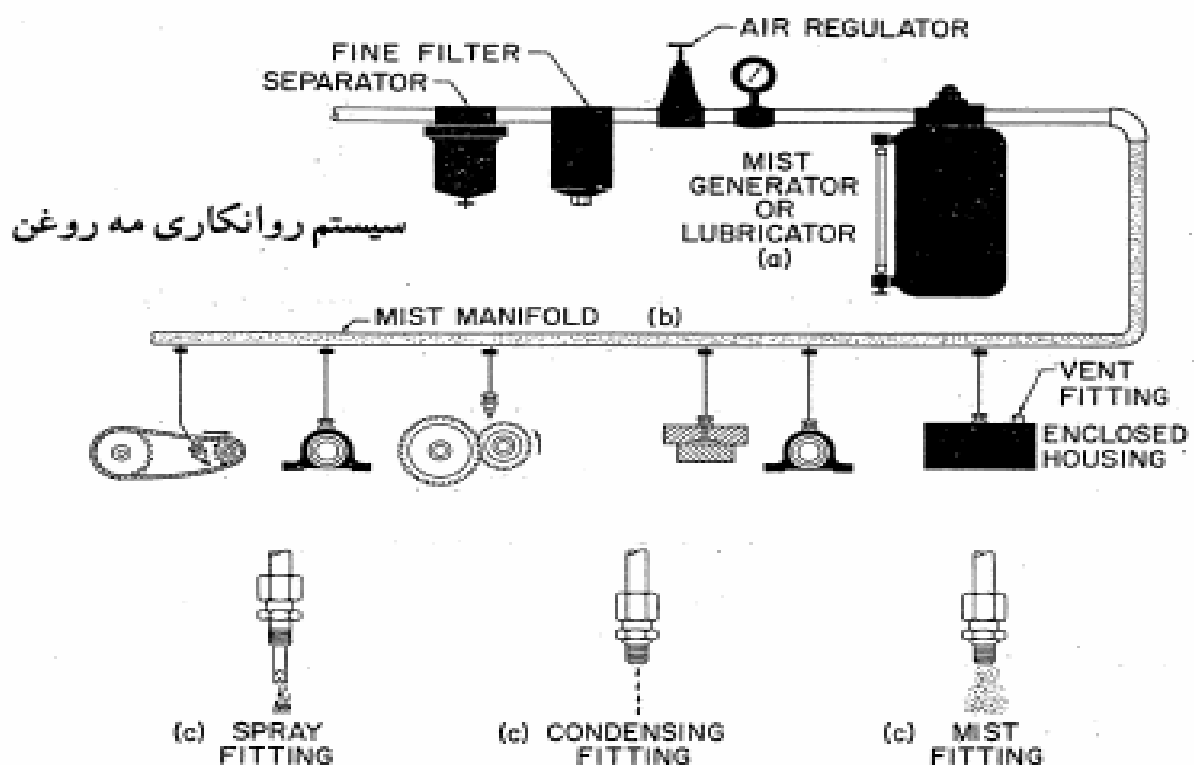
سیستم Top Tank

در این سیستم یک شاخه از روغنی که روی یاتاقان ها منتقل می شود جدami شود و وارد یک مخزن که در ارتفاع معینی از سطح زمین قرار گرفته می شود Random Tank و در صورت از کار افتادن پمپ اصلی و در سرویس نیامدن پمپ یدک، روغن ذخیره شده در مخزن تا زمان توقف دستگاه در طول Shut Down عملیات روغنکاری را انجام می دهد تا قسمت های روغنکاری شونده را محافظت کند.

سیستم روغنکاری مه ای Mist Oiling System

در این روش روغن بوسیله هوای فشرده با فشار کم (۳۵۰ تا ۷۰ کیلو پاسکال) اتمیزه (پودر) شده و در یک مه خشک که می تواند یک لوله طویل و باریک باشد جریان پیدامی کند. ذرات معلق با قطر کمتر از ۳ میکرون یک مه روغنی بسیار پایداری را ایجاد می کنند که می تواند در یک فاصله طولانی در داخل مسیر جریان یابد. وقتی مه به محل مورد مصرف می رسد سرد می شود و به قطره های روغن یا توده های به هم چسبیده تبدیل می شود و باعث روانکاری سطوح مورد نظر می شود و سطح فلز را روغنکاری می کند. در اثر کم شدن حالت تلاطم ذرات روغن بصورت کلوئیدی و نهایتاً بصورت ذراتی با قطر بزرگ

درمی ایندویک لایه مناسب از روغن روی سطح فلز ایجاد می نماید. مفهوم یک سیستم روانکاری مه این است که روغن با گرانیروی لازم را از یک مخزن دریافت کرده و آن را به قطعات مختلف ماشین می رساند. یک مه روغنی مناسب از معلق شدن ذرات بسیار ریز روغن در جریان هوا تشکیل می شود که قطر این ذرات ۱ تا ۲ میکرون است. سیستم روانکاری معمولی با لوله های هوا در مقایسه با سیستم روانکاری مه ای ذرات روغن اتمیزه با قطر ۰.۱ میکرون تولید می کنند و این ذرات در یک جریان متلاطم هوا با سرعت و فشار زیاد جریان پیدا می کند.

درجات مختلف سرد شدن در مکانیزم های مختلف به توسط تطابق دهنده های مختلف که شامل نازل های متراکم کننده (متراکم کننده جزئی کلی و .....) انجام می شود. با استفاده از گرم کننده های روغن در داخل مخزن و همچنین بعضی از گرم کننده های جریان هوای توان گرانیروی هوا را تا حد زیادی پایین آورد تا تشکیل مه روغن بهتر صورت گیرد.

مزایای Mist Oiling System

- ۱ - جریان تازه روغن بطور مداوم برای کلیه سطوح را فراهم می کند.
- ۲ - سیستم دارای قطعات متحرک و یا مکانیسم های دورانی نمی باشد.
- ۳ - دارای سیستم های هشدار دهنده برای سرعت جریان و سطح روغن می باشد.
- ۴ - مصرف کم روغن باعث کاهش هزینه های روغن کاری می شود.
- ۵ - کاهش ۶۰٪ به علت عدم وجود اصطکاک داخلی روغن ، درجه حرارت محفظه پاتاقان تا ۳۰

می یابد.

۵- جلوگیری از ورود آلودگی به سیستم (به دلیل وجود جریان هوای با فشار) بخصوص بخار آب.

۶- کاهش مصرف روغن تا ۰.۴٪.

۷- روانکاری با بازدهی بالا.

۸- خنک کاری محفظه یاتاقان ها در اثر جریان هوا باعث کاهش دمای هوزینگ بیرینگ بین ۱۰ تا ۱۵ درجه سانتی گراد که نهایتاً می تواند باعث حذف Water jacket در هوزینگ بیرینگ و رفع مشکلات ناشی از آن و..... شود.

معایب Mist Oiling System

۱ - تنظیم وثابت نگهداشتن جریان مشکل است.

۲- اگر سیستم دارای جداساز مه نباشد ، ممکن است بعضی از مشکلات زیست محیطی رخ دهد.

۳ - به تغییرات درجه حرارت بسیار حساس است . اگر درجه حرارت کمتر از ۲۱ C برسد معمولاً نیاز گرمکن روغن است تا گر انرژی روغن به حدی که از تشکیل مه مناسب اطمینان حاصل گردد برسد ، همچنین روغن هائی که دارای گر انرژی بیش از ۲۱۶ سانتی استوک در ۰.۴ باشند نیاز به گرمکن دارند تا گر انرژی آنها به اندازه کافی کم شود که بتوانند یک مه پایدار تولید نمایند

۴ - جهت گرفتن بخار هائی که به قطرات روغن تبدیل شده اند ، نیاز به مسیرهای برگشت و تهویه می باشد.

۵ - در صورت گرم شدن بیش از حد روغن ، احتمال اکسید شدن آن وجود خواهد داشت . این مساله می تواند باعث تولید لجن در سوراخ های خروجی نازل گردد.

روش تمیز نمودن سیستم روغن کاری Flushing

برای جلوگیری از ورود ذرات جامد و زنگ های باقی مانده در لوله ها و مسیرهای روغن کاری به یاتاقان ها و سیل های اب بند کننده گاز که باعث نفوذ آنها بین قطعات ثابت و متحرک می شود و حاصل آن سایش و فرسایش سریع قطعات می شود الزامی است که کلیه مسیرها و نقاط مختلف سیستم روغن کاری چه برای دستگاه هائی است که جدیداً نصب شده باشند (با دقت خیلی بالاتر) و چه بعد از تعمیرات اساسی دستگاه های سنگین عملیات Flushing یا تمیز کاری طبق یک دستورالعمل انجام شود که ذیلاً به شرح آن پرداخته می شود.

برای دستگاه هائی که جدیداً نصب می شوند Flushing با روغن توصیه شده توسط کارخانه سازنده باید انجام شود که قادر به حل کردن موم ها و مواد حفاظتی سطوح داخلی قطعات می باشد و مقدار آن بین ۳۵ تا ۵۰ درصد ظرفیت معمولی سیستم روغن است ولی پس از تعمیرات اساسی دستگاه ها می توان از روغن مورد استفاده شده روی دستگاه نیز برای این کار استفاده نمود و در این شرایط مراحلی از عملیات فلاشینگ لازم به انجام نیست.

دستورالعمل Flushing ارائه شده در زیر هم برای سیستم روغن کاری یاتاقان ها و هم برای سیستم روغن اب بندهای نوع روغنی قابل استفاده است.

۱- برای دستگاه هائی که جدیداً نصب می شوند موم های حفاظتی ضد زنگ بکار برده شده روی دستگاه ها، در روغن مخصوص قابل حل شدن هستند و احتیاج به تمیز کاری آنها با مواد دیگری نیست.
۲- کلیه قسمت های اطراف و داخل دستگاه باید از خاک، شن و دیگر کثافات تمیز شوند و در صورت نیاز به تمیز کاری باید با پارچه های بدون نخ های آزاد و با مایع تمیز کننده تمیز شوند. همچنین برای سهولت انجام کار و اطمینان از تمیز بودن محفظه های روغن معمولاً داخل آنها رنگ سفید زده می شود تا کثافات و اجسام خارجی احتمالی موجود در آن به راحتی قابل رویت باشند.

۳- برای شستشوی لوله های داخلی Flushing و قسمت های داخلی ماشین آلات از روغن هایی باید استفاده شود که غلظت آن کمتر از غلظت روغن اصلی باشد تا قابلیت نفوذ و حرکت آن در کلیه منافذ و راهگاه ها بهتر باشد. لازم به توضیح است که برای دستگاه هائی که جدیداً نصب می شوند با توجه به نوع روغن های حفاظتی موجود روی آنها که در حین حمل دستگاه را محافظت می کنند نوع روغن برای Flushing نیز توسط کارخانه سازنده پیشنهاد می گردد تا بهتر بتواند روغن های حفاظتی را نیز در خود حل کند.

۴- اگر مخزن روغن Lube Oil System Console از دستگاه جدا است. سیستم لوله کشی باید بطوری طراحی شود که در حین عملیات فلاشینگ بتوان مسیرهای روغن وارد شده به قسمت های اصلی (یاتاقان ها و سیل ها) را بای پاس نمود

۵- قبل از انجام Flushing کلیه اریفیس ها، کفه های بالائی یاتاقان ها و تراست برینگ ها و کنترل ولوهای سیستم روغنکاری، اب بند Outer Seal، حفاظ کوپلینگ Coupling Guard و... باید برداشته شوند تا در حین انجام عملیات روغن بتواند براحتی از آنها عبور کند و ذرات موجود در آن بین قطعات گیر نیفتد.

۶- برای انجام Flushing از پمپ یدک روغن Auxilary Oil Pump یا در بعضی از موارد از پمپ های مخصوص این کار استفاده می شود.

۷- پس از شارژ روغن در مخزن و هواگیری آن ابتدا باید روغن تا درجه حرارت مشخصی گرم شود و سپس پمپ در سرویس قرار می گیرد و عملیات Flushing انجام شود.

۸- قبل از شستشو و تمیز کاری مسیرهای روغن باید مسیرهای ورودی روغن به کلیه یاتاقانها بسته Blank شوند و ابتدا مسیرهای لوله کشی پمپ ها، کولرها، فیلترها و... تمیز شود. در این مرحله افت فشار روغن در داخل فیلترها باید به دقت تحت نظر قرار گیرد و با افزایش افت فشار، فیلترها تعویض، بازرسی و تمیز شوند و هنگامی که افت فشار روغن پس از چند ساعت چرخش روغن Circulation تغییر نکرد و ثابت باقی ماند مسیرهای ورودی روغن به یاتاقانها را بصورت تک تکی برقرار نمود. (با برداشتن Blank های مسیرهای روغن یاتاقانها و قرار دادن مش ریز در آنها) که این عمل متناوباً برای هر یاتاقان در مدت زمان مشخصی باید ادامه پیدا کند و پس از اتصال آخرین یاتاقان عملیات دوباره ادامه پیدا کند.

تجربه نشان داده است که اگر روغن گرم باشد عملیات فلشینگ حدود چهار ساعت و در صورتی که روغن سرد باشد نیاز به حدود هشت ساعت زمان دارد.

۹- در طی انجام Flushing در پاره ای از موارد از فیلترهای مخصوص این کار باید استفاده شود.

۱۰- هنگام عملیات Flushing یاتاقان ها هر ده تا پانزده دقیقه یک بار محور چند دور چرخانده می شود.

۱۱- در حین کار کلیه اتصالات و سیستم های روغن باید از نظر نشتی مورد بازرسی قرار گیرند.

۱۲- پس از ثابت شدن افت فشار و اتمام کار Flushing روغن کثیف داخل سیستم از طریق مسیر Drain تخلیه می شود.

۱۳- تمامی برینگ ها و شیارهای روغن سیل های روغنی و... بصورت دستی تمیز می شوند و کفه های یاتاقانها و اریفیس ها و کنترل ولوها مجدداً در جای خود نصب می شوند.

۱۴- مخزن روغن و فیلترهای روغن باید مجدداً بصورت دستی تمیز کاری شوند.

۱۵- روغن پیشنهادی کارخانه سازنده در داخل محفظه روغن ریخته می شود و سطح آن تنظیم می شود.

۱۶ پس از شارژ روغن موتور برقی یدک بکار انداخته می شود و سپس به اندازه حجم روغن کم شده که درون لوله ها ، کولرها و ... رفته است مجددا مخزن روغن تا ارتفاع مشخص شده پر می شود . لازم به توضیح است که در صورتی که سطح روغن مخزن از حدود شاخص نشان دهنده بیشتر باشد در اثر برخورد قطعات دوار با سطح روغن ایجاد کف می شود که باعث افت فشار روغن و مخلوط شدن روغن و هوا و باعث ایجاد اختلال در سیستم روغن کاری یاتاقان ها و خرابی آنها می شود .

عیب یابی و روش های تصحیح عیوب سیستم روغنکاری

مسائلی که باعث کم شدن فشار روغن روانکاری می شود

- ۱- کثیف بودن صافی یا Suction Strainer پمپ روغنکاری.
  - ۲- ماسیدگی روغن در اثر سرد بودن روغن یا نامناسب بودن ویسکوزیته آن.
  - ۳- پاس کردن روغن از شیر اطمینان S.V روی خروجی پمپ که با لمس کردن لوله مشخص می شود .
  - ۴- پایین بودن دور توربین پمپ روغن .
  - ۵- پاس کردن روغن از چک ولو خروجی پمپ دیگر.
  - ۶- بیش از حد باز بودن Relief Valve روغن.
  - ۷- معیوب بودن مکانیکال سیل پمپ روغن که باعث ورود هوا به سیستم روغن می شود.
  - ۸- زیاد بودن لقی ها و کلرنس های داخلی پمپ روغنکاری.
  - ۹- مناسب نبودن ویسکوزیته روغن.
  - ۱۰- گرم شدن بیش از حد روغن.
  - ۱۱- نشستی بیش از حد بخار که باعث گرم شدن بدنه توربین و روغن می شود.
  - ۱۲- زیاد شدن کلرنس یاتاقان ها.
  - ۱۳- ورود آب به سیستم روغن.
  - ۱۴- نامناسب بودن ویسکوزیته روغن.
  - ۱۵- ورود گاز به سیستم روغن.
  - ۱۶- ورود هوا به قسمت ورودی پمپ در اثر شل بودن اتصالات یا خرابی گسکت ها.
  - ۱۷- پایین بودن سطح روغن مخزن .
  - ۱۸- بیش از حد بالابودن سطح روغن که باعث ایجاد کف می شود.
- سیستم های روغنکاری مثل دستگاه گردش خون انسان است البته بالابودن فشار روغن مبین بر خوب بودن کیفیت روغن نیست و حتی می تواند برای سیستم ضرر نیز داشته باشد.

مواردی که باعث افزایش درجه حرارت روغن می شود

- ۱- نامناسب بودن ویسکوزیته روغن.
- ۲- کاهش کارائی کولرهای روغن.
- ۳- کم بودن بیش از حد کلرنس قطعات.
- ۴- کم بودن فلوی روغن.
- ۵- ورود گاز یا هوا به سیستم روغن.
- ۶- بالا بودن درجه حرارت اب ورودی به کولر روغن.

مواردی که درحین کار روی سیستم روغنکاری باید چک شود

- ۱- چک کردن یاتاقان های الکتروموتور سیستم روغنکاری.
- ۲- چک کردن کوپلینگ بین پمپ روغن و محور کمپرسور.
- ۳- چک کردن پمپ اصلی روغن.
- ۴- چک کردن جهت دور موتوریدک روغنکاری.

مواردی که برای تصمیم گیری تعویض روغن باید انجام شود

برای تعویض روغن پارامترهای زیادی باید مورد توجه قرار گیرد. برای این کار لازم است اولاً درحین کار و در فواصل مشخص زمانی از روغن نمونه گیری و آزمایشات لازم (که در فصل آنالیز روغن بطور مفصل راجع به آن بحث شد) روی آن انجام شود ولی باتوجه به شرایط محیطی نوع دستگاه نحوه و نحوه کار آن طول عمر آن متفاوت است و یک شرکت روغن ساز قطعاً نمی تواند و نباید برای روغن های تولیدی خود ساعت کارکرد مشخص نماید و این سازندگان دستگاه ها و خودروهائ هستند که باتوجه به طراحی دستگاه و موتور او لا سطح کیفیت روغن مناسب آن را مشخص می کنند و باید در نظر گرفتن سخت ترین شرایط کاری ساعت کارکرد مفید آن را تعیین می کنند.

بنابراین مصرف کنندگان باید هنگام خرید روغن به سطح کیفیت توصیه شده توسط سازنده توجه نموده و روغن مناسب را خریداری کنند و برای صرفه جوئی در مصرف بینه روغن و تعویض به موقع آن و همچنین کاربردهای دیگر با آنالیز کردن روغن تصمیم به تعویض گرفته می شود.

نکات ایمنی و بهداشتی و نحوه انبار و نگهداری روغن ها

۱- محیط انبار باید سرپوشیده ، تمیز ، خشک و عاری از آلودگی به غبار و گرد و خاک ، رطوبت و ذرات فلزی بوده و دارای تهویه مناسب باشد . ضمن اینکه در احداث انبار روغن باید دقت نمود که خطوط لوله های بخار ، کوره ها و سایر منابع حرارتی در نزدیکی محل انبار واقع نشده باشند.

۲- دسترسی به ظروف جهت برداشت و جابجائی ، مناسب و راحت بوده و نحوه استفاده از ظروف انبارش شده بصورت (First In- First Out) FIFO باشد.

۳-دمای انبار بایستی متعادل و یکنواخت بوده و به طریقی باشد که شرایط انجماد محصول را به دنبال نداشته و ۳-از نوسانات شدید حرارتی و نور مستقیم خورشید به دور باشد حداکثر دمای نگهداری ظروف روغن ۶۰ درجه سانتی گراد است.

۴-انبار روغن باید مجهز به کپسولهای اطفاء حریق مانند کپسول CO₂ کف و یا موادشیمیائی خشک کن و جعبه های حاوی شن باشد

۵-نور انبار باید مناسب و کافی باشد تا نور مناسب به هنگام حمل و نقل وجود داشته باشد ضمن اینکه از انبار نمودن ظروف روغن در کنار مواد اکسیدکننده و فعال از نظر شیمیائی بایستی خودداری گردد.

۶-اصولا "انبار داری روغن در محیط باز توصیه نمی شود ، ولی در صورت اجبار باید بشکه ها) یا سایر ظروف (را بر روی یک بلوک و به فاصله چند سانتی متری از کف زمین قرارداد تا از فرورفتگی ، تماس با رطوبت و زنگ زدگی بدنه جلوگیری گردد

۷-بهتر است بشکه ها بصورت افقی ، به شکل ۲ * ۳ بر روی یکدیگر قرار گیرند ، در حالیکه سوراخ های درب آنها در امتداد خط افق نسبت به زمین به حالت ساعت ۲:۴۵ باشد . در این حالت سوراخ های درب بشکه در زیر سطح روغن قرار گرفته و در نتیجه احتمال نفوذ آب و رطوبت داخل بشکه وجود ندارد

۸-برای اطلاع از نشئی های احتمالی ناشی از صدمات حمل و نقل ، بازدید دوره ای از انبار ضروری است . همچنین در صورت اتمام زمان انبارش مجاز ، توصیه می گردد جهت نمونه برداری از مواد و بررسی مشخصات کلیدی آنها ، به کارشناسان شرکت تامین کننده اطلاع داده شود . قابل ذکر است که نمونه برداری بایستی در ظروف تمیز و درپوش دار انجام پذیرد و از آلوده شدن نمونه جلوگیری گردد.

۹-به هنگام حمل بشکه ها ، هرگز نباید آنها را از داخل کامیون حامل ، بر روی زمین پرتاب نمود . زیرا ممکن است بشکه ها باز یا سوراخ شوند که به دنبال آن نشئی روغن به بیرون و یا ورود آلودگیهای مختلف به داخل بشکه ، امری بدیهی است . روش صحیح حمل ، استفاده از نردبانهای مخصوص ، بالابرهای دستی و یا هیدرولیکی است.

۱۰-برای انتقال و ریختن روغن ها در محل مصرف ، بایستی از ظروف و وسایل تمیز استفاده نمود و باید دقت کرد که هر ظرف فقط برای یک نوع روغن مورد استفاده قرار گیرد.

۱۱-در صورت تماس روغن با پوست ، ناحیه آلوده شده با آب و صابون شستشو داده شود و در صورت ایجاد خارش شدید ، با مشورت پزشک از داروهای مناسب استفاده گردد . به هنگام تماس مداوم بهتر است از دستکش ایمنی استفاده شود

۱۲- چنانچه امکان تماس روغن با چشم وجود دارد از عینک ایمنی استفاده شود . در هنگام تماس ناخواسته ، چشم با مقدار زیادی آب به مدت ۱۵ دقیقه شستشو داده شود و در صورت احساس درد و یا قرمز شدن چشمها ، به پزشک مراجعه گردد

۱۳- چنانچه روغن وارد معده گردید ، از بالا آوردن محتویات معده جلوگیری شود . دهان با آب شستشو داده شده و مقداری آب به شخص نوشانده شود . در صورت بروز موارد حادثر به پزشک مراجعه گردد.

۱۴- بخارات متصاعد شده از روغن ها مشکل تنفسی به وجود نمی آورد . در صورت بروز احتمالی مشکلات تنفسی به هنگام کار با این محصولات ، دهان و بینی با مقدار زیادی آب شستشو داده شده و به هر میزان که ممکن است آب به شخص حادثه دیده نوشانده شود . در صورت بروز موارد حادثه به پزشک مراجعه گردد

۱۵- روغن ها باید از حرارت بالا و آتش دور نگه داشته شوند.

محل نگهداری و استفاده روغن ، بایستی مجهز به کپسولهای اطفاء حریق ، مواد شیمیائی خشک کن و جعبه های حاوی شن باشد.

۱۶- در صورت بروز آتش سوزی نباید از آب برای اطفاء حریق استفاده کرد ، زیرا دانسیته پائین روغنها سبب شناور شدن و گسترش حریق بر روی بستر آب می گردد.

۱۷- به هنگام تجزیه حرارتی روغن ها ، اکسیدهای کربن ، گوگرد ، نیتروژن ، فسفر ، سولفید - هیدروژن ، آلدئیدها و بخارات آلی تولید می گردد

۱۸- در صورت کم بودن مقدار نشئی روغن ، از مواد پاک کننده و خشک کننده و در صورت زیاد بودن آن از پمپ های خلاء و مواد خشک کننده استفاده گردد . بطور کلی روش تخلیه در محیط زیست به طریقه ایمن و مطابق با قوانین و مقررات محلی می باشد و بایستی از وارد شدن روغن به آبها و جریان فاضلاب جلوگیری گردد.

جدول روانسازهای صنعتی

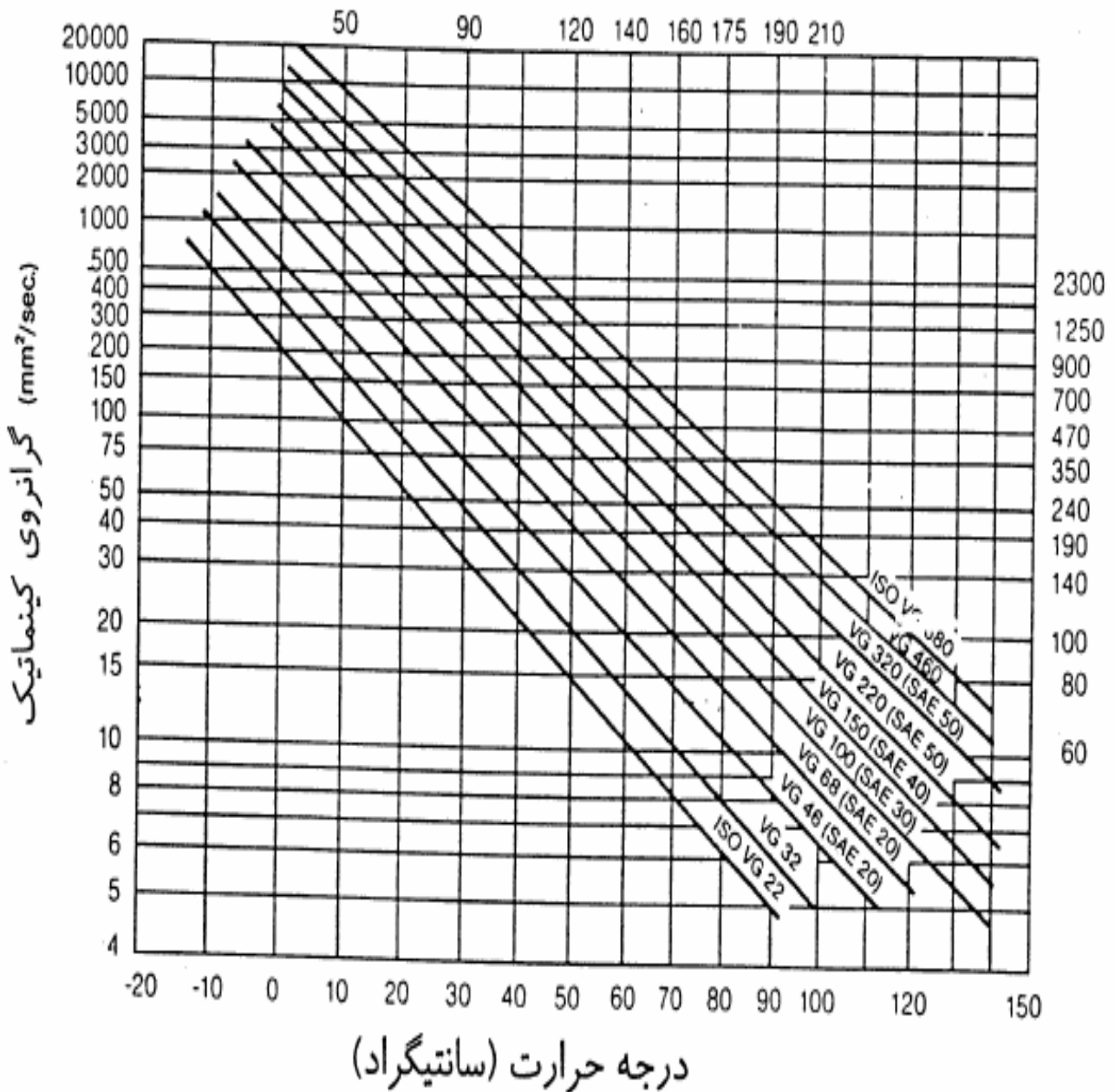
دسته‌بندی روانساز صنعتی	کاربرد و استانداردهای سطوح کیفیت
Turbine Oils	توربین‌های بخار ASTM 7220 B DIN 51515 MIL - L - 17331H , BS4 489
Industrial gear Oils	روغن‌های دنده صنعتی DIN 51517 pt 3 (French steel) FT 158 US steel 224 , AGMA 250 - 04 Cincinnati milacron P35 , P59 , P63
Hydraulic Oils	روغن‌های هیدرولیک Afnorr NF E 48-603 , DIN 51524 pt 1 & 2 MAN N 698 H-LPD , Denison HF-O Cincinnati milacron P68 , P69 , P70 MIL - H - 24459, MIL - L - 17672D
Machine tool Oils	انواع ماشین ابزار با استاندارد سطوح کیفیت روغن‌های دنده صنعتی ، هیدرولیک و بستر کشویی‌ها
Slideway Oils	روغن‌های سیستم غلطکی و کشویی Cincinnati milacron P 47 , P50 French steel FT 172
Neat cutting fluids	روغن‌های برش active مخصوص فلزات غیررنگی روغن‌های برش inactive مخصوص فلزات رنگین
Soluble cutting fluids	روغن‌های امولسیون شونده مخصوص عملیات تراشکاری
Drawing Lubricants	مخصوص کشش انواع ورق و مفتول
Rolling Lubricants	روانسازهای عملیات نورد انواع فلزات
Transformer & Switch gear Oils	روغن‌های عایق الکتریکی BS 148 IEC 296 مخصوص دنده ترانسفورمر و کلیدهای فشارقوی
Cable Oils	روغن‌های عایق الکتریکی کابل‌های فشارقوی IEC 465
Refrigeration Oils	روغن‌های کمپرسورهای برودتی DIN 51503 , BS 2626 & 6413 DIN 8960 , ISO 6743
Compressor Oils	روغن کمپرسور هوا DIN 51506
Heat transfer Oils	روغن انتقال حرارت
Heat treatment Oils	روغن‌های عملیات حرارتی فلزات
Circulating Oils	روغن‌های گردش DIN 51524 pt 1 & Denison HF-1

ISO Viscosity Grade Conversions

ISO Viscosity Grade	Mid-Point Kinematic Viscosity	Kinematic Viscosity Limits cSt at 40 °C (104 °F)		ASTM, Saybolt Viscosity Number	Saybolt Viscosity SUS 100 °F (37.8 °C)	
		Min.	Max.		Min.	Max.
2	2.2	1.98	2.42	32	34.0	35.5
3	3.2	2.88	3.52	36	36.5	38.2
5	4.6	4.14	5.06	40	39.9	42.7
7	6.8	6.12	7.48	50	45.7	50.3
10	10	9.00	11.0	60	55.5	62.8
15	15	13.5	16.5	75	72	83
22	22	19.8	24.2	105	96	115
32	32	28.8	35.2	150	135	164
46	46	41.4	50.6	215	191	234
68	68	61.2	74.8	315	280	345
100	100	90.0	110	465	410	500
150	150	135	165	700	615	750
220	220	198	242	1000	900	1110
320	320	288	352	1500	1310	1600
460	460	414	506	2150	1880	2300
680	680	612	748	3150	2800	3400
1000	1000	900	1100	4650	4100	5000
1500	1500	1350	1650	7000	6100	7500

نمودار گرانی - درجه حرارت

تبدیل تقریبی درجه حرارت‌های فارنهایت

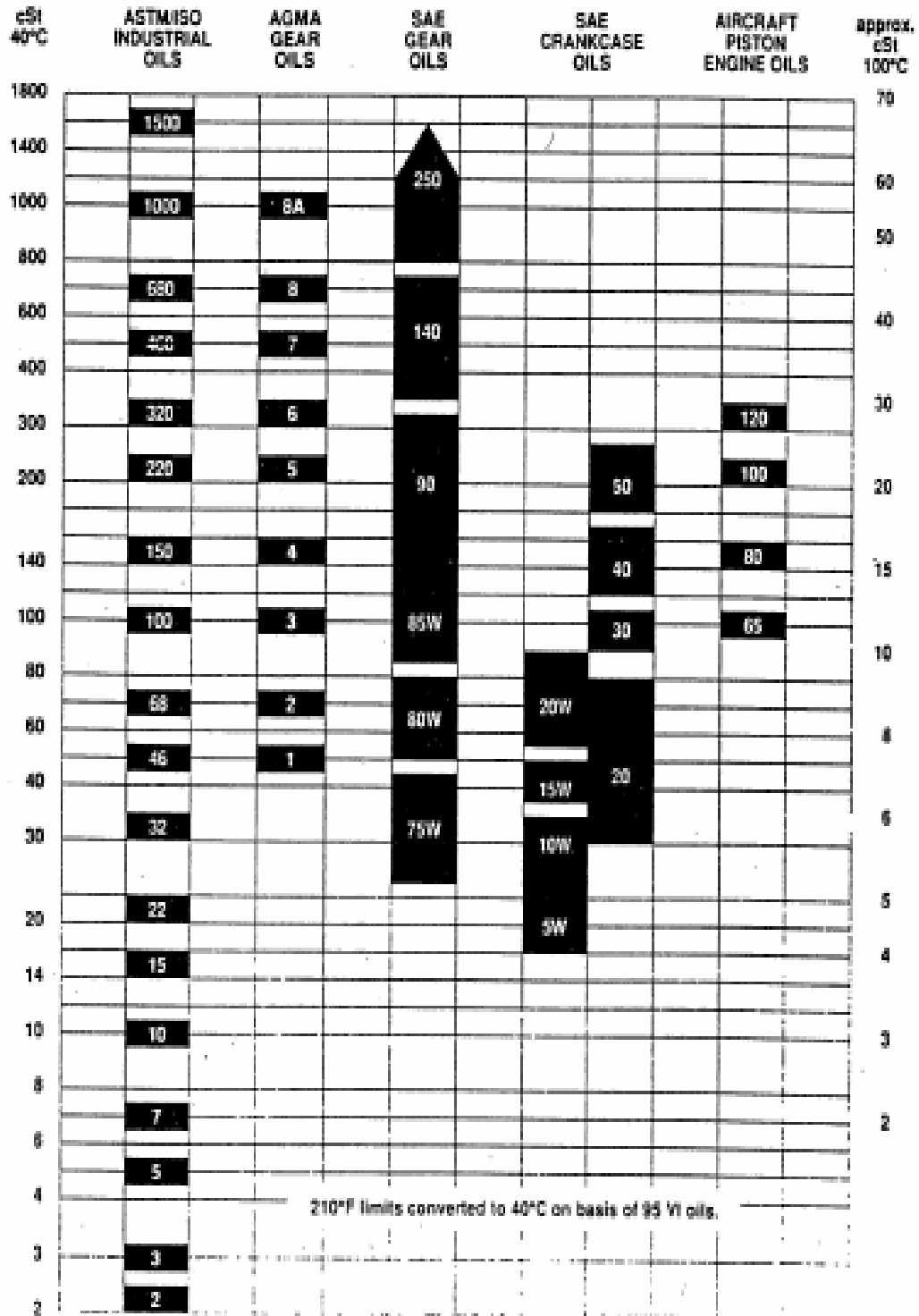

مقایسه سطوح کیفیت مختلف روغن‌های موتور

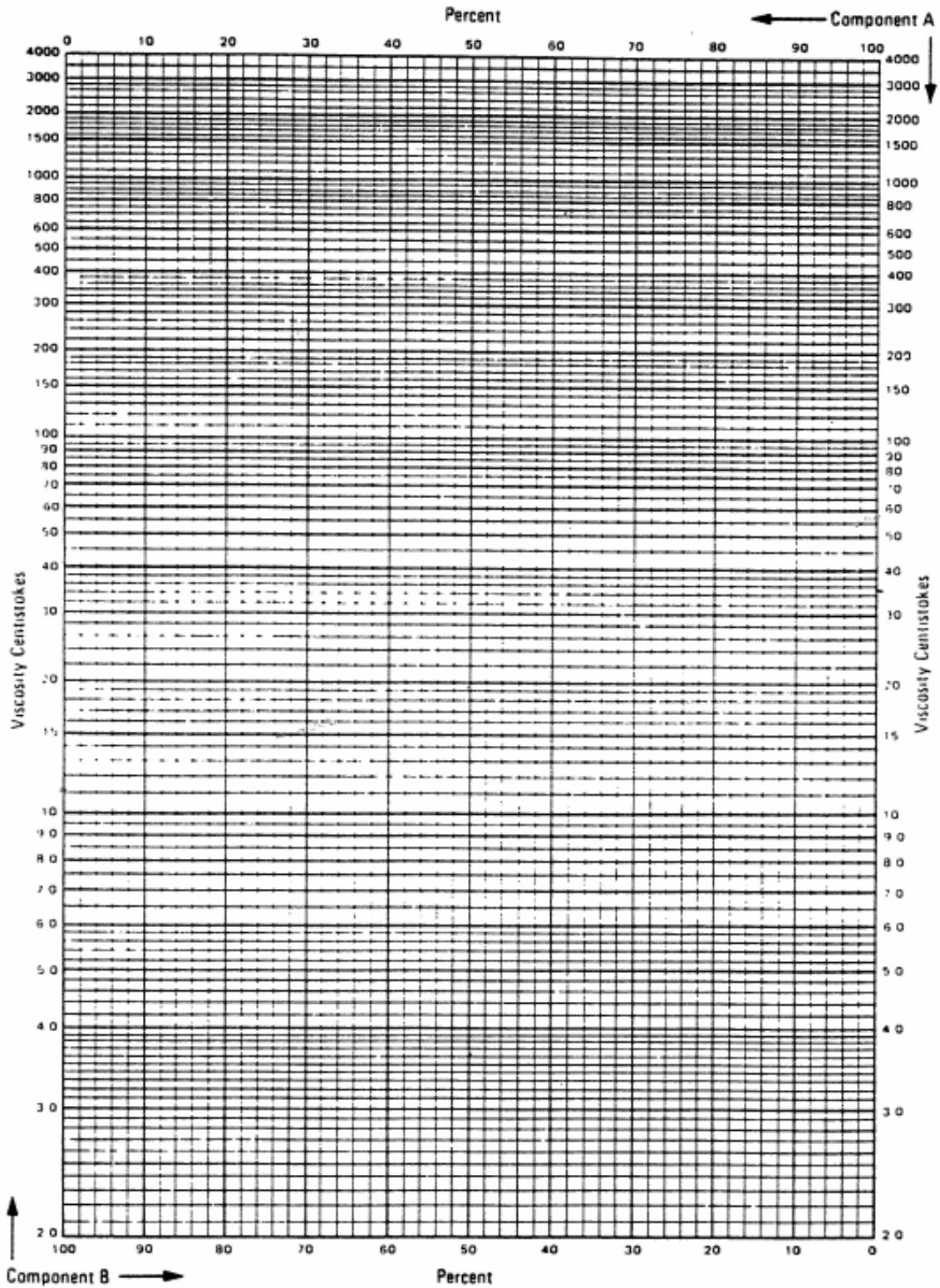
دیزلی	بنازینی
API CG-4 CF-4 CE CD CC CB CA	SA SB SC SD SE SF SG SH SJ
MIL - L - 46152 A	
MIL - L - 46152 B,C	
MIL - L - 46152 D	
MIL - L - 46152 E	
MIL - L - 2104 B	
MIL - L - 2104 C	
MIL - L - 2104 D	
MIL - L - 2104 E	
MIL - L - 2104 F	
CCMC D1,PD1	CCMC G1
CCMC	CMC G2,G3
CCMC D2	PD2
CCMC D3	CCMC G4
CCMC D4	CCMC G5
CCMC D5	ACEA A1
ACEA E1	ACEA A2
ACEA E2	ACEA A3
ACEA E3	

گرانروی های تقریباً معادل در سیستم های طبقه بندی

از جدول زیر برای تعیین درصد مورد نیاز روغن های باویسکوزیته های مختلف برای ساخت روغن باویسکوزیته مورد نیاز استفاده می شود.

TWO COMPONENT VISCOSITY BLENDING (cSt)

بسمه تعالی

آنالیز روغن و ذرات فرسایشی (کنترل و عیب یابی ماشین آلات)

نام مشتری: پالایشگاه نفت اصفهان	نام دستگاه: C1-601C	سازنده دستگاه: TURBODYNE WEST	تاریخ چاپ: ۱۳۸۴/۰۳/۲۴
کد دستگاه: PNE-C1-601C-COM	قسمت دستگاه: مخزن روغن	ظرفیت روغن (لیتر):	نویت آزمایش:
مدل کار: CODE4	مدل دستگاه: COM	ملاحظات:	Page 1 of 2

تاریخ نمونه گیری	1384/03/16
تاریخ آزمایش	1384/03/24
سازنده روغن	ایرانول
نام روغن	توربین
درجه روغن	HB125
km/h کارکرد دستگاه	6480h
km/h کارکرد روغن	0
سرریز روغن	0

ISO 4406 (1999) Code: 21/18/13

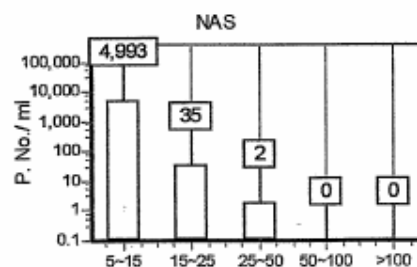
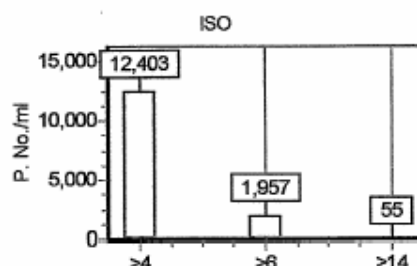
Size (micron)	P. No./ml	Code	P. No./ml	Code	P. No./ml	Code
>4	12403	21				
>6	1957	18				
>14	55	13				

NAS 1638 Class: 11

Size (micron)	P. No./100ml	Class	P. No./100ml	Class	P. No./100ml	Class
5-15	499313	11				
15-25	3539	7				
25-50	154	5				
50-100	0	0				
>100	0	0				

وضعیت کلی

عادی

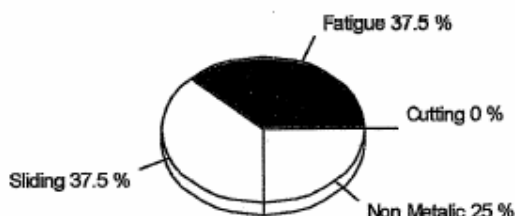

* O.R. = Out Of Range

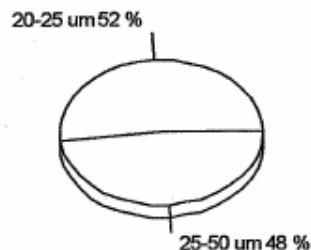
Wear Summary

Total Part/ml	Average Diameter (um)	Standard Deviation (um)	Maximum Diameter (um)	
12407	5.5	1.9	37.0	
Soot (%)	0.0%	Free water(ppm)	0.0ppm	
Over 20 um	Num / ml	Mean ,um	StdDev,um	Max ,um
Cutting	0	0.0	0.0	0.0
Sliding	17	25.5	3.5	32.5
Fatigue	17	24.1	4.0	32.5
Non Metallic	12	27.0	5.5	37.8
UnClassified	2	34.0	0.0	34.0
Fibers	0			

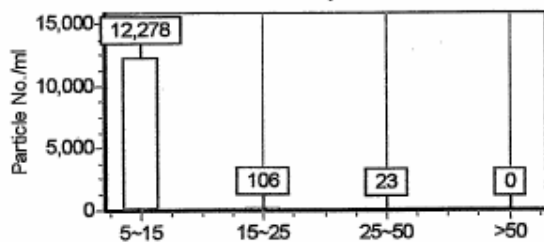
Morphology Classification

Wear Dimension

Wear Summary

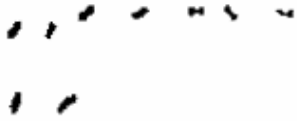

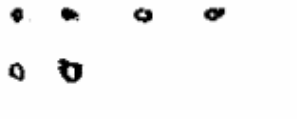

توصیه:

1841 165

ATK-F5100600

Pictures Scale 70:1 (1cm = 141 um)

<p>1-Sliding Particles Image</p> 	<p>2-Cutting Particles Image</p>
<p>3-Fatigue Particles Image</p> 	<p>4-Non Metallic Particles Image</p>
<p>5-Fiber Particles Image</p> 	<p>6-Water Droplets Image</p>

Comments

	1-Sliding
	2-Cutting
	3-Fatigue
	4-Non Metallic
	5-Fiber
	6-Water

یک نمونه از گزارش آنالیز روغن

اطلاعات مربوط به نمونه			خواص فیزیکی نمونه										
شماره نمونه	تاریخ	اطلاعات کارکرد	گرانروی		عددهای	عددبازی	آب ppm	سخت	رسوب	کد تمیزی	گلکول	جامدات	
		ساعت کارکرد	روغن	دستگاه									۴۰°C
۶۰۵۰	۹۷/۲/۲۵	۲۴۰	۲۶۰۰	۱۱۹	۱۴/۸	۲	-	۵۰	-	۱۳۴۷	۲۰،۱۱۷	+	۰/۸

آنالیز اسپکتروسکوپی: مقدار عناصر حاصل از سایش و مواد افزودنی بر حسب PPM

Ag	Al	Ba	Cr	Mo	Ni	SN	V	B	Cu	Fe	Mn	Na	Si	Cu	Mg	P	Pb	Zn
۱*	۴+	۲	۲+	۱+	۱+	۱+	۱+	۲	۲۵+	۱،۰۲+	۱	۹	۲۹+	۸،۰۰	۲	۱۱۰۰	۲+	۱۶۲۰

نمودار تمایل به سایش

نمودار تمایل به سایش										درصد تخریب روغن						
۰	۵۰	۱۰۰	۱۵۰	۲۰۰	۲۵۰	۳۰۰	۳۵۰	۴۰۰	۰	فاکتور سایش	ذرات کربنی	اکسیدها	Ni _g	Co _g	Son _g	ZDDP
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰،۱۷۰۸۳	-	۴۵	۲۰	۴۰	۲۰	۴۴
* فقط برای عناصری که باعث سایش می‌شوند به کار برده می‌شود ۱۷۰																

گزارش و توصیه‌ها:

مقدار آلودگی زیاد است. مقدار کد تمیزی نباید بیش از ISO ۱۶/۱۳ باشد. دلایل آلوده شدن روغن با گلکول را مشخص کنید.
 مقدار آهن، مس و سیلیکون زیاد است. فوراً سیستم و فیلتر را تخلیه و فلاش کنید. بعد از ۱۰ ساعت کارکرد روغن نو، مجدداً نمونه‌گیری شده و نمونه را به آزمایشگاه ارسال کنید.

راهنمای رفع اشکال از مشکلات ایجاد شده در بعضی از روغن‌های صنعتی

روغن کمپرسورهای گاز		
وضعیت روغن	دلایل احتمالی	عمل اصلاحی
کاهش گرانروی	استفاده از روغن رقیق‌تر جهت سرریز - گازهای قابل حل در روغن که باعث رقیق شدن روغن شده‌اند - شکست حرارتی روغن	به مقدار کافی روغن غلیظ‌تر اضافه کنید تا گرانروی تنظیم شود. از روغن‌های غلیظ‌تر استفاده شود. درجه حرارت روغن را پایین بیاورید. بررسی کنید که آیا سرعت چرخش روغن کافی است یا خیر
افزایش گرانروی	اکسیداسیون روغن	در کمپرسورهای غیر هوا، نشتی‌های هوا را حذف کنید روغن را زودتر تعویض کرده و از روغن‌های با کیفیت بالاتر استفاده کنید.
وجود آب	میعان	آب را هر چه سریعتر تخلیه کنید - از فیلترهای جذب آب استفاده کنید. از روغن با خاصیت متفرق‌کنندگی نسبت به آب استفاده کنید.

روغن کمپرسورهای سردکننده		
وضعیت روغن	دلایل احتمالی	عمل اصلاحی
کاهش گرانروی	استفاده از روغن رقیق‌تر جهت سرریز	به مقدار کافی روغن غلیظ‌تر اضافه نمائید تا گرانروی تنظیم شود.
افزایش گرانروی	درجه حرارت زیاد عمل کرد اکسیداسیون روغن	ظرفیت خنک‌کننده روغن را افزایش دهید. بررسی کنید که آیا سرعت چرخش روغن کافی است یا خیر نشتی هوا از سیل‌ها را برطرف نمائید. درجه حرارت عمل کرد را کاهش دهید.
وجود آب	میعان	سیستم هوا را کاملاً خشک کنید. نشتی‌های داخل خنک‌کننده روغن را برطرف کنید. نشتی هوا در سیل‌ها را برطرف کنید.
مقدار زیاد مواد غیر محلول در پنتان	محصولات حاصل از اکسیداسیون روغن (برای گازهای آمونیاک و دی اکسید گوگرد)	روغن را تخلیه کرده و کمپرسور را کاملاً تمیز کنید. موقعی که می‌خواهید مجدداً روغن به کمپرسور اضافه کنید، مطمئن شوید که هوا کاملاً از سیستم خارج شده است.

منبع Courtesy Chevron USA

روغن‌های انتقال حرارت

وضعیت روغن	دلایل احتمالی	عمل اصلاحی
کاهش گرانروی	شکست حرارتی	سرعت چرخش روغن را افزایش دهید. راندمان مبدل حرارتی را افزایش دهید. روغن را زودتر تعویض کنید.
افزایش گرانروی	اکسیداسیون روغن	نشتی‌های هوا را برطرف کنید. در هنگام پر کردن سیستم با روغن، مطمئن شوید که هوا کاملاً از سیستم تخلیه شده است.
افزایش سریع عدد اسیدی	خراب شدن سریع و شدید روغن	راندمان مبدل حرارتی را افزایش دهید. درجه حرارت روغن را کاهش دهید. مطمئن شوید که هنگام پر کردن روغن، هوا کاملاً از سیستم تخلیه شده باشد. تغییر گرانروی می‌تواند محل مشکل را نشان دهد.
کاهش نقطه اشتعال	شکست حرارتی	گرم شدن‌های بیش از حد موضعی را حذف کنید. درجه حرارت روغن را کاهش دهید.
مقدار زیاد مواد نامحلول در پنتان	اکسیداسیون روغن و تجزیه حرارتی	مانند مورد افزایش سریع عدد اسیدی اقدام شود.
افزایش سریع باقیمانده کربنی	تجزیه شدید حرارتی	مانند مورد افزایش سریع عدد اسیدی اقدام شود.

منبع Courtesy Chevron USA

روغن‌های عایق کاری

وضعیت روغن	دلایل احتمالی	عمل اصلاحی
افزایش عدد اسیدی	اکسیداسیون روغن	درجه حرارت‌های زیاد را کاهش دهید. گرم شدن‌های موضعی را حذف کنید.
وجود آب	میعان	سیل‌های ترانسفورماتور را بررسی کنید.
کاهش مقاومت الکتریکی	اکسیداسیون روغن، وجود آب، آلودگی	بهبود کیفیت تعمیرات و تمیز نگهداشتن محیط ترانسفورمر. روغن ترانسفورمر را تخلیه کرده و آن را با روغن تازه پر کنید.

منبع Courtesy Chevron USA

مواد افزودنی حفاظت‌کننده سطوح در روغن موتور

نوع ماده افزودنی	هدف	انواع ترکیبات	چگونگی اثر
ضدسایش	کم کردن اصطکاک و سایش و جلوگیری از خط افتادن و چسبیدن سطوح به یکدیگر	دی‌تیوفسفات‌ها - فسفات‌های آلی و اسید فسفات‌ها - ترکیبات آلی گوگرددار و کلردار - چربیهای سولفورده شده - سولفیدها و دی‌سولفیدها	واکنش شیمیایی با سطوح و تولید یک لایه با مقاومت برشی کمتر از فلز که باعث جلوگیری از تماس فلز به فلز می‌شود.
بازدارنده‌های خوردگی و ضدزنگ	جلوگیری از خوردگی و زنگ‌زدگی قطعات فلزی که در تماس با روغن هستند	دی‌تیوفسفات روی - فنات‌های فلزی - سولفونات‌های فلزی قلیایی - اسیدهای چرب و آمین‌ها	ایجاد یک لایه محافظ روی سطح فلز و یا خنثی کردن اسیدهای خورنده
پاک‌کننده	پاک کردن رسوبات از روی سطح	ترکیبات آلی فلزی فناتها، سولفوناتها و فسفوناتهای کلسیم، باریوم و منیزیم	با لجن‌ها و رسوبات واکنش انجام داده و آن‌ها را خنثی و در روغن حل می‌کند
متفرق‌کننده	معلق نگهداشتن آلودگی در روغن	آلکیل تیوفسفوناتها - آلکیل ساکسینمیدها کمپلکس‌های آلی شامل ترکیبات نیتروژن و پلیمرها	این مواد از طریق سر قطبی خود آلودگی‌ها را جذب نموده و آن‌ها را در روغن معلق نگه داشته و از تجمع آن‌ها جلوگیری می‌کند
بهبوددهنده‌های اصطکاک	تغییر دادن ضریب ثابت اصطکاک	اسیدهای چرب - آمین‌ها - روغن لرد - فسفوریک و فسفوروس اسید استرهاي آلی با جرم مولکولی زیاد	از طریق جذب روی مواد فعال سطحی

مواد افزودنی کارایی در روغن

نوع ماده افزودنی	هدف	انواع ترکیبات	چگونگی اثر
پایین آورنده نقطه ریزش	بهبود جریان روغن در درجه حرارت‌های پایین	نفتالین آلکیله شده، پلیمرهای فنلی و پلی متا اکریلاتها	در تشکیل کریستال‌های واکس و تجمع آن‌ها جلوگیری می‌کند
متوم‌کننده‌های کاسه نم	متورم کردن کاسه نم‌های الاستومری	فسفات‌های آلی - آرماتیک هیدروکربن‌های هالوژنه	واکنش شیمیایی با الاستومرها که سبب متورم شدن آن‌ها می‌شود
بهبوددهنده شاخص گرانروی	مقدار تغییرات گرانروی با تغییرات درجه حرارت را کم می‌کند	پلیمرها و کوبولیم‌های متا اکریلاتها، بوتادین الفین‌ها و استایرن‌های آلکیله شده	با افزایش درجه حرارت، پلیمرها منبسط شده و در برابر جریان مقاومت ایجاد می‌کنند
ضد کف	جلوگیری از کف کردن روغن	پلیمرهای سیلیکونی و کوبولیم‌های آلی	کشش سطحی روغن را کم کرده و باعث فرار سریع هوا از روغن می‌شود
ضد اکسیداسیون	جلوگیری از اکسید شدن روغن	دی‌تیوفسفات روی - فنل‌های سولفور - فنل‌های استخلاف‌دار - آمین‌های آروماتیک - دی‌تیوفسفات روی	پراکسیدها را تجزیه کرده و رادیکال‌های آزاد را از بین می‌برد
غیر فعال‌کننده‌های سطوح فلزی	اثر کاتالیستی فلزات در اکسیداسیون روغن را کم می‌کند	کمپلکس‌های آلی که شامل نیتروژن یا گوگرد هستند، آمین‌ها، سولفیدها و فسفیت‌ها	در اثر ایجاد کمپلکس با یونهای فلزی یک لایه غیر فعال روی سطح فلز ایجاد می‌نماید

جدول معادل باقی روشنها و گریدهای داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	پارس	پهران	روانکاران صنعت	سطح کیفیت
ENERGOL HLP 100	TELLUS 100	HYSPIN AWS 100	NUOTO H100	چک بوز، 100	میدرولیک 100	کابل میدرولیک 100	DIN 51524 PART II
ENERGOL HLP 150	TELLUS 150	HYSPIN AWS 150	NUOTO H150	چک بوز، 150	میدرولیک 150	کابل میدرولیک 150	DIN 51524 PART II
ENERGOL HLP 220	TELLUS 220	HYSPIN AWS 220	NUOTO H220	چک بوز، 220	میدرولیک 220	کابل میدرولیک 220	DIN 51524 PART II
ENERGOL CLP 68	OMALA 68	ALPHA SP 68	SPARTAN EP 68	پارس پستان 68	پهران پروتار 68	کابل پروتار 68	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 100	OMALA 100	ALPHA SP 100	SPARTAN EP 100	پارس پستان 100	پهران پروتار 100	کابل پروتار 100	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 150	OMALA 150	ALPHA SP 150	SPARTAN EP 150	پارس پستان 150	پهران پروتار 150	کابل پروتار 150	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 220	OMALA 220	ALPHA SP 220	SPARTAN EP 220	پارس پستان 220	پهران پروتار 220	کابل پروتار 220	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 320	OMALA 320	ALPHA SP 320	SPARTAN EP 320	پارس پستان 320	پهران پروتار 320	کابل پروتار 320	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 460	OMALA 460	ALPHA SP 460	SPARTAN EP 460	پارس پستان 460	پهران پروتار 460	کابل پروتار 460	U.S. Steel 224
ENERGOL CLP 680	OMALA 680	ALPHA SP 680	SPARTAN EP 680	پارس پستان 680	پهران پروتار 680	کابل پروتار 680	U.S. Steel 224
—	OMALA 1000	ALPHA SP 1000	SPARTAN EP 1000	پستان	پستان	کابل پروتار 1000	U.S. Steel 224
ENERGOL RC 32	CORENA 32	AIRCOL PD 32	COMPRESSOR OL 32	پستان 32	کمبرسور 32	کابل سهند 32	VDL
ENERGOL RC 46	CORENA 46	AIRCOL PD 46	COMPRESSOR OL 46	پستان 46	کمبرسور 46	کابل سهند 46	VDL
ENERGOL RC 68	CORENA 68	AIRCOL PD 68	COMPRESSOR OL 68	پستان 68	کمبرسور 68	کابل سهند 68	VDL
ENERGOL RC 100	CORENA 100	AIRCOL PD 100	—	پستان 100	کمبرسور 100	کابل سهند 100	VDL
ENERGOL RC 150	CORENA 150	AIRCOL PD 150	COMPRESSOR OL 150	پستان 150	کمبرسور 150	کابل سهند 150	VDL

توجه: این جدول معادل باقی روشنها و گریدهای داخلی و خارجی است.

جدول معادل پلی روغن‌ها و گریس‌های داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	پارس	تهران	روانکاران صنعت	سطح کیفیت
ENERGOL SHF 15	TELLUS T15	HYSPIN A WH 15	---	---	---	گریس پندرویلک T15	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 22	TELLUS T22	HYSPIN A WH 22	---	---	---	گریس پندرویلک T22	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 32	TELLUS T32	HYSPIN A WH 32	---	---	---	گریس پندرویلک T32	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 46	TELLUS T46	HYSPIN A WH 46	---	---	---	گریس پندرویلک T46	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 68	TELLUS T68	HYSPIN A WH 68	---	---	---	گریس پندرویلک T68	DIN 51524 PART II
ENERGOL SHF 100	TELLUS T100	HYSPIN A WH 100	---	---	---	گریس پندرویلک T100	DIN 51524 PART II
---	---	MAGNA 2	---	---	---	گریس کسپو 2	DIN 51524 PART I
---	---	---	---	---	---	گریس کسپو 5	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 7	---	MAGNA 7	---	---	---	گریس کسپو 7	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 10	CARNEA 10	MAGNA 10	---	---	---	گریس کسپو 10	DIN 51524 PART I
---	---	---	---	---	---	گریس کسپو 15	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 22	CARNEA 22	MAGNA 22	NURAY 22	---	---	گریس کسپو 22	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 32	CARNEA 32	MAGNA 32	NURAY 32	گریس 32	گریس 32	گریس کسپو 32	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 46	CARNEA 46	MAGNA 46	NURAY 46	گریس 46	گریس 48	گریس کسپو 46	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 68	CARNEA 68	MAGNA 68	NURAY 68	گریس 68	گریس 68	گریس کسپو 68	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 100	CARNEA 100	MAGNA 100	NURAY 100	گریس 100	گریس 100	گریس کسپو 100	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 150	CARNEA 150	MAGNA 150	NURAY 150	گریس 150	گریس 160	گریس کسپو 150	DIN 51524 PART I
ENERGOL EM 220	CARNEA 220	MAGNA 220	NURAY 220	گریس 220	گریس 220	گریس کسپو 220	DIN 51524 PART I

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

جدول معادل پامی روشنها و گریسهای داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	پامی	بهران	روانکاران صنعت	سطح کیفیت
Energol EM 320	CARNEA 320	magna 320	NURAY 320	320 کیوان	320 درفش	کامل کلاس 320	DIN 51524 PART I
Energol EM 460	CARNEA 460	---	NURAY 460	460 کیوان	---	کامل کلاس 460	DIN 51524 PART I
Energol C-L 55	Garla H	ILOCUT100, 106, 110, 330	---	نشارد	نشارد	کامل بران H	
---	MACRON 21	ILOCUT461, 462	DORTAN 11	---	برش 11	کامل بران 211	
---	MACRON 21	ILOCUT 480, 482	DORTAN 12	---	برش 12	کامل بران 212	
Sevora 32,46	Garla B	ILOCUT 152, 156	DORTAN 13	---	نشارد	کامل بران 213	
---	---	---	DORTAN 14	اسکرو ماشین	نشارد	کامل بران 214	
---	---	---	DORTAN 32	---	نشارد	کامل بران 232	
---	Garla T	ILOCUT 331, 334	DORTAN 33	---	برش 33	کامل بران 233	
---	---	---	DORTAN 34	---	برش 34	کامل بران 234	
Sevora 868	Garla T	ILOCUT 1201, 1170	DORTAN 36	---	برش 36	کامل بران 236	
---	---	---	DORTAN 37	---	نشارد	کامل بران 237	
Clora 10	Garla D, 927	ILOFORMBWN 205	DORTAN 51	---	نشارد	کامل بران 251	
Energol CE ML73	---	---	DORTAN 53	---	برش 53	کامل بران 253	
---	---	HONILO 401	DORTAN 55	---	نشارد	کامل بران 255	
Energol HP 10C	Tonna T32	نشارد	FEBIS K32	رای فول 32	---	کامل قوام K32	
---	نشارد	نشارد	FEBIS K46	---	---	کامل قوام K46	
Energol MP 20C	Tonna T68	Magna BD 68	FEBIS K68	---	مقاوم K68	کامل قوام K68	
نشارد	نشارد	نشارد	نشارد	---	---	کامل قوام K100	
نشارد	نشارد	نشارد	نشارد	---	---	کامل قوام K150	
Energol HP 220C	Tonna T220	Magna CF 220	FEBIS K220	---	مقاوم K220	کامل قوام K220	

روغن های داخلی ماشینکاری

روغن های
بهره مندی
ماشین ابزار

جدول مقادیر باسی روغن‌ها و کربس‌های داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	پارس	پهران	روانکاران صنعت	سطح کیفیت
---	---	CASTROL RX SUPER PLUS+	---	پارس خیرمند	پهران رصند	کامل سوپر توربو 1	API SJ-CH4-CG4
---	---	---	---	پارس پارس	پهران پیشنهاد	روغن موتور سوپر کامل	API SJ/CF/CF4
---	---	CASTROL RX SUPER	---	---	---	کامل سوپر توربو 1	API SF/CF 4
BP	RIMULA X	CASTROL DEUSOL RX SUPER	ESSOLUBE XD-3	پارس پارس	پهران آفرخش ویژه	کامل توربو ویژه	API SE/CD
BP	RIMULA X	CASTROL DEUSOL RX SUPER	ESSOLUBE XD-3	پارس پارس	پهران آفرخش ویژه	کامل توربو	API CD
VANELLUS C3 10W	RIMULA CT 10W	DEUSOL CRD 10W	ESSOLUBE D3 HD 10W	پارس گاد 10W	آفرخش ویژه 10W	کامل پهران SAE 10W	API CD

روغن های خارجی

جدول معادل باقی روغن‌ها و گریس‌های داخلی و خارجی

BP	SHELL	CASTROL	ESSO	پارس	پهران	روانکاران صنعت	نسج
							سفت کننده
ENERGREASE GP	UNEDO	CUP GREASE	ESTAN	راوند	لسل	کامل گریس کلسیم	صابون کلسیم
---	NERTA	---	ANDOK	فانسان	---	کامل گریس سدیم	صابون سدیم
ENERGREASE LS	ALVANIA	SPHEEROL AP	BEACON	ساحان	---	کامل گریس لیتوم	صابون لیتوم
ENERGREASE HT	ALVANIA EP	SPHEEROL EP	BEACON	سفیر EP	نبارد	کامل گریس لیتوم EP	صابون لیتوم EP
---	---	---	NEBULSTAN	کلسیم کمپلکس	زسرد	کامل گریس کلسیم کمپلکس	صابون کلسیم کمپلکس
---	---	---	---	راوند گرافیت	---	کامل گریس کلسیم گرافیت	صابون کلسیم پر کننده گرافیت
ENERGREASE B2	DARINA	SPHEEROL BN	NORVA 275	پارس کوپن	نبارد	کامل گریس پتورن	جای پتوریت

طبقه بندی گرانروی ISO

طبقه بندی گرانروی ایزو	گرانروی کینماتیک (Cst) در ۴۰°C	
	حداقل	حداکثر
ISO VG۲	۱/۹۸	۲/۴۲
ISO VG۳	۲/۸۸	۳/۵۲
ISO VG۵	۴/۱۴	۵/۰۶
ISO VG۷	۶/۱۲	۷/۴۸
ISO VG۱۰	۹/۰۰	۱۱/۰
ISO VG۱۵	۱۳/۵	۱۶/۵
ISO VG۲۲	۱۹/۸	۲۴/۲
ISO VG۳۲	۲۸/۸	۳۵/۲
ISO VG۴۶	۱۴/۴	۵۰/۶
ISO VG۶۸	۶۱/۲	۷۴/۸
ISO VG۱۰۰	۹۰/۰	۱۱۰
ISO VG۱۵۰	۱۳۵	۱۶۵
ISO VG۲۲۰	۱۹۸	۲۴۲
ISO VG۳۲۰	۲۸۸	۳۵۲
ISO VG۴۶۰	۴۱۴	۵۰۶
ISO VG۶۸۰	۶۱۲	۷۴۸
ISO VG۱۰۰۰	۹۰۰	۱۱۰۰
ISO VG۱۵۰۰	۱۳۵۰	۱۶۵۰
ISO VG۲۲۰۰	۱۹۸۰	۲۴۲۰
ISO VG۳۲۰۰	۲۸۸۰	۳۵۲۰

آزمایش حفاظت از زنگ زدگی و خوردگی

sequence IID	شناسایی آزمایش																																							
<p>آمریکا</p> <p>V8 oldsmobils 350 in³ 2V</p> <p style="text-align: center;">← ۳۲ →</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 33%; text-align: center;">III</td> <td style="width: 33%; text-align: center;">II</td> <td style="width: 33%; text-align: center;">I</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۲</td> <td style="text-align: center;">۲</td> <td style="text-align: center;">۲۸</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۳۶۰۰</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">۱۵۰۰</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۷۵</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">۱۸/۶</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۲۷</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">۴۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۲۷</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">۲۷</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱/۴</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">۱۱/۴</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۸۸</td> <td style="text-align: center;">۴۹</td> <td style="text-align: center;">۴۳/۳</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۹۲</td> <td style="text-align: center;">۴۸</td> <td style="text-align: center;">۴۲/۸</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۹۲</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">۱۵/۶</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۹۳</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">۱۵/۶</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۰/۷</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">۰/۴</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶/۵:۱</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">۱۳:۱</td> </tr> </table>	III	II	I	۲	۲	۲۸	۳۶۰۰	-	۱۵۰۰	۷۵	-	۱۸/۶	۱۲۷	-	۴۹	۲۷	-	۲۷	۱۱/۴	-	۱۱/۴	۸۸	۴۹	۴۳/۳	۹۲	۴۸	۴۲/۸	۹۲	-	۱۵/۶	۹۳	-	۱۵/۶	۰/۷	-	۰/۴	۱۶/۵:۱	-	۱۳:۱	<p>منطقه اصلی مورد استفاده</p> <p>موتور آزمایش</p> <p>مدت زمان آزمایش (ساعت)</p> <p>مراحل آزمایش</p> <p>مدت زمان هر مرحله</p> <p>سرعت موتور (دور در دقیقه)</p> <p>بار موتور (کیلووات)</p> <p>درجه حرارت روغن (°C)</p> <p>درجه حرارت هوای ورودی (°C)</p> <p>رطوبت هوا (g/kg)</p> <p>درجه حرارت مایع خنک کننده خروجی (°C)</p> <p>جداره</p> <p>مسیرها</p> <p>پوشش انگشتی های سوپاپ</p> <p>لوله های هواکش</p> <p>گازهای برگشتی در ۳۸°C (dm³/h)</p> <p>۲۹,۷ in Hg</p> <p>نسبت هوا به سوخت</p>
III	II	I																																						
۲	۲	۲۸																																						
۳۶۰۰	-	۱۵۰۰																																						
۷۵	-	۱۸/۶																																						
۱۲۷	-	۴۹																																						
۲۷	-	۲۷																																						
۱۱/۴	-	۱۱/۴																																						
۸۸	۴۹	۴۳/۳																																						
۹۲	۴۸	۴۲/۸																																						
۹۲	-	۱۵/۶																																						
۹۳	-	۱۵/۶																																						
۰/۷	-	۰/۴																																						
۱۶/۵:۱	-	۱۳:۱																																						

ISO VISCOSITY GRADE CONVERSIONS

ISO VISCOSITY GRADE	MID-POINT KINEMATIC VISCOSITY	KINEMATIC VISCOSITY LIMITS <small>(S₁ at 40°C (104°F))</small>		ASTM SAYBOLT VISCOSITY NUMBER	SAYBOLT VISCOSITY SUS <small>100°F (37.8°C)</small>	
		MIN	MAX		MIN	MAX
2	2.2	1.98	2.42	32	34.0	35.5
3	3.2	2.88	3.52	36	36.5	38.2
5	4.6	4.14	5.06	40	39.9	42.7
7	6.8	6.12	7.48	50	45.7	50.3
10	10	9.00	11.0	60	55.5	62.8
15	15	13.5	16.5	75	72	83
22	22	19.8	24.2	105	96	115
32	32	28.8	35.2	150	135	164
46	46	41.4	50.6	215	191	234
68	68	61.2	74.8	315	280	345
100	100	90.0	110	465	410	500
150	150	135	165	700	615	750
220	220	198	242	1000	900	1110
320	320	288	352	1500	1310	1600
460	460	414	506	2150	1880	2300
680	680	612	748	3150	2800	3400
1000	1000	900	1100	4650	4100	5000
1500	1500	1350	1650	7000	6100	7500

آزمایشات با موتورهای چند سیلندر در درجه حرارت بالا

Mack T-5	Mack T-1	Ford conina CEC L03-A-70	sequencia III D	شناسایی آزمایش																																															
Mack ETAZ673 آمریکا	Mack ENDT675 Maxidyne آمریکا	Ford conina 120 E آمریکا	V8 oldsobile 5.7 L(350 in ³),2V آمریکا	ناحیه اصلی مورد استفاده موتور آزمایش مراحل آزمایش زمان هر مرحله (ثابت) تکرار هر مرحله مدت کل آزمایش (ثابت) سرعت موتور (دور در دقیقه) گشتاور (موتور - من) بار (کلبروات) درجه حرارت مایع خنک کننده خوردگی (°C) موتور پوششهای آگنیسی لولههای دسته درجه حرارت روغن (°C) درجه حرارت هوای ورودی (°C) درجه حرارت سوخت (°C) رطوبت هوا (g/kg) کارایی خوردگی از کربن درجه حرارت (mm ² /s) و ۳۸°C و ۷/۳۹ in Hg بصرف سوخت (L/H) نسبت هوا به سوخت درصد کربن در سوخت (حداکثر)																																															
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۳</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۴</td> <td style="text-align: center;">۵</td> <td style="text-align: center;">۶</td> <td style="text-align: center;">۷</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۸</td> <td style="text-align: center;">۹</td> <td style="text-align: center;">۱۰</td> <td style="text-align: center;">۱۱</td> </tr> </table>	۱	۲	۳		۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۳</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۴</td> <td style="text-align: center;">۵</td> <td style="text-align: center;">۶</td> <td style="text-align: center;">۷</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۸</td> <td style="text-align: center;">۹</td> <td style="text-align: center;">۱۰</td> <td style="text-align: center;">۱۱</td> </tr> </table>	۱	۲	۳		۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۳</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۴</td> <td style="text-align: center;">۵</td> <td style="text-align: center;">۶</td> <td style="text-align: center;">۷</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۸</td> <td style="text-align: center;">۹</td> <td style="text-align: center;">۱۰</td> <td style="text-align: center;">۱۱</td> </tr> </table>	۱	۲	۳		۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۳</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۴</td> <td style="text-align: center;">۵</td> <td style="text-align: center;">۶</td> <td style="text-align: center;">۷</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۸</td> <td style="text-align: center;">۹</td> <td style="text-align: center;">۱۰</td> <td style="text-align: center;">۱۱</td> </tr> </table>	۱	۲	۳		۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱
۱	۲	۳																																																	
۴	۵	۶	۷																																																
۸	۹	۱۰	۱۱																																																
۱	۲	۳																																																	
۴	۵	۶	۷																																																
۸	۹	۱۰	۱۱																																																
۱	۲	۳																																																	
۴	۵	۶	۷																																																
۸	۹	۱۰	۱۱																																																
۱	۲	۳																																																	
۴	۵	۶	۷																																																
۸	۹	۱۰	۱۱																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۲۱۰۰</td> <td style="width: 25%;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۱۲</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">۱۶۴</td> <td style="text-align: center;">۱۷۱</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> <td style="text-align: center;">۱۶۹</td> </tr> </table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰		۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹	۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۲۰۰</td> <td style="width: 25%; text-align: center;">۱۸۰۰</td> </tr></table>	۱۲۰۰	۱۸۰۰																							
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰	۲۱۰۰																																																	
۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۶۹																																																
۱۶۴	۱۷۱	۱۶۹	۱۶۹																																																
۱۲۰۰	۱۸۰۰																																																		

آزمایشات با موتورهای تک سیلندر در درجه حرارت بالا

MWMI KD12E CEEC L-05-A-70	AV-B CEEC L-13-T-74	AV-1 CEEC L-01-A-69	1-G	1-D	1-H	L-1	شرایطی آزمایش
آرژینا	آرژینا	آرژینا	آمریکا	آمریکا	آمریکا	آمریکا	طایفه اصلی مورد استفاده
MWMI	چتر	چتر	کاربیلاز	کاربیلاز	کاربیلاز	کاربیلاز	سازنده موتور
۵۰	۵۰	۱۲۰	۲۸۰	۲۸۰	۲۸۰	۲۸۰	مدت آزمایش (ساعت)
-	-	-	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	۱۲۰	زمان مطالعه روشن (ساعت)
۱۸۵۰	۲۲۵۰	۱۵۰۰	۱۸۰۰	۱۲۰۰	۱۸۰۰	۱۰۰۰	سرعت موتور و دور در دقیقه
-	-	-	۱۲۷۰	۱۲۱۰	۱۲۵۰	۱۲۲۲	سرعت ورودی (کیلوکالری در دقیقه)
۲/۱۲	۲/۷	۱/۰۹	-	-	-	-	(کیلوگرم در ساعت)
-	۷۵	محیط	۱۲۲	۹۳	۷۷	۷۸	درجه حرارت هوا (°C) استاندارد
۹۰	۱۰۰	۸۵	۸۸	۹۳	۷۱	۷۸-۸۲	درجه حرارت مایع خنک کننده
۹۰	۹۰	۵۵	۱۶	۷۸	۸۲	۶۳-۶۶	سرعتی (°C)
۱	۱	۱۴۰/۲	حفاظت ۰/۳۵	۱	حفاظت ۰/۳۵	۱۴۰/۲۵	درجه حرارت روشن (°C)
استنر	PM/۳	استنر	۵۷/۷-۵۲/۳	۲۲-۲۵	۲۰	استنر	درجه حرارت مگر در سوخت (درجه)
							حداقل
							فشار مطلق سیلان (السیج جوهر)

آزمایشات کارکرد در درجه حرارت پایین

Fiat 600D CEC L-04-A-70	sequence VD	جداول آزمایش
<p>اروپا</p> <p>Flat 600D</p> <p>۳۷۳ ← →</p> <p>I II III IV V</p> <p>Δ 83 ۱۲۰ ۱۲۰ ۶۰</p> <p>← → ۶۳ ← →</p> <p>۱۲۰۰ ۸۰۰ ۲۵۰۰ ۴۰۰۰ -</p> <p>- - ۱/۳ ۱/۵ -</p> <p>۲/۵ ۲/۵ ۲/۵ ۸۰ ۲/۵</p> <p>۲/۵ ۲/۵ ۲/۵ ۱۰ ۲/۵</p> <p>۱۲/۵/۵/۱ ۱۳/۵/۱ ۱۳/۵/۱ -</p>	<p>آمریکا</p> <p>فورد چهار سیلندر ۲/۳ لیتر</p> <p>۱۹۲ ← →</p> <p>I II III</p> <p>۱۲۰ ۷۵ ۲۵</p> <p>← → ۳۸ ← →</p> <p>۲۵۰۰ ۲۵۰۰ ۷۵۰</p> <p>۲/۵ ۲/۵ ۰.۷</p> <p>۷۹ ۸۶ ۴۹</p> <p>۵۷ ۶۸ ۴۹</p> <p>۵ ۵ ۵</p> <p>۲۷ ۲۷ ۲۹</p> <p>← → ۱۱/۳ ← →</p> <p>← → ۲ ← →</p>	<p>ناحیه اصلی مورد استفاده</p> <p>موتور آزمایشی</p> <p>مدت آزمایش (ساعت)</p> <p>مراحل آزمایش</p> <p>مدت هر مرحله (دقیقه)</p> <p>تکرار هر مرحله</p> <p>سرعت موتور (دور در دقیقه)</p> <p>بار (کلووات)</p> <p>درجه حرارت ورودی (°C)</p> <p>درجه حرارت مایع خنک کننده خروجی (°C)</p> <p>نسبت هوا به سوخت</p> <p>درجه حرارت هوای ورودی (°C)</p> <p>رطوبت هوا (g/kg)</p> <p>کارهای خروجی از کار عمل (km³/h)</p> <p>درج ۳۲۸ و ۳۷۷ in Hg</p>

N.I.O.R.D.C.
CORPORATE PLANNING
BASE OIL
SAE GRADE 40

LUB OIL 1054

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>	<u>TEST METHOD</u>
Appearance		Clear.homogenous & free from impurities	visual examination
Colour	—	3.0max	ASTM D 1500
Flash point	°C	225min	" D 92
Cloud point	°C	6 max	" D 2500
Pour point	°C	-3 max	" D 97
Viscosity kin @ 40°C	c.St	report	" D 445
Viscosity kin @ 100°C	c.St	12.0 min	" D 445
Viscosity index	—	90 min	" D 2270
Viscosity apparent	.....		" D 5293
Foaming Characteristics :			" D 892
Tendency/stability in			
Seq.I @24 °C	ml	-/0 max	
Seq.II @93.5°C	ml	-/0 max	
Seq.III @ 24 °C	ml	-/0 max	
Water and sediments	vol%	0.02 max	" D 2273
Neutralization number	mgkoh/g	0.02 max	" D 664
Demulsification number ***	sec	200 max	IP 19

Composition :

Basic grade 40 is directly refined from suitable lube cut to the above specification . However to meet the viscosity requirements of some finished oils , in addition to this basic grade ,up to 10% of next lighter or heavier grade may be used in the finished oil formulation.

* The latest issues of the relevant test methods shall be used.

*** Limit on demulsification number applies only to base oil used for blending industrial oils.

N.I.O.R.D.C.

LUB OIL 1180

CORPORATE PLANNING

**STEAM TURBINE LUBRICATING OIL
(HB TYPE)**

Old Grade	65HB	80HB	100HB	125HB
New Grade (ISO – VG - System)	ISO.32	ISO.46	ISO.68	ISO.100

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>				<u>TEST METHOD</u>
Colour max	-	2.5	3.0	3.5	3.5	ASTM D1500
Kin. Viscosity						“ D 445
“ @ 40 °C	c.St	30-34	44-48	64-70	95-105	
“ @ 100 °C	c.St	report	report	report	report	
Viscosity Index min	-	100	100	95	95	“ D 2270
Flash point min	°C	195	205	205	218	“ D 93
Pour point	°C	-10	-10	-7	-7	“ D 97
Total Acid No.(PH =11) max	mg.KOH /g	0.15	0.15	0.15	0.15	“ D 974
CopperStrip Corrosion max	°C	1a	1a	1a	1a	“ D130(b)
Demulsification No . max	sec	300	300	300	300	IP 19

Sufficient quantity of appropriate additives should be added to meet performance level of DENISON DIVISION HF-O.

The latest issues of the relevant test methods shall be used.

N.I.O.R.D.C.

LUB OIL 1180

CORPORATE PLANNING

**STEAM TURBINE LUBRICATING OIL
(HB TYPE)**

Old Grade	65HB	80HB	100HB	125HB
New Grade (ISO – VG - System)	ISO.32	ISO.46	ISO.68	ISO.100

<u>ANALYSIS</u>	<u>UNIT</u>	<u>LIMIT</u>				<u>TEST METHOD</u>
Colour max	-	2.5	3.0	3.5	3.5	ASTM D1500
Kin. Viscosity						“ D 445
“ @ 40 °C	c.St	30-34	44-48	64-70	95-105	
“ @ 100 °C	c.St	report	report	report	report	
Viscosity Index min	-	100	100	95	95	“ D 2270
Flash point min	°C	195	205	205	218	“ D 93
Pour point	°C	-10	-10	-7	-7	“ D 97
Total Acid No.(PH =11) max	mg.KOH /g	0.15	0.15	0.15	0.15	“ D 974
CopperStrip Corrosion max	°C	1a	1a	1a	1a	“ D130(b)
Demulsification No . max	sec	300	300	300	300	IP 19

Sufficient quantity of appropriate additives should be added to meet performance level of DENISON DIVISION HF-O.

The latest issues of the relevant test methods shall be used.